கணபதி துணை.

எட்டுத்தொகையுள் நான்காவதாகிய

பதிற்றுப்பத்துமூலமும்,

பழையவுரையும்.

இவை,

சென்னைப் பிரஸிடென்ஸிகாலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

பலபிரதிரூபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து,

சென்னபட்டணம்:

வைஜயந்தி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

மறைமலையடிகள் நூல்நிலையம்
MARAIMALAI ADIGAL
LIBRARY
MADRAS-1
சென்னை-1

ஸ்ரீ சோபகிருது ஆனிமீ

1904.

விலை ரூ. க௨.

Copyright Registered.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

௧. நூல்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்புக்கள்.

௨. முகவுரை. பக். 1.

௩. நூலாசிரியர்கள் வரலாறு:—7.

- ௧. குமட்டூர்க் கண்ணனார். 7.
- ௨. பாலைக் கௌதமனார். ,,
- ௩. காப்பியாற்றுக் காப்பியனார். ,,
- ௫. பரணர். ,,
- ௬. காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையார். 9.
- ௭. கபிலர். 10.
- ௮. அரிசில் கிழார். 13.
- ௯. பெருங்குன்றூர் கிழார். 14.

௪. உரையிற்கண்ட இலக்கணக் குறிப்பகராதி. 15.

௫. பிழையும் திருத்தமும். 16.

௬. *பதிற்றுப்பத்து மூலமும் பழையவுரையும்.* } ௧.

௭. பதிற்றுப்பத்துச் செய்யுளகராதி. ௧௫௭.

௮. பதிற்றுப்பத்தின் பிரயோகவிளக்கம். ௧௫௯.

௯. அரும்பத வகராதி முதலியன. ௧௬௧.

இப்பதிப்பில் எடுத்துக் காட்டிய

நூல்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்புக்கள்.

அகநா - அகநானூறு.
அச் - அச்சுப்புத்தகம்.
அடி - அடியார்க்கு நல்லாருரை.
இ. வி - இலக்கண விளக்கவுரை.
இரண் - இரண்டாம்பத்து.
இலக் - இலக்கணையாரிலம்பகம்.
இறை - இறையனாரகப்பொருள்.
ஐங் - ஐங்குறுநூறு.
ஐந். எ0 - ஐந்திணை எழுபது.
கனக - கனகமாலையாரிலம்பகம்.
காந்த-காந்தருவதத்தையாரிலம்பகம்.
குணமா - குணமாலையாரிலம்பகம்.
குறிஞ் - குறிஞ்சிப்பாட்டு.
குறு - குறுந்தொகை.
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.
சிறுபா - சிறுபாணாற்றுப்படை.
சீவ - சீவகசிந்தாமணி.
சுர - சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம்.
சூ - சூத்திரம்.
சொல் - சொல்லதிகாரம்.
தகடூர் - தகடூர்யாத்திரை.
திணைமா-திணைமாலைநூற்றைம்பது.
திணைமொ. ருO - திணைமொழி ஐம்பது.
திருக் - திருக்குறள்.
திருமு - திருமுருகாற்றுப்படை.
திருவள் - திருவள்ளுவமாலை.
தொல் - தொல்காப்பியம்.
ந - நச்சினார்க்கினியருரை.
நற் - நற்றிணை.
நாம - நாமகளிலம்பகம்.
நெடுநல் - நெடுநல்வாடை.
பக் - பக்கம்.
பத் - பத்துப்பாட்டு.
பதி - பதிகம்.
பதிற் - பதிற்றுப்பத்து.
பரி - பரிமேலழகருரை.
புறத் - புறத்திரட்டு.
புறத்தி - புறத்திணையியல்.
புறநா - புறநானூறு.
பெரும்பா-பெரும்பாணாற்றுப்படை.
பொரு - பொருளதிகாரம்.
மண் - மண்மகளிலம்பகம்.
மது - மதுரைக்காஞ்சி.
மு - முற்றும்.

கணபதி துணை

முகவுரை.

"சந்தனப் பொதியத் தடவரைச் செந்தமிழ்ப்
பரமா சாரியன் பதங்கள்
சிரமேற் கொள்ளுதுந் திகழ்தரற் பொருட்டே."

பதிற்றுப்பத்தென்பது, தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள பழைய இலக்கிய நூல்களுள்ளே நல்லிசைப்புலவர்களருளிச்செய்த சங்கச்செய்யுட்களாகிய *எட்டுத்தொகைகளில் நான்காவது; புராதன இலக்கண இலக்கியவுரைகளில் மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டப்பெற்ற பெருமை வாய்ந்தது; முடியுடை வேந்தர்களாகிய சேரர்பதின்மர்களின்மீது சங்கப்புலவர் பதின்மர்கள் இயற்றியது; ஐந்திலக்கணங்களுள்ளே பொருளின் பகுதியாகிய புறத்திணைத்துறைகளுக்கு இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது.

பப்பத்து அகவற்பாக்களுள்ள பத்துப்பகுதிகளால் தொகுக்கப்பட்டமையின், இந்நூல் பதிற்றுப்பத்தென்று பெயர்பெற்றது.

இந்நூலிலே தமிழ்நாட்டின் பண்டைக்கால நிலைமையும், சில சேரர்கள், சில குறுநில மன்னர்கள் முதலியோருடைய வரலாறுகளும் அவர்களுடைய அரசாட்சி, வீரம், கொடை, புலவர்களை அவர்கள் ஆதரித்துவந்த அருமை முதலியனவும் சேரநாட்டின் பழைய வழக்கங்கள் சிலவும் இக்காலத்து வழங்காத சில அரும்பதங்களும் வேறுள்ள சில அரிய விஷயங்களும் காணலாகும்.

கிடைத்த இந்நூற்கையெழுத்துப்பிரதிகளுள் ஒன்றிலேனும் கடவுள்வாழ்த்தும் முதற்பத்தும் பத்தாம்பத்தும் அவற்றின் உரையும் காணப்படவில்லை; உள்ள எட்டுப்பத்திலுங்கூடச் சிலசிலவிடத்து மூலங்கள் குறைந்தும் உரைகள் சிதைந்தும் பிறழ்ந்தும் காணப்பட்டன. அந்தவிஷயத்தில் நான் செய்யக்கூடியது யாதொன்றுமில்லாமையால், அவை இருந்தவாறே பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

---

* எட்டுத்தொகைகளாவன: நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறென்பன. இவற்றின் வரலாற்றைப் புறநானூற்றின் அச்சுப்புத்தக முகவுரையிற் காண்க.

முகவுரை.

மேற்கூறிய எட்டுப்பத்திலும் இல்லாத இந்நூற்பாட்டுகள் சில, தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரவுரையால் தெரியவந்தன. அவை வருமாறு:—

"இருங்கண் யானையொ டருங்கலந் துறுத்துப்
பணிந்து குறைமொழிவ தல்லது பகைவர்
வணங்கா ராதல் யாவதோ மற்றே."

இதுவுமது. இது பதிற்றுப்பத்து.'—(தொல். பொரு. அச். பக். கருக.)

'இத்திணைக்குப் படையியங்கரவமுதலியனவும் அதிகாரத்தாற் கொள்க. அது,

"இலங்குதொடி மருப்பிற் கடாஅம் வார்ந்து
நிலம்புடையூ வெழுதரும் வலம்படு குஞ்சர
மெரியவிழ்ந் தன்ன விரியுளை சூட்டிக்
காலகிளர்ந் தன்ன கடுஞ்செல விவுளி
கோன்முனைக் கொடியினம் விரவா வல்லோ
டுன்னிணை கடுக்குந் தோன்றலை பெரிதெழுந்
தருவியி னொலிக்கும் வரிபுனை நெடுந்தேர்
கண்வேட் டனவே முரசங் கண்ணுற்றுத்
தழுவு மாதிரங் கல்லென வொலிப்பக்
கறங்கிசை வயிரொடு வலம்புரி யார்ப்ப
நெடுமதி னிரைஞாயிற்
கடியிலைக் குண்டு கிடங்கி
னம்புடை யாரர ணகரப் புடைத்தே
நெஞ்சுபுக லழிந்து நிலைதளர் பொரீஇ
யொல்லா மன்னர் நடுங்க
நல்லமன் றவிவ னீங்கிய செலவே."—

(தொல் - பொரு. அச். பக். கருசு.)

"இலங்குதொடிமருப்பின்" என்னும்பதிற்றுப்பத்து 'உள்ளியது முடிக்கும் வேந்தனதுசிறப்பாகிய உழிஞையாயினும் பதின்றுலாம் பொன் பரிசில்பெற்றமையிற் பாட்டாணையிற்று.'—(தொல். பொரு. அச். பக். கசுo.)

' "விசயந்தப்பிய" என்னும் பதிற்றுப்பத்து ஈகை கூறிற்று.' (தொல். பொரு. அச். பக். கசுகூ.)

' "பேணுதகு சிறப்பிற் பெண்ணியல் பாயினு
மென்னொடு புரையுந ளல்ல
டன்னொடு புரையுநர்த் தானறி குநளே."

எனப் பதிற்றுப்பத்தில் வந்தது.'—(தொல்-பொரு. அச். பக். சஉ௩.)

இவை, முதற்பத்து, பத்தாம்பத்தினுள் இன்னபகுதியைச் சார்ந்தவையென்று விளங்கவில்லை.

ஷ புத்தகம் [தொல். பொரு.] ககூஉ -ம் பக்கத்துள்ள, "எரியெள்ளுவன" என்னுஞ்செய்யுள் பதிற்றுப்பத்தின் கடவுள்வாழ்த்தாக இருக்கக்கூடுமோவென்று எண்ணப்படுகிறது; உண்மைவிளங்கவில்லை.

கிடைத்த எட்டுப்பத்தினுள்,—

இரண்டாம்பத்து, இமயவரம்பன்நெடுஞ்சேரலாதனைக்குமட்டூர்க் கண்ணனார்பாடியது.

மூன்றாம்பத்து, இமயவரம்பன்தம்பி பல்யானைச்செல்கெழுகுட்டுவனைப் பாலைக்கௌதமனார் பாடியது.

நாலாம்பத்து, களங்காய்க்கண்ணிநார்முடிச்சேரலைக் காப்பியாற்றுக்காப்பியனார்பாடியது.

ஐந்தாம்பத்து, கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவனைப் பரணர் பாடியது.

ஆறாம்பத்து, ஆடுகோட்பாட்டுச்சேரலாதனைக் காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையார் பாடியது.

ஏழாம்பத்து, செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனைக் கபிலர் பாடியது.

எட்டாம்பத்து, தகடூரெறிந்தபெருஞ்சேரலிரும்பொறையை அரிசில்கிழார் பாடியது.

ஒன்பதாம்பத்து, குடக்கோ இளஞ்சேரலிரும்பொறையைப் பெருங்குன்றூர்கிழார் பாடியது.

இவ்வரலாற்றின்விரிவை ஒவ்வொருபத்திற்கும் இறுதியிலுள்ள பதிகங்களால் அறிந்துகொள்க.

இந்நூலின் உரை இன்றியமையாத இடங்களிற் பதப்பொருளை இனிதுவிளக்கி ஆங்காங்குச் சொன்னயம்பொருணயங்களையும் சொன்

முடிபுபொருண்முடிபுகளையும் உரியஇடங்களில் இலக்கணக்குறிப்புக்களையும் நன்குபுலப்படுத்திப் பழைய செய்திகள்சிலவற்றைத்தெரிவித்து ஒவ்வொருசெய்யுளின்பின்னும்அமைந்துள்ள துறை, வண்ணம், தூக்கு இவற்றைவிளக்கவேண்டியஇடங்களில்விளக்கிச்செய்யுட்களுடைய * பெயர்களின்காரணங்களை அங்கங்கே தெரிவித்து மிகச்செவ்விதாக அமைந்துள்ளது. இவ்வுரை இல்லையாயின், இந்நூற்பொருளை இக்காலத்தில் அறிந்துகொள்ளுதல் மிக அரிது. [வண்ணம் - செய்யுட்களின்சந்தம். தூக்கு - பாக்களைத் துணித்து நிறுத்தல்.]

இவ்வுரையாசிரியர் இன்னாரென்றும் இன்னகாலத்தவரென்றும் தெரியவில்லை; ஆனாலும் இந்நூல் ௭௯-ம் பாட்டினுரையில், [பக். ௧௩௦.] 'சின்மையைச் சின்னூலென்றதுபோல ஈண்டுச் சிறுமையாகக்கொள்க' என்று எழுதியிருத்தலால், இவருடையகாலம், நேமிநாத நூலாசிரியராகிய குணவீரபண்டிதருடைய காலத்திற்குப் பிற்காலமென்று தெரிகின்றது. [சின்னூல் - நேமிநாதம்.] இவருடைய உரைநடையை உற்றுநோக்கின், பேராசிரியர்முதலியோர்களுள் ஒருவரோ அல்லது பண்டைக்காலத்து அவர்களைப்போலவிளங்கிய வேறுயாரோவென்று இவர் எண்ணப்படுகிறார்.

ஒவ்வொருசெய்யுளின்பின்னும் அமைந்துள்ள துறை, வண்ணம், தூக்கு, பெயரென்பவைகள் உரையில்லாத மூலப்பிரதிகளிலெல்லாமிருத்தலின், அவை உரையாசிரியரால் எழுதப்பட்டனவல்லவென்றும் நூலாசிரியர்களாலோ தொகுத்தோராலோ எழுதப்பட்டனவென்றும் பதிகங்கள் உரைப்பிரதிகளில் மட்டும் காணப்படுகின்றமையால் அவற்றை இயற்றினோர் நூலாசிரியரல்லரென்றும் தெரிகின்றன.

ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியராலும் அடியார்க்கு நல்லாராலும் தத்தம் உரைகளில் எடுத்தாளப்பெற்றிருத்தலின், இப்பதிகங்கள் அவர்கள் காலத்திற்கு முந்தியவையென்று தோற்றுகின்றது.

---

* பத்துப்பாட்டினுள் ௧௦-வதுபாட்டு, தன்பாலுள்ள பொருட்சிறப்பெய்திய [அடி, ௩௪௮.] மலைபடுகடாமென்னும் தொடர்மொழியையே தன்பெயராகக்கொண்டு வழங்கிவருகின்றாற்போலப் பதிற்றுப்பத்துப்பாட்டல்களெல்லாம் தம்மிடத்துள்ள தொடர்மொழிகளுள் அடைமொழிச்சிறப்பாதல் பொருட்பொலிவாதல் பெற்றனவற்றையே தம்பெயர்களாகக்கொண்டு தொன்றுதொட்டு வழங்கிவருகின்றன.

பதிற்றுப்பத்தில் வந்துள்ள துறைகள் முதலியன வருமாறு :—

[சிலவற்றின் பின்னுள்ள எண்கள், உரையாசிரியரால் அவற்றிற்குரிய இலக்கண மெழுதப்பெற்ற செய்யுட்களைப் புலப்படுத்துவன.]

துறைகள் :—இயன்மொழிவாழ்த்து, உழிஞையரவம்-௭௭, ஒள்வாண்மலை, களவழி - ௩௬, காட்சிவாழ்த்து - ௪௧, காவன்முல்லை - ௮௯, குரவைநிலை - ௫௨, செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு - ௫௮, ௬௬, தும்பையரவம் - ௩௪, நாடுவாழ்த்து, பரிசிற்றுறைப்பாடாண்பாட்டு - ௧௯, பாணாற்றுப்படை, பெருஞ்சோற்றுநிலை, முல்லை - ௮௧, வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு - ௨௨, ௨௩, ௨௫, ௨௬, ௨௯, ௩௩, ௫0, ௫௧, ௮0, வாகை - ௩௯, வாகைத்துறைப்பாடாண்பாட்டு - ௩௫; விறலியாற்றுப்படை.

வண்ணங்கள் :—ஒழுகுவண்ணம், ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும் - ௧௪, ௧௯; சொற்சீர்வண்ணம், ௧௪, ௧௯.

தூக்குக்கள் :—செந்தூக்கு, செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும் - ௧௩, ௨0, ௨௨, ௨௫, ௩௩, ௫௧, ௬௯, ௮0, ௯0, வஞ்சித்தூக்கு - ௧௩, ௨0, ௨௨, ௨௫, ௨௬, ௩௩, ௩௪, ௫௧, ௬௯, ௮0, ௯0.

உரையில் மேற்கோளாக வந்துள்ள நூல்கள் : ௧. திருக்குறள், ௨. பதிற்றுப்பத்து, ௩. புறநானூறு, ௪. மதுரைக்காஞ்சி.

இந்நூலில் வந்துள்ள கடவுட்பெயர்கள் முதலியவற்றையும் அவைகள் உள்ள இடங்களையும் இப்புத்தகத்தின் பின்னுள்ள அகராதியிற்காண்க.

இந்நூலை ஒப்புநோக்குதல் முதலிய பேருதவிபுரிந்தவர்களுள், கும்பகோணம் டௌன் ஹைஸ்கூல் முதல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய ம-௱-௱-ஸ்ரீ அ. நாராயணஸாமியையரவர்கள் செய்துவந்த பேருதவி மிகப் பாராட்டற்பாலது.

இந்நூலின் பெருமையையுமறியாமற் பரிசோதித்தற்குத் துணிந்த என்னுடைய பெருங்குற்றத்தை விவேகிகள் பொறுத்தருள்வார்களென்று நம்புகிறேன்.

கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகள்.

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துப்	பிரதி	க
சென்னையிலுள்ள இராஜாங்கத்துக் கையெழுத்துப் புஸ்தக சாலை	,,	க

(Government Oriental Manuscripts Library, Madras.)

ஆழ்வார் திருநகரி,

ஸ்ரீ. தே. லக்ஷ்மண கவிராயரவர்கள் வீட்டு	,,	க
ம-ள-ள-ஸ்ரீ ஜே. எம். வேலுப்பிள்ளையவர்கள், F. M. U.	,,	க

திருமயிலை வித்துவான்,

,, சண்முகம் பிள்ளையவர்கள் ...	,,	க
,, தி. த. கனகசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள், B. A.	,,	க
		சா

இன்னும் அப்பொழுது அப்பொழுது ஒப்பிடுதற்குக் கிடைத்த பிரதிகள் சில.

இங்ஙனம்

வே. சாமிநாதையன்.

நூலாசிரியர்கள் வரலாறு.

௨.—குமட்டூர்க்கண்ணனார்:—இவர் இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன்மீது இந்நூல் 2-ம்பத்தைப்பாடி, உம்பற்காட்டு ரு௦௦-ஊர் பிரமதாயமும் ௩௮-வருடம் தென்னாட்டுள்வருவதனிற் பாகமும் பரிசிலாகப்பெற்றவர்; அந்தணவருணத்தினர்; இது, பிரமதாயம் பெற்றனனென்பதனால் தெரிகின்றது. கண்ணனாரென்று ஒருபுலவருளர்; அவரின்வேறுபடுத்தற்கு இவர் இங்ஙனம் வழங்கப்பெற்றார்.

௩.—பாலைக்கௌதமனார்:—பல்யானைச்செல்கெழுகுட்டுவன்மீது இந்நூல் ௩-ம்பத்தைப் பாடியவராகிய இவர், அவனை இரந்து அவனுதவியால், ஒன்பது பெருவேள்விவேட்டுப் பத்தாம்பெருவேள்வி வேட்கையில் மனைவியுடன் சுவர்க்கம்பெற்றவர்; அந்தணவருணத்தினர். இவை, இப்பத்தின்பதிகத்தாலும், "தொடுத்தபெரும்புலவன்" (௩௧௬) என்னும் பழமொழி வெண்பாவாலும் அதனுரையாலும், "நான்மறை யாளன் செய்யுட் கொண்டு, மேனிலை யுலகம் விடுத்தோனாயினும்" (௨௮-ம் காதை, ௧௩௭-௧௩௮) என்னும் சிலப்பதிகாரத்தாலும், 'இதில் இமயவரம்பன்தம்பி பல்யானைச்செல்கெழுகுட்டுவனைப் பாலைக்கௌதமனார் துறக்கம்வேண்டினாரென்பது குறிப்புவகையாற் கொள்ளவைத்தலின், இது வஞ்சிப்பொருளில்வந்த பாடாணாயிற்று' (தொல். பொரு. ௮௦-ம் சூ. உரை) என்னும் நச்சினார்க்கினியத்தாலும் விளங்குகின்றன. கோதமனாரென்று ஒருபுலவருளர்; அவரின்வேறுபடுத்தற்கு இவர் இங்ஙனம் வழங்கப்பெற்றார். இவர் இங்ஙனம் சுவர்க்கம்பெற்ற சரிதை மலைநாட்டிற் கர்ணபரம்பரையில் இக்காலத்தும் வழங்குகின்றது.

௪.—காப்பியாற்றுக்காப்பியனார்:—இவர் களங்காய்க்கண்ணிநார்முடிச்சேரலென்னும் அரசன்மீது இந்நூல் ௪-ம்பத்தைப்பாடி ௪௦௦௦௦௦௦-பொன்னும் அவன் ஆண்டதிற் பாகமும் பரிசிலாகப் பெற்றவர்.

ரு.—பரணர்:—இவர், கடல்பிறக்கோட்டியசெங்குட்டுவன்மீது இந்நூல் ரு-ம்பத்தைப்பாடி, அவனால், உம்பற்காட்டுவருவாயையும் அவன்மகன் குட்டுவஞ்சேரலென்பவனையும் பரிசிலாகப்பெற்றவர். [உம்பற்காடென்பது மலைநாட்டைச்சார்ந்ததோர்நாடு] திருவள்ளுவமாலையிலுள்ள, "மாலுங்குறளாய்" என்னும்வெண்பா இவர்

செய்ததாகத் தெரிதலின், உக்கிரப்பெருவழுதியாரும் அம்மாலையை இயற்றிய மற்றப்புலவர்களும் இருந்தகாலத்தவரென்று இவர் எண்ணப்படுகிறார்; கபிலருடைய அருமைத்துணைவர்; இது பழைய இலக்கணநூல்களினுரைகளில், 'கபிலபரணர்' என்றுவழங்கும் தொகைநிலைத்தொடரால் விளங்குகின்றது. அதிகமானெடுமானஞ்சி கோவலூர்த்தலைவனைவென்று அவ்வூரைக் கைக்கொண்டமை இவராற் புனைந்துகூறப்பெற்றுள்ளது. இது புறநானூற்றில், "அமரர்ப் பேணியும்" என்னும்பாட்டில், "பரணன் பாடினன் மற்கொல் மற்றுநீ, முரண்மிகு கோவலூர் நூறிநின், னரணடு திகிரி யேந்திய தோளே" என ஔவையார் பாராட்டியிருத்தலால், நன்குபுலப்படுகின்றது. இருவகைத்திருவிளையாடற்புராணத்திலும் இவர் புகழப்பட்டிருக்கிறார். எட்டுத்தொகையில் இவர்செய்தனவாக அஉ - செய்யுட்கள் இப்பொழுது காணப்படுகின்றன: (நற் - கஉ; குறு - கரு; பதிற் - கo; அகநா - ஙஉ; புறநா - கங) அச்செய்யுட்களில்வந்துள்ள தெய்வங்களின்பெயர்களும் பிறபெயர்களும் வருமாறு:—

தெய்வம் :—சிவபெருமான், முருகக்கடவுள், கொல்லித்தெய்வம்.

பாவை :—கொல்லிப்பாவை.

ஸ்தலங்கள் :—ஆலமுற்றம், அலைவாய் = திருச்செந்தூர், கூடல்.

தேயத்தார் :—ஆரியர், கொங்கர், பூழியர்.

வேளிர்கள் :—பதினான்குவேளிர், பதினொரு வேளிர்.

தலைவர் :—அகுதை, அஞ்சி, அதகன், அதிகன், அழிசி, அன்னி, ஆட்டனத்தி, ஆய், உதியன், எவ்வி, ஓரி = வல்விலோரி, கட்டி, கரிகால்வளவன், கழுவுள், குட்டுவன், குறும்பியன், சேந்தன், தழும்பன், தித்தன், திதியன், நள்ளி, நன்னன், நீடூர்கிழவன், பசும்பூட்பாண்டியன், பழையன், பாணன், பேகன், பொறையன், மத்தி, மிஞிலி = ஞிமிலி, விச்சியர்பெருமகன்.

புறநானூற்றினால், உருவப்பஃறேரிளஞ்சேட்சென்னிமுதலிய தலைவரறுவர் இவராற்பாடப்பெற்றோரென்று தெரிகின்றது.

தலைவியர் :—ஆதிமந்தி, ஐயை, மருதி.

நாடுகள் :—ஆரியநாடு, கொங்குநாடு, புகார்நாடு, பூழிநாடு.

ஊர்கள் :—அழுந்தூர், ஆர்க்காடு, ஆலமுற்றம், இருப்பையூர், உறத்தூர், உறந்தை, ஊணூர், கழார், காமூர், குறும்பூர், குன்றூர்,

கூடல், தகடூர், தழும்பனூர், தொண்டி, நீடூர், புகார், பொருந்தில், மண்ற்குன்று, மாந்தை, முசிறி, வஞ்சி, வாகை, வெண்ணிவாயில்.

அவை=ஸபை:—உறந்தைநாளவை.

விழவு:—கழார்ப்பெருந்துறைவிழவு, கூடல்விழவு.

மலைகள்:—குடவரை, கொல்லி, பொதியில்.

ஆறு:—காவிரி.

துறைகள்:—கழார்முன்றுறை=கழார்ப்பெருந்துறை, தொண்டி முன்றுறை.

காடுகள்:—உறந்தைப்புறங்காடு, ஓரிகானம்.

பறந்தலைகள் = போர்க்களங்கள்:—கூடற்பறந்தலை, பாழிப்பறந்தலை, வாகைப்பறந்தலை, வெண்ணிவாயிற்பறந்தலை.

௧௧-ம் திருமுறையிலுள்ள சிவபெருமான்திருவந்தாதியியற்றிய பரணதேவநாயனாரென்பவர் இவரேயென்று விவேகிகள்கூறுகின்றனர்.

௬.—காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையார்:—ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதனென்னும் அரசன்மீது இந்நூல் ௬-ம்பத்தை இயற்றியோராகியஇவர் அணிகலனுக்கென்று ௯-துலாம் பொன்னும் நூறாயிரம் பொற்காசும் அவனாற் பரிசுபெற்றவர்; பெண்பாலார்; நச்செள்ளையாரென்பது இவரது இயற்பெயரென்றும் குறுந்தொகையில்,

திண்டேர் நள்ளி கானத் தண்டர்
பல்லா பயந்த நெய்யிற் றொண்டி
முழுதுடன் விளைந்த வெண்ணெல் வெஞ்சோ
றெழுகலத் தேந்தினுஞ் சிறிதென் றோழி
பெருந்தோ ணெகிழ்த்த செல்லற்கு
விருந்துவரக் கரைந்த காக்கையது பலியே."

என்னும் ௨௧0-ம்பாட்டில், காக்கை கரைந்தமையைப் பாராட்டிக் கூறிய அருமைபற்றிக் காக்கைபாடினியாரென்ற சிறப்புப்பெயரைப் பிற்காலத்தில் ஆன்றோரால் இவர் பெற்றனரென்றும் தெரிகின்றன; பாடினி-பாடுபவள். செள்ளையென்பது பெண்பாலார்க்கு இயற்பெயராகப் பண்டைக்காலத்து வழங்கிவந்ததுபோலும்; இந்நூல் ௯-ம்பத்தின்பதிகத்தில் மையூர்கிழானுடையமனைவியின்பெயர் அந்துவஞ்செள்ளையென்று வந்திருத்தல்காண்க. மறக்குடிமங்கையின்சிறப்பை

விளக்கி இவர்பாடிய, உஎஅ-ம் புறப்பாட்டும் அப்பாடல் ஔக்கூர்மாசாத்தியார் என்னும் பெண்பாலொருவருடைய பாக்களின் வரிசையிற் சேர்க்கப் பெற்றிருத்தலும் இவர் பெண்பாலாராதலை வலியுறுத்தும். 'கலனணிக' என்று அரசன் பொற்காசு முதலியன கொடுத்தானென்றது ஈண்டு அறியற்பாலது. எட்டுத்தொகையில் இவர் செய்தனவாக, கஉ - செய்யுட்கள் காணப்படுகின்றன. (குறு. க; பதிற். க௦; புறநா. க.)

எ.—கபிலர்:—(இப்பெயருடைய புலவர் சிலருளர்.) இவர் செல்வக் கடுங்கோவாழியாதனென்னும் சேரவரசன்மீது இந்நூல் எ - ம் பத்தைப்பாடி நூறாயிரம் பொற்காசும் அவன் ஒருமலைமீதேறிக் கண்டு கொடுத்தநாடும் பரிசிலாகப்பெற்றவர். இஃது இந்நூல் எ - ம் பத்தின் பதிகத்தாலும் அ௫ - ம் பாடலிலுள்ள "கபிலன் பெற்ற வூரினும் பலவே" என்பதனாலும் விளங்குகின்றது.

இவர் பிறந்தவூர் பாண்டிநாட்டிலுள்ள திருவாதவூர்; இது பழைய திருவிளையாடற்புராணத்தில் உஎ - வதாகிய ஞானவுபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடலிலுள்ள, "நீதியார் மதூக நீழ *னெட்டிலை யிருப்பை யென்றோர், காதல்கூர் பனுவல் பாடுங் கபிலனார் பிறந்த மூதூர், சோதி சேர் வகுள நீழற் சிலம்பொலி துலங்கக் காட்டும், வேதநாயகனார் வாழும் வியன்றிரு வாத வூரால்" என்னும் ச - ம் திருவிருத்தத்தால் வெளியாகின்றது.

இவர் அந்தணவருணத்தினர்; புறநானூறு, உ௦௦.—"யானே, பரிசிலன் மன்னு மந்தணன்", உ௦க.—"யானே, தந்தை தோழ னிவரென் மகளி, ரந்தணன் புலவன் கொண்டுவந் தனனே" எனத் தம்மைப் புலப்படுத்தற்காக இவர் கூறிய செய்யுட்களும், கஉசு.—"புலனழுக் கற்ற வந்த ணாளன்" என மாறோக்கத்து நப்பசலையார் இவரைப் பாராட்டிக்கூறிய செய்யுளும் இதனைப்புலப்படுத்தும்.

வேள்பாரியினுடைய உயிர்நண்பரும் அவனுடைய அவைக்களத்துப் புலவருமாக இவர் விளங்கினார்; தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும் அழுக்காற்று அவனைக் கொல்லநினைந்து நால்வகைச்சேனைகளோடும் அவன்மலையைச் சூழ்ந்தகாலையில் அவர்களைச் சிறிதும் மதியாது அவ

* "நெட்டிலை யிருப்பை வட்ட வொண்பூ, வாடா தாயிற் பீடுடைப் பிடியின், கோடேய்க் கும்மே வாடிலோ பைந்தலைப், பரதர் மனைதொறு முணங்குஞ், செந்தலை யிறவின் சீரேய்க் கும்மே":—இச்செய்யுள் தமிழ்நாவலர்சரிதையிற்கண்டது.

னுடைய அருமைக்குணங்களைப் புலப்படுத்திப் பாடினர்; அவ்வருமைச்செய்யுட்கள் புறநானூற்றிற் காணப்படும்; அவனிறந்தபின்பு, இவர், பிரிவாற்றாது மனமுருகிப் பலசெய்யுட்களாற்புலம்பி; அவன் புதல்வியரையழைத்துச்சென்று மணஞ்செய்துகொள்ளும்படி இருங்கோவேள், விச்சிக்கோனென்பவர்களைவேண்டி மறுத்தமைகண்டு அவர்களைவெறுத்துப் பின்பு அம்மகளிரைப் பார்ப்பார்ப்படுத்துத் தம்முடைய நட்புக்கடனைக்கழித்தனர்.

ஆரியவரசன்பிரகத்தனைத் தமிழறிவித்தற்குக் குறிஞ்சிப்பாட்டை இயற்றினர்.

பத்துப்பாட்டினுள் ஒன்றாகிய மேற்கூறிய குறிஞ்சிப்பாட்டும் பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுளொன்றாகிய இன்னாநாற்பதும் இவரியற்றிய நூல்கள்.

இவருடையசெய்யுட்கள் மிக்க இனிமையையுடையன; பழையவுரைகளில் உதாரணமாகக்காட்டப்படும் 'கபிலரதுபாட்டு' என்னும் தொடர்மொழியே இதனை வலியுறுத்தும்.

இவரருளிச்செய்தனவாக உ௫௦ - பாடல்கள் இப்பொழுது கிடைக்கின்றன. அவற்றுள், அகவற்பாக்கள் உ௦எ. [நற். உ௦; குறு. உகூ; ஐங். க௦௦; பதிற். க௦; அகநா. கசு; புறநா. ௩௦; குறிஞ். க; "நெட்டிலையிருப்பை" என்பது-க.] வெண்பா சஉ. [திருவள்ளுவமாலையிலுள்ள, "தினையளவு" என்பது க, இன்னாநாற்பதிலுள்ள பாடல் சக.]

இவரியற்றியபாடல்களை உற்றுநோக்குகையில், இவர் குறிஞ்சித்திணையில் மிகப்பயின்றவரென்றும் அதன்வளங்களை விளங்கப்பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவரென்றும் தெரிகின்றது.

மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள் உ௦எ - ல் குறிஞ்சித்திணையைச்சார்ந்தவை, க௫௫.

இவருடையவாக்கில் விநாயகக்கடவுள், முருகக்கடவுள், சிவபெருமான், பலதேவர், திருமால் இவர்களுடையதுதிகள் வந்திருக்கின்றன. இதனால், இவர், சமயக்கோட்பாட்டிற் பாரதம்பாடியபெருந்தேவனைப் போன்றவராக எண்ணப்படுகிறார்.

நூலாசிரியர்கள் வரலாறு.

எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என்னும் முத்தொகுதி நூல்களிலும் இவருடையபாடல்களும் நூல்களும் கலந்திருத்தல் இவரது பெருமையை விளக்குகின்றது.

பதிற்றுப்பத்து, அறு - "அரசவை பணிய வறம்புரிந்து வயங்கிய, மறப்புரி கொள்கை வயங்குசெந் நாவி, னுவலை கூரிக் கவலையி னெஞ்சி, னனவிற் பாடிய நல்லிசைக், கபிலன்" எனப் பெருங்குன்றூர் கிழாரும், புறநானூறு, நிஙு - "வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்" எனப் பொருந்திலிளங்கீரனாரும், கஉகூ-"புனைமுழக் கற்ற வந்தனா, விரந்துசென் மாக்கட் கினியிட னின்றிப், பரந்திசை நிற்கப் பாடினன்", கஎச - "பொய்யா நாவிற் கபிலன்" என மாறோக்கத்து நப்பசலையாரும் பாடியவற்றைப்பார்க்கையில் இவருடைய மனம் வாக்குக்காயங்களின் தூய்மையும் அறம்புரி கொள்கையும் பெரும்புலமையும் அன்புடைமையும் நட்பின் பெருமையும் நன்கு விளங்குகின்றன.

இவராற்பாடப்பட்டோர் :—அகுதை, இருங்கோவேள், ஓரி, சேரமான் செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன், நள்ளி, மலையமான் திருமுடிக்காரி, விச்சிக்கோன், வேள்பாரி, வையாவிக்கோப் பெரும்பேகன், மலையனென்பவர்கள்.

கொல்லிமலை, பறம்புநாடு, பறம்புமலை, முள்ளூர்மலை, முள்ளூர்க்கானமென்பவைகள் இவராற் பாராட்டப் பெற்றிருத்தலின், அவைகள் இவர்காலத்தில் விளக்கமுற்றிருந்தனவென்றும் இவர் பழகிய இடங்களென்றும் தெரிகின்றன.

நட்பு, வண்மை, நன்றிமறவாமை யென்பவைகளை இவருடைய செய்யுட்களிற் பரக்கக் காணலாகும்.

'கபிலபரணர்' என்பதனால், பரணரென்பவருக்கும் பழையதிருவிளையாடற் புராணத்தில்வந்துள்ள, "பின்னமில் கபிலன் றோழன் பெயரிடைக் காடனென்போன்" என்னும் திருவிருத்தத்தால், இடைக்காடருக்கும் சிறந்தநட்பினராக இவர் எண்ணப்படுகிறார். இவர் வேறு; தொகை நூல்களிற் காணப்படும் தோல்கபிலரென்பவர் வேறு.

கக - ம் திருமுறையில் வந்துள்ள மூத்தநாயனார் திருவிரட்டைமணிமாலை, சிவபெருமான் திருவிரட்டைமணிமாலை, சிவபெருமான்

திருவந்தாதியென்னும் பிரபந்தங்கள் மூன்றையும் அருளிச்செய்த கபிலதேவநாயனாரென்பவர் இவரோவென்று பெரியோர் கூறுவர்.

மேற்கூறிய திருவிளையாடற்புராணத்தில், இடைக்காடன் பிணக்குத்தீர்த்த திருவிளையாடல், ௧௧-ம் திருவிருத்தத்தில், "ஏனையந்தாதி சொன்னவன் கபிலன்" எனச் சிவபெருமான் கட்டளையிட்டருளியதாக வந்திருத்தல் காண்க.

௮.—அரிசில்கிழார்:—இவர், தகடூரெறிந்த பெருஞ்சேரலிரும்பொறையென்னும் அரசன்மீது இந்நூல் ௮-ம் பத்தைப்பாடி ஒன்பதுநூறாயிரம் பொற்காசு பரிசில் பெற்றதன்றி அவன் கொடுத்த அரசாட்சிக்குரிய சிங்காதனத்தை அவனுக்கே மீட்டும் இரந்து கொடுத்து அவன்பால் அமைச்சுரிமை பூண்டு விளங்கினார்; 'கிழார்' என்பது வேளாளர்க்கேயுரிய சிறப்புப்பெயராக இருந்ததென்று தெரிதலின், இவரை வேளாண்மரபினரென்று சொல்லவேண்டும்; இதனை, தொல். மரபியல், ௭௪-ம் சூத்திரத்தின் விசேடவுரையிற் காட்டிய பெயர்களாலும் திருத்தொண்டர்புராணவரலாற்றின் ௨-ம் செய்யுளிலெடுத்துக்காட்டிய பெயர்களாலு முணர்க. அரிசிலென்பது ஈண்டு ஒரு நதியின் பெயரோ ஓரூரின் பெயரோ யாதும் விளங்கவில்லை. சோழநாட்டிலுள்ள நதிகளுள் அரிசிலென்று ஒரு நதியும் மைசூரைச்சார்ந்த ஊர்களுள் அரிசிற்கரையென்று ஓரூரும் உள்ளன. [கிழார் - உரியவர்.]

வையாவிக்கோப் பெரும்பேகனால் துறக்கப்பட்ட கண்ணகியை அவனுடன்சேர்த்தல்வேண்டி அவனைப்பாடினார்; அதிகமான் தகடூரெறிந்து வீழ்ந்த எழினியென்பவனுடைய பிரிவாற்றாது வருந்திப் புலம்பினார்; தகடூர்யாத்திரை யென்னுநூலில் அவ்வச்சமயங்களில் இவர் செய்தனவாகச் சிலபாடல்களுண்டென்று தெரிகிறது. [தொல். புறத்தி. ௮, ௧௨-ம் சூ. ந - உரை.]

மேற்கூறிய சேரவரசனும் உக்கிரப்பெருவழுதியாரும் பேகனென்னும் வள்ளலும் அதிகமானும் இவர்காலத்துத் தலைவர்கள்.

திருவள்ளுவமாலையில், "பரந்தபொருள்" என்னும் ௧௫-ம் செய்யுள் இவர்செய்ததாகத் தெரிதலின், இறையனார் முதலிய புலவர்களும், திருவள்ளுவரும், ஔவையாரும், உக்கிரப்பெருவழுதியாரைப் பாடிய ஐயூர் மூலங்கிழாரும் வையாவிக்கோப்பேகனைப்பாடிய

பரணர், பெருங்குன்றூர்கிழார் முதலியோரும், தகடூர்யாத்திரையில் வந்துள்ள பொன்முடியாரும் இவர்காலத்துப்புலவர்களென்று எண்ணுதற்கிடமுண்டு.

மேற்கூறிய செய்யுட்களால் இவர் மதுரையிலும் மலைநாட்டிலும் பெரும்பாலுமிருந்தாரென்று தெரிகிறது.

இவர் செய்தனவாக இப்பொழுது 20 - செய்யுட்கள் கிடைக்கின்றன [குறு. க; பதிற். கo; புறநா. எ; தகடூர். க; திருவள். க.]

கூ.—பெருங்குன்றூர்கிழார்:—இவர் குடக்கோஇளஞ்சேரல்இரும்பொறையென்னும் சேரவரசன்மீது இந்நூல் கூ-ம் பத்தைப்பாடி நஉ000 - பொற்காசுமுதலிய பலவகைப்பரிசில்கள் மிகப்பெற்றவர்; வேளாளர்; கடைச்சங்கமிருந்து தமிழாராய்ந்தோராகிய நாற்பத்தொன்பதின்மருள் ஒருவர்; (இறை. க-சூ. உரை) வையாவிக்கோப்பெரும்பேகனால் துறக்கப்பட்ட கண்ணகியென்பவளை அவனுடன்சேர்த்தற்கு அவனைப்பாடியவர்; இவராற்பாடப்பட்டோர்கள் மேற்கூறிய தலைவர்களிருவரும் உருவப்பஃறேரிளஞ்சேட் சென்னியும். இவர் காலத்துப்புலவர்கள் இறையனாரகப்பொருளுரையாற்றெரிகின்ற சிறுமேதாவியார், சேந்தம்பூதனார், அறிவுடையரனார், இளந்திருமாறனார், மதுரையாசிரியநல்லந்துவனார், மருதனிளநாகனார், கணக்காயனார்மகனார்நக்கீரனார் முதலியோர்களும் வையாவிக்கோப்பெரும்பேகனைப் பாடிய பரணர்முதலியோர்களும். இவரியற்றியனவாக எட்டுத்தொகையில் உக - செய்யுட்கள் இப்பொழுது கிடைக்கின்றன. (நற். ௪. குறு. க. பதிற். கo. அகநா. க. புறநா. ரு.) இவற்றுள் அகத்திணைக்குரியன சா; புறத்திணைக்குரியன கரு.

உரையிற்கண்ட இலக்கணக் குறிப்பகராதி.

[எண்கள் பக்கத்தைத் தெரிவிப்பன.]

அசை, ௫௧, ௯௩, ௯௭, ௧௨௬.
அசைநிலையும்மை, ௧௨௧, ௧௨௫.
அம்முச்சாரியை, ௮௫.
அல்வழிச்சாரியை, ௧௪.
அஃறிணைப்பெயர், ௩. [௧௧௫.
ஆகுபெயர், ௧௪, ௪௧, ௪௨, ௬௯, ௭௧,
ஆயிடையென்பதன்முடிபு, ௨, ௮௨.
இசைநிறையும்மை, ௬௬.
இடத்து நிகழ்பொருளின் தொழிலை இடத்தின்மேல் ஏற்றல், ௪.
இடவழுவமைதி, ௮௬, ௮௭, ௮௮,
இடைக்குறை, ௯. [௧௫௫
இருபெயரொட்டு ௪௬, ௪௭, ௪௯, ௭௭, ௯௩, ௧௦௯, ௧௨௦.
இழிவுசிறப்பும்மை, ௨௨.
உம்மையை மாறிக்கூட்டல், ௧௨௪.
உரிச்சொல் தொழிற்பெயர்த்தன்மையை அடைதல், ௬௧.
எச்சவும்மை, ௮௯, ௧௪௪.
எண்ணொடு, ௨, ௮௨.
எதிர்மறையும்மை, ௨௨.
ஏதுப்பெயர், ௧௬.
ஒடுவைக் கூட்டியுரைத்தல், ௧௫௧.
ஒருபெயர், ௧௭. [௪௯.
ஒருபொருளாக இருபெயர்நிற்றல்,
ஒருவாய்பாட்டுவிகற்பம், ௧௦௮.
ஒழியிசைத் தில், ௧௦௬.
கடைக்குறை, ௧௨, ௧௦௪, ௧௨௧, ௧௪௪, ௧௫௫.
காலவழுவமைதி, ௨௯, ௮௭.
குறுக்கல்விகாரம், ௭, ௧௦௪.
சாதிப்பெயர், ௧௨௬.
சிறப்பும்மை, ௧௨௫.
சினை முதலின்பயனிலையைக் கொள்ளும் வழுவமைதி, ௩, ௬.
சினைவினையெச்சம் முதல்வினையோடு முடிதல், ௯௬.
சுட்டு இரட்டித்தல், ௭.
சொல்வருவித்தல், ௯௭, ௧௦௧, ௧௦௨, ௧௦௬, ௧௦௯, ௧௧௧, ௧௧௩, ௧௫௫.
தன்மைவினை, ௯௮.
திரித்தல், ௩௦, ௩௭, ௫௧, ௫௬, ௫௫, ௫௮, ௬௫, ௯௭, ௧௦௩, ௧௦௯, ௧௧௨, ௧௧௩, ௧௨௦, ௧௨௩, ௧௨௯, ௧௩௬, ௧௫௫.
தொகுத்தல்விகாரம், ௪, ௧௦௨, ௧௦௪, ௧௨௧, ௧௪௬.
தொழிற்பெயர், ௩௯, ௪௫.
பண்புத்தொகை, ௧௦௪.
பிறவினை, ௭௨, ௭௭.
பெயர்த்திரிசொல், ௩௯, ௪௭.
பெயரடியாகப் பிறந்தவினை, ௭௬.
பெயரெச்சங்காரியப்பெயர்கொளல், ௯௨.
பெயரெச்சவினைத்திரிசொல், ௨௬.
போந்தபொருளால் முடித்தல், ௨௧,
மரூஉ, ௬௫. [௩௨, ௮௭.
மாறு ஆன்பொருளில்வருதல், ௮௯.
முதல்வினையைச் சினைவினையோடு முடிக்கும் வழுவமைதி, ௧௯.
முதலெழுவாய் சினைவினையோடு முடியும் வழுவமைதி, ௪௯.
முன்னிலையேவல்வினை, ௮௯.
மெலித்தல் விகாரம், ௨௫, ௨௬, ௩[illegible] ௩௪, ௩௫, ௯௮, ௧௦௦, ௧௩௧.
வலித்தல்விகாரம், ௨௬, ௧௪௬, ௧௫௫
விகாரம், ௩௦, ௯௮.
விரித்தல் விகாரம், ௧௦௯, ௧௨௭. ௧௩௩, ௧௪௨, ௧௪௬.
வினைக்குறிப்பு முற்று, ௯௨.
வினைத்திரிசொல், ௪.
வினைப்பெயர்த் திரிசொல், ௬.
வினையெச்சத்திரிசொல், ௧௨௦, ௧௩௧.
வினையெச்சத் திரிபு, ௬, ௭, ௧௧, ௧௩, ௧௪, ௧௫, ௨௫, ௨௯, ௩௩, ௭௭, ௮௨, ௧௪௨, ௧௪௫, ௧௫௧, ௧௫௨.
வினையெச்சம், ௧௧௩.
வினையெச்சமுற்று, ௧௯, ௪௫, ௮௯, ௧௦௯, ௧௨௨, ௧௨௬, ௧௨௭, ௧௨௮.
வினையெச்சமுற்றுவினைத்திரிசொல், ௧௫, ௪௮.
வெளிப்படை, ௨௬, ௯௮, ௧௪௬.
வேறுவினையொடு, ௧௨, ௭௩, ௧௫௧, ௧௫௨.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௬	௧௮	யாக்க	யாக்கி
௧௩	௩௦	உடை	அடை
௧௯	௨௬	௧௮	௧௭
௨௦	௩	அளவாய்	ளவாய்
௨௧	௧௭	௧௧	௨௦
௨௭	௩௪	செல்	சொல்
௨௮	௧௩	நீர்த்த	நீர்த்தரு
,,	௨௦	கூடைக்	கூடை
௩௫	௨௭	றெ ல்	றெல்
௩௬	௧௩	மார்	மாறு
௩௮	௨௮	சிறப்ா	சிறப்பா
௩௯	௪	பாடும்;	பாடும்
௪௩	௧௨	கெமு	கெழு
௪௭	௪௯	இற்	இயற்
௪௯	௭	பெயராய்,	பெயர்
௬௩	௩௨	பெரு	பொரு
௬௮	௧௩	முரச்சி	முரற்சி
௯௩	௨௯	பாடல்	பாடல்.
௧௦௪	௨௭	'பறியாவருீவியாம்பல்'	'பறியா'
௧௨[illegible]	௨௪	திருவின்	திரு
௧௩௬	௩௩	தேவி	தேவை

உ

கணபதி துணை.

பதிற்றுப் பத்து

மூலமும் உரையும்.

இரண்டாம் பத்து.

(கக.) வரைமருள் புணரி வான்பிசி ருடைய
வளிபாய்ந் தட்ட துளங்கிருங் கமஞ்சூ
னளியிரும் பரப்பின் மாக்கடன் முன்னி
யணங்குடை யவுண ரேமம் புணர்க்குஞ்
சூருடை முழுமுத றடிந்த பேரிசைக்
கடுஞ்சின விறல்வேள் களிறூர்ந் தாங்குச்
செவ்வா யெஃகம் விலங்குந ரறுப்ப
வருநிறந் திறந்த புண்ணுமிழ் குருதியின்
மணிநிற விருங்கழி நீர்நிறம் பெயர்ந்து
மனாலக் கலவை போல வரண்கொன்று
முரண்மிகு சிறப்பி னுயர்ந்த வூக்கலை
பலர்மொசிந் தோம்பிய திரள்பூங் கடம்பின்
கடியுடை முழுமுத றுமிய வேஎய்
வென்றெறி முழங்குபணை செய்த வெல்போர்
நாரரி நறவி னார மார்பிற்
போரடு தானைச் சேர லாத
மார்புமலி பைந்தா ரோடையொடு விளங்கும்
வலனுயர் மருப்பிற் பழிதீர் யானைப்
பொலனணி யெருத்த மேல்கொண்டு பொலிந்தநின்
பலர்புகழ் செல்வ மினிதுகண் டிகுமே

கவிர்ததை சிலம்பிற் றுஞ்சுங் கவரி
பரந்திலங் கருவியொடு நரந்தங் கனவு
மாரியர் துவன்றிய பேரிசை யிமயந்
தென்னங் குமரியொ டாயிடை
மன்மீக் கூறுநர் மறந்தபக் கடந்தே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (அ) புண்ணுமிழ்குருதி.

க. பிசிருடையவென்றது பிசிராக உடையவென்றவாறு.

உ. கமஞ்சூல் - நிறைந்தநீர்; சூல்போறலாற் சூலெனப்பட்டது.

ரு. சூருடைமுழுமுத லென்றது சூரவன்மாத்தனக்கு அரணாக வுடைய மாவின்முதலென்றவாறு.

இனிச் சூரவன்மாத்தான் ஓர்மாவாய் நின்றானென்று புராணமுண் டாயிற் சூரனுதற்றன்மையையுடைய மாவின்முதலென்றவாறாம்.

கூ-க0. நீர்நிறம்பெயர்ந்து, மறலைக் கலவைபோலவென முடிக்க.

போலவென்றது ஈண்டுப் போலும்படியென வினையெச்சப் பொருள் பட்டு நின்றது. மறலையென்றது குங்குமம்; சாதிங்குலிக மென்பாருமுளர்.

அ - க0. 'அருநிறந்திறந்த' என முன்வந்த அடைச்சிறப் பானும், 'மணிநிறவிருங்கழி நீர்நிறம்பெயர்ந்து, மறலைக்கலவைபோல' எனப் பின்வந்த அடைச்சிறப்பானும் இதற்கு '**புண்ணுமிழ்குருதி**' என்று பெய ராயிற்று.

கக - உ0. மேல்கொண்டுபொலிந்த நின் செல்வமென முடிக்க.

உக. கவிர்ததை சிலம்பிற் றுஞ்சுமென்றது ஆண்டு உறையும் ஆரியரானையானே முருக்கென்னும் முள்ளுடைமரமும், "மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா" (திருக்குறள், கூசுக) என்று சிறப்பிக்கப்பட்ட தன் மயிர்க்கும் வருத்தஞ்செய்யாமையால், அக்கவிர்செறிந்த சிலம்பின்கண்ணே இனிதாக உறங்குமென்றவாறு.

உஉ. அருவியொடு நரந்தம் கனவுமென்றது அவ்வாரியரானை யானே பிறவிலங்கானும் மக்களானும் வருத்தமின்றிப் பகற்காலத்துத் தான் நுகர்ந்த அருவியையும் நரந்தத்தையுமே கனவினும் காணுமென்றவாறு.

உச. குமரியொடுவென்னும் ஒடு - எண்ணொடு. ஆயிடையென் றது இமயம் குமரியாகிய அவற்றுக்கு இடையென்றவாறு; அவ்வென்னும் வகரவீற்றுப்பெயர் ஆயிடையென முடிந்தது.

௨௫. மன்னென்றதனை அரசென்றதுபோல அஃறிணைப்பெயராக்கி, அம் மீன்களில் மீக்கூறுமெனக்கொள்க.

(௨௫) மறந்தபக்கடந்து (௧௪) முழங்குபணைசெய்தவென மாறி முடிக்க; இங்ஙனம் மாறாது (௧௯) எருத்தமேல்கொண்டென்னும் வினையொடு மாறிமுடிப்பாருமுளர்.

(௧௬) சேரலாத, (௬) கடுஞ்சினவிறல்வேள் களிறூர்ந்தாங்கு (௧௮) யானை (௧௯) யெருத்தமேல்கொண்டு பொலிந்தநின் (௨௦) பலர்புகழ்செல்வம் கண்டிகுமெனமாறிக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் வெற்றிச்செல்வச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பிரதிபேதம்) ௪. ஏமம்புணர்காக்கும். ௧௫. துமியவோஒய்.
௯. நீனிறம். ௧௬. வேண்டுதானை.
௧௦. போலரண். ௨௫. மதந்தப. (௧)

(௧௨.) வயவர் வீழ வாளரின் மயக்கி
யிடங்கவர் கடும்பி னரசுதலை பனிப்பக்
கடம்புமுத றடிந்த கடுஞ்சின வேந்தே
தாரணி யெருத்தின் வாரல் வள்ளுகி
ரரிமான் வழங்குஞ் சாரற் பிறமான்
றோடுகொ ளினநிரை நெஞ்சதிர்ந் தாங்கு
முரசுமுழங்கு நெடுநக ரரசுதுயி லீயாது
மாதிரம் பனிக்கு மறம்வீங்கு பல்புகழ்
கேட்டற் கினிதுநின் செல்வங் கேட்டொறுங்
காண்டல் விருப்பொடு கமழுங் குளவி
வாடாப் பைம்மயி ரிளைய வாடுநடை
யண்ணன் மழகளி றரிஞிமி றோப்புங்
கன்றுபுணர் பிடிய குன்றுபல நீந்தி
வந்தவ ணிறுத்த விரும்பே ரொக்கற்
றொல்பசி யுழந்த பழங்கண் வீழ
வெஃகுபோழ்ந் தறுத்த வாணிணக் கொழுங்குறை
மையூன் பெய்த வெண்ணெல்வெண் சோறு
நனையமை கள்ளின் றேறலொடு மாந்தி
நீர்ப்படு பருந்தி னிருஞ்சிற கன்ன
நிலந்தின் சிதாஅர் களைந்த பின்றை

நூலாக் கலிங்கம் வால்ரைக் கொளீஇ
வணரிருங் கதுப்பின் வாங்கமை மென்றோள்
வசையின் மகளிர் வயங்கிழை யணிய
வமர்புமெய் யார்த்த சுற்றமொடு
௨௫ நுகர்தற் கினிதுநின் பெருங்கலி மகிழ்வே.

இதுவுமது.
பெயர் - (அ) மறம்வீங்கு பல்புகழ்.

எ. துயிலியாதென்பது துயிலாதென்னும் வினைத்திரிசொல்; துயிலாமலெனத்திரிக்க; இனித் திரியாது, 'யாறுநீரொழுகாதுகிடந்தது' என்னும் வழக்குப்போல் இடத்துநிகழ்பொருளின் தொழிலை இடத்திற்கேற்றி, மாதிரமானது அரசு துயிலியாது பனிக்குமென அம்மாதிரத்தின் வினையொடுமுடிப்பினும் அமையும்.

அ. மறம்வீங்குபல்புகழென்றது அரசர்க்குச்சிறந்த மறப்புகழ் மற்றைப்புகழினும் மிக்க பல்புகழென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு '**மறம்வீங்குபல்புகழ்**' என்றுபெயராயிற்று.

அ - கூ. நின் செல்வம் இனிது; யாது இனிதெனிற் பல்புகழ் கேட்டற்கு இனிதென முடிவுகொள்க.

கூ. கேட்டொறுமென்றதற்கு அச்செல்வத்தையென வருவிக்க.

உக. நூலாக்கலிங்கமென்றது ஒருவர் நூலாநூலாகிய பட்டுநூல் முதலாயவற்றாற்செய்த கலிங்கமென்றவாறு.

நூலாமையென்னுந்தொழில் கலிங்கத்துக்குச் சினையாகிய நூல் மேலதாலெனின், அச்சினையோடு முதற்குள்ள ஒற்றுமைபற்றிச் சினைவினையை முதல்மேலேற்றி வழுவமைதியாற் கூறினானென்க. இனி நூலாநூற்கலிங்கமென்பான் நூலென்பதனைத் தொகுத்துக் கூறினானென்பாருமுளர்.

உ௫. நுகர்தற்கு இனிது நின் பெருங்கலிமகிழ்வேயென்றது நின் பெரிய ஆரவாரத்தையுடைய ஓலக்கத்துச்செல்கின்ற விநோதமகிழ்ச்சி அநுபவித்தற்கு இனிதென்றவாறு.

(௬) வேந்தே, (கூ) நின்செல்வம் (அ) புகழ் (கூ) கேட்டற்கினிது; (உ௫) நின்பெருங்கலிமகிழ்வு நுகர்தற்கினிதென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்பும் அவனது ஓலக்க விநோதச்சிறப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௫. சோலைப்பிறமான், கக. இழையவாடுகடை. (உ)

(௧௩.) தொறுத்தவய லாரல்பிறழ்நவு
மேறுபொருதசெறு வுழாது வித்துநவுங்
கரும்பின் பாத்திப் பூத்த நெய்த
லிருங்க ணெருமையி னிரைதடுக் குநவுங்
கலிகெழு துணங்கை யாடிய மருங்கின்
வளைதலை மூதா வாம்ப லார்நவு
மொலிதெங்கி னிமிழ்மருதிற்
புனல்வாயிற் பூம்பொய்கைப்
பாடல் சான்ற பயங்கெழு வைப்பி
னாடுகவி னழிய நாமந் தோற்றிக்
கூற்றடூஉ நின்ற யாக்கை போல
நீசிவந் திறுத்த நீரழி பாக்கம்
விரிபூங் கரும்பின் கழனி புல்லெனத்
திரிகாய் விடத்தரொடு காருடை போகிக்
கவைத்தலைப் பேய்மகள் கழுதூர்ந் தியங்க
ஊரிய நெருஞ்சி நீறாடு பறந்தலைத்
தாதெரு மறுத்த கலியழி மன்றத்
துள்ள மழிய வூக்குநர் மிடறபுத்
துள்ளுநர் பனிக்கும் பாழா யினவே
காடே கடவுண் மேன புறவே
யொள்ளிழை மகளிரொடு மள்ளர் மேன
வாறே யவ்வனைத் தன்றியு ஞாலத்துக்
கூலம் பகர்நர் குடிபுறந் தராஅக்
குடிபுறந் தருநர் பார மோம்பி
யழல்சென்ற மருங்கின் வெள்ளி யோடாது
மழைவேண்டு புலத்து மாரி நிற்ப
நோயொடு பசியிகந் தொரீஇப்
பூத்தன்று பெருமநீ காத்த நாடே.

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.
பெயர் - (௩) பூத்தநெய்தல்.

பதிற்றுப் பத்து.

(௧) பிறழ்நவெனவும் (௨) வித்துநவெனவும் (௩) தடுக்குநவென வும் (௪) ஆர்நவெனவும் வந்தன வினைப்பெயர்த் திரிசொல்.

௩-௪. நெய்தல் எருமையின் நிரை தடுக்குநவுமென்றது. நெய்த லானது அக்கரும்புமுதலாய மற்றோரிரையின்பாங்கரிற் செல்லாது தன் னையேநின்று தின்னும்படி தான் போதவுண்ட எருமைநிரையைத் தடுக்கு மிடங்களுமென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'பூத்தநெய்தல்' என்று பெயராயிற்று.

௫. மூதா ஆம்பலார்நவுமென்றது புறத்துப்போய் இரைதெவிட் டாத முதிய ஆக்கள் (௫) துணங்கையாடிய இடத்துநின்று ஆம்பலையே தின்னுமிடங்களுமென்றவாறு.

என்றது, பெருக ஆம்பல்சூடித் துணங்கையாடுவிரையுடையன வென அவ்விடங்களின் செல்வச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

௭. இமிழ்மருதென்றதற்குப் புள்ளிமிழ்மருதென்று ஒருபெயர்வரு விக்க.

௮. புனல்வாயில் - வாய்த்தலை.

௯-௧௦. ஒலிதெங்கென்னும்பெயர்க்கு முன் னின்றபெயர்கள் எண்ணும்மையோடு நின்றமையால் அவற்றையுடைய நாடென இரண் டாவதன் தொகையாய் அச்சொல் அவற்றையெல்லாம் எழுவாயாக்கி நாட் டிற்கு அவ்விடங்கள் சினையாகலின், நாடு கவினழியவென்னும் முதற்பய னிலையோடு வழுவமைதியாக முடிக்க.

௧௦-௧௧. "கூற்றடூஉநின்றயாக்கைபோல நாடுகவினழியவென மாறிக்கூட்டிக் கூற்றுவனாலே கொல்லப்படாநின்ற யாக்கை ஒருகாலைக் கொருகால் அழகழியுமாறுபோல நாடு அழகழியும்படியென வுரைக்க.

இனி மருதே போலும்படியெனப் போலவென்பதனை வினை யெச்சநீர்மையாக்கிப் போல்கின்றது மேல்வருகின்ற பாக்கமாகவுரைப்பினு மமையும். இனிக் கூற்றுவனை அட்டுநின்ற யாக்கையையுடையானொருவன் உளனாயினும் அவனைப்போல நீ சிவந்தென்றுரைப்பாருமுளர்.

௧௨. நீரழிபாக்கமென்றது வெள்ளத்தான் அழிவுபடினல்லது பகைவரான் அழியாத பாக்கமென்றவாறு.

பாக்கமென்றது, நெய்தனிலத்து ஊர்க்கேயன்றி, "கட்கொண்டிக் குடிப்பாக்கத்து, நற்கொற்கை" (மதுரைக்காஞ்சி, ௧௩௭-௧௩௮ அடி கள்) என்று வந்தமையான் ஒரோவழி அரசனிருப்புக்குப் பெயராமாகலின் ஈண்டுப் பாக்கமுடைய பேரூர்களெனப்பட்டது.

௧௩. உடைபோகவெனத் திரிக்க.

௧௭-௧௮. மன்றத்து உள்ளம் அழிய ஊக்குநர் மிடல் தபுத்து

உள்ளுநர் பனிக்கும் பாழென்றது அம்மன்றிலே போதற்கு உள்ளம் அழியச்செய்தே பின்னும் தம் கருமவேட்கையாற் போகமேற்கொண்டவருடைய வலியைக் கெடுத்தலானே பின்பு போக நினைப்பார் நடுங்குதற்குக்காரணமாகிய பாழென்றவாறு.

கஅ. தபுத்து - தபுக்கவெனத்திரிக்க.

உ0. காடேகடவுள்மேனவென்றது நின்னாட்டுப் பெருங்காடான இடங்களெல்லாம் முதற்காலத்துக் கோயில்களானவென்றவாறு.

மேயினவென்பது மேனவென்று இடைக்குறைந்தது.

உ0 - உக. புறவு மகளிரொடு மள்ளர்மேனவென்றது சிறுகாடான இடங்களெல்லாம் நின்படையாளர்கள் மகளிரோடு உறையும் படைநிலைகளாயினவென்றவாறு.

உஉ. ஆறே அவ்வனைத்தென்றது காடும் புறவும் அல்லாதபெருவழிகளும் ஆறலைகள்வரும் பிற இடையூறுமின்றி முன்சொன்னகடவுளும் மள்ளரும் உறையுமிடமாயினவென்றவாறு.

அனைத்தென்றது அவ்வனைத்தென்று சுட்டுஇரட்டித்தது, அந்த அந்தத் தன்மையதென முன் நின்றவற்றின் பன்மைதோற்றற்கென்பது.

உங. தாராவென்பது தராவெனக்குறுகிற்று.

உச. குடிபுறந்தருநரென்றது தம் கீழ்க்குடிகளாகிய வரிசையாளரைப் புறந்தரும் மேற்குடிகளாகிய காணியாளரை.

(உச) பாரமோம்பி (உஅ) நீகாத்தவென மாறிக்கூட்டுக.

(உரு) வெள்ளியோடாமலெனவும் (உஎ) பழியிகந்தொருவவெனவும் திரிக்க.

உஉ - உகூ. இனி ஆறு முன்சொன்ன அவ்வனைத்தாவதுமன்றி ஆறலைகள்வரின்றிக் கூலம்பகர்வார் இயங்கும்படியான வழக்காலே அந்தக் கூலம் பகர்வார்குடிகளைப் புறந்தந்தென்றும் குடிபுறந்தருநர் பாரத்தை ஓம்பி மழைவேண்டியபுலத்து மாரிநிற்பவென்றும் கூலம்பகர்நர்குடிபுறந்தருதலை ஆற்றின்தொழிலாகவும் குடிபுறந்தருநர் பாரமோம்புதலை மழையின் தொழிலாகவும் கூட்டி உரைப்பாருமுளர்.

(கக) கூற்றுறழ்நின்றயாக்கைபோல (க0) நாடுகவினழிய நாமந் தோற்றி (கஉ) நீசிவந்திறுத்த நீரழிபாக்கங்கள் (கங) கழனிபுல்லெனக் (கச) காருடைபோகக் (கரு) கழுது ஊர்ந்து இயங்கப் (கசு) பாழாயின; (உஅ) நீ காத்தநாட்டிற் (உ0) காடு கடவுளான் மேவப்பட்டன; அந்நாட்டுப்புறவுகள் (உக) மள்ளரான் மேவப்பட்டன; அந்நாட்டு (உஉ) ஆறு அவ்வனைத்தாயிற்று; அன்றியும் (உங) கூலம்பகர்நர் குடிபுறந்தராக் (உச) குடிபுறந்தருநர்பாரமோம்பி (உஅ) நீகாத்தநாடு (உகூ) மழை வேண்டிய

(பி - ம்.) ௧0. வரினும்பாற்றும். ௧௪. வண்டுபடுதுப்பின்.
௧௬. சான்றோர்மேமறை. (௪)

(௧௫.) யாண்டு தலைப்பெயர வேண்டு புலத்திறுத்து
முனையெரி பரப்பிய துன்னருஞ் சீற்றமொடு
மழைதவழ்பு தலைஇய மதின்மர முருக்கி
நிரைகளி றொழுகிய நிரைய வெள்ளம்
பரந்தாடு கழங்கழி மன்மருங் கறுப்பக்
கொடிவிடு குரூஉப்புகை பிசிரக் கால்பொர
வழல்கவர் மருங்கி னுருவறக் கெடுத்துத்
தொல்கவி னழிந்த கண்ணகன் வைப்பின்
வெண்பூ வேளையொடு பைஞ்சுரை கலித்துப்
பீரிவர்பு பரந்த நீரறு நிறைமுதற்
சிவந்த காந்தண் முதல்சிதை மூதிற்
புலவுவில் லுழவிற் புல்லாள் வழங்கும்
புல்லிலை வைப்பிற் புலஞ்சிதை யரம்பி
னறியா மையான் மறந்துதுப் பெதிர்ந்தநின்
பகைவர் நாடுங் கண்டுவந் திசினே
கடலவுங் கல்லவும் யாற்றவும் பிறவும்
வளம்பல நிகழ்தரு நனந்தலை நன்னாட்டு
விழவறு பறியா முழவிமிழ் மூதூர்க்
கொடிநிழற் பட்ட பொன்னுடை நியமத்துச்
சீர்பெறு கலிமகி ழியம்பு முரசின்
வயவர் வேந்தே பரிசிலர் வெறுக்கை
தாரணிந் தெழிலிய தொடிசிதை மருப்பிற்
போர்வல் யானைச் சேர லாத
நீவா ழியரிவ் வுலகத் தோர்க்கென
வுண்டுறை மாறிய மழலை நாவின்
மென்சொற் கலப்பையர் திருந்துதொடை வாழ்த்த
வெய்துற வறியாது நந்திய வாழ்க்கைச்
செய்தன் மேவ லமர்ந்த சுற்றமோ
டொன்றுமொழிந் தடங்கிய கொள்கை யென்றும்
பதிபிழைப் பறியாது துய்த்த லெய்தி

நிணாய் மொரீஇய வேட்கைப் புரையோர்
மேயின ருறையும் பலர்புகழ் பிணி
னீபுறந் தருதலி னோயிகந் தொரீஇய
யாணர்நன் னாடுங் கண்டுமதி மருண்டனென்
கரு மண்ணுடை ஞாலத்து மன்னுயிர்க் கெஞ்சா
தீத்துக்கை தண்டாக் கைகடுந் துப்பிற்
புரைவயிற் புரைவயிற் பெரிய நல்கி
யேமமாகிய சீர்கெழு விழவி
னெடியோ னன்ன நல்லிசை
சO யொடியா மைந்தநின் பண்புபல நயந்தே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (ச) நிரையவெள்ளம்.

(உ) நீசேற்றமொடு (எ) அழல்கவர்மருங்கின் உருவறக்கெடுத்தென முடிக்க.

ச. நிரையவெள்ளமென்றது பகைவர்க்கு நிரையபாலரைப்போலும் படைவெள்ள மென்றவாறு; நிரையமென்றது நிரையத்துவாழ்வாரை.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'நிரையவெள்ளம்' என்றுபெயராயிற்று.

ரு. மன்மருங்கறுப்பவென்றது மன்மருங்கறுப்பவேண்டியென்ற வாறு.

எ. கெடுத்தென்பதனைக் கெடுக்கவெனத்திரிக்க.

(அ) தொல்கவினழிந்த கண்ணகன் வைப்பினையும் (க உ) புல்லாள் வழங்கும் (க ரு) புல்லிலைவைப்பினையுமுடைய புலஞ்சிதை (க ரு) நாடென முடிக்க.

அ. தொல்கவினழிந்தவைப்பென்றது குடிகெடுத்து அழிந்த ஊர்களை.

க ரு. புல்லிலைவைப்பென்றது குடிபோய்ப் பாழ்த்தவூர்களை.

கூ. சுரைகவிக்கவெனத் திரிக்க.

கO - கக. நிறைமுதற்காந்தளெனக்கூட்டுக.

க க - க ரு. மூதில்லையுடைய புல்லிலைவைப்பெனக்கூட்டுக.

க ரு. புல்லிலைவைப் பென்றது புல்லிய இலைகளாலே வேயப் பட்ட ஊரென்றவாறு; இதனை, 'தாழ்வாக்கலிங்கம்' (பதிற்றுப்பத்து, கஉ) என்றதுபோலக்கொள்க.

க உ. புல்லாளென்றது புல்லியதொழிலையுடைய ஆறலைகள்வரை.

விலங்கல் போறலின், விலங்கலெனப்பட்டது. நாடுகண்டாலொப்பது அம்மதிலையடைந்தவிடமென்னின், அவ்விடவனுமைபற்றி அதன் உவமையை அம்மதில்மேலதாக்கக் கூறிற்றெனக்கொள்க.

௩. துஞ்சுமரமென்றது மதில்வாயிலிற்றூங்கும் கணையமரங்களை; இனிக் கழுக்கோலாக நாட்டிய மரமென்பாருமுளர்.

௪. ஐயவியென்றது கதவிற்குக் காவலாகப் புறவாயிலே தூக்கப்படும் துலாமரத்தை; அப்புக்கட்டென்பாருமுளர். ஈண்டுமதிலென்றது உண்மதிலை.

(௧) கொடுங்கணிஞ்சியையும் (௨) விலங்கலையுமுடைய (௩) மதிலெனக் கூட்டுக.

இனி இடையில் விலங்கலென்றதனை மாற்றார் படையை விலங்குதலை யுடையவென்றாக்கி, முன்னின்ற கொடுங்கணிஞ்சியென்றதொன்றுமே மதிலதாக ஐயவிதூக்கிய மதிலென்றதனை ஆகுபெயரான் ஊர்க்குப்பெயராக்கி நாடுகண்டன்ன ஊரென மாறியுரைப்பாருமுளர்.

௧௩. உள்ளலுமுரியளென்றது யான் குறித்த நாளளவும் ஆற்றியிருக்கவென்ற நின்னேவல்பூண்டு நின்னை உள்ளாதிருத்தலேயன்றி நீ குறித்த நாளுக்குமேலே நீட்டித்தாயாகலின், நின்னை நினைத்து வருந்துதலுமுரியளென்றவாறு.

௧௪-௧௫. தாவின்று திருமணிபொருத திகழ்விடுபசும்பொனென்றது வலியில்லையானபடியாலே அழகிய மணிகளொடு பொருது ஒளிவிடுகின்ற பசும்பொனென்றவாறு.

ஈண்டுத்தாவென்றது வலி; பொன்னுக்கு வலியாவது உரனுடைமை. இன்றென்பதனை இன்றாகவெனத்திரித்து இன்றாகையாலெனக்கொள்க. என்றது - ஒளியையுடையமணிகளொடு பொரவற்றாம்படி ஒட்டற்ற ஒளியையுடைய பசும்பொனென்றவாறு.

௧௫-௧௬. பூண் பசும்பொன் வயிரமொடு உறழ்ந்து சுடர்வரவெனக்கூட்டி, பூணானபசும்பொன் தன்னிடையழுத்தின வயிரங்களொடு மாறுபட்டு விளங்கவெனவுரைக்க.

௧௮. புணரியோனென்றபன்மையாற் காதன்மகளிர் பலரெனக் கொள்க.

௧௭-௧௮. அகலப் பாயலென் இருபெயரொட்டாக்கி, அத்தை அல்வழிச்சாரியையென்க. துயிலினியபாயலெனவுரைக்க.

அகலத்தை மகளிர்க்குப் பாயலெனச்சிறப்பித்தமையான், இதற்கு 'துயிலின்பாயல்' என்று பெயராயிற்று.

௧௯. பாலுங்கொளாலும் வல்லோயென்றது அவ்வகலப்பாயலை வேற்றுப்புலத்து வினையின்வழிநின்மகளிர்க்கு நுகரக்கொடுத்தற்கு நின்னி

டத்தினின்றும் பகுத்தலையும் வினையுள்வழி அம்மகளிர்பால்நின்றும் வாங்கிக் கோடலையும் வல்லோயென்றவாறு.

(அ) பரிசறைக்கண் நீ (கூ) நீடினையாகலின் நின்னைக் காணவந்தேன்; நின்தேவியாகிய (கரு) அசைநடை நின்னை நினைத்தலுமுரியள்; ஆனபின்பு அவள் (கசு) பாயல்வருத்தத்திற்கு உய்யுமோ, உய்யாளன்றே; தோன்றல், (கஎ - கஅ) அகலப்பாயல் (ககூ) பாலும் கொளாலும் வல்லோய்; நின் (உ0) மார்பு மிக அவளை வருத்திற்றுக்காண் ; நீ அவள்பாற் கடிதெழுக வென வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்பும் குலமகளோடு நிகழ்ந்த இன்பச்சிறப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று. (சு)

(கஎ.) புரைவது நினைப்பிற் புரைவதோ வின்றே
பெரிய தப்புந ராயினும் பகைவர்
பணிந்துதிறை பகரக் கொள்ளுநை யாதலிற்
றுளங்குபிசி ருடைய மாக்கட னீக்கிக்
கடம்பறுத் தியற்றிய வலம்படு வியன்பணை
யாடுநர் பெயர்ந்துவந் தரும்பலி தூஉய்க்
கடிப்புக் கண்ணுறூஉந் தொடித்தோ ளியவ
ரரணங் காணாது மாதிரந் துழைஇய
நனந்தலைப் பைஞ்ஞிலம் வருகவிந் நிழலென
ஞாயிறு புகன்ற தீதுதீர் சிறப்பி
னமிழ்துதிகழ் கருவிய கணமழை தலைஇக்
கடுங்கால் கொட்கு நன்பெரும் பரப்பின்
விசும்புதோய் வெண்குடை நுவலும்
பசும்பூண் மார்ப பாடினி வேந்தே.

இதுவுமது.

பெயர் - (ரு) வலம்படு வியன்பணை.

ரு. வலம்படுவியன்பணையென்றது போர்செய்து வருந்தாமற் பகைவர் வெருவியோடமுழங்கி அரசனுக்கு வென்றி தன்பாலேபடநின்றமுரசமென்றவாறு.

இச்சிறப்பான் இதற்கு 'வலம்படுவியன்பணை' என்றுபெயராயிற்று.

சு. ஆடுநரென்றது வினையெச்சமுற்றுவினைத்திரிசொல்.

கக. அமிழ்துதிகழ்மழையெனமுடிக்க.

அமிழ்தென்றது நீர். தலைஇயென்பதனைத் தலைய வெனத்திரிக்க.

௧௫. வெண்குடை நுவலுமென்றது வெண்குடையின் அருட்சிறப்பைச் சொல்லுமென்றவாறு.

௧௫ - ௧௪. நுவலுமார்பவென முடிக்க.

இஃது ஏதுப்பெயர்.

(௬) வியன்பணையைக் (௭) கடிப்பைக்கண்ணுறுமியவர், (௮) 'அரணங்காணாது மாதிரந்துழைஇய (௯) பஞ்ஞிலம் இந்நிழற்கண்ணே வருக' எனச்சொல்லி (௧௫) வெண்குடையின் அருட்சிறப்பைச் சொல்லுதற்குக்காரணமாய்நின்ற (௧௪) பசும்பூண்மார்ப, பாடினிவேந்தே, நினக்குப் (௧) புரைவது நினைப்பிற் (௨) பகைவர் பெரிய திப்புநிராயினும் (௫) பணிந்து திறைபகரக் கொள்ளுமையாகலின், (௧) புரைவதோவின்றெனமாறிக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, பொறையுடைமையொடுபடுத்து அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௧. புரைவதோவன்றே. (௭)

(௧௫.) உண்மின் கள்ளே யடுமின் சோறே
யெறிக திற்றி யேற்றுமின் புழுக்கே
வருநர்க்கு வரையாது பொலங்கலந் தெளிப்ப
விருள்வண ரொலிவரும் புரியவிழ் ஐம்பா
லேந்துகோட் டல்குன் முகிழ்நகை மடவரற்
கூந்தல் விறலியர் வழங்குக வடுப்பே
பெற்ற துதவுமின் றப்பின்று பின்னு
மன்னுயி ரழிய யாண்டுபல துளக்கி
மண்ணுடை ஞாலம் புரவெதிர் கொண்ட
தண்ணிய லெழிலி தலையாது மாறி
மாரி பொய்க்குவ தாயினுஞ்
சேர லாதன் பொய்யல னசையே.

துறை - இயன்மொழிவாழ்த்து.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (௬) கூந்தல்விறலியர்.

௨. திற்றி - இறைச்சி.

(௫) வருநர்க்கு வரையாது (௯) வழங்குக அடுப்பென முடிக்க; வரையாமலெனத்திரித்து வரையாதொழியும்படியெனக்கொள்க.

(ரு) பொலங்கலந்தெளிர்ப்ப வென்பதனையும் (சு) வழங்குகவென் பதனோடு முடிக்க.

சு. கூந்தல்விறலியர் வழங்குகவடுப்பென்றது வந்தார்க்குச் சோறு கடிதின்உதவுதற்பொருட்டு அடுப்புத்தொழிற்குரியரல்லாத வரிசைமகளிரும் அடுப்புத்தொழிலிலே வழங்குகவென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு '**கூந்தல்விறலியர்**' என்றுபெயராயிற்று.

(ச) ஐம்பால் (சு) கூந்தலென மாறிக்கூட்டுக; இனி மாறாது கூந் தல் விறலியரென்றதை ஒருபெயராகவுரைப்பினு மமையும்.

நீயிர் (க) கள்ளினையுண்மின்; அதுவேயன்றி உண்டற்குச் சோற் றையடுமின்; அதுவேயன்றித் (உ) தின்றற்குத் திற்றியையறுமின்; அதுவே யன்றித் தின்றற்குப் புழுக்கப்படுமவற்றை அடுப்பிலேயேற்றுமின்; (ரு) வரு நர்க்குவரையாதே கடிதின் உதவுதற்பொருட்டுக்(சு) கூந்தல்விறலியர் அடுப் பிலேவழங்குக; இன்னும் வருநர்க்குச் சோறிடுதலேயன்றி அவன்பால் நாம் பொருளாகப் (எ) பெற்றதுகொடுமின்; இவ்வாறு எல்லாங் கொடுத்தாலும் பின்னுக்குக் காரியத்திறப்பில்லை; அதற்குயாது காரணமெனின், (அ) மன் னுயிரழிய (கக) மாரிபொய்த்தாலும் (கஉ) சேரலாதன் நசைபொய் யலன்; அதுகாரணமென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) எ. பெற்றவுதவுமின். கஉ. பொய்யிலனசையே.
அ. மன்னுயிரொழிய. (அ)

(கசு.) கோள்ளை வல்சிக் கவர்காற் கூளியர்
கல்லுடை நெடுநெறி போழ்ந்துசுர னறுப்ப
வொண்பொறிக் கழற்கான் மாறா வயவர்
திண்பிணி யெஃகம் புலியுறை கழிப்பச்
செங்கள விருப்பொடு கூல முற்றிய
வுருவச் செந்தினை குருதியொடு தூஉய்
மண்ணுறு முரசங் கண்பெயர்த் தியவர்
கடிப்புடை வலத்தர் தொடித்தோ ளோச்ச
வம்புகளை வறியாச் சுற்றமோ டம்புதெரிந்
தவ்வினை மேவலை யாகலி
னெல்லு நளியிருந் தெல்லிப் பெற்ற
வரிதுபெறு பாயற் சிறுமகி ழானுங்
கனவினு ளுறையும் பெருஞ்சால் பொடுங்கிய
நாணுமலி யாக்கை வாணுத லரிவைக்

கியார்கொ லளியை
யினந்தோ டகல வூருட னெழுந்து
நிலங்கண் வாட நாஞ்சில் கடிந்துநீ
வாழ்த லீயா வளனறு பைதிர
மன்ன வாயின பழனந் தோறு
மழன்மலி தாமரை யாம்பலொடு மலர்ந்து
நெல்லின் செறுவி னெய்தல் பூப்ப
வரிநர் கொய்வாண் மடங்க வறைநர்
தீம்பிழி யெந்திரம் பத்தல் வருந்த
வின்றோ வன்றோ தொன்றோர் காலை
நல்லம னளிய தாமெனச் சொல்லிக்
காணுநர் கைபுடைத் திரங்க
மாணா மாட்சிய மாண்டன பலவே.

துறை - பரிசிற்றுறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (க௮) வளனறுபைதிரம்.

க. கவர்கால் - செலவைவிரும்பின கால்.

உ. சுரன் - வழியிலருமை.

௪. எஃகம்புலியுறைகழிப்பவென்றது எஃகினைப் புலியுறைகழித்துக் கடைவனகடைந்தும் அல்லன வாய்கீறியும் போர்க்குரியவாம்படி பண்ணவென்றவாறு.

௫. கூலமுற்றியவென்றது பண்டமாகமுற்றியவென்றவாறு; இனிப் பலிக்குரியமுற்றைப்பண்டங்கள் குறைவறக்கூடினவென்பாருமுளர்.

௬. வம்பு - கைச்சாடு.

(உ) சுரனறும்பப் (௪) புலியுறைகழிப்பத் (௮) தோளோச்ச (க0) அவ்வினைமேவலையெனமுடிக்க.

கக. எல்லுநனியிருந்தென்றது பகற்பொழுதின்கண்ணே ஒரு விநோதமுமின்றி நெடுக வருந்தியிருந்தென்றவாறு.

(கக) பெற்ற (கஉ) மகிழெனமுடிக்க.

அரிதுபெறுதலைப் பாயன்மேலேற்றுக. ஈண்டுப் பாயல் - உறக்கம்.

(கரு) ஊருடனெழுந்து இனந்தோடகலவென்வும் (கசு) நாஞ்சில் கடிந்து நிலங்கண்வாடவெனவுங்கூட்டுக.

ஊரெழுந்தென்னுமுதல்வினையை வழுவமைதியால் இனந்தோடகல வென்னும் அதன்சினைவினையொடு முடிக்க.

(௧௬) தோடகலக் (௧௭) கண்வாட (௧௮) அன்னவாயினவெனமுடிக்க.

ஈண்டு ஆயினவென்பது தொழிற்பெயர்.

௧௭ - ௧௮. நீவாழ்தலீயாவென்றது நீ பண்டுபோலே குடியேறுக வென்று வாழ்வுகொடாதவென்றவாறு.

'வாழ்தலீயா' என்ற அடைச்சிறப்பான், இதற்கு **'வளனறுபைதிரம்'** என்றுபெயராயிற்று.

௨௦. தாமரைமலரவெனத் திரிக்க.

௨௨. கொய்வாள் மடங்கவென்றது நெற்றாளின் பருமையாலே கொய்யும் அரிவாட்கள் தங்கள் வாய்மடியவென்றவாறு.

௨௩. எந்திரமென்றது ஆலை.

எந்திரமென்னு முதலெழுவாயை வழுவமைதியாற் பத்தல்வருந்த வென்னும் அதன் சினைவினையோடு முடிக்க. பத்தல் வருந்தலாவது பலகாலும் சாறோடி நனைந்துசாதல்.

(௨௦) தாமரைமலர (௨௧) நெய்தல்பூப்ப (௨௨) வாள்மடங்கப் (௨௩) பத்தல்வருந்த (௨௫) நல்லவென முடிக்க.

௨௭. மாணாமாட்சிய மாண்டனவென்றது மாட்சிமைப்படத் திருத்தினும் மாட்சிமைப்படாத அழகையுடையவாய்ப் பின்னைத் திருந்தாதவளவேயன்றி உரு மாய்ந்தனவென்றவாறு.

மாணாதவற்றை மாட்சியவென்றது, பண்டு அழகியவூரும் வயலுமாய்த் தோன்றிக்கிடந்த பண்புபற்றி யெனக்கொள்க. மாட்சியவென்பது வினையெச்சமுற்று. இனி மாணாமாட்சிய வென்பதற்கு மாணாமைக்குக் காரணமாகிய பெருக்குமுதலாயவற்றின் மாட்சிய வென்பாருமுளர்.

(௨௭) பலவாகிய (௧௮) நீ வாழ்தலீயா வளனறுபைதிரம் (௧௬) ஊருடனெழுந்து இனம் தோடு அகல (௧௭) நாஞ்சில்கடிந்து நிலங்கண்வாட (௧௮) அன்னவாயினவை பழனந்தோறும் தாமரை ஆம்பலொடு மலர நெல்லின்செறுவில் நெய்தல்பூப்ப அரிநர் கொய்வாள்மடங்க அறைநரெந்திரம் பத்தல்வருந்தத் தொன்றோர்காலை நல்லமன் அளியதாமெனச் சொல்லிக் காணுநர் கைபுடைத்திரங்க மாணாமாட்சிய மாண்டனவெனக் கூட்டுக.

(௧௮) பைதிரமென்னும் எழுவாய்க்கு (௨௭) மாண்டனவென்பது பயனிலை; அன்னவாயின வென்னும் பெயரும் இடையே ஒருபயனெனப் படும்.

(கக) அன்னவாயின (உஎ) மாணுமாட்சிய மாண்டனவென்றது (கஅ) பைதிரங்கள் ஊருட்பெருமூதன் முதலாய வறுண்மையுடைய அழிவாய் நின்றன; பின் அவ்வளவினவன்றித் திருத்தவும் திருந்தாநிலைமையவாய் நின்றன; பின் அவ்வளவுமன்றி ஊரும்வயலும் தெரியாதபடி உருவமாய்ந்தன வென்றவாறு.

(க0) நீ அவ்வினைமேவலையாயிருந்தாய்; நீ வினையை மேவுகின்றபடியால், (கரு) கனவினுளுறையும் (கச) நின்னரிவைக்கு (கரு) நீ யார்கொல்; நீ அவள்பால் வாராமைக்குக் காரணம் யாது? நீ அழிக்க என்று அழிந்த நாடுகள் அழிந்து அற்றால் வருவலெனின், ஆம்; அழிக்க அழிந்து நீ பின் (கஅ) வாழ்தலீயாத பைதிரம் (உசு) காணுநர் கைபுடைத்திரங்க (உஎ) மாணுமாட்சியவாய் மாண்டன; அதனால், அதுகுறையன்று; நின் அன்பின்மையேகுறை; இனி நீ அவள்பாற் கடிது எழுகென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்பும் குலமகளோடு நிகழ்ந்த இன்பச்சிறப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

பாணன் பாசறைக்கண்வந்து தேவி ஆற்றாமைகூறி இனி அவள்பாற் போகவேண்டுமென்று இரந்தமையாற் பரிசிற்றுறையாயிற்று.

(கீ0) 'அவ்வினைமேவலை யாகலின்' எனவும், (கரு) 'யார்கொலளியை' எனவும் சொற்சீர் வந்தமையாற் சொற்சீர் வண்ணமுமாயிற்று.

(பி - ம்.) ச. கழிப்பி. உரு. பத்தர்வருந்த.
கஉ. சிறுமதிமானும். (கூ)

(உ0.) நுங்கோ யாரென வினவி னெங்கோ
விருமுந்நீர்த் துருத்தியுண்
முரணியோர்த் தலைச்சென்று
கடம்புமுத றடிந்த கடுஞ்சின முன்பி
னெடுஞ்சேர லாதன் வாழ்கவவன் கண்ணி
வாய்ப்பறி யலனே வெயிற்றுக ளனைத்து
மாற்றோர் தேஎத்து மாறிய வினையே
கண்ணி னுவந்து நெஞ்சவிழ் பறியா
நண்ணார் தேஎத்தும் பொய்ப்பறி யலனே
கனவினு, மொன்னார் தேய வோங்கி நடந்து
படியோர்த் தேய்த்து வடிமணி யிரட்டுங்
கடாஅ யானைக் கணநிரை யலற
வியலிரும் பரப்பின் மாநிலங் கடந்து
புலவ ரேத்த வோங்குபுகழ் நிறீஇ

விரியுளை மாவுங் களிறுந் தேரும்
வயிரியர் கண்ணுளர்க் கோம்பாது வீசிக்
கடிமிளைக் குண்டுகிடங்கின்
நெடுமதி னிலைஞாயில்
அம்புடை யாரெயி லுள்ளழித் துண்ட
அடாஅ வடுபுகை யட்டுமலர் மார்ப
எமர்க்கும் பிறர்க்கும் யாவ ராயினும்
பரிசின் மாக்கள் வல்லா ராயினும்
கொடைக்கட னமர்ந்த கோடா நெஞ்சினன்
மன்னுயி ரழிய யாண்டுபல மாறித்
தண்ணிய லெழிலி தலையா தாயினும்
வயிறுபசி கூர வீயலன்
வயிறுமா சிலீயரவ னீன்ற தாயே.

துறை - இயன்மொழி வாழ்த்து.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.
தூக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.
பெயர் - (௧௬) அட்டுமலர்மார்பன்.

௫. முரணியோரையெனவிரியும் இரண்டாவதனைத் தலைச்சென்றென்பதற்கு இடத்திலேசென்றென்பது பொருளாக்காது முடிவிலே சென்றென்பது பொருளாக்கி அதற்குப் போந்தபொருள் முடிவுசெயலாக்கி அதனொடுமுடிக்க.

மேலே (௨௫) கொடைக்கடனமர்ந்த கோடா நெஞ்சினனென்று கொடைகூறுகின்றான் ஈண்டு (௧௬) ஓம்பாதுவீசியென்று கொடை கூறியதற்குக் காத்தற்குச் சென்றவிடைக் கொண்டவற்றைக் களம்பாடச் சென்றார்க்குக் கொடுக்குங்கொடையென வுரைக்க.

௨௦. அடா அடுபுகை - ஊர்சுடுபுகை. அட்டுமலர்மார்பனென்றது பகைவரைக்கொன்று அச்செருக்காலே அகன்றமார்பனென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'அட்டுமலர்மார்பன்' என்று பெயராயிற்று.

௨௧. எமர்க்கும் பிறர்க்குமென நின்றவற்றைக் கொடைக்கடனமர்ந்த வென்பதனொடு முடித்து, எமர்க்கென்றது தன் பாணராகிய வெமர்க்கென்றும் பிறர்க்கென்றது தன்பாணரல்லாத பிறர்க்கென்று முரைக்க.

௨௧ - ௨௨. பரிசின்மாக்கள் யாவராயினும் வல்லாராயினுமெனக் கூட்டிப், பரிசின்மாக்களென்றதற்கு முன்சொன்ன எமர்க்கும் பிறர்க்குமெனப்பட்டாரையே யாக்கி யாவராயினுமென்றதற்குக் கண்டார் மதிக்கப்

படும் தோற்றமிலராயினுமெனவும் வல்லாராயினுமென்றதற்கு ஒருகல்வி மாட்டாராயினுமெனவுமுரைக்க.

யாவராயினு மென்றவும்மை இழிவுசிறப்பு; வல்லீராயினுமென்ற வும்மை எதிர்மறை.

(க0) நடந்து (கக) கடந்து (கச) நிறீஇ (கரு) வீசியென நின்ற வற்றை (உக) நெஞ்சினனென்னு முற்றுவினைக்குறிப்பொடு முடிக்க.

உரு. வயிறுபசிகூரவீயலனென மூன்றுவதும் கொடைகூறியதற்கு மழைபெய்யா விளைவில்காலத் தன் பரிகரமாயுள்ளார்க்கு அவர்கள் பசித்து வருந்தாமல் வேண்டும்பொழுதுகளிலே வேண்டுவன கொடுக்குமென்று ஓர்கொடைநிலையாக வுரைக்க.

(க) நுங்கோ யாரெனவினவின் எங்கோ, (௬) சேரலாதன், அவன் கண்ணிவாழ்க; அவனியல்பிருக்குமாறுசொல்லின், (எ) மாற்றோர்தேஎத்து மாறியவினையே (௯) வெயிற்றுகளனைத்தும் வாய்த்தலறியான்; (௯) பொய்த்த லறியான்; (உ0) அட்டுமலர்மார்பன், (உக) கொடைக்கடனமர்ந்த கோடாநெஞ்சினன்; கோடையிடத்து (உ௬) எழில் தலையாதாயினும் (உரு) வயிறுபசிகூரவீயலன்; ஆதலான், (உஎ) அவனையின்றதாய் வயிறுவிளங்கு வாளாகவென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனுற்சொல்லியது, அவன்றன் செல்வப் பொலிவுகண்டு நீ யாருடையபாணனென்று வினவியாற்கு யான் இன்னருடையேனென்று சொல்லிமுடிக்க, அவன்குணங்களின்னகூறிப் பின்னவனைவாழ்த்தி முடித்த வாருயிற்று.

(உ) 'இருமுந்நீர்' எனவும், (௯) 'முரணியோர்' எனவும், (கஎ) 'கடிமிளை' எனவும், (கஅ) 'நெடுமதில்' எனவுமெழுந்த நான்கடியும் வஞ்சி யடியாகலான், வஞ்சித்தூக்குடாயிற்று.

கனவினுமென்பது கூன்.

(பி - ம்.) க0. ஒருங்குநடந்து. உக. எமக்கும்.
,, ஓங்குநடந்து. (க0)

இதன்பதிகத்து, யவனர்ப்பிணித்தென்றது யவனரைப் போருள் அகப்படுத்தியென்றவாறு.

நெய் தலைப்பெய்து கை பிற்கொளீஇ யென்பதற்கு அக்காலத்துத் தோற்றாரை நெய்யைத் தலையிற்பெய்து கையைப் பிறகு பிணித்தென் றுரைக்க.

அருவிலைநன்கலம் வயிரமொடுகொண்டென்றது அந்த யவனரைப் பின்தண்டமாக அருவிலைநன்கலமும் வயிரமுங்கொண்டென்றவாறு.

(பதிகம்.)

மன்னிய பெரும்புகழ் மறுவில் வாய்மொழி
யின்னிசை முரசி னுதியஞ் சேரற்கு
வெளியன் வேண்மா னல்லினி யீன்றமக
னமைவரு லருவி யிமையம் விற்பொறித்
திமிழ்கடல் வேலித் தமிழகம் விளங்கத்
தன்கோ னிறீஇத் தகைசால் சிறப்பொடு
பேரிசை மரபி னாரியர் வணக்கி
நயனில் வன்சொல் யவனர்ப் பிணித்து
நெய்தலைப் பெய்து கைபிற் கொளீஇ
யருவிலை நன்கலம் வயிரமொடு கொண்டு
பெருவிறன் மூதூர்த் தந்துபிறர்க் குதவி
யமையார்த் தேய்த்த வணங்குடை நோன்று
ளிமையவரம்ப னெடுஞ்சேரலாதனைக் குமட்டூர்க்கண்ணனார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு. அவைதாம்: புண்ணுமிழ்குருதி, மறம்வீங்கு பல்புகழ், பூத்தநெய்தல், சான்றோர்மெய்ம்மறை, நிரையவெள்ளம், துயிலின்பாயல், வலம்படுவியன்பணை, கூந்தல்விறலியர், வளனறுபைந் திரம், அட்டுமலர்மார்பன். இவை பாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில்: உம்பற்காட்டு ஐஞ்ஞூறூர் பிரமதாயங்கொடுத் து முப்பத்தெட்டியாண்டு தென்னாட்டுள் வருவதனிற் பாகங் கொடுத்தான் அக்கோ.

இமயவரம்பனெடுஞ்சேரலாதன் ஐம்பத்தெட்டியாண்டு வீற்றிருந் தான்.

இரண்டாம்பத்து முற்றிற்று.

மூன்றாம்பத்து.

(உக.) சொற்பெயர் நாட்டங் கேள்வி நெஞ்சமென்
றைந்துடன் போற்றி யவைதுணை யாக
வெவ்வஞ் சூழாது விளங்கிய கொள்கைக்
காலை யன்ன சீர்சால் வாய்மொழி
யுருகெழு மரபிற் கடவுட் பேணியர்
கொண்ட தீயின் சுடரெழு தோறும்
விரும்புமெய் பரந்த பெரும்பெய ராவுதி
வருநர் வரையார் வார வேண்டி
விருந்துகண் மாறா துணீஇய பாசவ
ரூனத் தழித்த வானிணக் கொழுங்குறை
குய்யிடு தோறு மானா தார்ப்பக்
கடலொலி கொண்டு செழுநகர் நடுவ
ணடுமை யெழுந்த வடுநெய் யாவுதி
யிரண்டுடன் கமழு நாற்றமொடு வானத்து
நிலைபெறு கடவுளும் விழைதகப் பேணி
யார்வளம் பழுனிய வையந்தீர் சிறப்பின்
மாரியங் கள்ளின் போர்வல் யானைப்
போர்ப்புறு முரசங் கறங்க வார்ப்புச்சிறந்து
நன்கலந் தரூஉ மண்படு மார்ப
முல்லைக் கண்ணிப் பல்லான் கோவலர்
புல்லுடை வியன்புலம் பல்லா பரப்பிக்
கல்லுயர் கடத்திடைக் கதிர்மணி பெறூஉ
மிதியற் செருப்பிற் பூழியர் கோவே
குவியற் கண்ணி மழவர் மெய்ம்மறை
பல்பயந் தழீஇய பயங்கெழு நெடுங்கோட்டு
நீரறன் மருங்கு வழிப்படாப் பாகுடிப்
பார்வற் கொக்கின் பரிவேட் பஞ்சாச்
சீருடைத் தேஎத்த முனைகெட விலங்கிய
நேருயர் நெடுவரை யயிரைப் பொருந

௩0 யாண்டுபிழைப் பறியாது பயமழை சுரந்து
நோயின் மாந்தர்க் கூழி யாக
மண்ணுறு வாயின் மணங்கமழ் கொண்டு
கார்மலர் கமழுந் தாழிரும் கூந்த
லொரீஇயின போல விரவுமலர் நின்று
௩ரு திருமுகத் தலமரும் பெருமதர் மழைக்க
ணலங்கிய காந்த ளிலங்குநீ ரழுவத்து
வேயுறழ் பணைத்தோ ளிவளோ
டாயிர வெள்ளம் வாழிய பலவே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (௩௬) அடுநெய்யாவுதி.

௧. சொல் - சொல்லிலக்கணஞ் சொல்லுநூல். பெயர் - பொருளிலக்கணஞ்சொல்லுநூல்; "பெற்ற பெரும்பெயர் பலர்கை யிரீஇய" (**பதிற்றுப் பத்து, ௬0**) என இத்தொகையுள் மேலே வந்தமையால், பெயரென்பது பொருளாம். நாட்டம்-சோதிடநூல். கேள்வி-வேதம். நெஞ்சமென்றது இந்திரியங்களின் வழியோடாது உடங்கிய தூயநெஞ்சினை.

௩. எவ்வஞ்சூழாமை - உயிர்வருத்தஞ்சூழாமை; சூழாமலெனத் திரிக்க.

௪. காலை அன்ன வாய்மொழி - ஆதித்தனைப்போல என்றும் தப்பாதாகிய மெய்ம்மொழி; மொழியானென ஆனுருபுவிரிக்க; ஒடுவிரிப்பினுமமையும்.

(௨.) துணையாகக் (௬) கொண்டவெனமுடிக்க.

எ. விருப்புமெய்யென்னும் ஒற்று மெலிந்தது; 'மைபரந்த' என்பதுபாடமாயின் மைபோலப்பரந்தவென்க.

௯. பாசவர் - ஆட்டுவாணிகர்.

௧0. ஊனம் - இறைச்சிகொத்தும் அடைகுறடு.

(௧௨) கடலொலிகொண்டு (௧௧) ஆர்ப்பவெனக்கூட்டி, ஆர்ப்ப (௧௩) எழுந்தவெனமுடிக்க; இனி, 'கடலொலிகொண்ட' என்பது பாடமாயின், கடலொலிகொண்ட நகரென்க.

௧௩. அடுநெய்யாவுதியென்றது அடுசில்நெய்யாகிய ஆவுதியென்றவாறு; அடுநெய்யை ஆவுதியென்றது, விருந்து புறந்தருதலையும் ஒருவேள்வியாக்கி ஆள்வினைவேள்வியென்று ஒரு துறையாக நூலுட்கூறலானென்பது.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'அடுநெய்யாவுதி' என்று பெயராயிற்று.

எ - க௩. ஆவுதியென்ற இரண்டனையும் அவற்றுறைய புகைமேற் கொள்க.

க௪. நாற்றமொடென்பதனை நாற்றத்தானெனக்கொள்க.

க௫. கடவுளும் விழைதகவென்றது கடவுளரும் இவ்வாறு நாம் அறஞ்செய்யப்பெறின் அழகிதென்று அதுவிரும்ப வென்றவாறு. பேணி யென்றது, முன்சொன்ன வேள்வியால் தேவர்களையும் பின்பு அதனோடு ஒப்பித்துச்சொன்ன ஆள்வினைவேள்வியால் விருந்தாய் வரு மக்களையும் பேணியென்றவாறு; அதனைத்திரித்துப் பேணப் (க௬)பழுனியவென முடிக்க. பழுனியவென்பது பெயரெச்ச வினைத்திரிசொல்.

க௬. ஆர்வளம்பழுனிய சிறப்பென்றது கொடுக்கக் கொடுக்கக் குறைபடாத நிறைந்தசெல்வத்திலேநின்று பழுத்த சிறப்பென்றவாறு.

க௭. கள்ளிற்போர்வல்யானையென்னும் ஒற்று மெலிந்தது.

(க௮) ஆர்ப்புச்சிறந்து (க௯) கலந்தரூஉம் மார்பவெனக் கூட்டுக.

க௯. மண்படுமார்பவென்றது பகைவர்மண்ணெல்லாம் படுகின்ற மார்பவென்றவாறு.

(உக) பல்லாபரப்பிக் (உஉ) கதிர்மணிபெறூஉஞ் (உ௩) செருப் பென முடிக்க.

உ௩. செருப்பென்பது ஒருமலை. மிதியலென்பது அடை; மிதி யென்று செருப்பிற்குப் பேராக்கிச் செருப்பல்லாத செருப்பென்று வெளிப் படுத்தானாகவுரைக்க. (உ௪) குவியற்கண்ணியென்னுந் தொடைநோக்கி மிதியற்செருப்பெனவலிந்தது. மிதியற்செருப்பென்பதற்குப் பிறவாறு சொல்லுவாருமுளர்.

உ௪. குவியற்கண்ணியென்றதற்கு வெட்சிமுதல் வாகையீறாய போர்க்கண்ணியெல்லாம் குவிதலையுடைய கண்ணியென்க.

உ௫ - உ௯. பரிவேட்பு அஞ்சா அயிரையென்று வெளிப்படை கூறுகின்றானாகலின், அதற்கேற்ப, நீரறன்மருங்கு வழிப்படாவென்று பெய ரெச்சமறையே பாடமாகல் வேண்டும். இனிப்படாதென்று வினையெச்ச மறையாகிய பாடத்திற்கு நீரற்றவிடத்தில் தான் படாதபடியாலே கொக் கின் பரிவேட்புக்கு அஞ்சா அயிரையெனவுரைக்க. அயிரையென்பது ஒரு மலை.

(உ௫) நெடுங்கோட்டு (உ௯) அயிரையென முடிக்க.

௩க. மாந்தர்க்கு நோயிலூழியாகவென மாறிக்கூட்டுக; கிடந்த வாறும் பொருள்படும்.

௩௪. ஒரீஇயினபோலவென்பதற்குப் பொய்கையென வருவித்துப் பொய்கையை ஒருவினபோலவென வுரைக்க. இனி, மேற்சொன்ன கூந்தலை ஒரீஇயினபோல வென்பாருமுளர். இரவுமலர்நின்றென்பது பொய்கைப்பூப்போலன்றி இரவுக்காலத்தும் மலர்ச்சி நிலைபெற்றென்றவாறு.

(௩௪) ஒரீஇயினபோல (௩௫) அலமருமெனக் கூட்டுக.

௩௬. காந்தளுள்ளவிடத்து எழுந்த மூங்கிலைத் தோளுக்கு உவமை கூறி, அக்காந்தளையும் கைக்கு உவமையாக்குக. நீரழுவம் - நதியென்க.

௩௬ - ௩௭. நீரழுவத்து வேயென்றது ஒருநாளும் உடல்வெம்மையாற் கோதியாது குளிர்ந்தேயிருக்குந் தோளென்றற்கென்க.

(௧௩) மண்படுமார்ப, (௨௩) பூழியர்கோவே, (௨௪) மழவர்மெய்ம்மறை, (௨௯) அயிரைப்பொருந, (௩௦) பயமழைசுரந்து (௩௧) மாந்தர்க்கு நோயிலூழி உண்டாக (௩௭) இவளோடே (௩௮) பலவாயிரம் வெள்ளம் வாழியவெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் நாடுகாத்தற் சிறப்புக்கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) க-உ. நெஞ்ச, மைந்து. கஉ-கங. செழுமகர்வரைப்பி, கo. ஊனைத்தழித்த. [னடுவணெழுந்த. (க)

(உஉ.) சினனே காமங் கழிகண் ணோட்ட
மச்சம் பொய்ச்சொ லன்புமிக வுடைமை
தெறல்கடு மையொடு பிறவுமிவ் வுலகத்
தறந்தெரி திகிரிக்கு வழியடை யாகுந்
தீதுசே ணிகந்து நன்றுமிகப் புரிந்து
கடலுங் கானமும் பலபய முதவப்
பிறர்பிறர் நலியாது வேற்றுப்பொருள் வெஃகாது
மையி லறிவினர் செவ்விதி னடந்துத
மமர்துணைப் பிரியாது பாத்துண்டு மாக்கண்
மூத்த யாக்கையொடு பிணியின்று கழிய
வூழி யுய்த்த வுரவோ ரும்பல்
பொன்செய் கணிச்சித் திண்பிணி யுடைத்துச்
சிரறுசில வூறிய நீர்வாய்ப் பத்தற்
கயிறுகுறு முகவை மூயின மொய்க்கு
மாகெழு கொங்கர் நாடகப் படுத்த
வேல்கெழு தானை வெருவரு தோன்ற

னுளைப்பொலிந்த மா
விழைப்பொலிந்த களிறு
வம்புபரந்த தே
ரமர்க்கெதிர்ந்த புகன் மறவ ரொடு
துஞ்சுமரந் துவன்றிய மலரகன் பறந்தலை
யோங்குநிலை வாயிற் றூங்குபு தகைத்த
வில்விசை மாட்டிய விழுச்சீ ரையவிக்
கடிமிளைக் குண்டுகிடங்கி
னெடுமதி னிரைப்பதணத்
தண்ணலம் பெருங்கோட் டகப்பா வெறிந்த
பொன்புனை யுழிஞை வெல்போர்க் குட்டுவ
போர்த்தெறிந்த பறையாற் புனல்செறுக் குநரு
நீர்த்தரு பூச லினம்பழிக் குநரு
மொலித்தலை விழவின் மலியும் யாணர்
நாடுகெழு தண்பணை சீறினை யாதலிற்
குடதிசை மாய்ந்து குணமுதற் றோன்றிப்
பாயிரு ளகற்றும் பயங்கெழு பண்பின்
ஞாயிறு கோடா நண்பக லமயத்துக்
கவலை வெண்ணரி கூஉமுறை பயிற்றிக்
கழல்கட் கூகைக் குழறுகுரற் பாணிக்
கருங்கட் பேய்மகள் வழங்கும்
பெரும்பா ழாகுமன ளிய தாமே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.
தூக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.
பெயர் - (கச) கயிறுகுறுமுகவை.

உ. அச்சம் - பகைவர்க்கஞ்சுதல். அன்பு - பொருண்மேலன்பு.

கரு. சிரறு சில ஊறியவென்றது பல்லூற்றொழியச் சில்லூற்றாக ஊறியவென்றவாறு; சிரறுதல் - சிதறுதல்.

கச. கயிறு குறு முகவையென்றது தன்னால் நீர்வாங்குவது பெரிதன்றித் தன்கயிற்றையே நின்று வாங்கப்படு முகவையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'கயிறுகுறுமுகவை' என்று பெயராயிற்று.

௨௨. தூங்குபு என்பதனைத் தூங்கவெனத் திரித்துக் காலவழுவமைதியெனக்கொள்க. தகைத்தல் - கட்டுதல்.

௨௫. வில்விசை மாட்டிய விழுச்சீர் ஐயவியென்றது விசையையுடைய வில்லானும் துளையுருவ எய்யமுடியாது மிக்க கனத்தையுடைய ஐயவித்துலாமென்றவாறு.

௫௭. கருங்கண் - கொடியகண். வழுங்குதல - ஆடுதல்.

(௧௧) உரவோரும்பல், (௧௬) தோன்றல், (௨௭) குட்டுவ, நீ (௫௧) சீறினையாதலின், நாடுகெழுதண்பணை (௫௮) அளியதாம் பெரும் பாழாகுமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

சீறினையாதலின், நாடுகெழு தண்பணை பாழாகுமென எடுத்துச்செல வினை மேலிட்டுக்கூறினமையால், வஞ்சித்துறைப் பாடாணாயிற்று.

(௧௭) 'உளைப்பொலிந்தமா' என்பதுமுதலாய நாலடியும் (௨௬) 'கடிமிளை' என்பதுமுதலாய இரண்டடியும் வஞ்சியடியால்வந்தமையால், வஞ்சித்தூக்குமாயிற்று.

௨௦. 'புகல்' என அடியிடையும், 'ஒடு' என அடியினிறுதியும் வந்தன கூன்.

(பி - ம்.) ௧௫. சிரறுசெல. ௫௬. ஞாயிறுகொண்ட. (௨)

(௨௫.) அலந்தலை யுன்னத் தங்கவடு பொருந்திச்
சிதடி கரையப் பெருவறங் கூர்ந்து
நிலம்பை தற்ற புலங்கெடு காலையும்
வாங்குபு தகைத்த கலப்பைய ராங்கண்
மன்றம் போந்து மறுகுசிறை பாடும்
வயிரிய மாக்கள் கடும்பசி நீங்கப்
பொன்செய் புனையிழை யொலிப்பப் பெரிதுவந்து
நெஞ்சமலி யுவகைய ருண்டுமலிந் தாடச்
சிறுமகி ழானும் பெருங்கலம் வீசும்
போரடு தானைப் பொலந்தார்க் குட்டுவ
நின்னயந்து வருவேங் கண்டனம் புன்மிக்கு
வழங்குந ரற்றென மருங்குகெடத் தூர்ந்து
பெருங்கவி னழிந்த வாற்ற வேறுபுணர்ந்
தண்ணன் மரையா வமர்ந்தினி துறையும்
விண்ணுயர் வைப்பின காடா யினநின்
மைந்துமலி பெரும்புக ழறியார் மலைந்த

போரெதிர் வேந்தர் தாரழிந் தொராலின்
மருதிமிழ்ந் தோங்கிய நளியிரும் பரப்பின்
மணன்மலி பெருந்துறைத் ததைந்த காஞ்சியொடு
முருகுத்தாழ் பெழிலிய நெருப்புற ழடைகரை
நந்து நாரையொடு செவ்வரி யுகளுங்
கழனி வாயிற் பழனப் படப்பை
யழன்மருள் பூவின் றாமரை வளைமகள்
குறாஅது மலர்ந்த வாம்ப
லறாஅ யாணரவ ரகன்றலை நாடே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (௧௩) ததைந்தகாஞ்சி.

௧. அலந்தலையெனல் விகாரம்.

௧௫. விண்ணுயர் வைப்பின காடென்றது மரங்கள் விண்ணிலே செல்லவோங்கி..............; மாறியுரைப்பாரு முளர்.

௧௧. ததைந்த காஞ்சியென்றது விளையாட்டுமகளிர் பலரும் தளிரும் முறியும் தாதும் பூவும் கோடலாற் சிதைவுபட்டுக் கிடக்கின்ற காஞ்சியென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'ததைந்தகாஞ்சி' என்று பெயராயிற்று.

௨௩ - ௨௪. வளைமகள் குறாஅது மலர்ந்த ஆம்பலென்றது விளையாட்டுமகளிர் குறுதற்கு எட்டாமையாலே மலர்ந்த ஆம்ப லென்றவாறு. குறுமலெனத் திரிக்க.

(௧0) குட்டுவ, (௧௭) போரெதிர் வேந்தர் தாரழிந்து ஒராலின், (௨௫) அவர் அகன்றலைநாடு (௧௫) காடாயின; அதனை (௧௧) நின்னயந்து வருவேம் கண்டனமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(௧௭) போரெதிர்வேந்தர் தாரழிந்து ஒராலின், (௨௫) நாடு (௧௫) காடாயினவென எடுத்துச்செலவினை மேலிட்டுக் கூறினமையால், வஞ்சித்துறைப் பாடாணாயிற்று.

(பி - ம்.) ௧௫. காடாயினவே. (௩)

(௨௪.) நெடுவயி ரொளிறு மின்னுப்பரந் தாங்குப்
புலியுறை கழித்த புலவுவா யெஃக
மேவ லாடவர் வலனுயர்த் தேந்தி

யாரிரண் கடந்த தாரருந் தகைப்பிற்
பீடுகொண் மாலைப் பெரும்படைத் தலைவ
ஓதல் வேட்ட லவைபிறர்ச் செய்த
லீத லேற்றலென் றாறுபுரிந் தொழுகு
மறம்புரி யந்தணர் வழிமொழிந் தொழுகி
ஞால நின்வழி யொழுகப் பாடல்சான்று
நாடுடன் விளங்கு நாடா நல்லிசைத்
திருந்திய வியன்மொழித் திருந்திழை கணவ
குலையிழி பறியாச் சாபத்து வயவ
வம்புகளை வறியாத் தூங்குதுளங் கிருக்கை
யிடாஅ வேணி யியலறைக் குருசி
னீர்நிலந் தீவளி விசும்போ டைந்து
மளந்துகடை யறியினு மளப்பருங் குரையைநின்
வளம்வீங்கு பெருக்க மினிதுகண் டிகுமே
யுண்மருந் தின்மரும் வரைகோ ளறியாது
குரைத்தொடி மழுகிய வுலக்கை வயின்றோ
றடைச்சேம் பெழுந்த வாடுறு மடாவி
னெஃகுறச் சிவந்த வூனத் தியாவருங்
கண்டுமதி மருளும் வாடாச் சொன்றி
வயங்குகதிர் விரிந்து வானகஞ் சுடர்வர
வறிதுவடக் கிறைஞ்சிய சீர்சால் வெள்ளி
பயங்கெழு பொழுதோ டாநிய நிற்பக்
கலிழுங் கருவியொடு கையுற வணங்கி
மன்னுயிர் புரைஇய வலனேர் பிரங்குங்
கொண்டற் றண்டளிக் கமஞ்சூன் மாமழை
காரெதிர் பருவ மறப்பினும்
பேரா யாணர்த்தால் வாழ்கநின் வளனே.

துறை - இயன்மொழிவாழ்த்து.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (உ௪) சீர்சால்வெள்ளி.

௪ - ௫. தாரருந் தகைப்பிற் பீடுகொண் மாலைப் பெரும்படை யென்றது தார்ப்படைக்கு அழித்தற்கரிய மாற்றார் படைவகுப்பிலே வென்றி

செய்து பெருமைகொள்ளும் இயல்பையுடைய அணியாய்நிற்கும் பெரும் படை யென்றவாறு.

௬. அவை பிறர்ச்செய்தலென்புழிப் பிறரையென விரியும் இரண்டாவதனை அவை செய்தலென நின்ற செய்தலென்னுந்தொழிலைப் போந்த பொருளாற் செய்வித்தலென்னுந் தொழிலாக்கி அதனொடு முடிக்க.

௧௨. குலையிழிபு அறியாச் சாபமென்றது போர்வேட்கையான் இன்னபொழுது போருண்டாமென்று அறியாதே எப்பொழுதும் நாணியேற்றியே கிடக்கும் வில்லென்றவாறு.

௧௩. அம்புகளைவறியாவென்றது போர்வேட்கையான் எப்பொழுதும் கையினின்றும் அம்பைக் களைதலறியாவென்றவாறு. தூங்கு துளங்கு இருக்கையென்றது படை இடம்படாது செறிந்து துளங்குகின்ற இருப்பென்றவாறு.

௧௪. இடா ஏணி - அளவிடப்படாத எல்லை. இயலென்றது பாசறைக்குள்ளவியல்பை; பாசறை - அறையெனத் தலைக்குறைந்தது.

௧௮. உண்மாரும் தின்மாருமென்பன குறுகிநின்றன; உண்மாரையும் தின்மாரையுமென்னும் இரண்டாவது விகாரத்தாற்றொக்கது. அறியாதென்பதனை அறியாமலெனத்திரிக்க.

௨௪ - ௨௫. வறிது வடக்கு இறைஞ்சிய சீர் சால் வெள்ளி பயங்கெழு பொழுதோடு ஆநியம் நிற்பவென்றது சிறிது வடக்கிறைஞ்சின புகழானமைந்த வெள்ளி மழைக்குப்பயன்படும் மற்றைக் கோட்களுடனே தான் நிற்குநாளிலே நிற்கவென்றவாறு.

பொழுதென்றது, அதற்கு அடியாகிய கோளை.

வறிது வடக்கிறைஞ்சியவென்னும் அடைச்சிறப்பான், இதற்கு 'சீர்சால்வெள்ளி' என்று பெயராயிற்று.

(௫) பெரும்படைத்தலைவ, (௧௧) திருந்திழைகணவ, (௧௪) குருசில், (௧௫) நீர் நிலமுதலைந்தினையும் (௧௬) அளந்து முடிவறியினும் பெருமை அளந்தறிதற்கரியை; (௧௭) நின் செல்வமிக்க பெருமை இனிதுகண்டேம்; அஃது எவ்வாறிருந்ததென்னின், (௨௨) வாடாச்சொன்றி, (௨௮) மழை (௨௯) சுரெதிர்பருவமறப்பினும் (௩௦) பேராயாணர்த்து; அப்பெற்றிப்பட்ட நின்வளம் வாழ்கவென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் பெருமையும் கொடைச்சிறப்புங்கூறி வாழ்த்திய வாறாயிற்று. (௪)

(௨௫.) மாவாடியபுல நாஞ்சிலாடா
கடாஅஞ்சென்னிய கடுங்கண்யானை
யினம்பரந்தபுலம் வளம்பரப்பறியா

நின்படைஞர், சேர்ந்த மன்றங் கழுதை போகி
நீ, யுடன்றோர் மன்னெயி றோட்டி வையா
கடுங்கா லொற்றலிற் சுடர்சிறந் தருத்துப்
பசும்பிசி ரொள்ளழ லாடிய மருங்கி
னாண்டலை வழங்குங் கானுணங்கு கடுநெறி
முனையகன் பெரும்பா ழாக மன்னிய
வுருமுறழ் பிரங்கு முரசிற் பெருமலை
வரைமிழி யருவியி னொளிறுகொடி நுடங்கக்
கடும்பரிக் கதழ்சிற ககைப்பநீ
நெடுந்தே ரோட்டியபிற ரகன்றலை நாடே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.
தூக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.
பெயர் - (அ) கானுணங்குகடுநெறி.

௨. கடாச்சென்னியென்னும் ஒற்று மெலிந்தது.

௪. கழுதை போகியென்பதனைப் போகவெனத்திரிக்க.

௫. தோட்டி - காவல்.

௭. அழல் - காட்டுத்தீ.

௮. கானுணங்கு கடுநெறி யென்றது மழையின்மையாற் கானம் தீந்த கடியவழியென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'கானுணங்குகடுநெறி' என்றுபெயராயிற்று.

௯. முனை - ஆறலைகள்வர்செய்யும் போர்.

௧௨. செலவின்கடுமை ஆற்றல்தோன்றப் பறவையாகக்கூறுவான் உபசாரவழக்குப்பற்றிச் சிறகு அகைப்பவென்றானென்க.

(௧௦) முரசினொடுவென ஒடு விரித்து அதனைத் (௧௩) தேரோட்டிய வென்பதனொடு முடிக்க.

(௧௨) நீ (௧௩) தேரோட்டிய பிறர்நாடு அழிந்தவாறு சொல்லின், நாடு (௧) நின்மாவழங்கினவயல் பின்பு கலப்பைவழங்கா; (௨) நின்யானை (௩) யினம் பரந்தவயல் பின் செல்வம் பரந்தலையறியா; (௪) நின்படையாளர்சேர்ந்த மன்றம் கழுதையாலுழப்பட, (௫) நீ உடன்றஅரசர்தங்கரிகள் பின்புதமக்குஅரணாகக் காவலாளரை வைக்கப்படா; இவ்வாறு அழிந்தபடியேயன்றிச் சில்லிடங்கள் (௬) கடுங்கால் ஒற்றலின், (௭) அழலாடிய மருங்கினையுடைய கானுணங்குகடுநெறியினையும் முனைகளையுமுடைய அகன்ற பெரும்பாழாக நின்றனவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

தேரோட்டிய பிறர்நாடு இவ்வாறு அழிந்ததென எடுத்துச்செலவினை மேலிட்டுக்கூறினமையால் வஞ்சித்துறைப் பாடாணாயிற்று.

க. 'மாவாடிய' என்பது முதலாக மூன்றும் வஞ்சியடியாக வந்தமையால், வஞ்சித்தூக்குமாயிற்று.

(ச) 'நின்பிழைஞர்' எனவும் (ரு) 'நீ' எனவும் அடிமுதற்கட் சீரும் அசையும் கூனாய்வந்தன.

(பி - ம்) கஉ. சிறைகைப்ப. (ரு)

(உகூ.) தேஎர்பரந்தபுல மேஎர்பரவா
களிறாடியபுல நாஞ்சிலாடா
மத்துரறியமனை யின்னியமிமிழா
வாங்குப், பண்டுநற் கறியுநர் செழுவள நினைப்பி
னோகோ யானே நோதக வருமே
பெயன்மழை புரவின் றாகி வெய்துற்று
வலமின் றம்ம காலையது பண்பெனக்
கண்பனி மலிர்நிறை தாங்கிக் கைபுடையூ
மெலிவுடை நெஞ்சினர் சிறுமை கூரப்
பீரிவர் வேலிப் பாழ்மனை நெருஞ்சிக்
காடுறு கடுநெறி யாகமன்னிய
முருகுடன்று கறுத்த கலியழி மூதா
ருரும்பில் கூற்றத் தன்னநின்
றிருந்துதொழில் வயவர் சீறிய நாடே.

இதுவுமது.

பெயர் - (கக) காடுறுகடுநெறி.

க. தேர்பரந்தபுலம் ஏர்பரவாவென்றது ஒருகால் தேர்பரந்த வயல் அத்தேர்பரந்தமாத்திரையாற் சேறாய்ப் பின்பு உழுதற்கு ஏர்பரவா வென்றவாறு.

உ. களிறு ஆடிய புலம் நாஞ்சில் ஆடாவென்றது பன்றிகளுழுத கொல்லைத்தறை அவை உழுதமாத்திரையானே புழுதியாகிப் பின்பு கலப்பை வழங்காவென்றவாறு.

௩. மத்து உரறிய மனை இன்னியம் இமிழாவென்றது மத்து ஒலிக்கின்ற மனைகள் அம்மத்தொலியின்மிகுதியானே இனிய இயங்களிற்றொலிகிளராவென்றவாறு.

அ. கட்பனியென்னும் ஒற்று மெலிந்தது.

௧௦- ௧௧. நெருஞ்சியின் அடர்ச்சியை நெருஞ்சிக்காடெனக் கூறிய அடைச்சிறப்பான், இதற்குக் '**காடுறுகடுநெறி**' என்று பெயராயிற்று.

(௧௨) மூதூர்போலவென உவமவுருபுவிரித்து, அதனை (௧௪) வயவர்சீறியவென்னும் வினையொடு முடிக்க. இனிப் போலுமெனவிரித்து வயவர்சீறியநாடெனவும் ஒன்று. இனி மூதூர்க்கூற்றமெனக்கூட்டிக் கூற்றுவன்கொடுமைமிகுதி கூறலுமொன்று.

௧௩. உரும்பில்கூற்றென்பது பிறிதொன்றால் நலிவுபட்டு மனக்கொதிப்பில்லாத கூற்றமென்றவாறு; உருப்பென்னும் ஒற்று மெலிந்தது.

(௧௩) நின் (௧௪) வயவர்சீறியநாடு அவ்வயவர்சீறுதற்குமுன்பு இருக்கும்படிசொல்லின், (௧)தேர்பரந்தபுலம் ஏர்பரவா; (௨) களிறாடியபுலம் நாஞ்சிலாடா; (௩) மத்து உரறியமனை இன்னியம் இமிழா; அவ்வாறுவளவியது இப்பொழுது (௧௧) காடுறுகடுநெறியை உடைத்தாகாநின்றது; அதன் (௪) செழுவளத்தைப் பண்டுநற்கறியுநர்நினைப்பின், அவர்க்கு (௫) நோதக வரும்; நோவேன்யானென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

நின்வயவர்சீறியநாடு இவ்வாறு அழிந்ததென எடுத்துச்செலவினை மேலிட்டுக் கூறினமையால், வஞ்சித்துறைப் பாடாணாயிற்று.

௩. 'தேஎர்பரந்த' என்பது முதலாக மூன்றடி வஞ்சியடியாக வந்தமையால், வஞ்சித்தூக்கு மாயிற்று.

௪. 'ஆங்கு' என்பது அடிமுதற்கூன். (௬)

(உஎ.) சிதைந்தது மன்றநீ சிவந்தனை நோக்கலிற்
றொடர்ந்த குவளைத் தூநெறி யடைச்சி
யலர்ந்த வாம்ப லகமடி வையர்
சுரியலஞ் சென்னிப் பூஞ்செய் கண்ணி
யரிய லார்கைய ரினிதுகூ டியவர்
துறைமணி மருத மேறித் தெறுமா
றெல்வளை மகளிர் தெள்விளி யிசைப்பிற்
பழனக் காவிற் பசுமயி லாலும்
பொய்கை வாயிற் புனல்பொரு புதவி
னெய்தன் மரபி னிரைகட் செறுவின்
வல்வா யுருளி கதுமென மண்ட
வள்ளற் பட்டுத் துள்ளுபு துரப்ப
நல்லெருது முயலு மளறுபோகு விழுமத்துச்
சாகாட் டாளர் கம்பலை யில்லது

கடு பூச லறியா நன்னாட்
டியாண ரறாஅக் காமருகவினே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (உ) தொடர்ந்தகுவளை.

உ. தொடர்ந்தகுவளை - ஆண்டுகள்தோறுமிட்டு ஆக்கவேண்டாது தொண்டு இட்டதே ஈடாக எவ்வாண்டிற்கும் இடையறாது தொடர்ந்துவரு மென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'தொடர்ந்தகுவளை' என்று பெயராயிற்று.

(ங) மடிவையரென்பதனை வினையெச்சமுற்றாக்கி, அதனைத் (எ) தெள்விளியிசைப்பினென்னும் வினையொடு முடிக்க.

(எ) மகளிர் (சு) தெறுமார் (எ) இசைப்பின், (அ) காவிற் பகும யில் ஆலுமென்றது வயலிற்புகுந்து உழக்காதிருத்தற்பொருட்டு அவ்வயற் புள்ளோப்பும் உழவர்மகளிர் அதனைக் கடியவேண்டித் தெள்விளியிசைப் பின், இயவர் இயங்களின் ஒலிகேட்ட பழக்கத்தானே தன்னைக் கடிகின்ற ஒலியையும் அவற்றின் ஒலியாகக்கருதி மயில் ஆலுமென்றவாறு.

க0. நெய்தல் மரபின் நிரைகள் செறுவென்றது நெய்தல் இடை யறாதுபூக்கும் மரபினையும் நிரைத்த வண்டினையுமுடைய செறுவென்றவாறு.

கள்ளென்பது வண்டு.

(கக) வல்வாயுருளி (கஉ) அள்ளற்பட்டு (கக) மண்டவென்னக் கூட்டுக.

கங. துள்ளுபுதுரப்பவென்றது சாகாட்டாளர் துள்ளித்துரக் கையாலேயென்றவாறு.

கச. அளறுபோகு விழுமமென்றது அளற்றைக் கழியப்போகின்ற காலத்து வருத்தமென்றவாறு.

(கரு) நன்னாட்டுக் (கசு) கவின் (க) நீ சிவந்தனை நோக்கலின், சிதைந்ததென வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) கக. கதுமெனமண்டி. (எ)

(உஅ.) திருவுடைத் தம்ம பெருவிறற் பகைவர்
பைங்கண் யானைப் புணர்நிரை துமிய
வுரந்துரந் தெறிந்த கறையடிக் கழற்கால்
கடுமா மறவர் கதழ்தொடை மறப்ப
விளையினிது தந்து விளைவுமுட் டுறாது

புலம்பா வுறையு ணீதொழி லாற்றலின்
விடுநிலக் கரம்பை விடரளை நிறையக்
கோடை நீடக் குன்றம் புல்லென
வருவி யற்ற பெருவறற் காலையு
கo நிவந்துகரை யிழிதரு நனந்தலைப் பேரியாற்றுச்
சீருடை வியன்புலம் வாய்பரந்து மிகீஇய
ருவலை சூடி யுருத்துவரு மலிர்நிறைச்
செந்நீர்ப் பூச லல்லது
வெம்மை யரிதுநின் னகன்றலை நாடே.

துறை - நாடுவாழ்த்து.
வண்ணமும் தூக்கும்அது.
பெயர் - (கஉ) உருத்துவருமலிர்நிறை.

ங. கறையடியென்றது குருதிக்கறையினையுடைய அடியென்றவாறு.

ச - ரு. மறவர் கதழ் தொடை மறப்ப இளை இனிது தந்தென்றது நின்வீரர் போரில்லாமையால் விரைந்து அம்புதொடுத்தலை மறக்கும்படி நாடுகாவலை இனிதாகத் தந்தென்றவாறு.

இளை - காவல். விளைவில் மூட்டுறுமெனத் திரிக்க.

சு. புலம்பா உறையுட்டொழிலென் மாறிக்கூட்டுக.

எ. கரம்பை விடர் அளை நிறையவென்றது முன்பு நீரேறாத கரம்பைவயல்களிற் கமர்வாய் நீர்நிறைய வென்றவாறு.

(எ) விடரளைநிறைய (கக) வாய்பரந்து மிகீயரென முடிக்க.

(அ) கோடைநீடுகையாலே குன்றம் புல்லெனும்படி (கூ) அருவியற்ற காலையெனக் கூட்டியுரைக்க.

கக. வாய் பரந்து மிகீயரென்றது இடத்திலே பரந்து நீர்தான் தன்னை மிகுக்கவேண்டி யென்றவாறு.

கஉ. உவலை சூடி உருத்துவரும் மலிர்நிறையென்றது தழைகளைச் சூடித் தோற்றிவரும் வெள்ள மென்றவாறு.

தன்னை வயல் பொறுக்குமாறு காணவென்று போர்வேட்டு வருவாரைப் போலுமென்று கூறிய இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'உருத்துவருமலிர் நிறை' என்று பெயராயிற்று.

(கக) வாய்பரந்து மிகீஇயர் (கஉ) உருத்துக் (கo) கரையிழிதரும் நனந்தலைப் பேரியாற்று (கஉ) மலிர்நிறைச் (கங) செந்நீரென மாறிக் கூட்டுக.

(௧) பெருவறற்காலையும் (௧௪) நின் அகன்றலைநாடு, (௬) புலம்பா வுறையுட்டொழிலை நீ ஆற்றலின் (௧௫) திருவுடைத்தெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் நாடுகாத்தற்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று. (அ)

(௨௯.) அவலெறிந்த வுலக்கை வாழைச் சேர்த்தி
வளைக்கை மகளிர் வள்ளை கொய்யு
முடந்தை நெல்லின் விளைவயற் பரந்த
தடந்தா ணாரை யிரிய வயிரைக்
கொழுமீ னார்கைய மரந்தொறுங் குழாஅலின்
வெண்கை மகளிர் வெண்குரு கோப்பு
மழியா விழவி னிழியாத் திவவின்
வயிரிய மாக்கள் பண்ணமைத் தெழீஇ
மன்ற நண்ணி மறுகுசிறை பாடு
மகன்கண் வைப்பி னாடும னளிய
விரவுவேறு கூலமொடு குருதி வட்ட
மயிர்புதை மாக்கண் கடிய கழற
வமர்கோ ணேரிகந் தாரெயில் கடக்கும்
பெரும்பல் யானைக் குட்டுவன்
வரம்பி றானை பரவா வூங்கே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணமும் தூக்குமஅது.
பெயர் - (௬) வெண்கைமகளிர்.

௩. முடந்தை நெல்லென்றது கதிர்க்கனத்தாலே வளைந்து முடமான நெல்லென்றவாறு; முடந்தையென்பது பெயர்த்திரிசொல்; இனிப் பழவழக்கென்பதுமொன்று.

௫. கொழுமீனார்கையவென்றது ....

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'வெண்கைமகளிர்' என்று பெயராயிற்று.

இனி வெண்சங்கணிந்த கையென்பாருமுளர்; இனி அடுகைமுதலாகிய தொழில்செய்யாத கையென்பாருமுளர்.

௭. திவவையுடையயாழ் திவவெனப்பட்டது.

குட்டுவன் வரம்பில் தானை பரந்த இப்பொழுது அழிந்து கிடக்கின்ற இந்நாடுகள், (௧௪) குட்டுவன் (௧௫) வரம்பில் தானை பரவாவூங்கு

(ரு) முடந்தை நெல்லின் விளைவயற் பரந்த (சு) தாஅயிரிய (சு) வெண்கை மகளிர் வெண்குருகு ஓப்புதலையுடையவாய் (எ) அழியாத விழவினையும் இழியாததிவவினையு முடைவாய் (அ) வயிரியமாக்கள் எழீஇ (கூ) மன்றநண்ணி மறுகுசிறைபாடும்; இப்பெற்றிப்பட்ட சிறப்பையுடைய (க0) அகன்கண் ணவப்பிறுடு இப்பெற்றியெல்லாமழிந்து கண்டார்க்கு அளித்தலை யுடைய வென் வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

வரம்பிறுனை பரவாலுங்கென எடுத்துச்செலவினை மேலிட்டுக் கூறினமையால், வஞ்சித்துறைப்பாடாணாயிற்று.

(பி - ம்.) க. அவலெறியுலக்கை. ரு. குமுறலின்; குழறலின். (கூ)

(௩0.) இணர்ததை ஞாழற் கரைகெழு பெருந்துறை
மணிக்கலத் தன்ன மாயிதழ் நெய்தற்
பாசடைப் பனிக்கழி துழைஇப் புன்னை
வாலிணர்ப் படுசினைக் குருகிறை கொள்ளு
மல்குறு கான லோங்குமண லடைகரை
தாழடும்பு மலைந்த புணரிவளை ஞரல
விலங்குநீர் முத்தமொடு வார்துகி ரெடுக்குந்
தண்கடற் படப்பை மென்பா லனவுங்
காந்தளங் கண்ணிக் கொலைவில் வேட்டுவர்
செங்கோட் டாமா னூனொடு காட்ட
மதனுடை வேழத்து வெண்கோடு கொண்டு
பொன்னுடை நியமத்துப் பிழிநொடை கொடுக்குங்
குன்றுதலை மணந்த புன்புல வைப்புங்
கால மன்றியுங் கரும்பறுத் தொழியா
தரிகா லவித்துப் பலபூ விழவிற்
றேம்பாய் மருத முதல்படக் கொன்று
வெண்டலைச் செம்புனல் பரந்துவாய் மிகுக்கும்
பலசூழ் பதப்பர் பரிய வெள்ளத்துச்
சிறைகொள் பூசலிற் புகன்ற வாய
முழவிமிழ் மூதூர் விழவுக்காணூஉப் பெயருஞ்
செழும்பல் வைப்பிற் பழனப் பாலு
மேனல் உழவர் வரகுமீ திட்ட
கான்மிகு குளவிய வன்புசே ரிருக்கை

4430a
மறைமலையடிகள் நூல்நிலையம் MARAIMALAI ADIGAL LIBRARY MADRAS-1 சென்னை-1

மென்றினை நுவணை முறைமுறை பகுக்கும்
புன்புலந் தழீஇய புறவணி வைப்பும்
பல்பூஞ் செம்மற் காடுபய மாறி
யரக்கத் தன்ன நுண்மணற் கோடுகொண்
டொண்ணுதன் மகளிர் கழலொடு மறுகும்
விண்ணுயர்ந் தோங்கிய கடற்றவும் பிறவும்
பணைகெழு வேந்தரும் வேளிரு மொன்றுமொழிந்து
கடலவுங் காட்டவு மரண்வலியார் நடுங்க
முரண்மிகு கடுங்குரல் விசும்படை பதிரக்
கடுஞ்சினங் கடாஅய் முழங்கு மந்திரத்
தருந்திறன் மரபிற் கடவுட் பேணிய
ருயர்ந்தோ னேந்திய வரும்பெறற் பிண்டங்
கருங்கட் பேய்மகள் கைபுடையூஉ நடுங்க
நெய்த்தோர் தூஉய நிறைமகி ழிரும்பலி
யெறும்பு மூசா விறும்பூது மரபிற்
கருங்கட் காக்கையொடு பருந்திருந் தார
வோடாப் பூட்கை யொண்பொறிக் கழற்காற்
பெருஞ்சமந் ததைந்த செருப்புகன் மறவ
ருருமுநில னதிர்க்குங் குரலொடு கொளைபுணர்ந்து
பெருஞ்சோ றுகுத்தற் கெறியுங்
கடுஞ்சின வேந்தேநின் றழங்குகுரன் முரசே.

துறை - பெருஞ்சோற்றுநிலை.

வண்ணமும் தூக்கும்அது.

பெயர் - (௧௧) புகன்றவாயம்.

௨. மணிக்கலமென்றது நீலமணியாலே செய்த பாத்திரம். மணிக்கலத்தன்ன (௩) கழியெனக்கூட்டி நெய்தற்பூவின் கருமையானும் அதன்பாசடைக்கருமையானும் மணிக்கலம்போன்றகழியென்வுரைக்க.

௫. கானலென்றது தன்னிடத்துவந்து இரைகொள்ளுவதற்குக் குருகு தங்கிவாழும் கானலென்றவாறு.

௬. புணரி வளை ஞரலவென்றது கடல்கொண்டுவந்த சங்கு திரையிலே துவண்ட வருத்தத்தாலே ஈனுகைக்கு மெய்வருந்திக் கதறவென்றவாறு.

எ. முத்தமொடு வார்துகிரெடுக்குமென்றது களைநின்றேரில் (சு) வளைகரலக்கேட்டார், அம்முத்தெடுக்கவென்றுவந்து முத்தையன்றி அதனோடு பவளத்தையுமெடுக்கு மென்றவாறு.

(௧ ௫) பலபூவிழவினையுடைய (உ௧) வைப்பெனக்கூட்டுக.

௧ எ. புனல் பரந்தென்றதனைப் பரக்கவெனத்திரிக்க.

௧ அ. பலசூழ்பதப்பரென்றது பலபுரியாலும் சூழப்பட்ட மணற் கோட்டையென்றவாறு.

௧ ௯. புகன்றஆயமென்றது முன்பு மணலணைக்கு நில்லாத பெரு வெள்ளத்தினை அணைசெய்துமுடித்தவிருப்பத்தையுடைய ஆயமென்றவாறு.

இச்சிறப்புப்பற்றி இதற்கு '**புகன்றவாயம்**' என்று பெயராயிற்று.

௨ எ. மணற்கோடுகொண்டென்றது மணற்கோட்டைக் கழலாடு தற்கிடமாகக் கொண்டென்றவாறு.

இனிக் (உ அ) கழலென்றதனைக் கழலையுடைய தலைமகன்காலாக்கி அக்காலொடு தலைமகளிர் புணர்ந்துடன்போமென்பாருமுளர்.

உ௯. பிறவுமென்றது அவ்வாறு ஒருநிலமாகச்சொல்லப்படாத பல நிலப்பண்புமுடைய இடங்களுமென்றவாறு.

முன்பு எண்ணிநின்ற நிலங்களெல்லாம் ஆகுபெயரான் அந்நிலத்து வாழ்வார்மேலனவாகக் கொள்க.

௩௦. ஒன்றுமொழிந்தென்றது ஒருவர் துணிந்ததே காரியமாக அனைவரும் துணிந்து சொல்லியென்றவாறு.

(௩௩) கடுஞ்சினங்கடாஅய் (௪௩) எறியும் (௪௪)முரசெனமுடிக்க.

௩௩. முழங்குமந்திரமென்றது முழங்க உச்சரிக்கப்படுமந்திர மென்றவாறு.

மந்திரத்தானென உருபுவிரித்து அதனைப் (௩௪) பேணியரென்பத னோடு முடிக்க.

௩௪. கடவுளென்றது முரசுறை கடவுளை.

(௩௬) கருங்கட்பேய்மகள் கைபுடையூஉநடுங்க (௩௫) உயர்ந்தோ னேந்திய அரும்பெறற்பிண்டம் (௩அ) எறும்பு மூசாஇறும்பூது மரபின் (௩எ) நெய்த்தோர் தூஉய நிறைமகிழிரும்பலி (௩௯) கருங்கட்காக்கை யொடு பருந்திருந்தாரவெனக் கூட்டுக.

(௩அ) இறும்பூது மரபிற் (௩எ) பலியென மாறிக்கூட்டுக.

(௩௬) பேய்மகளும் (௩அ) எறும்பும் அஞ்சிச்செல்லாத (௩எ) பலிகளைக் (௩௯)காக்கையொடு பருந்திருந்தாரவென்றது அம்முரசுறை கடவுள் தனுணையால் தன்பலிகளைமேல் தன்னருளாலே போர்வென்றி விளை வதறிவித்தற்கு நிமித்தமாகக் காக்கையும் பருந்துமிருந்து ஆரவென்றவாறு.

இவ்விடத்துக்குப் பிறவாறு கூட்டியுரைப்பாருமுளர்.

௪௧. பெருஞ்சமந்ததைந்த செருநவென்றது பகைவர்செய்யும் போர்சிதையும்படி செய்யும் போரரென்றவாறு.

௪௧ - ௪௨. மறவர்குரலெனக்கூட்டுக.

ஆகுபெயரான், உருமுநிலனதிர்க்குங்குரலோடு ஒத்த மறவர்குரலை உருமு நிலனதிர்க்குங் குரலென்றுரைக்கக்கொள்க.

௪௩ - ௪௪. எறியுமுரசென்க.

(௮) மென்பால் முதலாகக் (௨௯) கடறாக எண்ணப்பட்ட ஐவகை நிலத்துமக்களும் (பிறவும்) (௩௦) அந்நிலத்து வேந்தரும் வேளிரும் தங்களிலே ஒன்றுமொழிந்து (௩௧) அரண்வலியாதே நடுங்காநிற்கும்படி (௩௨) கடுங்குரல்விசும்படைந்து அதிரும்படி (௩௩) கடுஞ்சினத்தகைக்கடாவிப் (௩௪) பேய்மகள் கைபுடையூஉ நடுங்க (௩௫) உயர்ந்தோனேந்திய பிண்டத்தினையும் (௩௮) எறும்பு மூசாமரபின் (௩௭) நெய்த்தோர் தூஉய நிறைமகிழிரும்பலியினையும் (௩௯) கருங்கட்காக்கையொடு பருந்திருந்து ஆராநிற்கச் (௪௧) செருப்புகன்மறவரது (௪௨) குரலொடே கோட்பாடு பொருந்திப் (௪௩) பெருஞ்சோறு உகுத்தற்கெறியப்படாநின்றது, (௪௪) நின்முரசென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௧. இணர்த்ததை. ௩௮. இறும்பூதுபிறப்பின். (௪௦)

இதன்பதிகத்து அகப்பாவெறிதலைப் பகற்றீவேட்டற்கு அடையாக்கியுரைக்க.

மூதியரை மதியுறழ்மரபிற்றழீஇ மண்வகுத்தீத்தெனக்கூட்டித் தன் குலத்தில் தனக்குமுதியாரை மதியோடொத்த தன்றண்ணளியால் தழீஇக் கொண்டு அவர்க்குத் தன்னாட்டைப் பகுத்துக்கொடுத்தென உரைக்க.

இருகடலுமென்றது தன்னதாயமேல்கடலும் பிறநாட்டதாய்ப் பின்பு தான் பொருதுகொண்டு தன்னதாக்கிய நாட்டிற் கீழ்கடலுமென்றவாறு.

கருங்களிற்றியானைப்புணர்நிரைநீட்டி இருகடனீருமொருபகலாடியென்றது அவ்விருநீரும் ஒருபகலிலே வரும்படி யானைகளை நிரைத்து அழைப்பித்து ஆடியென்றவாறு.

அயிரை பரைஇயென்றது தன்னிட்டு அயிரையென்னு மலையில்வாழும் கொற்றவைக்கடவுளைத் தன்குலத்துள்ளோர் செய்துவரும் வழிபாடு கெடாமல் தானும் வழிபட்டென்றவாறு.

ஆற்றல்சான்றமுன்போடு காடுபோந்தவெனக்கூட்டுக.

நெடும்பாரதாயனார் முந்துறக் காடுபோந்தவென்றது தன்புரோகிதராகிய நெடும்பாரதாயனார் தனக்குமுன்னே துறந்து காடுபோக அதுகண்டு தானும் துறவுள்ளம்பிறந்து துறந்து காட்டிலே போனவென்றவாறு.

(பதிகம்.)

இமைய வரம்பன் றம்பி யமைவர
வும்பற் காட்டைத் தன்கோ னிறீஇ
யகப்பா வெறிந்து பகற்றீ வேட்டு
மதியுறழ் மரபின் முதியரைத் தழீஇக்
கண்ணகன் வைப்பின் மண்வகுத் தீத்துக்
கருங்களிற் றியானைப் புணர்நிரை நீட்டி
யிருகட னீரு மொருபக லாடி
யயிரை பரைஇ யாற்றல்சான் முன்போ
டொடுங்கா நல்லிசை யுயர்ந்த கேள்வி
நெடும்பார தாயனார் முந்துறக் காடுபோந்த

பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவனைப் பாலைக்கௌதமனார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு. அவைதாம்: அடுநெய்யாவுதி, கயிறுகுறு முகவை, ததைந்தகாஞ்சி, சீர்சால்வெள்ளி, கானுணங்குகடுநெறி, காடுறுகடுநெறி, தொடர்ந்தகுவளை, உருத்துவருமலிர்நிறை, வெண்கைமகளிர், புகன்றவாயம். இவை பாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில்: 'நீர் வேண்டியதுகொண்மின்' என, 'யானும் என்பார்ப்பனியும் சுவர்க்கம்புகல்வேண்டும்' என, பார்ப்பாரிற் பெரியோரைக் கேட்டு ஒன்பது பெருவேள்விவேட்பிக்கப் பத்தாம்பெருவேள்வியிற் பார்ப்பானையும் பார்ப்பனியையும் காணாராயினார்.

இமயவரம்பன்றம்பி பல்யானைச்செல்கெழுகுட்டுவன் இருபத்தையாண்டு வீற்றிருந்தான்.

மூன்றாம்பத்து முற்றிற்று.

நான்காம் பத்து.

(௩௧.) குன்றுதலை மணந்து குழூஉக்கட லுடுத்த
மண்கெழு ஞாலத்து மாந்த ரொராங்குக்
கைசுமந் தலறும் பூசன் மாதிரத்து
நால்வேறு நனந்தலை யொருங்கெழுந் தொலிப்பத்
தெள்ளுயர் வடிமணி யெறியுநர் கல்லென
வுண்ணாப் * பைஞ்ஞிலம் பனித்துறை மண்ணி
வண்டூது பொலிதார்த் திருஞெம ரகலத்துக்
கண்பொரு திகிரிக் கமழ்குரற் றுழாஅ
யலங்கற் செல்வன் சேவடி பரவி
நெஞ்சுமலி யுவகையர் துஞ்சுபதிப் பெயர
மணிநிற மையிரு ளகல நிலாவிரிபு
கோடுகூடு மதிய மியலுற் றாங்குத்
துளங்குகுடி விழுத்திணை திருத்தி முரசுகொண்
டாண்கட னிறுத்தநின் பூண்கிளர் வியன்மார்பு
கருவி வானந் தண்டளி தலைஇய
வடதெற்கு விலங்கி விலகுதலைத் தெழிலிய
பனிவார் விண்டு விறல்வரை யற்றே
கடவு ளஞ்சி வானத் திழைத்த
தூங்கெயிற் கதவங் காவல் கொண்ட
வெழூஉநிவந் தன்ன பரேரெறுழ் முழவுத்தோள்
வெண்டிரை முந்நீர் வளைஇய வுலகத்து
வண்புகழ் நிறுத்த வகைசால் செல்வத்து
வண்ட னனையைமா னீயே வண்டுபட
வொலிந்த கூந்த லறஞ்சால் கற்பிற்
குழைக்குவிளக் காகிய வொண்ணுதற் பொன்னி
னிழைக்குவிளக் காகிய வவ்வாங் குந்தி
விசும்புவழங்கு மகளி ருள்ளுஞ் சிறந்த
செம்மீ னனையணின் றொன்னகர்ச் செல்வி
நிலனதிர் பிரங்கல வாகி வலனேர்பு

* இப்பெயர் பஞ்ஞிலமெனவும் வழங்கும்.

வியன்பணை முழங்கும் வேன்மூ சழிவத்
தடங்கிய புடையற் பொலங்கழ லோன்று
ளொடுங்காத் தெவ்வ ருக்கறக் கடைஇப்
புறக்கொடை யெறியார்நின் மறப்படை கொள்ளுநர்
நகைவர்க் கரண மாகிப் பகைவர்க்குச்
சூர்நிகழ்ந் தற்றுநின் றூணை
போர்மிகு குருசினீ மாண்டனை பலவே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (௮) கமழ்குரற்றுழாய்.

(௪) ஒலிப்பப் (௯) பரவியெனமுடிக்க.

௫ - ௬. மணியெறிதலை உண்ணுப்பைஞ்ஞிலத்தின் தொழிலாக்கி, அவர்கள் மணியையெறிந்து தீர்த்தமாடுகின்றார்களாகக்கொள்க.

௭. உண்ணுப்பைஞ்ஞிலமென்றது அத் திருமால்கோயிலுள் வரம் வேண்டி உண்ணுதுகிடந்த மக்கட்டொகுதியென்றவாறு.

எறியுநவென்றது வினையெச்சமுற்று.

இனி எறியுநரென்பதனைத் தொழிற்பெயராக்கி, மணியையெறிவார், தீர்த்தமாடுவோர் ஆடுதற்கு இது முகுத்தமென்று அறிந்துவருதற்பொருட்டு அம்மணியையெறிந்து ஆரவாரிப்பவென்றுரைப்பாருமுளர்.

௮. கமழ்குரற்றுழாயென்றது நாறுகின்ற பூங்கொத்துக்களையுடைய துழாயென்றவாறு.

நாறுதபூவுடையதனை மிக நாறுவதொன்றுபோலச் சாதிபற்றிச் சொன்ன சொற்சிறப்பான், இதற்கு 'கமழ்குரற்றுழாய்' என்று பெயராயிற்று.

௯. செல்வனென்றது திருவனந்தபுரத்துத் திருமாலை.

௧௦. பதிப்பெயரவென்னும் எச்சத்தினை (௧௨) மதியம் இயலுற்றாங்கென்னும் வினையொடு முடிக்க.

(௭) உண்ணுப்பைஞ்ஞிலம் (௧௦) நெஞ்சுமலியுவகையராய்த் தாந்தாம் துஞ்சுபதிகளிலேபெயரும்படி (௧௧) மையிருளகல (௧௨) கோடுகூடு மதியம் இயலுற்றாங்குத் (௧௩) துளங்குகுடி விழுத்திணை திருத்தியெனக்கூட்டி, உண்ணுதுவரங்கிடந்த மக்கட்டொகுதி வரம்பெற்று நெஞ்சுமலிந்த உவகையராய்த் தாந்தாம் துஞ்சுபதிகளிலே பெயரும்படி இருள் அகல விரிந்து கோடுகூடுதலையுடைய உவாமதியம் ....

இனி, (௧௦) துஞ்சுபதிப் பெயரவேவன்னுமெச்சத்தினை (௧௪) ஆண்கடனிறுத்தவென்னும் வினையொடுமுடித்து, வழி ஆறலைகள்வர்முத லாய ஏதங்களின்றித் தாந்தாம் துஞ்சுபதிகளிலே பெயரும்படி தன் ஆண் மைக்கடனையிறுத்தவென்று உரைப்பாருமுளர்.

௧௩. முரசுகொண்டென்றது சிலகாலத்துப் பயன்கொள்வாரின் மையிற் பண்ணழிந்து கிடந்த பழமுரசினைத் தான் தோன்றி அதன் அழிவு தீர்த்து அதன் பயன்கொண்டென்றவாறு.

௧௪. ஆண்கடனிறுத்தவென்றது ஆண்மக்களாயுள்ளார் தங்கீழ் வாழ்வாரைக் காத்தற்பொருட்டு அவர்க்கு அவர்செய்யும் கடன்களெல்லாம் செய்து முடித்தவென்றவாறு.

௧௬. விலங்கியென்றதனை விலங்கவெனத் திரிக்க.

௧௭. பணிவார் விண்டுவாகிய விறல்வரையென இருபெயரொட்டு, (௨௪) கூந்தலினையும் கற்பினையும் (௨௫) நுதலினையும் (௨௬) உந்தி யினையுமுடைய (௨௮) தொன்னகர்ச் செல்வியெனமாறிக்கூட்டுக.

௨௮. செம்மீன் - அருந்ததி.

௩௯. நிலனதிரவெனத் திரிக்க.

௫௧. புடையலென்றது பனந்தார்.

(௫௧) புடையலினையும் கழறேன்றுளினையுமுடைய (௫௫) நின் படைகொள்ளுநரொன மாறிக்கூட்டுக.

௫௫. ஈண்டுப் படைகொள்ளுநரென்றது படைத்தலைவரையென் றவாறு.

(௧௪) நின்மார்பு (௧௭) பணிவார்விண்டு விறல்வரையற்று; (௨௦) நின்றோள்கள் எழூஉநிவந்தன்ன; (௨௫) நீதான் வண்டனென்பவனை அனையை; (௨௮) நின்செல்வி செம்மீனனையள்; (௫௫) நின் மறப்படை கொள்ளுநர் புறக்கொடையெறியார்; (௫௯) நின்றானை (௫௪) நகைவர்க்கு அரணமாகிப் பகைவர்க்குச் (௫௯) சூர்நிகழ்ந்தற்று; அவ்வாற்றாற் (௫௬) குருசில், நீ பலவும் மாட்சிமைப்பட்டனையென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவற்குள்ள மாட்சிமையெல்லாமெடுத்து உடன்புகழ்ந்தவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௨. மாந்தரோங்குக. ௫௪. நயீவர்க்கரணம். ௨௦. நிமிர்ந்தன்ன. (௪)

(௫௨.) மாண்டனை பலவே போர்மிகு குருசினீ
மாதிரம் விளக்குஞ் சால்புஞ் செம்மையு
முத்துடை மருப்பின் மழகளிறு பிளிற
மிக்கெழு கடுந்தார் துய்த்தலைச் சென்று

துப்புத் துவர் போகப் பெருங்கிளை யுவப்ப
வீத்தான் ருறு விடனுடை வளனுந்
துளங்குகுடி திருத்திய வலம்படு வென்றியு
மெல்லா மெண்ணி னிடுகழங்கு தபுந
கொன்னொன் று மருண்டனெ னடுபோர்க் கொற்றவ
நெடுமிடல் சாயக் கொடுமிட றுமியப்
பெருமலை யானையொடு புலங்கெட விறுத்துத்
தடந்தா ளாரை படிந்திரை கவரு
முடந்தை நெல்லின் கழையமல் கழனிப்
பிழையா விளையு ணாடகப் படுத்து
வையா மாலையர் வசையுநர்க் கறுத்த
பகைவர் தேஎத் தாயினுஞ்
சினவா யாகுத லிறும்பூதாற் பெரிதே.

இதுவுமது.

பெயர் - (௩௩) கழையமல்கழனி.

௮. இடுகழங்குதபுநவென்றது இடுகழங்கும் அலகுதபுதற்குக்காரணமாக இருப்பனவென்றவாறு.

தபுநவென்றது பெயர்த்திரிசொல்.

௧௦. நெடுமிடல் - அஞ்சி இற்பெயராம். கொடுமிடல், மிடல் - வலி; என்றது வலியாற் செய்யப்படும் போரினை.

௧௩. முடமாகிய கழையெண இருபெயரொட்டு. நெல்லின்கழை - நெல்லினது கழை.

நெற்றாளை அதன்பருமையாலே மூங்கிலோடு ஒப்புமைபற்றிக் கழையென்று பெயர்கொடுத்தசிறப்பான், இதற்கு 'கழையமல்கழனி' என்று பெயராயிற்று.

௧௫. வையா மாலையரென்றது ஒன்றில் வவைபடாத இயல்பையுடையாரென்றவாறு.

௧௫ - ௧௬. வசையுநர்க் கறுத்த பகைவரென்றது தங்கள் பகைவரொடு செற்றங்கொண்டாடாது ஒழிந்திருக்கவேண்டுமளவினும் ஒழியாது அவர்களை அக்கடப்பாடன்றி வெகுண்டிருத்தலே தொழிலாகவுடைய பகைவரென்றவாறு.

வசையுநர் - பகைவர்; வசையுநரென்றது பெயர்த்திரிசொல். இனிக் ககரவொற்றின்றி 'வசையுநர்கறுத்த' என்பது பாடமாயின், அதனை

வினையெச்சவினைக்குறிப்புமுற்றுத் திரிசொல்லாக்கி, வசைசொல்லுதலுடையவராய் வெகுண்ட பகைவரென்று உரைப்பாருமுளர்.

(எ) குருசில், நீ பலகுணங்களுமாட்சிமைப்பட்டனை; (அ) அப்பல குணங்களும் எண்ணப்புகின், இடுகழங்கு தபும் எல்லையவாயிருக்கும்; (கூ) கொற்றவ, பலகுணத்தினும் ஒன்றைக் கொன்னே யான் வியந்தேன்; அப் பலவற்றுள்ளும் வியப்பானகுணம் யாதெனின், பகைவர்செய்த குற்றத்திற்குத் தண்டமாக அவர் (கச) நாட்டை அகப்படுத்திக்கொண்டு (கரு) வையாமாலையராகிய வசையுநர்க்கறுத்த (கசு) அப்பகைவரிடத்தாயினும் நீ (கஎ) சினவாதொழிகின்ற பொறை எமக்குப் பெரிதும் வியப்பாகாநின்றதென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவற்குள்ள பலகுணங்களையும் உடனெண்ணிப் புகழ்ந்து அவற்றுட் பொறையுடைமையை மிகுத்துப் புகழ்ந்தவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) கச, பிழையாவினையினொடு, (உ)

(ஙங.) இறும்பூதாற் பெரிதே கொடித்தே ரண்ணல்
வடிமணி யணைத்த பணைமரு ணோன்றாட்
கடிமரத்தாற் களிறணைத்து
நெடுநீர துறைகலங்க
மூழ்த்திறுத்த வியன்றானையொடு
புலங்கெட நெறிதரும் வரம்பில் வெள்ளம்
வாண்மதி லாக வேன்மிளை யுயர்த்து
வில்விசை யுமிழ்ந்த வைம்முள் ளம்பிற்
செவ்வா யெஃகம் வளைஇய வகழிற்
காரிடி யுருமி னுராறு முரசிற்
கால்வழங் காரெயில் கருதிற்
போரொதிர் வேந்த ரொருஉப நின்னே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.
பெயர் - (சு) வரம்பில்வெள்ளம்.

உ - ங. நோன்றாட்களிறெனமாறிக் கூட்டுக.

ரு. வியன்றானையென்றது பகைவர்நாட்டெல்லையின் முற்பாடு சென்றுவிட்ட தூசிப்பெரும்படையை.

சு. 'வரம்பில் வெள்ளமென்றது அதனோடுகூடி நாட்டுள்ளுஞ் சென்றுவிடும் பேரணிப் பெரும்பணிமை.

கரையையுடையகடலை வரம்புடைய வெள்ளமென்றாக்கி இதனை வரம்பில்வெள்ளமென்று கூறியசிறப்பான், இதற்கு 'வரம்பில்வெள்ளம்' என்று பெயராயிற்று.

வெள்ளமென மகரவொற்றுக் கெடாமையான் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையன்றி ஒருபொருளாக இருபெயராய் நின்றதாக்கிக்கொள்க.

சு - கக. படைவெள்ளத்தை ஆரெயிலென்றது அரசன்றனக்கு ஆரெயில்போல அரணாய் நிற்றலினெனக்கொள்க.

இனிக் கால்வழங்காரெயிலெனக் காற்றல்லதுவழங்கா ஆரெயிலென்று பகைவர்மதிலாக்கி, அதனை வரம்பில்வெள்ளம் கொள்ளக்கருதினென்று உரைப்பாருமுளர்.

எ. உயர்த்தென்பதனை உயர்த்தவெனத்திரித்து, அதனை (கூ) எஃகம் வளைஇயவென்பதனொடு முடிக்க.

(கூ) செவ்வாயெஃகம்வளைஇய அகழினையும் (அ) விசைவிசையுமிழ்ந்த அம்பாகிய வைம்முள்ளினையுமுடைய (கக) ஆரெயிலென மாறிக் கூட்டுக.

செவ்வாயெஃகமென்றது முனைமுகத்திற்செல்லாதொழிந்த கூர் வேற்கருவிகளையெனக்கொள்க.

இனி, வாள் மதிலாகவென்றுவைத்துப் பின்னை ஆர் எயிலென்றது, வாண்மதிலைச்சூழ்தலையுடைய ஆராகிய எயிலினையெனக் கொள்க; ஈண்டு ஆராவது காலாள்வழங்கிச்செல்கின்றபடையின் திரட்சி. இனி வரம்பில் வெள்ளமானது வாள் மதிலாக வேல்மிளை உயர்த்துக் கால்வழங்கு ஆர் எயிலாதலைக் கருதினென்றலுமொன்று.

(க) அண்ணல், இது பெரிதும் இறும்பூதாயிருந்தது; யாதெனின், (சு) வரம்பில்வெள்ளம் (கக) கால்வழங்காரெயிலெனச் சொல்லப்பட்ட நின்படை போர்செய்யக்கருதின், (கஉ) நின்னோடு போரெதிர்ந்தவேந்தர் பொரமாட்டாது நின்னை நீங்குவர்; இஃது அதுவென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

வரம்பில்வெள்ளங்கருதினென எடுத்துச்செலவினை மேலிட்டுக் கூறினமையான், வஞ்சித்துறைப்பாட்டாயிற்று.

ரு. 'கடிமரத்தான்' என்றதுமுதலாக மூன்றடி வஞ்சியடியாக வந்தமையான், வஞ்சித்தூக்குமாயிற்று. (ரு)

(௩௪.) ஒரூஉப நின்னை யொருபெரு வேந்தே
யோடாப் பூட்கை யொண்பொறிக் கழற்கா
லிருநிலந் தோயும் விரிநூ லறுவையர்
செவ்வுளைய மாவூர்ந்து
நெடுங்கொடிய தேர்மிசையு
மோடை விளங்கு முருகெழு புகர்நுதற்
பொன்னணி யானை முரண்சே ரெருத்தினு
மன்னிலத் தமைந்த....................
மாறா மைந்தர் மாறுநிலை தேய
முரசுடைப் பெருஞ்சமந் ததைய வார்ப்பெழ
வரசுபடக் கடக்கு மாற்றற்
புரைசான் மைந்தநீ யோம்பன் மாறே.

துறை - தும்பையரவம்.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (உ) ஒண்பொறிக்கழற்கால்.

(௧) ஒரூஉப (௩) அறுவையரென முடிக்க.

உ. ஒண்பொறிக் கழற்காலென்றது தாங்கள்செய்த அரிய போர்த்தொழில்களைப் பொறித்தலையுடைய ஒள்ளிய கழற்காலென்றவாறு.

இச்சிறப்பான், இதற்கு 'ஒண்பொறிக்கழற்கால்' என்று பெயராயிற்று.

(௧) வேந்தே, (௪) மாவூர்ந்து (௧௧) அரசுபடக்கடக்குமாற்றலையுடைய (௧௨) புரைசான்மைந்த, அவ்வாற்றலிடத்துவரும் குறைகளுக்குப் பிறரை ஏவாது அவற்றை நீயே பாதுகாத்துச்செய்தலால், (௧) ஒரூஉப (௩) அறுவையரெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

மாற்றார் நாடுகோடல் முதலாயினவன்றி வென்றிகோடலே கூறினமையால், துறை தும்பையாய் ஒரூஉபவெனப் படையெழுச்சிமாத்திரமே கூறினமையான், அதனுள் அரவமாயிற்று.

(௪) 'செவ்வுளைய' என்பதுமுதலாக இரண்டும் வஞ்சியடியாய் வந்தமையான், வஞ்சித்தூக்குமாயிற்று.

(௪)

(௩௫.) புரைசான் மைந்தநீ யோம்பன் மாறே
யுரைசான் றனவாற் பெருமைநின் வென்றி
யிருங்களிற் றியானை யிலங்குவாண் மருப்பொடு

நெடுந்தேர்த் திகிரி தாய வியன்களத்
தளகுடைச் சேவற் கிளைப்புகா வாரத்
தலைதுமிந் தெஞ்சிய மெய்யாடு பறந்தலை
யந்தி மாலை விசும்புகண் டன்ன
செஞ்சுடர் கொண்ட குருதி மன்றத்துப்
பேஎ யாடும் வெல்போர்
வீயா யாணர் நின்வயி னானே.

துறை - வாகைத்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் அது.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (ரு) மெய்யாடுபறந்தலை.

ரு. அளகுடைச்சேவலென்றது பெடையொடுகூடின பருந்தின் சேவலை.

ச. வியன்களமென்றது ஒன்றான போர்க்களப்பரப்பை.

சு. பறந்தலையென்றது அப்பெரும்பரப்பின் உட்களத்தை.

அ. மன்றென்றது அவ்வுட்களத்தின் நடுவை; அது மன்றுபோறலின், மன்றெனப்பட்டது.

சு. குறையுடலெழுந்தாடுவது ஒருபெயருடையார் பலர்பட்ட வழியன்றே; அவ்வாற்றாற் பலர்பட்டமை தோன்றக் கூறியசிறப்பான், இதற்கு '**மெய்யாடுபறந்தலை**' என்று பெயராயிற்று.

கூ - கO. வெல்போர் வீயாயாணரென்றது வெல்போராகிய இடையறாது வருகின்ற செல்வமென்றவாறு.

ஆன் - அசை.

(க) மைந்த, நின்படைஅழிவுபடாமை நீஓம்புவினைசெய்தமையானே, (உ) நின்வெற்றிகளின்பெருமை பிறரிடத்தின்றி (கO) நின்னிடத்தே (உ) புகழ்ச்சியமைந்தனவென முடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

உரைசான்றன நின்வென்றியெனக் கூறினமையான், வாகைத்துறைப் பாடாணாயிற்று.

(பி - ம்.) உ. பெருமின்வென்றி. ரு. அருகுடைச்சேவல்.
ரு. அருளுடைச்சேவல். ([illegible])

(ஙசு.) வீயா யாணர் நின்வயி னானே
தாவா தாகு மணிபெறு வயவே
மல்லல் உள்ளமொடு வம்பமர்க் கடந்து

செருமிகு முன்பின் மறவரொடு தலைச்சென்று
பனைதடி புனத்திற் கைதடிபு பலவுடன்
யானை பட்ட வாண்மயங்கு கடுந்தார்
மாவு மாக்களும் படுபிண முணீஇயர்
பொறித்த போலும் புள்ளி யெருத்திற்
புன்புற வெருவைப் பெடைபுணர் சேவல்
குடுமி யெழாலொடு கொண்டுகிழக் கிழிய
நிலமிழி நிவப்பி னீணிரை பலசுமந்
துருவெழு கூளிய ருண்டுமகிழ்ந் தாடக்
குருதிச் செம்புன லொழுகச்
செருப்பல செய்குவை வாழ்கநின் வளனே.

துறை - களவழி.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (௬) வாண்மயங்கு கடுந்தார்.

(௪) தலைச்சென்று (௩) வம்பமர்க்கடந்தென மாறிக்கூட்டுக.

வம்பமரென்றது முன்புசெய்துவருகின்ற போரன்றிப் பகைவர் புதிதாகப் பகைத்துச்செய்யும் போரினை.

௬. வாள்மயங்குதலாவது இரண்டுபடையில்வாளும் தம்மில் தெரியாமல் மயங்குதல்.

இச்சிறப்பான், இதற்கு 'வாண்மயங்குகடுந்தார்' என்று பெயராயிற்று.

௧0. கிழக்கென்றது கீழான பள்ளங்களை.

(௩) உள்ளமொடு வம்பமர்க்கடந்து (௧௪) செருப்பலசெய்குவை; அதனானே (௨)நினதுவலி (௧)நின்னிடத்துக் (௨) கேடுபடாததாயிருந்தது; அதன்மேலும் இதற்கு அடியாகிய (௧௪) நின்போர்வளம் வாழ்கவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

மிகுதிவகையால், தன்போர்க்களச்சிறப்புக் கூறினமையின், துறை களவழியாயிற்று. (௬)

(௫௭.) வாழ்கநின் வளனே நின்னுடை வாழ்க்கை
வாய்மொழி வாயர் நின்புக ழேத்தப்
பகைவ ராரப் பழங்க ணருளி
நகைவ ராற நன்கலஞ் சிதறி
யான்றவிந் தடங்கிய செயிர்தீர் செம்மால்

வான்றோய் நல்லிசை யுலகமொ டுயிர்ப்பத்
துளங்குகுடி திருத்திய வலம்படு வென்றியு
மாயிரும் புடையன் மாக்கழல் புனைந்து
மன்னெயி லெறிந்து மறவர்த் தரீஇத்
தொன்னிலைச் சிறப்பி னின்னிழல் வாழ்நர்க்குக்
கோடற வைத்த கோடாக் கொள்கையு
நன்றுபெரி துடையையா னீயே
வெந்திறல் வேந்தேயிவ் வுலகத் தோர்க்கே.

துறை - செந்துறைப் பாடாண்பாட்டு.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (எ) வலம்படுவென்றி.

எ. வலம்படுவென்றியென்றது மேன்மேலும் பல போர் வென்றி படுதற்கு அடியாகிய வென்றியென்றவாறு.

இச்சிறப்பான், இதற்கு 'வலம்படுவென்றி' என்று பெயராயிற்று

(௫) செம்மால், (எ) துளங்குகுடி திருத்திய வலம்படுவென்றியும் (௯) மன்னெயில்களையெறிந்து அதில்வாழும் மறவர்களைப்பிடித்துக்கொண்டு (௧0) பழைதான நிலைமைச்சிறப்பினையுடைய நின்னிழலில் வாழும்வீரர்க்குக் (௧௧) கொடுமைஅறும்படிவைத்த பிறழாக்கொள்கையும் (௧௨) நீ மிகப்பெரிதுடையையாயிராநின்றாய்; ஆதலால், (௧௩) வேந்தே, இவ்வுலகத்தோர் ஆக்கத்தின்பொருட்டு (௧) நின்செல்வமும் நின்வாழ்நாளும் வாழ்வனவாகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவற்குள்ள குணங்களையெல்லாம் எடுத்துப் புகழ்ந்து அவன்செல்வத்தையும் அவனையும் வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௩. பகைவராயினும். ௫. செம்மல். (எ)

(௩௮.) உலகத் தோரே பலர்மற் செல்வ
ரெல்லா ருள்ளுநின் னல்லிசை மிகுமே
வளந்தலை மயங்கிய பைதிரந் திருத்திய
களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேர
லெயின்முகஞ் சிதையத் தோட்டி யேவலிற்
றோட்டி தந்த தொடிமருப் பியானைச்
செவ்வுளைக் கலிமா வீகை வான்கழற்
செயலமை கண்ணிச் சேரலர் வேந்தே
பரிசிலர் வெறுக்கை பாணர் நாளவை

வாணுதல் கணவ மள்ள ரேறே
மையற விளங்கிய வடுவாழ் மார்பின்
வசையில் செல்வ வான வரம்ப
வினியவை பெறினே தனிதனி நுகர்கேந்
தருகெனவிழையாத் தாவி னெஞ்சத்துப்
பகுத்தூண் டொகுத்த வாண்மைப்
பிறர்க்கென வாழ்திநீ யாகன் மாறே.

இதுவுமது.

பெயர் - (கூ) பரிசிலர்வெறுக்கை.

ச. களங்காய்க்கண்ணி நார்முடியென்றது களங்காயாற்செய்தகண்ணியும் நாராற்செய்தமுடியுமென்றவாறு.

தான் முடிசூடுகின்றகாலத்து ஒருகாரணத்தால் முடித்தற்குத்தக்க கண்ணியும் முடியும் உதவாமையிற் களங்காயால் கண்ணியும் நாரால் முடியும் செய்து கொள்ளப்பட்டனவென்றவாறு.

கூ. பரிசிலர்வெறுக்கையென்றது பரிசிலர்வாழ்வென்றவாறு.

இச்சிறப்பான், இதற்கு, '**பரிசிலர்வெறுக்கை**' என்று பெயராயிற்று.

நாளவையுடைமையாற் பாணர்நாளவையென்றும் அவற்குப் பெயராயிற்று.

(ச) சேரல், (அ) சேரலர்வேந்தே, (கூ) பரிசிலர்வெறுக்கை, பாணர் நாளவை, (க0) வாணுதல்கணவ, மள்ளரேறே, (கஉ) வசையில்செல்வ, வானவரம்பு, (க) செல்வர் உலகத்தார் பலர்மன்; (அச்செல்வத்தாரெல்லாம் பெற்றது ஈதெனத்) (கச) தாவில்நெஞ்சத்துப் (கரு) பகுத்தூண் தொகுத்த ஆண்மையானே (கசா) பிறர்க்கெனவாழ்திநீயாகலான், (உ) அவர்களெல்லாருள்ளும் நின் நல்லிசை மிகுமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று. (அ)

(பி - ம்) கசா. வாழ்கநீ.

(௱கூ.) பிறர்க்கென வாழ்திநீ யாகன் மாறே
யெமக்கிலென் னார்நின் மறங்கூறு குழாத்தர்
துப்புத்துறை போகிய வெப்புடைத் தும்பைக்
கறுத்த தெவ்வர் கடிமுனை யலற
வெடுத்தெறிந் திரங்கு மேவல் வியன்பணை
யுருமென வதிர்பட்டு முழங்கிச் செருமிக்
கடங்கா ராரரண் வாடச் செல்லுங்

கால னனைய கடுஞ்சின முன்ப
வாலிதி, னூலி னிழையா நுண்மயி ரிழைய
பொறித்த போலும் புள்ளி யெருத்திற்
புன்புறப் புறவின் கணநிரை யலற
வலந்தலை வேலத் துலவை யஞ்சினைச்
சிலம்பி கோலிய வலங்கற் போர்வையி
னிலங்குமணி மிடைந்த பசும்பொற் படலத்
தவிரிழை தைஇ மின்னுமிழ் பிலங்கச்
சீர்மிகு முத்தந் தைஇய
நார்முடிச் சேரனின் போர்நிழற் புகன்றே.

துறை - வாகை.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (௫) ஏவல்வியன்பணை.

௨. எமக்கிலென்னோர் நின்மறங்கூறு குழாத்தரென்றது நின்படைக் குழாத்திற் படைத்தலைவர் நீ பிறர்க்கென வாழ்தியாகையால், அவரும் தம் பால் இரந்துசென்றோர்க்கு எமக்கு இல்லையென்று மாறாரென்றவாறு.

௫. எடுத்தெறியவெனத் திரிக்க. ஏவல்வியன்பணையென்றது எடுத்த வினை முடிந்ததேனாது மேன்மேலும் படையைக் கடிமுனைக்கண் ஏவுதலை யுடைய முரசென்றவாறு.

இச்சிறப்பான், இதற்கு 'ஏவல்வியன்பணை' என்று பெயராயிற்று.

௯. இழைய (௧௩) போர்வையெனக்கூட்டுக.

௧௧. புறவின்கணநிரையலறுதல் - அப்போர்வையை வலையெனக் கருதி அலறுதல்.

௧௨. உலவையஞ்சினையென்றது உலந்த சிறுகொம்பினையுடைய பெருங்கொம்பினை.

௧௪. இலங்கு மணிமிடைந்த பசும்பொற் படலமென்றது விளிம்பு மணியழுத்திய பொற்றகட்டாற்செய்த கூட்டினை.

௧௫. அவிரிழை தைஇயென்றது விளங்கின நூலாலே முத்தைக் கோத்தென்றவாறு.

௧௩. போர்வையின் (௧௬) முத்தந்தைஇயவென்றது அப்போர் வையை முத்தாற்சூழுமாறுபோல அக்கூட்டினைச் சேறிந்த நார்முடியின் பொல்லாங்கு குறைதற்கு முத்துவடங்களைச் சூழ்ந்தவென்றவாறு.

(௧௩) போர்வையின் (௧௬) முத்தந்தைஇய (௧௪) பசும்பொற்பட லத்து (௧௭) நார்முடியென்று மாறிக்கூட்டுக.

௧௭. நின்போராகியநிழலே என்றும் உளவாகவேண்டுமென்று விரும்பியென்றவாறு. போரை நிழலென்றது, அப்போர் மறவரது ஆக்கத்திற்குக் காரணமாகலின்.

(௮) முன்ப, (௧௭) சேரல், (௯) நீ பிறர்க்கென வாழ்தியாகலான், (௨) நின் மறங்கூறுகுழாத்தர் (௧௭) நின்போர்நிழற்புகன்று (௨) எமக்கு இல்லையென்னாரெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இனி இதற்குப் பிறவாறு கூட்டி வேறுபொருளுரைப்பாருமுளர்.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்பும் அவன்வென்றிச்சிறப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

அம்மறவரது கொடைக்குக்காரணம் அவன்வென்றியாகலின், துறை வாகையாயிற்று. (௯)

(௯௰.) போர்நிழற் புகன்ற சுற்றமொ டூர்முகத்
திருஅ லியரோ பெருமநின் றானை
யின்னிசை யிமிழ்முர சியம்பக் கடிப்பிகூஉப்
புண்டோ ளாடவர் போர்முகத் திறுப்பக்
காய்த்த கரந்தை மாக்கொடி விளைவயல்
வந்திறை கொண்டன்று தானை யந்திற்
களைநர் யாரினிப் பிறரெனப் பேணி
மன்னெயில் மறவ ரொலியவிந் தடங்க
வொன்னார் தேயப் பூமலைந் துரைஇ
வெண்டோடு நிரைஇய வேந்துடை யருஞ்சமங்
கொன்றுபுறம் பெற்று மன்பதை நிரப்பி
வென்றி யாடிய தொடித்தோண் மீகை
யெழுமுடி கெழீஇய திருஞெம ரகலத்துப்
பொன்னங் கண்ணிப் பொலந்தேர் நன்னன்
சுடர்வீ வாகைக் கடிமுத றடிந்த
தார்மிகு மைந்தி னார்முடிச் சேரல்
புன்கா லுன்னஞ் சாயத் தெண்கண்
வறிதுகூட் டரிய லிரவலர்த் தடுப்பத்
தான்றர வுண்ட நனைநறவு மகிழ்ந்து
நீரிமிழ் சிலம்பி னேரி யோனே
செல்லா யோதில் சில்வளை விறலி

மலர்ந்த வேங்கையின் வயங்கிழை யணிந்து
மெல்லியன் மகளி ரெழினலஞ் சிறப்பப்
பாணர் பைம்பூ மலைய விளைய
ரின்களி வழாஅ மென்சொ லமர்ந்து
நெஞ்சுமலி யுவகையர் வியன்களம் வாழ்த்தத்
தோட்டி நீவாது தொடிசேர்பு நின்று
பாக ரேவலி னொண்பொறி பிசிரக்
காடுதலைக் கொண்ட நாடுகா ணவிர்சுடர்
ரழல்விடு மரீஇய மைந்திற்
றொழில்புகல் யானை நல்குவன் பலவே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (௨௬) நாடுகாணவிர்சுடர்.

௧. போர்நிழற்புகன்ற சுற்றமென்றது படைத்தலைவரை. ஊர்முக மென்றது படைபொருமிடத்தை.

(௪) ஆடவர் போர்முகத்திருப்ப (௫) வயலிலே (௬) வந்து இறை கொண்டன்று தானை; (௭) களைநர்யார், இனிப்பிறர்; (௨) பெரும, நின்றானை (௧) சுற்றமொடு ஊர்முகத்து (௨) இறாஅலியரெனச் (௭) சொல்லிப் பேணி யென மாறிக் கூட்டுக.

௩. ஒன்னாரென்றது முன்சொன்ன (௮) மன்னெயின்மறவரல்லாத பகைவரை.

(௧௦) வெண்டோடுநிரைஇய (௯) பூமலைந்தென மாறிக் கூட்டுக.

௧௧. மன்பதைநிரப்பியென்றது தன்படையை அவ்வேந்தர்நாட்டுத் தன் ஆணையானே நிரப்பியென்றவாறு.

௧௨. வென்றியாடியவென்னும் பெயரெச்சத்திற்கு மீகையென்னும்பெயரினை அவன்றான் வென்றியாடுதற்குக் கருவியாகியகையெனக் கருவிப்பெயராக்குக.

மீகை - மேலெடுத்தகை.

௧௩. பொன்னங்கண்ணியும் பொலந்தேரும் நன்னற்கு அடையாக்குக.

௧௭. உன்னம் சாயவென்றது தன்னொடு பொரக்கருதுவார் நிமித்தம்பார்த்தவழி அவர்க்கு வென்றியின்மையிற் கரிந்துகாட்டவென்றவாறு.

௧௮. வறிதுகூட்டு அரியலென்றது களிப்பு விறக்கவிடும் பண்டங்

கள் பெருகக்கூட்டிற் களிப்புமிகுமென்று அவை அளவேகூட்டின அரிய லென்றவாறு.

௧௯. தானென்பதனைச் (௧௬) சேரல் தானெனக்கூட்டித் தரவுண்ட வென்பதனை வரையாது கொடுத்தற்பொருட்டு உண்டவெனவுரைக்க.

இனி இதற்குப் பிறவாறு உரைப்பாருமுளர்.

௨௭. தோட்டி நீவாமலெனத்திரிக்க.

௨௯. காடுதலைக்கொண்ட சுடரெனக்கூட்டுக. நாடுகாணவிர்சுட ரென்றது நாடெல்லாம்நின்றுகாணும்படி நின்றெரிகின்ற விளங்கினசுடரெ ன்றவாறு

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நாடுகாணவிர்சுடர்' என்று பெயராயிற்று.

௨௯ - ௩௦. சுடரழலென்றதனைச் சுடர்போலும்அழலென உவமத் தொகையாக்கி அழலை அந்தயானையின் சீற்றத்தீயாக்குக. மரீஇயவென்றது அவ்வாறுஅழல்விட்டும் பாகரோவலொடு மரீஇயவென்றவாறு.

(௧௬) சேரல் (௧௯) தான் (௨௦) நேரியோன்; (௨௪) இளையர் (௨௬) களம்வாழ்த்த (௨௩) மகளிர் (௨௨) மலர்ந்தவேங்கையின் இழைய ணிந்து (௨௩) நலஞ்சிறப்பப் (௨௪) பாணர் பூமலைய (௩௧) யானையைப் பல நல்குவன்; ஆனபின்பு (௨௧) விறலி, நீ செல்லாயோவெனக்கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்) ௧௦. வெண்கோடு நிரைத்த. ௨௭. தோட்டி நிவந்து.
௨௧. செல்லா மோதில். (௧௦)

இதன்பதிகத்துக் கடம்பின்பெருவாயிலென்றது, அந்நன்னனூரை. நிலைச்செருவென்றது, அந்நன்னன் நாடொறுஞ்செய்தபோரினை.

(பதிகம்.)

ஆராத் திருவிற் சேர லாதற்கு
வேள் ஆவிக் கோமான்
பதுமன் றேவி யீன்ற மகன்முனை
பனிப்பப் பிறந்து பல்புகழ் வளர்த்
தூழி னாகிய வுயர்பெருஞ் சிறப்பிற்
பூழி நாட்டைப் படையெடுத்துத் தழீஇ
யுருள்பூங் கடம்பின் பெருவாயி னன்னனை
நிலைச்செருவி னாற்றலை யறுத்தவன்
பொன்படு வாகை முழுமுத றடிந்து
குருதிச் செம்புனல் குஞ்சர மீர்ப்பச்

செருப்பல செய்து செங்களம் வேட்டுத்
துளங்குகுடி திருத்திய வளம்படு வென்றிக்

களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரலைக் காப்பியாற்றுக் காப்பியனார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு. அவைதாம்: கமழ்குரற்றுழாய், கழையமல்கழனி, வரம்பில்வெள்ளம், ஒண்பொறிக்கழற்கால், மெய்யாடுபறந்தலை, வாண்மயங்குகடுந்தார், வலம்படுவென்றி, பரிசிலர்வெறுக்கை, ஏவல்வியன்பணை, நாடுகாணவிர்சுடர். இவைபாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில்: நாற்பதுநூறாயிரம்பொன் ஒருங்குகொடுத்துத் தான் ஆள்வதிற் பாகங்கொடுத்தான் அக்கோ.

களங்காய்க்கண்ணி நார்முடிச்சேரல் இருபத்தையாண்டு வீற்றிருந்தான்.

நான்காம்பத்து முற்றிற்று.

ஐந்தாம் பத்து.

(௪௧.) புணர்புரி நரம்பின் றீந்தொடை பழுனிய
வணரமை நல்யா ழிளையர் பொறுப்பப்
பண்ணமை முழவும் பதலையும் பிறவுங்
கண்ணறுத் தியற்றிய தூம்பொடு சுருக்கிக்
காவிற் றகைத்த துறைகூடு கலப்பையர்
கைவ லிளையர் கடவுட் பழிச்ச
மறப்புலிக் குழூஉக்குரல் செத்து வயக்களிறு
வரைசேர் பெழுந்த சுடர்வீ வேங்கைப்
பூவுடைப் பெருஞ்சினை வாங்கிப் பிளந்துதன்
மாயிருஞ் சென்னி யணிபெற மிலைச்சிச்
சேண ருற்ற செல்படை மறவர்
தண்டுடை வலத்தர் போரெதிர்ந் தாங்கு
வழையமல் வியன்காடு சிலம்பப் பிளிறு
மழைபெயன் மாறிய கழைதிரங் கத்த
மொன்றிரண் டலபல கழிந்து திண்டேர்
வசையி னெடுந்தகை காண்குவந் திசினே
தாவ லுய்யுமோ மற்றே தாவாது
வஞ்சின முடித்த வொன்றுமொழி மறவர்
முரசுடைப் பெருஞ்சமத் தரசுபடக் கடந்து
வெவ்வ ரோச்சம் பெருகத் தெவ்வர்
மிளகெறி யுலக்கையி னிருந்தலை யிடித்து
வைகார்ப் பெழுந்த மைபடு பரப்பி
னெடுத்தே றேய கடிப்புடை வியன்கண்
வலம்படு சீர்த்தி யொருங்குட னியைந்து
காலுளைக் கடும்பிசி ருடைய வாலுளைக்
கடும்பரிப் புரவி யூர்ந்தநின்
படுந்திரைப் பனிக்கட லுழந்த தாளே.

துறை - காட்சிவாழ்த்து.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.

துறை - செந்துறைப்பாடல்?

தூக்கு - செந்தூக்கு.

பெயர் - (அ) சுடர்வீவேங்கை.

௫. துறைகூடு கலப்பை - ஆடற்றுறைக்கு வேண்டுவனவெல்லாம் கூடின முட்டு.

(௬) கடவுட்பழிச்ச (௧௪) அத்தம் (௧௫) பலகழிந்து காண்குவந்திசி னென முடிக்க.

எ - அ. களிறு தன்கினத்தாற்செய்த செயலுக்கெல்லாம் வேங்கை காரணமாய்நின்றமையான், இதற்கு 'சுடர்வீவேங்கை' என்று பெயராயிற்று.

௧எ. தாவலுய்யுமோவென்றது வருத்தத்தினின்று நீங்குமோ வென்றவாறு.

தாவென்னும் உரிச்சொல் தொழிற்பெயர்ப்பட்டுத் தாவலென நின்றது.

௧௮. வஞ்சினமுடித்தல் - மாற்றார்மீண்டலங்களைக் கொண்டு முடித்தல்.

௨௦. வெம்மையென்னும் பண்பிற்கு வெவ்வவென்பதும் ஓர் வாய்பாடு.

௨௦. தெவ்வர் (௨௧) தலையென மாறிக்கூட்டுக.

(௨௧) இருந்தலையிடித்து (௧௯) அரசுபடக்கடந்தெனமுடித்து அதனைக் கடக்கவெனத்திரித்து அதனை (௨௩) எடுத்தேறென்னும் தொழிற்பெயரொடு முடிக்க.

௨௨. வைகார்ப்பு - ஒருகாலும் இடையறாது தங்கின ஆரவாரம். மைபடு பரப்பு - கடற்பரப்பு.

(௨௪) இயைந்தென்பதனை இயையவெனத்திரித்து (௨எ) உழந்த வென்பதனொடுமுடிக்க; இனி (௨௬) ஊர்ந்தவென்பதனொடு முடிப்பினும் அமையும்.

௨௫. காலுளையென்றது காற்றுளை உளைதலையுடையவென்றவாறு. உளைதல் - சுடுபடுதல்.

(௧௬) நெடுந்தகை, காண்குவந்தேன், (௨௬) நின் (௨எ) கடலுழந்த தாள் (௧எ) தாவலுய்யுமோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

நின்கடலுழந்த தாள் தாவலுய்யுமோவென்றதனாற் காட்சிவாழ்த் தாயிற்று.

(பி - ம்.) ௫. தசைத்த. ௧௫. கடந்து. ௨எ. உழந்தாளே. (௬).

(௬௨.) இரும்பனம் புடைய லீகை வான்கழன்
மீன்றேர் கொட்பிற் பனிக்கய மூழ்கிச்
சிரல்பெயர்ந் தன்ன நெடுவெள் ளூசி
நெடுவசி பரந்த வடுவாழ் மார்பி
னம்புசே ருடம்பினர்ச் சேர்ந்தோ ரல்லது
தும்பை சூடாது மலைந்த மாட்சி
யன்னோர் பெரும நன்னுதல் கணவ
வண்ணல் யானை யடுபோர்க் குட்டுவ
மைந்துடை நல்லமர்க் கடந்து வலந்தரீஇ
யிஞ்சிவீ விராய பைந்தார் பூட்டிச்
சாந்துபுறத் தெறிந்த தசும்புதுளங் கிருக்கைத்
தீஞ்சேறு விளைந்த மணிநிற மட்ட
மோம்பா வீகையின் வண்மகிழ் சுரந்து
கோடியர் பெருங்கிளை வாழ வாடிய
ஞுளையவிர் கலிமாப் பொழிந்தவை யெண்ணின்
மன்பதை மருள வரசுபடக் கடந்து
முந்துவினை யெதிர்வரப் பெறுதல் காணிய
ரொளிறுநிலை யுயர்மருப் பேந்திய களிறூர்ந்து
மான மைந்தரொடு மன்ன ரேத்தநின்
றேரொடு சுற்ற முலகுடன் மூய
மாயிருந் தெண்கடன் மலிதிரைப் பௌவத்து
வெண்டலைக் குரூஉப்பிசி ருடையத்
தண்பல வரூஉம் புணரியிற் பலவே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (௧௧) தசும்புதுளங்கிருக்கை.

உ-௩. கயம் மூழ்கிச் சிரல்பெயர்ந்தன்ன நெடுவெள்ளூசியென்றது கயத்திலேமூழ்கிச் சிரல் எழுகின்றகாலத்து அதன்வாயலகை ஒக்கப் புண்களை இழைகொள்கின்றகாலத்து அப்புண்ணின் உதிரத்திலே மறைந்தெழுகின்ற ஊசியென்றவாறு.

௪. நெடுவசியென்றது அவ்வூசித்தழும்பினை. வடுவென்றது அப்புண்ணின் வடுவினை.

இனி, நெடுவெள்ளூசியை நெட்டையென்பதோர் கருவியென்பாரு முளர்.

௫. அம்பென்றது அம்பாலாகிய தழும்பினை.

௫-௬. அம்பு சேர் உடம்பினர்ச் சேர்ந்தோரல்லது தும்பை சூடாது மலைந்த மாட்சியென்றது அரசன்வீரரில் அம்புசேருடம்பினராய்த் தம் மோடு வீரமொத்தாரோடல்லாது போர்குறித்தார் தம்மோடு தும்பை சூடாமல் மாறுபட்ட மாட்சிமையுடைய வென்றவாறு.

௧௦-௧௧. இஞ்சி வீ விராய பைந்தார் பூட்டிச் சாந்து புறத்தெறிந்த வென்றது மதுநுகர்வுழி இடையிடைக்கறித்து இன்புறுதற்பொருட்டு இஞ்சியும் மோந்து இன்புறுதற்பொருட்டுப் பூவுமாக விரவித்தொடுத்த மாலையினைப்பூட்டி அவ்வாறு பயன்கோடற்குச் சாந்தும் புறத்தெறிந்தவென்றவாறு.

௧௧. தசும்புதுளங்கிருக்கையென்றது தன் களிப்புமிகுதியால் தன்னையுண்டாருடல்போல அத்தசும்பிருந்து ஆடும்படியான இருப்பென்றவாறு.

இச்சிறப்பான், இதற்குத் '**தசும்புதுளங்கிருக்கை**' என்று பெயராயிற்று.

௧௨. சேறு - சுவை.

௧௨-௧௫. வண்மகிழ்மட்டத்தை ஓம்பாவீகையிற் சுரந்தெனமாறிக் கூட்டுக

இனி மணிநிறமட்டத்தினையும் ஓம்பாவீகையினது வளவியமகிழ்ச்சியினையும் சுரந்தென இரண்டாக உரைத்தலுமாம்.

(௧௬) மன்னரேத்தக் (௧௮) களிறூர்ந்தெனமுடித்து அதனைக் களிறூரவெனத்திரித்து (௨௦) மூயவென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

(௭) பெரும, கணவ, (௮) குட்டுவ, (௧௪) கோடியர்கிளைவாழ நீ (௧௫) சுரந்து, (௧௫) மாப்பொழிந்தவையெண்ணின், (௨௫) புணரியிற்பல வென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் கொடைச்சிறப்பும் வென்றிச்சிறப்பும் உடன் கூறியவாறாயிற்று.

(**பி - ம்.**) ௨௧. தெண்கழி. தெண்கமலிநிரை. (௨)

(௬௫.) கவரி முச்சிக் கார்விரி கூந்த
லூசன் மேவற் சேயிழை மகளி
ருரல்போற் பெருங்கா லிலங்குவாண் மருப்பிற்
பெருங்கை மதமாப் புகுதரி னவற்றுள்
௫ விருந்தின் வீழ்பிடி யெண்ணுமுறை பெறாஅக்
கடவு ளிலைய கல்லோங்கு நெடுவரை

வடதிசை யெல்லை யிமய மாகத்
தென்னங் குமரியொ டாயிடை யரசர்
முரசுடைப் பெருஞ்சமந் ததைய வார்ப்பெழச்
*சொல்பல நாட்டைத் தொல்கவி னழித்த
போரடு தானைப் பொலந்தார்க் குட்டுவ
விரும்பணை திரங்கப் பெரும்பெய லொளிப்பக்
குன்றுவறங் கூரச் சுடர்சினந் திகழ
வருவி யற்ற பெருவறற் காலையு
மருஞ்செலற் பேராற் றிருங்கரை யுடைத்துக்
கடியேர் பூட்டுநர் கடுக்கை மலைய
வரைவி லதிர்சிலை முழங்கிப் பெயல்சிறந்
தார்கலி வானந் தளிசொரிந் தாஅங்
குறுவ ரார வோம்பா துண்டு
நகைவ ரார நன்கலஞ் சிதறி
யாடுசிறை யறுத்த நரம்புசே ரின்குரற்
பாடு விறலியர் பல்பிடி பெறுக
துய்வீ வாகை நுண்கொடி யுழிஞை
வென்றி மேவ லுருகெழு சிறப்பிற்
கொண்டி மள்ளர் கொல்களிறு பெறுக
மன்றம் படர்ந்து மறுகுசிறைப் புக்குக்
கண்டி நுண்கோல் கொண்டுகளம் வாழ்த்து
மகவலன் பெறுக மாவே யென்று
மிகல்வினை மேவலை யாகலிற் பகைவருந்
தாங்காது புகழ்ந்த தூங்குகொளை முழவிற்
றொலையாக் கற்பநின் னிலைகண் டிகுமே
நிணஞ்சுடு புகையொடு கனல்சினந் தவிராது
நிரம்பகல் பறியா வேறா வேணி
நிறைந்துநெடி திராத் தசும்பின் வயிரிய
ருண்டெனத் தவாஅக் கள்ளின்
வண்கை வேந்தேநின் கலிமகி ழானே.

துறை - இயன்மொழிவாழ்த்து.
வண்ணமுந் தூக்கும் அது.

பெயர் - (௫௫) ஏறவேணி.

க. மூச்சி - கொண்டைமுடி. கவரிபோலுங் கூந்தலெனக்கூட்டுக.

ரு. விருந்தின் வீழ்பிடியென்றது எண்ணுகின்ற மகளிர்க்கு விருந்தாகி அம்மகளிர்விரும்பிய பிடியென்றவாறு.

இனிக் காட்டியானைக்கு விருந்தாகிய அவ்வியானைகள் விரும்பும் பார்வைப்பிடியென்பாருமுளர். பிடியினையே எண்ணியது, தங்கள் நடையொப்புமைபற்றியென்க.

(உ) மகளிரென்னுமெழுவாய் (ரு) பெறூஉவென்னும் பயனிலைகொண்டது.

ரு. பிடியது எண்ணென்க. எண்ணுமுறையாவது சங்கு பற்பமுள்ளிட்டதொகை.

(௬) கல்லோங்குநெடுவரையாகிய (எ) இமயம் (அ) தென்னங்குமரியொடு (எ) வடதிசையெல்லையாகவென மாறிக்கூட்டுக.

எல்லையாகவென்னும்வினையெச்சத்திற்கு இவ்வாறு எல்லையானவென ஒருபெயரெச்சச்சொல்வருவித்து அப்பெயரெச்சத்திற்கு (அ) ஆயிடையென்புழி அவ்வென்னும் வகரவீற்றுப்பன்மைச்சுட்டுப்பெயரை முடிபாக்குக.

க௦. சொல்பலநாடென்றது ஆயிடை அரசர்நாடெல்லாவற்றையும்.

கஉ - கச. பணை திரங்கும்வண்ணம் பெயல் ஒளித்தலானும் குன்றுவறங்கூரும்வண்ணம் சுடர் சினந்திகழ்கையானும் அருவியற்றவெனக் கூட்டியுரைக்க.

கரு. அருஞ்செலற்பேராறு - புனல் நிறைந்த ஆறு; யாறென்பது ஆறெனமருவிற்று.

கரு - கசு. கரையையுடைத்துத் தளிசொரிந்தாங்கென உடைத்தற்றொழிலை வானத்தின்றொழிலாக்குக; இந்நீரென ஒருபெயர்வருவித்து உடைக்கவெனத் திரிக்கவுமாம்.

கஎ. சிலைமுழங்கியென்றது சிலைத்தலொடு முழங்கியென்றவாறு.

உக. ஆடு சிறையறுத்த நரம்பென்றது கின்னரமென்னும் புள்ளின் இசையெழுகின்ற சிறகினைத் தோற்பித்த யாழ்நரம்பென்றவாறு.

இனிச் சிறையென்றதை அந்நரம்பின் ஒலியெழாமற் சிறைப்படுத்தி நிற்கும் அதன் குற்றமென்பாருமுளர்.

உரு. வாகையுழிஞையென்றது வாகையை முடிவிலேயுடைய உழிஞையென்றவாறு.

இனி வாகையும் உழிஞையுமென இரண்டாக்கலுமாம்.

௨௫. கொண்டி - கொள்ளை.

௨௭. நுண்கோல்-பிறப்புணர்த்துங்கோல்; நரம்பென்பதுமொன்று.

௨௮. அகவலன் - பாடும் பாணன்.

என்றுமென்புழி உம்மையை இசைநிறையும்மையாக்கி, அவ்வென்றென்பதனை முன் எண்ணிநின்ற வியங்கோட்களுடன்கூட்டிப் பின்னதனை (௨௯) இகல்வினைமேவலையென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

இனி, என்றுமென்பதனை முன்னின்ற வியங்கோட்களுடன் கூட்டலுமொன்று.

முன்னின்ற (௧௯) உண்டு (௨௦) சிதறியென்னுமெச்சங்களையும் (௨௯) மேவலையென்பதனொடு முடிக்க.

௩௦. தூங்குகொளைமுழவென்றது மந்தகதியையுடைய ஆடற்கேற்ற முழவு.

௩௧. கற்பவென்றது கல்வியுடையாயென்றவாறு; பிறிதுமுரைப்ப. நின்னிலை கண்டிகுமென்றது நின்செல்வத்தின்பெருமைநிலையெல்லாம் கண்டேமென்றவாறு.

௩௨. தவிராதென்றது குறைதலறியாதென்றவாறு.

௩௩. ஏறு ஏணியென்றது கோக்காலி.

அதனை ஏறுவேணியென்று வெளிப்படுத்த சிறப்பான், இதற்கு 'ஏறு வேணி' என்று பெயராயிற்று.

௩௪. நிறைந்து நெடிதிராவென்றது உண்பார்க்கு வார்த்தலால் நிறைந்து நெடும்பொழுதிராதவென்றவாறு.

(௩௩) நிரம்பகல்பறியாத (௩௪) நிறைந்துநெடிதிராத தசும்பெனப் பெயரெச்சமிறையடுக்காக்குக.

௩௫. உண்டெனித் தவாவென்றது உண்ணவுண்ண அக்குடங்களை மேன்மேலும் நிறைத்தலிற் குறையாதவென்றவாறு.

(௧௧) குட்டுவ, (௩௧) தொலையாக்கற்ப, (௩௭) வேந்தே, நின்கலிமகிழின்கண்ணே (௩௧) நின்னிலை கண்டேமென மாறிக்கூட்டியுரைக்க.

வேந்தேயென்னும்விளி முன்னின்றவிளிகளோடு கூடுதலின் மாறாயிற்று.

இதனாற் சொல்லியது, அவன்செல்வமகிழ்ச்சி கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௫. எண்ணுமெய். ௧௨. பனை இரங்க.
௧௦. சொல்புனனுட்டை. ௧௮. தளிபொழிந்தாங்கு. (௩)

(௪௪.) நிலம்புடைப் பன்னவார்ப் பொடுவிசும்பு துடையூ
வான்றோய் வெல்கொடி தேர்மிசை நுடங்கப்
பெரிய வாயினு மமர்கடந்து பெற்ற

வரிய வென்னா தோம்பாது வீசிக்
கலஞ்செலச் சுரத்த லல்லது கனவினுங்
களைகென வறியாக் கசடி னெஞ்சத்
தாடுநடை யண்ணனிற் பாடுமகள் காணியர்
காணி லியரோநிற் புகழ்ந்த யாக்கை
முழுவலி துஞ்சு நோய்தபு நோன்றொடை
நுண்கொடி யுழிஞை வெல்போ ரறுகை
சேண னாயினுங் கேளென மொழிந்து
புலம்பெயர்ந் தொளித்த களையாப் பூசற்
கரண்கடா வுறீஇ யணங்குநிகழ்ந் தன்ன
மோகூர் மன்னன் முரசங் கொண்டு
நெடுமொழி பணித்தவன் வேம்புமுத றடிந்து
முரசுசெய முரச்சிக் களிறுபல பூட்டி
யொழுகை யுய்த்த கொழுவில் பைந்துணி
வைத்தலை மறந்த துய்த்தலைக் கூகை
கவலை கவற்றுங் குராலம் பறந்தலை
முரசுடைத் தாயத் தரசுபல வோட்டித்
துளங்குநீர் வியலக மாண்டினி திருந்த
மன்னர் மறைத்த தாழி
வன்னி மன்றத்து விளங்கிய காடே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (கூ) நோய்தபுநோன்றொடை.

(க) ஆர்ப்பொடு (ரு) அமர்கடந்தெனக் கூட்டுக.

ரு. கலமென்றது, தான் அணிந்த ஆபரணங்களை.

அ. நிற்புகழ்ந்த யாக்கையென்றது நின்னை எல்லாவீரரும் சொலவிப் புகழ்தற்குக்காரணமாகிய யாக்கையென்றவாறு.

(அ) யாக்கையாகிய (கூ) நோய்தபு நோன்றொடையென்க.

யாக்கையை இங்ஙனம் சிறப்பித்துக் கூறினமையான், இதற்கு 'நோய்தபுநோன்றொடை' என்றுபெயராயிற்று.

க0. அறுகையென்பான் மோகூர்மன்னனுக்குப்பகையாய்ச் சேரனுக்கு நட்பாயிருப்பானோர் குறுநிலமன்னன்.

கக. சேணனாயினும் கேளெனமொழிந்தென்றது அக்கோ நீசெய்

கின்றவலிக்கு உதவிசெய்தற்குச் சேயனாயினும் எனக்கு அவன்தான் நட்பெனச்சொல்லி யென்றவாறு.

௪உ. களையாப்பூசல் - ஒருவரால் மாற்றவொண்ணாத வருத்தம்.

௪௩. அரண்கள் தா உறீஇயென்றது மாற்றார் அரண்களை அழித்தற்றொழிலைத் தன்பாலே உறுவித்தென்றவாறு.

௧௬. முரசுசெய முரச்சியென்றது அவ்வேம்பினை முரசாகச்செய்யும்படி முற்றுவித்தென்றவாறு.

முற்றுவித்தலாவது ஒழுகையேற்றலாம்படி துண்டங்களாகத் தறிப்பித்தல். களிறென்றது மோகூர்மன்னன்களிற்றினை. களிறுபலபூட்டியென்றது அவனேறும் யானைகளை அவனை அவமதித்துச் சாட்டிற்குக் கடாவோபாதியாகப் பூட்டியென்றவாறு.

பூட்டியென்றதற்கு 'வாலிழை கழித்த நறும்பல் பெண்டிர், பல்விருங் கூந்தன் முரச்சியாற், குஞ்சர வொழுகை பூட்டி' என இதன்பதிகத்து வந்தமையால், அம்மகளிர் கூந்தன்மயிர்க்கயிற்றாற் பூட்டியெனக்கொள்க.

(௧எ) ஒழுகையுய்த்த (எ) ஆடுநடையண்ணலென மாறிக்கூட்டுக.

௧அ. கூகையையென இரண்டாவதுவிரிக்க.

௧எ-௧௯. பைந்துணிகள்வைத்த இடமறந்த கூகையை அதன்பெடையாகிய குரால் கவற்றுமென்க.

வைத்தலை - விகாரம். கவலென்னும்பெயரைத் தாவென்பதுபோல வருத்தமென்றுரைக்க. கவலைகவற்றல் - வருத்தல். பறந்தலையென்றது, இடுகாட்டிற் பிணஞ்சுடுமிடத்தை.

உ௧. வன்னிமன்றமென்றது அக்காட்டில் வன்னிமரத்தையுடைய இடத்தினை. அதுதான் பிணத்தொடுசென்றாரெல்லாருமிருந்து மன்று போறலின், மன்றெனப்பட்டது.

உ௧. விளங்கியகாடென்றது தன்தொழிலில்விளங்கியகாடென்றவாறு.

(௧எ) ஒழுகையுய்த்த (எ) ஆடுநடையண்ணல், நின் (௬) நோய்தபு நோன்றொடையினை (எ) நிற்பாடுமகள் காண்பாளாக; (உ௧) காடு (அ)காணுதொழிவதாகவென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவனை நீடுநெடுங்காலம் வாழ்கவென வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௧௩. சேணோனாயினும். ௧அ. வைத்துத்தலைமறந்த. (௪)

(௪௫.) பொலம்பூந் தும்பைப் பொறிகிளர் தூணிப்
புற்றடங் கரவி னொடுங்கிய வம்பி

ஞெலிவுடை வில்லின் ஞெசியா நெஞ்சிற்
களிறெறிந்து முரிந்த கதுவா யெஃகின்
விழுமியோர் துவன்றிய வகன்க ணாட்பி
னெழுமுடி மார்பி னெய்திய சேரல்
குண்டுக ணகழிய மதில்பல கடந்து
பண்டும் பண்டுந்தா முள்ளழித் துண்ட
நாடுகெழு தாயத்து நனந்தலை யருப்பத்துக்
கதவங் காக்குங் கணையெழு வன்ன
நிலம்பெறு திணிதோ ளுயர வோச்சிப்
பிணம்பிறங் கழுவத்துத் துணங்கை யாடிச்
சோறுவே றென்னா வூன்றுவை யடிசி
லோடாப் பீட ருள்வழி யிறுத்து
முள்ளிடு பறியா வேணித் தெவ்வர்
சிலைவிசை யடக்கிய மூரி வெண்டோ
லனைய பண்பிற் றானை மன்ன
ரினியா ருளரோநின் முன்னு மில்லை
மழைகொளக் குறையாது புனல்புக நிறையாது
விலங்குவளி கடவுந் துளங்கிருங் கமஞ்சூல்
வயங்குமணி யிமைப்பின் வேலிடுபு
முழங்குதிரைப் பனிக்கடன் மறுத்திசி னோரே.

இதுவுமது.

பெயர் - (௪௫) ஊன்றுவையடிசில்.

(௭) மதில்பலகடந்து (௮) உள்ளழித்துண்ட (௯) அருப்பத்துப் (௧௨) பிணம்பிறங்கழுவத்துத் (௧௧) தோளோச்சிப் (௮) பண்டும்பண்டும் (௧௨) துணங்கையாடியென மாறிக்கூட்டுக.

௧௩. சோறுவேறென்னா அடிசிலென்றது அரசனுக்கு அடுசோற்றில் இச்சோறு வேறென்றுசொல்லப்படாத அடிசிலென்றவாறு.

இவ்வடைச்சிறப்பானே, இதற்கு 'ஊன்றுவையடிசில்' என்று பெயராயிற்று.

௧௬ - ௧௭. தோல் அனைய பண்பென்றது தான் அம்புபடில் தளராது பிறர்க்கு அரணமாகும் தோற்கடகுபோன்ற பண்பென்றவாறு.

(௧௯) குறையாது நிறையாதென்னுமெச்சங்களைக் (௨௦) கடவுமென்னும் வினையொடுமுடித்து அதனைக் கடவப்படுமெனவுரைக்க.

உக. மணியிமைப்பப்போலுமின்னுக்கு மணியிமைப்பென்பது பெயராயிற்று. வேலிடுபென்றது வேலை ஏறிநடப்பித்தென்றவாறு.

உஉ. கடன்மறுத்தலென்றது, கடலிற்புக்கு ஒருவினைசெய்தற்கு அரிதென்பதனை மறுத்தலை.

(ரு) சேரல், (உஉ) கடன்மறுத்திசினோராகிய (கஎ) தானைமன்னர் (கஅ) இனி யாருளரோ, நின்முன்னுமில்லையெனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று. ()

(சக.) இழையர் குழையர் நறுந்தண் மாலையர்
சுடர்நிமிர் அவிர்தொடி செறித்த முன்கைத்
திறல்விடு திருமணி யிலங்கு மார்பின்
வண்டுபடு கூந்தன் முடிபுனை மகளிர்
தொடைபடு பேரியாழ் பாலை பண்ணிப்
பணியா மரபி னுழிஞை பாட
வினிதுபுறந் தந்தவர்க் கின்மகிழ் சுரத்தலிற்
சுரம்பல கடவுங் கரைவாய்ப் பருதி
யூர்பாட் டெண்ணில் பைந்தலை துமியப்
பல்செருக் கடந்த கொல்களிற் றியானைக்
கோடுநரல் பௌவங் கலங்க வேலிட்
டுடைதிரைப் பரப்பிற் படுகட லோட்டிய
வெல்புகழ்க் குட்டுவற் கண்டோர்
செல்குவ மென்னார் பாடுபு பெயர்ந்தே.

இதுவுமது.

பெயர் - (அ) கரைவாய்ப்பருதி.

(க) இழையர் குழையர் மாலையராகிய (ச) மகளிரெனக் கூட்டுக.

ரு. பிற ஒளியிற் றிறலுடைமையான், இவ்வொளிக்கு ஆகுபெயரால் திறலென்றுபெயராயிற்று.

எ. இன்மகிழ்சுரத்தல் - இனியமகிழ்ச்சியைச் சுரத்தல்.

இதனாற்பயன் முற்கூறிய புறந்தருதலாகிய கொடையோடே இவர்களை மயக்கிய முகனமர்தலுமுடையனென்றவாறு.

அ. சுரம்பலவென்றது பகைவரொடு பொருங்களத்தில் தேர் செலுத்தற்கு அரிதாம்படி படையொடுவிலங்கும் அரியஇடங்கள் பலவற்றினுமென்றவாறு.

பருதியென்றது வட்டம்; அதனையுடைமையால், தேருருளை பருதியெனப்பட்டது.

௬. ஊர்பாட்டு எண்ணில் பைந்தலை துமியவென்றது பைந்தலையைத் துமித்தற்கென்று தேரை வலியச்செலுத்துவதன்றி அப்பருதி தான் ஊர்கின்றபாடுதன்னிலே யானைசெய்கின்றபோர்க்கு அஞ்சி ஓடிமடிந்தாருடைய அளவிறந்த பைந்தலை துமியவென்றவாறு.

இவ்வாறு பின்வந்த அடைச்சிறப்பான், இதற்கு '**களைவாய்ப்பருதி**' என்று பெயராயிற்று.

௧௨. கடலோட்டியவென்றது தன்னுள்வாழ்வார்க்கு அரணாகிய கடல்வலியை அழித்தவென்றவாறு.

௯-௧௪. குட்டுவற்பாடிக்கண்டோர்பெயர்ந்து செல்குவமென்னாரென மாறிக்கூட்டுக.

(௪) மகளிர் (௬) உழிஞைபாட (௭) மகிழ்சுரத்தலிற் (௧௩) குட்டுவற் (௧௪) பாடிக் (௧௩) கண்டோர் (௧௪) பெயர்ந்துசெல்குவ மென்னார்; நிற்கவெனக்கருதுவரென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.()

(௪௭.) அட்டா னானே குட்டுவ னடுதொறும்
பெற்றா னாரே பரிசிலர் களிறே
வரைமிசை யிழிதரு மருவியின் மாடத்து
வளிமுனை யவிர்வருங் கொடிநுடங்கு தெருவிற்
௫ சொரிசுரை கவரு நெய்வழி புராலிற்
பாண்டில் விளக்குப் பரூஉச்சுட ரழல
நன்னுதல் விறலிய ராடுந்
தொன்னகர் வரைப்பினவ னுரையா னாவே.

இதுவுமது.

பெயர் - (௭) நன்னுதல்விறலியர்.

(௪) தெருவின் (௮) தொன்னகரெனக் கூட்டுக.

௫. சொரி சுரை கவரும் நெய்யென்றது நெய்யைச் சொரியும் உள்ளூதுப்புடையுண்டாயிருக்கின்ற திரிக்குழாய்தான் ஏற்றுக்கொண்ட நெய் யென்றவாறு.

சுரையென்றது திரிக்குழாய்க்கு ஆகுபெயர்.

௬. பாண்டில்விளக்கு - கால்விளக்கு.

௭. நன்னுதல்விறலியரென்றது தமது ஆடல்பாடற்கேற்ப நூலுட் சொல்லப்பட்ட அழகையுமுடையாரென்றவாறு.

அவ்வழகினை நுதன்மேலிட்டுக் கூறியவாற்றான், இதற்கு 'நன்னுதல்விறலியர்' என்று பெயராயிற்று.

அ. தொன்னகர் - அரசுடைய பழையநகரிகள்.

(ரு) நெய்வழிபு உராலிற் (சா) சுடரழல (எ) ஆடுமென்றதனாற் சொல்லியது, அந்நகரிகளது செல்வமுடைமை.

(க) குட்டுவன் அட்டு ஆனான்; அடுதொறும் (உ) பரிசிலர் களிறு பெற்று ஆனார்; (அ) தொன்னகர் வரைப்புக்களில் அவன் உரை ஆனா வெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் கொடையினையும் அக்கொடைக்கு வருவாயாகிய பகைவரைக்கோறலையும் உடன்கூறியவாறாயிற்று. (எ)

(சஅ.) பைம்பொற் றாமரை பாணர்ச் சூட்டி
யொண்ணுதல் விறலியர்க் காரம் பூட்டிக்
கெடலரும் பல்புகழ் நிலைஇ நீர்புக்குக்
கடலொ டுழந்த பனித்துறைப் பரதவ
வாண்டுநீர்ப் பெற்ற தார மீண்டிவர்
கொள்ளாப் பாடற் கெளிதினி னீயுங்
கல்லா வாய்மைய னிவனெனத் தத்தங்
கைவ லிளையர் நேர்கை நிரைப்ப
வணங்கிய சாயல் வணங்கா வாண்மை
முனைசுடு கனையெரி யெரித்தலிற் பெரிது
மிதழ்கவி னழிந்த மாலையொடு சாந்துபுலர்
பல்பொறி மார்பநின் பெயர்வா ழியரோ
நின்மலைப் பிறந்து நின்கடன் மண்டு
மலிபுன னிகழ்தருந் தீநீர் விழவிற்
பொழில்வதி வேனிற் பேரெழில் வாழ்க்கை
மேவரு சுற்றமோ டுண்டினிது நுகருந்
தீம்புனலாய மாடுங்
காஞ்சியம் பெருந்துறை மணலினும் பலவே.

துறை - இயன்மொழிவாழ்த்து.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (கரு) பேரெழில்வாழ்க்கை.

௩. நிலைஇயென்றது நிலைப்பித்தென்னும் பிறவினை.

௪. கடலொடுழந்தவென்னும் ஒடு வேறுவினையொடு. 'பரதவ' என்றதனாற்சொல்லியது, அக்கடலின் உழத்தற்றொழிலொப்புமைபற்றி அக்கடற்றுறைவாழும் நுளையற்குப்பெயராகிய பரதவனென்னும்பெயரான் இழித்துக்கூறினான்போலக் குறிப்பான் உயர்த்து வென்றிகூறினானாகக் கொள்க.

ரு - கூ. தாரத்தையெனவிரித்து (கூ) ஈயுமென்பதனொடுமுடித்து, ஈயுமென்னும்பெயரெச்சத்தினைக் (எ) கல்லாவாய்மையனென்னும் காரணப் பெயரொடுமுடித்து அப்பெயரை இக்கவிகூறுகின்றான் பிறர்கூற்றினைக் கொண்டுகூறுதற்கண்வந்த எனவொடுபுணர்த்துக் கடலுட்போர்செய்து அரிதிற்பெற்றபொருளை எளிதாக மனங்கொள்ளாப்பாடலையுடைய தரம் போதாதார்க்குக்கொடுக்கும் பேதை இவனென இழித்துக்கூறற்கேற்பக் கைவலிளையர் அவைவே தத்தம் கையைச் சுட்டிநிரைக்கும்படி இரவலரிடத்து வணங்கியமென்மையெனவுரைக்க. ஆண்டு நீர்ப்போந்துபெற்ற தாரத்தையென்றான், இக்கவிகூறுகின்றான்; அவ்வுருபிற்குமுடிபாகிய ஈயுமென்றதுகூறுகின்றார் கைவலிளையர். அக்கைவலிளையர் கூறிற்றாக இக்கவி கூறுகின்றானுக்குக் கொண்டுகூட்டாகப் புகுந்தமையான், அவ்விரண்டாவதற்கு அவ்வீயுமென்னும்வினை முடிபாமெனக்கொள்க. இதற்குப்பிறவாறுங் கூறுப.

எ. கல்லாவாய்மையனென்றது கல்லாததன்மையை உண்மையாக வுடையனென்றவாறு.

கக. மாலையொடென்னும் ஒடு வேறுவினையொடு.

கக - கஉ. சாந்துபுலர்மார்பவெனக் கூட்டுக.

கங. மலிபுனலையுடைமையின், யாறு மலிபுனலெனப்பட்டது. நிகழ்தருந்தீநீரென்றது அவ்வியாறுகளிலே புதிதாகவருகின்ற இனியபுதுநீரென்றவாறு.

கரு. பொழில் வதி வேனிற் பேரெழில் வாழ்க்கையென்றது வேனிற்காலத்து மனையில்வைகாது பொழில்களிலேவதியும் பெரிய செல்வ அழகையுடைய இல்வாழ்க்கையென்றவாறு.

வேனிற்பொழில்வதியென்க.

(கரு) வாழ்க்கையையுடைய (கஎ) ஆயமெனக்கூட்டுக.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு '**பேரெழில்வாழ்க்கை**' என்று பெயராயிற்று.

இனிப் பொழில் வியவேனிலென்பது பாடமாயின், பொழில்வயப்படுவதான பொருளுண்டாகிய வேனிலெனவுரைக்க.

கரு. இனிதுநுகருமென்றது சுற்றத்தோடு உண்டலேயன்றிச் செல்வமுடையார் அச்செல்வத்தாற் கொள்ளும்பயன்களெல்லாம் கொள்ளு மென்றவாறு.

கஎ. புனலாயம் - புனலாடற்குவந்த திரள்.

(ச) பரதவ, (கூ) வணங்கிய சாயலையும் வணங்கா ஆண்மையினையு முடைய (கக) சாந்துபுலர் (கஉ) மார்ப, நின்பெயர் (கஅ) பெருந்துறை மணலினும் பல (கஉ) வாழியரெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவனை நீடுவாழ்கவென வாழ்த்தியவாறா யிற்று. (அ)

(சஅ.) யாமுஞ் சேறுக நீயிரும் வம்மின்
றுயலுங் கோதைத் துளங்கியல் விறலியர்
கொளைவல் வாழ்க்கைநுங் கிளையினி துணீஇயர்
களிறுபரந் தியலக் கடுமா தாங்க
வொளிறுகொடி நுடங்கத் தேர்திரிந்து கொட்ப
வெஃகுதுரந் தெழுதருங் கைகவர் கடுந்தார்
வெல்போர் வேந்தரும் வேளிரு மொன்றுமொழிந்து
மொய்வளஞ் செருக்கி மொசிந்துவரு மோகூர்
வலம்படு குழூஉநிலை யதிர மண்டி
நெய்த்தோர் தொட்ட செங்கை மறவர்
நிறம்படு குருதி நிலம்படர்ந் தோடி
மழைநாட் புனலி னவற்பரந் தொழுகப்
படுபிணம் பிறங்கப் பாழ்பல செய்து
படுகண் முரச நடுவட் டிலைப்ப
வளனற நிகழ்ந்து வாழுநர் பலர்படக்
கருஞ்சினை விறல்வேம் பறுத்த
பெருஞ்சினக் குட்டுவற் கண்டனம் வரற்கே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (க0) செங்கைமறவர்.

ச. கடுமா தாங்கவென்றது கால்கழியகுதிரைமேலாட்கள் வேண்டிய அளவுகளிலே செலவை விலக்கிச்செலுத்தவென்றவாறு.

ரு. திரிந்துகொட்பவென்றது மறிந்துதிரியவென்றவாறு.

௬. கைகவர்கடுந்தாரென்றது மாற்றார்படையில் வகுத்துநிறுத்தின கைகளைச் சென்றுகவரும் கடிய தூசிப்படையென்றவாறு.

கடுந்தாரையுடைய (எ) வேந்தரெனக்கூட்டுக.

அ. மொய்வளஞ்செருக்கியென்றது வலியாகியசெல்வத்தானே மயங்கியென்றவாறு.

மொய்யென்பது ஈண்டு வலி.

க0. நெய்த்தோர் தொட்ட செங்கை மறவரென்றது பகைவருடலில் தாங்கள்எறிந்த வேல்முதலியகருவிகளைப் பறிக்கின்றகாலத்து அவருடைய உடலுக்குருதியை அளைந்துசிவந்த கையையுடைய மறவரென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு, '**செங்கைமறவர்**' என்று பெயராயிற்று.

(க0) மறவரது (கக) குருதியெனக்கூட்டுக.

(௯) குழூஉநிலை அதிரமண்டிக் (கக) குருதி (கஉ) ஒழுகப் (க௩) பிணம்பிறங்கப் பாழ்பலசெய்து (க௪) முரசம்நடுவட்சிலைப்ப (கரு) வளனற நிகழ வாழுநர் பலர்பட (க௬) விறல்வேம்பறுத்தவெனமுடிக்க.

கரு. வளன்அற நிகழ்ந்தென்றது செல்வமானது அறம்படியாகக் கொள்ளைநிகழவென்றவாறு.

நிகழவெனத்திரிக்க.

இனிவளனறவெனவும் நிகழ்ந்துவாழுநரெனவும அறுத்து நிகழ்தலை வாழ்வார்மேலேற்றி நிகழ்ந்துவாழ்தலென்றலுமாம்.

ஆண்டு நிகழ்தல் - விளக்கம்.

(கஎ) குட்டுவஃகண்டனம்வரற்கு (க) யாமும் சேறுகம்; (௩) நும் கிளை இனிது உணீஇயர்; (உ) விறலியர், (க) நீயிரும் வம்மினெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் வரையாவீகை கூறியவாறாயிற்று. (௬)

(ருசு.) மாமலை முழக்கின் மான்கணம் பனிப்பக்
கான்மயங்கு கதழுறை யாலியொடு சிதறிக்
கரும்பமல் கழனிய நாடுவளம் பொழிய
வளங்கெழு சிறப்பி னுலகம் புரைஇச்
செங்குணக் கொழுகுங் கலுழி மலிர்நிறைக்
காவிரி யன்றியும் பூவிரி புனலொரு
மூன்றுடன் கூடிய கூட லனைய
கொல்களிற், றுரவுத்திரை பிறழ வவ்வில் பிசிரப்
புரைதோல் வரைப்பி னெஃகுமீ னவிர்வர
விரவுப்பணை முழங்கொலி வெரீஇய வேந்தர்க்

கரண மாகிய வெருவரு புனற்றார்
கன்மிசை யவ்வுங் கடலவும் பிறவு
மருப்ப மமைஇய வமர்கடந் துருத்த
வாண்மலி மருங்கி னாடகப் படுத்து
நல்லிசை நனந்தலை யிரிய வொன்னா
ருருப்பற நிரப்பினை யாதலிற் சாந்துபுலர்பு
வண்ண நீவி வகைவனப் புற்ற
வரிஞிமி றிமிரு மார்புபிணி மகளிர்
விரிமென் கூந்தன் மெல்லணை வதிந்து
கொல்பிணி திருகிய மார்புகவர் முயக்கத்துப்
பொழுதுகொண் மரபின் மென்பிணி யவிழ
வெவ்வன் பல கழியுமோ பெரும பன்னாட்
பகைவெம் மையிற் பாசறை மரீஇப்
பாடரி தியைந்த சிறுதுயி லியலாது
கோடுமுழங் கிமிழிசை யெடுப்பும்
பீடுகெழு செல்வ மரீஇய கண்ணே.

துறை - வஞ்சித்துறைப் பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (கக) வெருவருபுனற்றார்.

(க) மீமலைக்கண்ணே (உ) உறைசிதறியெனக்கூட்டி அதனைச் சிதற வெனத்திரிக்க.

௬. உலகம் புரைஇயென்றது உலகத்தைப் புரந்தென்றவாறு.

௭. மூன்றுடன் கூடிய கூடலென்றது அக்காவிரிதானும் ஆன்பொருநையும் *குடவனாறுமென இம்மூன்றும்சேரக்கூடிய கூட்டமென்றவாறு.

(௬) காவிரி அணையையாவதேயன்றி (௭) மூன்றுடன்கூடிய கூட்டத்தனையை யெனக்கொள்க.

அ. உரவுத்திரைபிறழவென்றது வலியதிரைகள் தம்மில் மாறுபட்டுப் புடைபெயரவென்றவாறு.

அவ்வில் பிசிரவென்றது அவ்விற்கள் அத்திரைக்குப்பிசிராக வென்றவாறு.

பிசிரவென்றது பெயரடியாகப்பிறந்தவினை.

* குடவனென்றாற் போல்வதோர் யாறுமெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

(அ) பூிறழவென்றது முதலாகநின்ற செயவெனெச்சங்களை (க ரு) நிர ப்பிவினையென்னும் பிறவினையோடு முடிக்க.

க ௦. பணையாகிய முழங்கொலியென இருபெயரொட்டு.

(க ௦) ஒலியையுடைய (க க) புனலெனக் கூட்டுக.

க ௦. வெஃஇய வேந்தரென்றது தம்பகையை வெருவி இவன்றன் னுடன் நட்பாகிய வேந்தரென்க.

க க. வெருவரு புனற்றாரென்றது தன்னை அடைத்தார் வெருவரத் தக்க புனற்றாரென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'வேருவருபுனற்றூர்' என்றுபெயராயிற்று.

புனற்றாரென்றதனைத் தார்ப்புனலென்றவாறாகக்கொள்க.

க ங. உருப்பென்றதனைச் சினத்தீயென்றவாறாகக்கொள்க.

ஆதலினென ஏதுப்பொருட்கணின்ற ஐந்தாவதற்கு யான் நின்னை ஒன்றுகேட்கின்றேனென்று ஒருசொல்வருவிக்க.

(க ரு) சாந்துபுலர (க எ) வண்ணநீவவெனத் திரிக்க.

க அ. மார்புபிணி மகளிரென்றது மார்பாற்பிணிக்கப்பட்டமகளி ரென்றவாறு.

க கூ. வதிந்தென்னுமெச்சத்தினைப் (உ க) பொழுதுகொளென்னும் வினையொடு முடிக்க.

(உ ௦) முயக்கத்துப் (உ க) பொழுதுகொண்மரபின் மென்பிணியெ ன்றது முயக்கத்திலே இராப்பொழுதைப் பயன்கொண்ட முறைமையினை யுடைய மெல்லிய உறக்கமென்றவாறு.

மென்பிணியென்றது புணர்ச்சியவதிக்கண் அப்புணர்ச்சியலையலான் வந்த சிறுதுயிலை; கண்ணைப் பூவென்னுநினைவினுற்ப் பிணியவிழவெனப் பூத்தொழிலாற்கூறினானென்க.

உஉ. நாள்பல எவன்கழியுமோவென நாளென்பது வருவிக்க.

பின்னின்ற பன்னாளென்பதனைப் (உ ரு) பாசறைமரீஇயென்பத னேடுகூட்டுக. மரீஇயென்பதனை மருவவெனத்திரித்து மருவுகையாலென்க.

உச. பாடரிதியைந்த சிறுதுயிலென்றது இராப்பொழுதெல்லாம் பகைவரை வெல்கைக்கு உளத்திற்சென்ற சூழ்ச்சிமுடிவிலே அரிதாகப் பொ ருந்தியைந்த சிறுதுயிலென்றவாறு.

(உச) சிறுதுயிலையுடைய (உ௬) கண்ணெனக்கூட்டுக.

(உச) இயலாது (உரு) இசையெடுப்புமெனக்கூட்டுக.

உரு. இமிழிசையென்றது இமிழிசையையுடைய இயமரங்களை.

கோடு-சங்கு. முழங்கென்றது அவ்வியமரங்களுக்கு இடையிடை யே முழங்குகின்றவென்றவாறு.

உசு. பீடுகெழுசெல்வமென்றது படைச்செல்வம்; பீடு - வலி.

மரீஇயகண்ணென்றது அப்பகைமுகத்திலே நாள்தோறும் அமர்ந்தும் துயிலெழுந்தும் உலவிப் பழகின கண்ணென்றவாறு.

(எ) நீகூடலனையை;(உஉ) பெரும, (கக) தார்ப்புனலை (கரு) ஒன்னார் (கசு) உருப்பறநிரப்பினையாகையாலே, யான் நின்னை ஒன்று கேட்கின்றேன்; (உசு)பீடுகெழுசெல்வம் மரீஇயகண் (உ0) முயக்கத்துப் (உக) பொழுதுகொண்மரபின் மென்பிணியவிழ (உஉ) நாள்பல நினக்குச் செல்கழியுமோவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்காமவேட்கையிற் போர்வேட்கை மிகுத்துக்கூறியவாறாயிற்று.

(கக) தார்ப்புனலை (கரு) ஒன்னார் (கசு) உருப்பறநிரப்பினையென எடுத்துச்செலவினைமேலிட்டுக்கூறினமையால், திறைவஞ்சித்துறைப்பாடாணாயிற்று.

அ. 'கொல்களிறு' என்பது கூன். (க0)

இதன்பதிகத்துக் கடவுட்பத்தினியென்றது, கண்ணகியை.

இடும்பிலென்றது இடும்பாதவனத்தை. புறம் - அவ்விடம்.

வாலிழைகழித்தபெண்டிரென்றது, அப்பழையன் பெண்டிரை.

கூந்தன்முரற்சியென்றது, அவர்கூந்தலை அரிந்துதிரித்த கயிற்றினை.

குஞ்சரவொழுகைபூட்டியது அப்பழையன் வேம்பினை ஏற்றிக்கொண்டுபோதற்கு.

குடிக்குரியோரென்றது அரசிற்குரியாரை.

(பதிகம்.)

வடவ ருட்கும் வான்றோய் வெல்கொடிக்
குடவர் கோமா னெடுஞ்சேர லாதற்குச்
சோழன் மணக்கிள்ளி யீன்ற மகன்
கடவுட் பத்தினிக் கற்கோள் வேண்டிக்
கானவில் கானங் கணையிற் போகி
யாரிய வண்ணலை வீட்டிப் பேரிசை
யின்ப லருவிக் கங்கை மண்ணி
யினந்தெரி பல்லான் கன்றொடு கொண்டு
மாறா வல்வி லிடும்பிற் புறத்திறுத்
துறுபுலி யன்ன வயவர் வீழச்
சிறுகுர னெய்தல் வியலூர் நூறி
யக்கரை நண்ணிக் கொடுகூ ரெறிந்து

பழையன் காக்குங் கருஞ்சினை வேம்பின்
முரணை முழுமுத றுமியப் பண்ணி
வாலிழை கழித்த நறும்பல் பெண்டிர்
பல்லிருங் கூந்தன் முரற்சியாற்
குஞ்சர வொழுகை பூட்டி வெந்திற
லாராச் செருவிற் சோழர்குடிக் குரியோ
ரொன்பதின்மர் வீழ வாயிற்புறத் திறுத்து
நிலைச்செருவி னாற்றலை யறுத்துக்
கெடலருந் தானையொடு

கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவனைக் கரணமமைந்தகாசறு செய்யுட் பரணர் பாடினார் பத்துப்பாட்டு; அவைதாம்: சுடர்வீ வேங்கை, தசும்புதுளங்கிருக்கை, ஏறாவேணி, நோய்தபுநோன்றொடை, ஊன்றுவையடிசில், கரைவாய்ப்பருதி, நன்னுதல்விறலியர், பேரெழில்வாழ்க்கை, செங்கைமறவர், வெருவருபுனற்றார். இவை பாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில்: உம்பற்காட்டுவாரியையும் தன்மகன் குட்டுவன்சேரலையுங் கொடுத்தான் அக்கோ.

கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன் ஐம்பத்தையாண்டு வீற்றிருந்தான்.

ஐந்தாம்பத்து முற்றிற்று.

ஆரூம்புத்தி.

(ருக.) துளிங்குநீர் வியலகங் கலங்கக் கால்பொர
விளங்கிரும் புணரி யுருமென முழங்குங்
கடல்சேர் கானற் குடபுல முன்னிக்
கூவற் றுழந்த தடந்தா ணாரை
குவியிணர் ஞாழன் மாச்சினைச் சேக்கும்
வண்டிறை கொண்ட தண்கடற் பரப்பி
னடும்பம லடைகரை யலவ னாடிய
வடிவடு நுண்ணயி ரூதை யுளாற்றுந்
தூவிரும் போந்தைப் பொழிலணிப் பொலிதந்
தியலின ளொல்கின ளாடு மடமகள்
வெறியுறு நுடக்கம் போலத் தோன்றிப்
பெருமலை வயின்வயின் விலங்கு மருமணி
யரவழங்கும் பெருந்தெய்வத்து
வளைஞரலும் பணிப்பௌவத்துக்
குணகுட கடலோ டாயிடை மணந்த
பந்த ரந்தரம் வேய்ந்து
வண்பிணி யவிழ்ந்த கண்போ னெய்த
னனையுறு நறவி னாடுடன் கமழச்
சுடர்நுதன் மடநோக்கின்
வாணகை யிலங்கெயிற்
றமிழ்துபொதி துவர்வா யசைநடை விறலியர்
பாடல் சான்று நீடினை யுறைதலின்
வெள்வே லண்ணன் மெல்லியன் போன்மென
வுள்ளுவர் கொல்லோநின் னுணரா தோரே
மழைதவழும் பெருங்குன்றத்துச்
செயிருடைய வரவெறிந்து
கடுஞ்சினத்த மிடறபுக்கும்
பெருஞ்சினப் புயலேறனைய
தாங்குநர், தடக்கை யானைத் தொடிக்கோடு துமிக்கு

மெஃகுடை வலத்தர்நின் படைவழி வாழ்நர்
மறங்கெழு போந்தை வெண்டோடு புனைந்து
நிறம்பெயர் கண்ணிப் பருந்தூ றளப்பத்
தூக்கணை கிழித்த மாக்கட் டண்ணுமை
கைவ ழியர் கையலை யழுங்க
மாற்றருஞ் சீற்றத்து மாயிருங் கூற்றம்
வலைவிரித் தன்ன நோக்கலை
கடியையா னெடுந்தகை செருவகத் தானே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.

தூக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.

பெயர் - (அ) வடுவடுநுண்ணயிர்.

௩. குடபுலமென்றது தன் நகரிக்கு மேல்பாலாம்.

(௫) மாச்சினைச்சேக்கும் (௬) பொழில், (௪) வண்டு இறைகொண்ட (௬) பொழில், (௭) அடைகரைப் (௬) பொழிலெனக்கூட்டுக.

௮. வடுவையடுதல் - வடுவைமாய்த்தல். ஊதை உளுற்றுதல் - அவ்வடுமாயும்படி நுண்ணிய அயிரை முகந்து தூவுதலிலே முயல்கை. அயிர் - நுண்மணல்.

வடுவைமாய்க்கும் நுண்ணயிரொனற்பாலதனை வடுவடு நுண்ணயிரென்று கூறியசிறப்பானே, இதற்கு 'வடுவடுநுண்ணயிர்' என்று பெயராயிற்று.

௯. பொழிற்கண் ஒப்பனையாற் பொலிவுபெற்றென்றவாறு.

௧௦. இயலுதல் - உலாவுதல். ஒல்குதல் - அசைதல்.

௧௧. வெறியுறுநுடக்கம் - இயல்பாக நுடங்கலன்றித் தெய்வமேறிய விகாரத்தால் நுடங்குதல்.

௧௩. அரவழங்குதல் - அரவாடுதல்.

௧௧ - ௧௩. வெறியுறுநுடக்கம்போல அரவழங்குமெனக் கூட்டுக.

(௧௩) அரவழங்கும் (௧௨) பெருமலைப் (௧௩) பெருந்தெய்வமென் மாறிக்கூட்டுக.

௧௨. பெருமலை - இமயம்.

(௧௫) குண குடகடலெனக் கிழக்கும் மேற்கும் எல்லை பின்கூறு கின்றமையான், (௧௪) வளைநரலும் பனிப்பௌவமென்றது தென்னெல்லையாம்.

நல்லமர்க் கடந்தநின் செல்லுறழ் தடக்கை
யிரப்போர்க்குக் கவித லல்லதை யிரைஇய
மலர்பறி யாவெனக் கேட்டிகு மினியே
சுடரும் பாண்டிற் றிருநாறு விளக்கத்து
முழாவிமிழ் துணங்கைக்குத் தழூஉப்புணை யாகச்
சிலைப்புவல் லேற்றிற் றலைக்கை தந்துநீ
நளிந்தனை வருத லுடன்றன ளாகி
யுயவுங் கோதை யூரலந் தித்தி
யீரிதழ் மழைக்கட் பேரிய லரிவை
யொள்ளித ழவிழகங் கடுக்குஞ் சீறடிப்
பல்சில கிண்கிணி சிறுபர டலைப்பக்
கொல்புனற் றளிரி னடுங்குவன ணின்றுநின்
னெறிய ரோக்கிய சிறுசெங் குவளை
யீயென விரப்பவு மொல்லா ணீயெமக்
கியாரை யோவெனப் பெயர்வோள் கையதை
கதுமென வுருத்த நோக்கமொ டதுநீ
பாஅல் வல்லா யாயினை பாஅல்
யாங்குவல் லுநையோ வாழ்கநின் கண்ணி
யகலிரு விசும்பிற் பகலிடந் தரீஇயர்
தெறுகதிர் திகழ்தரு முருகெழு ஞாயிற்
றுருபுகிளர் வண்ணங் கொண்ட
வான்றோய் வெண்குடை வேந்தர்தம் மெயிலே.

துறை - குரவைநிலை.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (உஉ) சிறுசெங்குவளை.

(ச) வங்கம் திசைதிரிந்தாங்குக் (கீ)ஞெரல்களிறுமிடைந்தென மாறிக் கூட்டுக.

க௩. திருநாறுவிளக்கென்றது செல்வமுடைமையெல்லாம் தோன்றும் விளக்கு.

கசு. நளிதல் - தன்னைச் சேவிக்குமகளிரொடு குரவையாடிச் செறிதல்.

கஎ. ஊரலந்தித்தி - ஊரலையுடைய தித்தி; அம்முச் சாரியை.

கஅ. ஈரிதழ் - குளிர்ந்த இமை.

க௯. அவிழகமென்றது அவிழ்ந்தபூவினை.

உஉ. தான் அவனை எறிதற்கோங்கிய சிறியதொருசெங்குவளையெனச் சிறுமையால் அவள்மென்மைகூறியசிறப்பான், இதற்கு, '**சிறுசெங்குவளை**' என்று பெயராயிற்று.

(உ௬) இரப்பவென்னும் செயவெனெச்சத்தினைக் (உச) கையதை யென்னும் முற்றுவினைக்குறிப்பொடுமுடிக்க.

(உஉ) சிறுசெங்குவளை (உச) பெயர்வோள்கையதையென முற்றாக அறுத்து (உ௫) அதுவெனப் பின்சுட்டிற்றாக்குக.

உ௯. பகலிடம் - பகற்பொழுது.

௩0. உருபுகிளர்வண்ணம் - நிறம்விளங்கினதன்மை.

(௩0) வண்ணங்கொண்ட (௩க) வேந்தரெனக்கூட்டி ஞாயிறுபோலக் கோபித்து எதிர்நின்றவேந்தரென உரைக்க.

(க0) நல்லமர்க்கடந்த நின்றடக்கை (கக) இரப்போர்க்குக் கவிதலல்லதை இறைஇய (கஉ) மலர்பறியாவெனக்கேட்டிகும்; இனி, (கச) துணங்கைக்குத் (க௫) தலைக்கைதந்துநீ (க௬) நளிந்தனைவருதல் உடன்றனளாகி (கஅ) நின்னரிவை (உக) நின் (உஉ) எறியர்ஓக்கிய சிறுசெங்குவளையானது (உ௫) நீ (உ௩) ஈயென்று இழிந்தோன்கூற்றான்இரப்பவும் நினக்குஈந்து போகாது நின்இரப்பிற்கு ஒல்லாளாய் நீ எமக்கு (உச) யாதொன்றுபெயர்வோள்கையதாயிருந்தது; அவ்வாறு இரந்துபெறாது (உ௫) அவளை உருத்தநோக்கமொடு அதை அவள்பாணின்றும் (உ௬) பகுத்துக்கொள்ளமாட்டாயாயினை; அவ்வாறு அது பகுக்கமாட்டாதநீ (௩க) வேந்தர்களெயிலைப் (உ௬) பகுத்துக்கோடல் (உஎ) யாங்குவல்லையாயினை; நின்கண்ணிவாழ்கவெனமாறி வினைமுடிவுசெய்க.

(உ௬) பாஅல் (உஎ) யாங்குவல்லுநையோவென்றதன்முன் (௩க) எயிலென்பது கூட்டவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனுற்சொல்லியது, அவன் கைவண்மையொடும் வென்றியொடும் படுத்து அவன் காமவின்பச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

இப்பாட்டு துணங்கையாடுதல்காரணமாகப்பிறந்த ஊடற்பொருட்டாகையாற் குரவைநிலையென்றவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௬. என்றுது. உ0. பல்செங்.
கஅ. பேரிலரிவை. உஉ. எறியரோச்சிய.
உ0. பல்செல். உஎ. வல்லுநையோ. (உ)

(ரு.) வென்றுகலந் தரீஇயர் வேண்டுபுலத் திறுத்தவர்
வாடா யாணர் நாடுதிறை கொடுப்ப
நல்கினை யாகுமதி யெம்மென் றருளிக்
கல்பிறங்கு வைப்பிற் கடறரை யாத்தநின்
றொல்புகழ் மூதூர்ச் செல்குவை யாயிற்
செம்பொறிச் சிலம்பொ டணித்தழை தூங்கு
மெந்திரத் தகைப்பி னம்புடை வாயிற்
கோள்வன் முதலைய குண்டுகண் ணகழி
வானுற வோங்கிய வளைந்துசெய் புரிசை
யொன்னாத் தெவ்வர் முனைகெட விலங்கி
நின்னிற் றந்த மன்னெயி லல்லது
முன்னும் பின்னுநின் முன்னோ ரோம்பிய
வெயின்முகப் படுத்தல் யாவது வளையினும்
பிறிதாறு சென்மதி சினங்கெழு குருசி
லெழூஉப்புறந் தரீஇப் பொன்பிணிப் பலகைக்
குழூஉநிலைப் புதவிற் கதவுமெய் காணிற்
றேம்பாய் கடாத்தொடு காழ்கை நீவி
வேங்கை வென்ற பொறிகிளர் புகர்நுத
லேந்துகை சுருட்டித் தோட்டி நீவி
மேம்படு வெல்கொடி நுடங்கத்
தாங்க லாகா வாங்குநின் களிறே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (அ) குண்டுகண்ணகழி.

க. அவரென்றது அவ்வாறு இறுக்கும்படி நின்னொடு எதிர்ந்த அரசரென்றவாறு.

உ. நாடுதிறைகொடுப்பவென்றது நாட்டைத் திறைகொடுப்ப வென்றவாறு.

திறைதரவென்றதற்குத் திறைகொடுப்பவென்றது இடவழுவமைதி.

(ங) நல்கினையாகுமதி எம்மென்று (உ) திறைகொடுப்பவெனக் கூட்டுக.

ச. வைப்பு - இடம். கடற்றையென இரண்டாவதுவிரிக்க.

கூ. சிலம்பும் தழையும் (கூ) புரிசைக்கண் தங்கினவென்றது ஈண்டுப் பொருவீருளீரேல் நும்காலிற்கழலினையும் அரையிற் போர்க்குரிய உடையினையுமொழித்து இச்சிலம்பினையும் தழையினையும் அணிமினென அவரைப் பெண்பாலாக இகழ்ந்தவாறென்க.

இனி, அவற்றை அம்மதிலில்வாழும் வெற்றிமடந்தைக்கு அணியென்பாருமுளர்.

அ. கோள்வன்முதலையவென்றுமுன்வந்த அடைச்சிறப்பான், இதற்கு 'துண்டுகண்ணகழி' என்று பெயராயிற்று.

கூ. வளைந்துசெய்புரிசையென்பதனை வளையச்செய் புரிசையெனத் திரித்துக் காலவழுவமைதியாகக் கொள்க.

(கூ) வளைந்துசெய்புரிசையாகிய (கக) நின்னிற்றந்தமன்னெயிலென இருபெயரொட்டு.

கக. நின்னிற்றந்த மன்னெயிலென்றது நின்னாற்கொண்டு பிறர்க்குக் கொடுக்கப்பட்ட மன்னெயிலென்றவாறு.

கொடுத்தவென்பதற்குத் தந்தவென்பது இடவழுவமைதி. கொடுத்தவெனவே கொண்டுகொடுத்தவெனக் கோடலென்பது போந்தபொருளாய் விளங்கிற்று. தரப்பட்டவென்பதனைத் தந்தவெனச் செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலச் சொல்லிற்றாக்குக. மன்னெயிலல்லதென்புழி மன்னெயிற்கண்ணென ஏழாவது விரித்து அதனைப் பின்வருகின்ற (கரு) எயின்முகப்படுத்தலென்பதிடமாகப் படுத்தலென்பதோர்சொல்வருவித்து அதனொடுமுடிக்க.

கஉ. முன்னும்பின்னுமென்றது முனைஞா தாஙகள் இறப்பதற்கு முன்னும் இறந்ததற்குப்பின்னுமென்றவாறு.

பின்னோம்புதலாவது முன்னோர் தமக்குப்பின்னும் இவ்வரசாளிவாரும் நம்மைப்போல இவ்வாறு ஓம்புகவென நியமித்துவைத்தல்.

கரு. யாவதென்றது அஃது என்னகாரியம், நினக்குத் தருவதொன்றன்றென்றவாறு.

கசு. குழூஉநிலைப்புதவென்றது பலநிலமாகச்செய்த கோபுரவாயிலென்றவாறு.

கஎ. தேமென்றது தேனீ. கடாம் - மதில்கண்டுழிப் போர்வேட்கையாற்பிறக்கும் மதம்.

(க) நீ வேண்டுபுலத்திறுத்து அவர் (உ) திறைகொடுப்ப (ரு) அருளி (ச) நின் (ரு) மூதூர்ச்செல்குவையாயின், (கச) குருசில், (கரு) வினையினும் (கச) பிறிதாறுசெல்; செல்லுதற்கு யாதுகாரணமெனின், (கசு) புதவிற்கதவுமெய்காணின், (உக) ஆங்கு நின்களிறு தாங்கலாகா; தாங்கவேண்டுவதேல்,

(கக) நின்னிற்றந்த எயின்முகத்துப் படுத்துவதல்லது (கஉ) நின்முன்னே ரோம்பிய (கங) எயின்முகத்துப்படுத்தல் யாவதெனை மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

(ரு) 'செல்குவையாயின்' என்பதன்பின் (கச) 'பிறிதாறுசென்மதி' என்பதனையும், (உக) 'தாங்க லாகா வாங்குநின் களிறு' என்பதன்பின் (கங) 'எயின்முகப்படுத்தல்யாவது' என்பதனையும் கூட்டவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அடைந்தவர்க்கு அருளொடுபடுத்து அவன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ச. கடறணையார்த்த. கஎ. காழகநீவி.
கஅ. செம்பொற்சிலம்பு. (ரு)

(ருச.) வள்ளியை யென்றலிற் காண்குவந் திசினே
யுள்ளிய துமுடித்தி வாழ்கநின் கண்ணி
வீங்கிறைத் தடைஇய வமைமருள் பணைத்தோ
ளேந்தெழின் மழைக்கண் வனைந்துவர லிளமுலைப்
பூந்துகி லல்குற் றேம்பாய் கூந்தன்
மின்னிழை விறலியர் நின்மறம் பாட
விரவலர் புன்கண் டீர நாடொறு
முரைசா னன்கலம் வரைவில வீசி
யனையை யாகன் மாறே யெனையதூஉ
முயர்நிலை யுலகத்துச் செல்லா திவணின்
றிருநில மருங்கி னெடிதுமன் னியரோ
நிலந்தப விடூஉ மேணிப் புலம்படர்ந்து
படுகண் முரச நடுவட் சிலைப்பத்
தோமர வலத்தர் நாமஞ் செய்ம்மா
றேவல் வியங்கொண் டிளையரொ டெழுதரு
மொல்லார் யானை காணி
னில்லாத் தானை யிறைகிழ வோயே.

துறை - காட்சிவாழ்த்து.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (கஎ) நில்லாத்தானை.

க. வள்ளியனென்பதற்கு வள்ளியையென்றது இடவழுவமைதி.

உ. உள்ளியதுமுடித்தியென்றது யான் நினைத்துவந்த காரியத்தை முடியென்றவாறு.

முடித்தியென்றது ஈண்டுமுன்னிலையேவல்வினை.

௩. நடைஇய அமை - பெருந்தீமூங்கில்.

(௬) நின்மறம்பாட (அ) வீசியெனக்கூட்டி, நின்மறம்பாடாநிற்க அதனைக் கேட்டிருந்து வீசியெனவுரைக்க.

(அ) வீசியென்னும்வினையெச்சத்தினை (௯) ஆகலென்னும்தொழிற்பெயரொடு முடிக்க.

௯. அனையையாகன்மாறேயென்றது அவ்வீசுதற்கேற்ற அத்தன்மையையுடையையாகையானென்றவாறு.

மாறென்பது ஆனென்னும்உருபின்பொருள்படுவதோரிடைச்சொல்.

அத்தன்மையாவது இன்முகமும் இன்சொல்லுமுதலாயின.

எனையதூஉமென்றது சிறிதுகாலமுமென்றவாறு; உம்மை நெடுங்காலமேயன்றிச் சிறிதுகாலமுமென எச்சவும்மை.

௧௨. நிலந்தப இடூஉம் ஏணிப்புலமென்றது நிலவகலம்குறைபட இட்ட எல்லையையுடைய பாசறையென்றவாறு.

என்றது மாற்றார்பாசறையை.

(௧௩) முரசம் நடுவட் (௧௨) படர்ந்து (௧௩) சிலைப்பவெனக் கூட்டி முரசம் பாசறைநடுவே தான் நின்று தன்னொலி பாசறையெங்கும் படர்ந்து கொண்டு படையை ஏவியொலிப்பவெனவுரைக்க.

௧௪. தோமரம் - தண்டாயுதம். வலத்தரென்றது வினையெச்ச வினைக்குறிப்புமுற்று.

(௧௪) நாமஞ்செய்ம்மார் (௧௫) இளையரொடெழூதரும் (௧௬) ஒல்லாரெனக்கூட்டுக.

௧௫. ஏவல்வியங்கொண்டென்றது இளையரை முன்பு போர்க்குக் கையும் அணியும்வகுப்புழி ஏவித் தாமும் ஏவல்களைச் செய்துகொண்டென்றவாறு.

ஏவலையுடைய வியமென இரண்டாவதுவிரிக்க. வியம் - ஏவல்.

(௧௬) யானைகாணின் (௧௭) நில்லாத்தானையென்றது காலாள்முதலாயினவற்றைத் தரமல்லவென்றுகழித்துநின்று யானைகாணின் நில்லாது செல்லும் தானையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நில்லாத்தானை' என்று பெயராயிற்று.

௧௭. இறைகிழவோயென்றது இறைவனாதற்றன்மையையுடையாயென்றவாறு.

(௧௭) இறைகிழவோய், நின்னை (௧) வள்ளியனென்று யாவரும் கூறுதலானே நின்னைக் காண்பேன்வந்தேன்; (௨) யான் உள்ளியதனை நீமுடிப்பாயாகவேண்டும்; நின்கண்ணிவாழ்வதாக; (௬) விறலியர் நின்மறம்பாட (எ)

இரவலர்புன்கண்டீரும்படி (அ) நன்கலங்களை வரைவிலவீசி (௯) அத்தன்மையையாகையாலே, என்போலும் இரவலரது ஆக்கத்தின்பொருட்டுச் சிறிதுகாலமும் (௧௦) இவ்வுலகத்திலேநின்று உயர்நிலையுலகத்திற்செல்லாதே (௧௧) இவ்விருநிலமருங்கிலே நெடுங்காலம் நிலைபெறுவாயாகவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் கொடைச்சிறப்பும் தன்குறையுங்கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௩. வீங்கறை. ௮. வரைவில. (௪)

(௫௫.) ஆன்றோள் கணவ சான்றோர் புரவல
நின்னயந்து வந்தனெ னடுபோர்க் கொற்றவ
வின்னிசைப் புணரி யிரங்கும் பௌவத்து
நன்கல வெறுக்கை துஞ்சும் பந்தர்க்
கமழுந் தாழைக் கானலம் பெருந்துறைத்
தண்கடற் படப்பை நன்னாட்டுப் பொருந
செவ்வூன் றோன்றா வெண்டுவை முதிரை
வாலூன் வல்சி மழவர் மெய்ம்மறை
குடவர் கோவே கொடித்தே ரண்ணல்
வாரா ராயினு மிரவலர் வேண்டித்
தேரிற் றந்தவர்க் கார்பத னல்கு
நசைசால் வாய்மொழி யிசைசா றோன்றல்
வேண்டுவ வளவையு ளாண்டுபல கழியப்
பெய்துபுறந் தந்து பொங்க லாடி
விண்டுச் சேர்ந்த வெண்மழை போலச்
சென்றா லியரோ பெரும வல்கலு
நனந்தலை வேந்தர் தாரழிந் தலற
நீடுவரை யடுக்கத்த நாடுகைக் கொண்டு
பொருது சினந்தணிந்த செருப்புக லாண்மைத்
தாங்குநர்த் தகைத்த வொள்வா
ளோங்க லுள்ளத்துக் குருசினின் னாளே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (சி) துஞ்சும்பந்தர்.

(௯) ஒப்பளவத்து (௮) நன்கலவெறுக்கையென்றது பௌவத்திலே வந்த நன்கலமாகிய செல்வமென்றவாறு.

௮. பந்தர் - பண்டசாலைகள்.

நன்கலவெறுக்கை துஞ்சுமென்றசிறப்பானே, இதற்கு 'துஞ்சும் பந்தர்' என்று பெயராயிற்று.

௭. செவ்வூன்றோன்ற வெண்டுவையென்றது அரைத்துக்கரைத்த மையால் தன்னிறம்புக்க செவ்வூன்தோன்றுத வெள்ளிய துவையென்றவாறு.

முதிரையென்றது அவரை துவரைமுதலாயினவற்றை.

௯. வாலூனென்றது வெண்ணிண ஊனென்றவாறு.

வல்சிமழவரென்றது தம் செல்வச்செருக்கானே சோறுண்பது பெரிதன்றி முன்பு எண்ணப்பட்டவற்றையே உணவாகவுடைய வீரரென்றவாறு.

௧௦. இரவலரையென்னும் இரண்டாவது விகாரத்தால் தொக்கது; இரவலரைவேண்டியென்றது தன்னாட்டு இரவலரின்மையின், அவரைப் பெறவிரும்பியென்றவாறு.

௧௧. தேரிற்றந்தென்றது அவ்விரவலருக்கு அவருள்வழித் தேரைப் போகவிட்டு அதிலே அவர்களை வரப்பண்ணியென்றவாறு.

தேரானென உருபுவிரிக்க; தேரெனத் தேர்ச்சியாக்கி, அவ்விரவலரை அவருள்ளவிடத்தில் தேடிஅழைத்தென்றுமாம்.

௧௨. பொங்கலாடியென்றது எஃகின பஞ்சுபோல வெளுத்துப் பொங்கியெழுதலைச் செய்தென்றவாறு.

(௧௫) வெண்மழைபோலாச் (௧௬) சென்றுவியரென்றது அம்மழை பெய்துபுறந்தருங் கூற்றையொத்து அது பெய்துவெண்மழையாகக் கழியுங் கூற்றை ஒவ்வாது ஒழிகவென்றவாறு.

௧௪. நீடுவரையடுக்கமென விரிக்க; அடுக்கம் - ஈண்டு அடுக்குதல்.

(௧௬) அல்கலும் (௧௪)நாடுகைக்கொண்டு(௧௭)வேந்தர் தாரழிந்து அலறப் (௧௯) பொருது சினந்தணிந்த செருப்புகலாண்மையென மாறிக்கூட்டுக.

(௧௯) ஆண்மையினையும் (௨௦) வாளினையும் (௨௧) உள்ளத்தினையுமுடைய குருசிலென்க.

௧௫. மழையை அவன்றன்னோடு உவமியாது அவன்(௨௧)நாளோடு உவமித்தது, அவனோடு அவன் நாளுக்குள்ள ஒற்றுமைபற்றியென்க.

(௧) ஆன்றோள்கணவ, சான்றோர்புரவல, (௨) நின்னயந்து வந்தனென்; கொற்றவ, (௬) பொருந, (௮) மழவர்மெய்ம்மறை, (௯) கோவே, அண்ணல், (௧௨) தோன்றல், (௧௬) பெரும, (௨௧) குருசில், நின்னாள் (௧௫) வெண்மழைபோலாச் (௧௬) சென்றுவியரோவென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

பெரும, குருசிலென்னும் விளிகள் முன்னின்றவிளிகளோடு கூட்ட வேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் உலகுபுரத்தலும் தன்குறையும்கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) கரு. மழைபோலச். கசு. பொருநுமுரண்செருக்கிய். கஅ. நெடுவரை. (ரு)

(ருகூ.) விழவுவீற் றிருந்த வியலு ளாங்கட்
கோடியர் முழவின் முன்ன ராடல்
வல்லா னல்லன் வாழ்கவவன் கண்ணி
வலம்படு முரசந் துவைப்ப வாளுயர்த்
திலங்கும் பூணன் பொலங்கொடி யுழிஞையன்
மடம்பெரு மையி னுடன்றுமேல் வந்த
வேந்துமெய்ம் மறந்த வாழ்ச்சி
வீந்துகு போர்க்களத் தாடுங் கோவே.

துறை - ஒள்வாளமலை.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர்- (எ) வேந்துமெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சி.

ரு. பூணன் உழிஞையனென்பன வினைக்குறிப்புமுற்று.

எ. வேந்துமெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சியென்றது மாற்றுவேந்தர் அஞ்சித் தங்கள் மெய்யைமறந்த வாழ்வென்றவாறு.

வாழ்ச்சி, மெய்ம்மறத்தல் காரணமாக அதன் காரியமாய் வந்ததாகலான், மெய்ம்மறந்தவென்னும் பெயரெச்சம் நிலைமுதற்பெயர் ஆறுமன்றிக் காரியப்பெயரென வேறோர்பெயர்கொண்டதெனப்படும். வாழ்வு-வெற்றிச் செல்வம்.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'வேந்துமெய்ம்மறந்த வாழ்ச்சி' என்று பெயராயிற்று.

(எ) வாழ்ச்சிக் (அ) களமெனக் கூட்டுக.

(ச) முரசம் துவைப்ப வாளுயர்த்து (ரு) இலங்கும்பூணனாய்ப் பொலங்கொடி உழிஞையனாய்ப் (அ) போர்க்களத்து ஆடுங்கோ (க) வியலுளாங்கட் (உ) கோடியர்முழவின்முன்னர் ஆடல் (௩) வல்லானல்லன்; அவன்கண்ணி வாழ்கவென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

'வல்லானல்லன்' என்பதன்முன் கோவென்பது கூட்டவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் வெற்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(௫௭.) ஓடாப் பூட்கை மறவர் மிடறப
விரும்பனம் புடையலொடு வான்கழல் சிவப்பக்
குருதி பனிற்றும் புலவுக்களத் தோனே
துணங்கை யாடிய வலம்படு கோமான்
மெல்லிய வகுந்திற் சீறடி யொதுங்கிச்
செல்லா மோதில் சில்வளை விறலி
பாணர் கையது பணிதொடை நரம்பின்
விரல்கவர் பேரியாழ் பாலை பண்ணிக்
குரல்புண ரின்னிசைத் தழிஞ்சி பாடி
யிளந்துணைப் புதல்வர் நல்வளம் பயந்த
வளங்கெழு குடைச்சூ லடங்கிய கொள்கை
யான்ற வறிவிற் றோன்றிய நல்லிசை
யொண்ணுதன் மகளிர் துனித்த கண்ணினு
மிரவலர் புன்க ணஞ்சும்
புரவெதிர் கொள்வனைக் கண்டனம் வரற்கே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (௬) சில்வளைவிறலி.

(௧) மறவர்மிடறபக் (௩) களத்தோனெனக் கூட்டுக.

௩. பனிற்றுதல் - தூவுதல்; பனிற்றுவது புண்பட்ட வீரருடலெனக்கொள்க. களமென்றது ஈண்டுக் களத்தையணைந்த பாசறையினை.

௫. வகுந்து - வழி.

௬. சில்வளைவிறலியென்றது பல்வளையிடுவது பெதும்பைப் பருவத்தாகலின், அஃதன்றிச் சில்வளையிடும் பருவத்தாளென அவள் ஆடல் முதலிய துறைக்குரியளாதல் கூறியவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'சில்வளைவிறலி' என்று பெயராயிற்று.

௮. விரல்கவர்யாழென்றதனாற்பயன், வாசித்துக் கைவந்த யாழென்றவாறு.

௯. தழுஞ்சு - தழிஞ்சியென்னுந்துறைப்பொருண்மேல் தந்தபாடல். தழிஞ்சியைக் குரல்புணரின்னிசையிலே பாடியெனக்கொள்க.

௧௦. புதல்வராகிய நல்வளமென இருபெயரொட்டு.

௧௧. குடைச்சூல் - சிலம்பு.

(சா) சில்வளைவிறலி, (கரு) புரவெதிர்கொள்வனைத் (கூ) தழிஞ்சிபாடிக் (கரு) கண்டனம்வரற்குச் (சா) செல்லாமோ; (கரு) அப்புரவெதிர்கொள்வனைகிய (ச) வலம்படுகோமான் இதுபொழுது தான் அவ்வெதிர்கோடற்கேற்ப வருவாயினையுடைய (அ) புலவுக்களத்தோன்காணென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

(கரு) வரற்குச் (சா) செல்லாமோவெனக் கூட்டவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்போடு அவன்கொடைச்சிறப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) அ. புலக்களத்தோனே. கஅ. துணிதத.
கக. குடச்சூல். (எ)

(ருஎ.) ஆடுக விறலியர் பாடுக பரிசிலர்
வெண்டோட் டசைத்த வொண்பூங் குவளையர்
வாண்முகம் பொறித்த மாண்வரி யாக்கையர்
செல்லுறழ் மறவர்தங் கொல்படைத் தரீஇய
ரின்றினிது நுகர்ந்தன மாயி னாளை
மண்புனை யிஞ்சி மதில்கடந் தல்ல
துண்குவ மல்லேம் புகாவெனக் கூறிக்
கண்ணி கண்ணிய வயவர் பெருமகன்
பொய்படு பறியா வயங்குசெந் நாவி
னெயிலெறி வல்வி லேவிளங்கு தடக்கை
யேந்தெழி லாகத்துச் சான்றோர் மெய்ம்மறை
வான வரம்ப னென்ப கானத்துக்
கறங்கிசைச் சிதடி பொரியரைப் பொருந்திய
சிறியிலை வேலம் பெரிய தோன்றும்
புன்புலம் வித்தும் வன்கை வினைஞர்
சீருடைப் பல்பக டொலிப்பப் பூட்டி
நாஞ்சி லாடிய கொழுவழி மருங்கி
லலங்குகதிர்த் திருமணி பெறூஉ
மகன்கண் வைப்பி னாடுகிழ வோனே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண் பாட்டு.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (௬௭) ஏவிளங்குதடக்கை.

உ. வெண்டோடு - பனந்தோடு; தோட்டின்கண்ணென விரிக்க. அசைத்தல் - தங்குவித்தல்.

ங. வாண்முகம் - வாள்வாய்.

(உ) குவளையரென்றது வினையெச்சவினைக்குறிப்புமுற்று; அதனைக் (ஏ) கூறியென்பதனொடுமுடிக்க.

(ங) யாக்கையராகிய (ச) மறவரென இருபெயரொட்டு.

அ. கண்ணிகண்ணுதல் - தாங்கள்சூடிய போர்க்கண்ணிக்கு ஏற்ப வினைசெய்க்கருதுதல்.

க0. எயிலெறிவல்லிலென்றது விற்படையினை. ஏவிளங்குதடக்கையென்றது ஏத்தொழிலுக்குள்ள கூறுபாடெல்லாம்விளங்கிய தடக்கையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'ஏவிளங்குதடக்கை' என்று பெயராயிற்று.

கச. பெரியதோன்றுமென்றது பெருகத்தோன்றுமென்றவாறு.

கரு. பல்பகட்டையெனவிரித்துப் பகட்டை அவை ஒலிப்பப்பூட்டியெனக்கொள்க.

(கரு) பூட்டித் (கஅ) திருமணிபெறூஉமென முடிக்க.

(அ) வயவர்பெருமகன், (கக)சான்றோர்மெய்ம்மறையாகிய (கஉ)வானவரம்பனைப் (கரு) புன்புலம்வித்தும்வன்கைவினைஞர் தம்(கஎ)கொழுவழி மருங்கில் (கஅ) திருமணிபெறும் (கசு) நாடுகிழவோன் (கஉ) என்று சொல்லுவார்கள்; அவன் அவ்வாறு செல்வக்குறையிலனாதலான், அத்தரத்திற்கேற்ப நமக்கு வேண்டுவனதருதலிற் குறையுடையனல்லன்; வந்தமைக்கேற்ப (க) விறலியராயுள்ளீர், ஆடலைக் குறையறச் செலுத்துமின்; பரிசிலராயுள்ளீர், நீயிரும் நும்கவிகளைப்பாடிக் கைவரப்பண்ணுமினென்று மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

(கஉ) வானவரம்பன் (கசு) நாடுகிழவோனெனக் கூட்டவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவனுடைய செல்வமும் அதற்கேற்ற அவன் கொடையும் கூறியவாறாயிற்று.

ஆடுக பாடுகவென்றதற்கு அவன்பாற்சென்று ஆடுக பாடுகவெனக் கூறாது இவ்வாறுகூறியதன்கருத்து, ஆற்றுப்படையின்னாது செந்துறைப் பாடாணென்று கிடந்தமையானெனக்கொள்க.

(பி - ம்.) எ. புகவென. கக. மேமறை.
கசு. படுவறியா. கஎ. மருங்கின். (அ)

(ருசு.) பகனீ டாகா திரவுப்பொழுது பெருகி
மாசி நின்ற மாகூர் திங்கட்

மணிச்சுரம் படரும் பாண்மக னுவப்பப்
புல்லிருள் விடியப் புலம்புசே ணகலப்
பாயிரு ணீங்கப் பல்கதிர் பரப்பி
ஞாயிறு குணமுதற் றோன்றி யாஅங்
கிரவன் மாக்கள் சிறுகுடி பெருக
வுலகந் தாங்கிய மேம்படு கற்பின்
வில்லோர் மெய்ம்மறை வீற்றிருங் கொற்றத்துச்
செல்வர் செல்வ சேர்ந்தோர்க் கரண
மறியா தெதிர்ந்து துப்பிற் குறையுற்றுப்
பணிந்துதிறை தருபநின் பகைவ ராயிற்
சினஞ்செலத் தணியுமோ வாழ்கநின் கண்ணி
பல்வேறு வகைய நனந்தலை யீண்டிய
மலையவுங் கடலவும் பண்ணியம் பகுக்கு
மாறுமுட் டுறாஅ தறம்புரிந் தொழுகு
நாடல் சான்ற துப்பிற் பணைத்தோட்
பாடுசா னன்கலந் தரூஉ
நாடுபுறந் தருத னினக்குமார் கடனே.

இதுவுமது.

பெயர் - (உ) மாகூர்திங்கள்.

(க) நீடாகாது பெருகியெனநின்ற பகலிரவென்னும் சினைமேல் வினையெச்சம் (உ) மாசிநின்றவென்னும் தம்முதலது வினையொடுமுடிந்தன.

உ. மாசியென்றது மாசித்தன்மையை. இனி, அவ்வெச்சங்களைத் திரிப்பினுமமையும். மா கூர்தல் - மாக்கள் குளிராலே உடல்வளைதல்.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'மாகூர்திங்கள்' என்று பெயராயிற்று.

திங்கள் - மாதம்.

௪. புலம்பு - உலகத்து உயிர்கள் புலம்பு.

௧௩. சினஞ்செலத் தணியுமோவென்றது நின்பாற்சினமானது நின் பால்நின்றும் கையறப்போம்படி சிறுகத் தணிவுபிறக்குமோவென்றவாறு.

இனி, உம்மும் ஓவும் அசையாக்கித் தணியென்பதனை முன்னிலைவினை யாக்கி உரைப்பாருமுளர்.

௧௪. நனந்தலையென்றது பரமண்டலங்களை.

(௧௪) ஈண்டிய (௧௫) பண்ணியமென்றது, அம்மண்டிலங்களில் தன் பகைவர்பாலீண்டிய பண்டங்களை.

௧௫. மலையவும் கடலவுமாகியவென ஒருசொல் வருவிக்க.

௧௫ - ௧௬. பகுக்கும் ஆறென்றது அப்பண்ணியங்களைப் பலர்க்கும் பகுத்துக்கொடுக்கும் நெறியென்றவாறு.

௧௬. முட்டுறுமவெனத்திரிக்க. அறம்புரிதல் - நாடுகாவலாகிய அறத்திலே மேவுதல்.

௧௭ - ௧௮. தோட்கலனென்றது தோளிற்கேற்ற கலமென்றவாறு; தோட்குத் தருமென்றுமாம்.

௧௯. மார் - அசை.

(௯) வில்லோர்மெய்ம்மறை, (௧௦) செல்வ, சேர்ந்தோர்க்கரணம், (௧௭) நின்தோட்கேற்ற (௧௮) நன்கலங்களைத் திறைதரும் (௧௯) நாடுகளைப் புறந்தருதல் நின்கடனாயிருக்குமாகலான், (௧௨) நின்பகைவர் (௧௧) அறியாது எதிர்ந்து துப்பிற்குறையுற்றுப் (௧௨) பணிந்து திறைதருவராயின், (௧௫) சினஞ்செலத் தணியுமோ; நின்கண்ணி வாழ்கவென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

(௧௯) 'நாடுபுறந்தருதல் நினக்குமார்கடன்' என்பதன்பின் (௧௫) 'சினஞ்செலத்தணியுமோ' என்பதைக்கூட்டவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௧. பகனீடா திரவு. (௯)

(௬௦.) கொலைவினை மேவற்றுத் தானை தானே
யிகல்வினை மேவலன் றண்டாது வீசுஞ்
செல்லா மோதில் பாண்மகள் காணியர்
மிஞிறுபுற மூசவுந் தீஞ்சுவை திரியா
தரம்போழ் கல்லா மரம்படு தீங்கனி
யஞ்சே றமைந்த முண்டை விளைபழ
மாறுசென் மாக்கட் கோய்தகை தடுக்கு
மறாஅ விளையு ளறாஅ யாணர்த்
தொடைமடி களைந்த சிலையுடை மறவர்
பொங்குபிசிர்ப் புணரி மங்குலொடு மயங்கி
வருங்கட லூதையிற் பனிக்குந்
துவ்வா நறவின் சாயினத் தானே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (௫) மரம்படுதீங்கனி.

மிஞிறு புறமூசவும் தீஞ்சுவைதிரியாமை, அப்பழத்தின்புறத்து வன்மையால்.

ரு. அரம்போழ்கல்லாவென்றது புறத்துவன்மையால் அரிவாளும் போழமாட்டாவென்றவாறு. 'அரம்போழ்கல்லா மரம்படுதீங்கனி' என்றது புறக்காழனவாகிய பனைமுதலியவற்றின் தீங்கனியைநீக்குதற்கு.

இச்சிறப்பானும் முன்னும்பின்னும்வந்த அடைச்சிறப்பானும் இதற்கு '**மரம்படுதீங்கனி**' என்று பெயராயிற்று.

சா. முண்டைவிளைபழம் - முட்டைகள்போலும் விளைபழம்; முட்டையென்றது மெலிந்தது.

(ரு) மரம்படுதீங்கனியாகிய (சா) முட்டைவிளைபழமென இருபெயரொட்டு.

(எ) ஓய்தகைதடுக்கும் (கஉ) துவ்வாநறவெனக் கூட்டுக.

அ. அருஅ யாணரென்றது, இடையறாத கடல்வருவாய்முதலாய செல்வங்களை.

கூ. தொடைமடி - அம்புதொடுத்தெய்தலின் மடிதல்.

கo. புணரியொடு பூங்குலொடு என ஒடுவை இரண்டிடத்தும் கொள்க. மயங்கவெனத்திரிக்க; மயங்குவது (கக) வருகின்ற ஊதையெனக் கொள்க.

(கூ) மறவர் (கக) கடலூதையிற்பனிக்கும் (கஉ) நறவெனக் கூட்டி, ஆண்டுவாழுமறவர் கடலூதையால்மட்டும் நடுங்கும் நறவென்க.

கஉ. நறவு - ஓரூர்; துவ்வாநறவு - வெளிப்படை.

அவன்றான், இப்பொழுது (கஉ) துவ்வாநறவின் சாயினத்தான்; இனித் (க) தானை கொலைவினை மேவற்று; ஆகலால் தான் (உ) இகல்வினை மேவலன்; இன்னபொழுது இன்னவிடத்து எழுமெனத்தெரியாது; (ரு) பாண்மகளே, நாம் அவனைக் காணியர் செல்லாமோ; செல்லின், (உ) தண்டாது வீசுமெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்பொடு வென்றிச்சிறப்பும் கூறியவாறாயிற்று. (கo)

இதன் பதிகத்துத் தண்டாரணியமென்றது ஆரியநாட்டிலே உள்ளதோர் நாடு. கபிலையென்றது குராற்பசு.

(பதிகம்.)

குடக்கோ நெடுஞ்சேர லாதற்கு வேஎள்
ஆவிக் கோமான் றேவி யீன்றமகன்
றண்டா ரணியத்துக் கோட்பட்ட வருடையைத்
தொண்டியுட் டந்து கொடுப்பித்துப் பார்ப்பார்க்குக்
கபிலையொடு குடநாட் டோரூ ரீத்து

வான வரம்பனெனப் பேரினிது விளக்கி
யேனை மழவரைச் செருவிற் சுருக்கி
மன்னரை யோட்டிக்
குழவிகொள் வாரிற் குடிபுறந் தந்து
நாடல் சான்ற நயனுடை நெஞ்சி
னாடுகோட் பாட்டுச் சேரலாதனை
யாத்த செய்யு ளடங்கிய கொள்கைக்
காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு.

(பி - ம்:) கோட்பட்டவாடையை. நச்சளையார்.

அவைதாம்: வடுவடு நுண்ணயிர், சிறுசெங்குவளை, குண்டுகண்ணகழி, நில்லாத்தானை, துஞ்சும்பந்தர், வேந்துமெய்ம்மறந்தவாழ்ச்சி, சில்வளைவிறலி, ஏவிளங்குதடக்கை, மாகூர்திங்கள், மரம்படுதீங்கனி. இவைபாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில்: கலனணிகவென்று அவர்க்கு ஒன்பதுகாப் பொன்னும் நூறாயிரங்காணமுங்கொடுத்துத் தன்பக்கத்துக் கொண்டான் அக்கோ.

ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன் முப்பத்தெட்டியாண்டு வீற்றிருந்தான்.

(பி - ம்.) ஆடுகோட்பாடுசேரலாதன்.

ஆறும்பத்து முற்றிற்று.

வீழாம்பத்து.

(சுக.) புலாஅம் பழுத்த பசம்புண் ணரியல்
வாடை தூக்கு நாடுகெழு பெருவிற
லோவத் தன்ன வினைபுனை நல்லிற்
பாவை யன்ன நல்லோள் கணவன்
பொன்னி னன்ன பூவிற் சிறியிலைப்
புன்கா லுன்னத்துப் பகைவ னெங்கோ
புலர்ந்த சாந்திற் புலரா வீகை
மலர்ந்த மார்பின் மாவண் பாரி
முழவுமண் புலர விரவல ரினைய
வாராச் சேட்புலம் படர்ந்தோ னளிக்கென
விரக்கு வாரே னெஞ்சிக் கூறே
னீத்த திரங்கா னீத்தொறு மகிழா
னீத்தொறு மாவள் ளியனென நுவலுநின்
னல்லிசை தரவந் திசினே யொள்வா
ளுரவுக் களிற்றுப் புலாஅம் பாசறை
நிலவி னன்ன வெள்வேல் பாடினி
முழவிற் போக்கிய வெண்கை
விழவி னன்னநின் கலிமகி ழானே.

துறை - காட்சிவாழ்த்து.

வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.

தூக்கு - செந்தூக்கு.

பெயர் - (கரு) புலாஅம்பாசறை.

க. பலாஅம் பழுத்த - பலாப்பழுத்தவென்னும் பகரவொற்றுமெலிந்தது. பசம்புண்ணென்றது, புண்பட்டவாய்போலப் பழுத்துவிழுந்த பழத்தினை. அரியலென்றது, அப்பழத்தில்நின்றும் பிரிந்து அரித்துவிழுகின்ற தேனை.

க0. படர்ந்தோனென்றது முற்று. அளிக்கெனவென்றது நீ எம்மை அளிப்பாயாகவெனச் சொல்லியென்றவாறு.

கக. இரக்கென்றது, தன்மைவினை. எஞ்சிக் கூறேனென்றது உண்மையின் எல்லையைக்கடந்து பொய்யே புகழ்ந்துசொல்லேனென்றவாறு.

கஉ. ஈத்ததற்கிரங்கேனென நான்காவதுவிரிக்க. ஈத்தொறுமகிழானென்றது ஈயுந்தோறெல்லாம் தான் அயலாயிருத்தலல்லது ஈயாநின்றேமென்று ஒரு மகிழ்ச்சியுடையனல்லனென்றவாறு.

கந. நுவலுமென்றதற்கு உலகம்நுவலுமென வருவிக்க.

கரு. புலாஅம்பாசறையென்றது வீரரெல்லாரும் போர்செய்து புண்பட்டமிகுதியாற் புலால்நாறுகின்ற பாசறையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு '**புலாஅம்பாசறை**' என்று பெயராயிற்று.

கசா. வேலேயென இரண்டாவதுவிரித்துப் பாடினியிற் பாடுதலொடு முடிக்க.

கஎ. வெண்கையென்றது பொருள்களை அவிநயிக்கும் தொழிற்கையல்லாத, வெறுமனே தாளத்திற்கு இசைவிடும் எழிற்கையினை.

கஅ. கலிமகிழென்றது கலிமகிழையுடைய ஓலக்கத்தை.

யான் (அ) பாரி (க0) சேட்புலம்படர்ந்தோன் ; நீ அளிக்கவெனச் சொல்லி (கக) இரக்கென்றுவந்து சில புகழ்ந்துசொல்லுகின்றேனுமல்லேன் ; அஃதன்றி உண்மையொழியப் புகழ்ந்துசொல்லுகின்றேனுமல்லேன் ; (கஉ) ஈத்ததற்குஇரங்காமை முதலாகிய அப்பாரிகுணங்கள் நின்பாலுமுள்வாக (கந) உலகஞ்சொல்லும் நின் (கச) புகழை நின்பாலே தரவந்தேன் ; (கஅ) நின்பாசறையின் கலிமகிழின்கண்ணேயென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்பொடுபடுத்து அவன் கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) உ. தூக்கும். அ. எங்கோன். கஉ. ஈதொறு. (க)

(சுஉ.) இழையணிந் தெழுதரும் பல்களிற்றுத் தொழுதியொடு
மழையென மருளு மாயிரும் பஃறோ
லெஃகுபடை யறுத்த கொய்சுவற் புரவியொடு
மைந்துடை யாரெயில் புடைபட வளைஇ
வந்துபுறத் திறுக்கும் பசும்பிசி ரொள்ளழ
ஞாயிறு பல்கிய மாயமொடு சுடர்திகழ்
பொல்லா மயலொடு பாடிமிழ் புழிதரு
மடங்கல் வண்ணங் கொண்ட கடுந்திறற்
றுப்புத்துறை போகிய கொற்ற வேந்தே
புனல்பொரு கிடங்கின் வரைபோ லிஞ்சி
யணங்குடைத் தடக்கையர் தோட்டி செப்பிப்
பணிந்துதிறை தருபநின் பகைவ ராயிற்

புல்லுடை வியன்புலம் பல்லா பரப்பி
வளனுடைச் செறுவின் விளைந்தவை யுதிர்ந்த
கறி களனறு குப்பை காஞ்சிச் சேர்த்தி
யரிய லார்கை வன்கை வினைந
ரருவி யாம்பல் மலைந்த சென்னிய
ராடுசிறை வரிவண் டோப்பும்
பாடல் சான்றவவ ரகன்றலை நாடே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (௧௦) வரைபோலிஞ்சி.

௨. பஃறோலொடுவென்னும் ஒடு - விகாரத்தால் தொக்கதாக்கி விரிக்க.

௫. புறத்திறுக்குமென்றதற்கு நின் தானை புறத்திறுக்குமென வருவிக்க.

(௯) ஞாயிறுபல்கிய மாயமொடு (௭) உழிதரு (௮) மடங்கலெனக் கூட்டி, உலகம் கடல்கொண்டுகிடந்தகாலத்து அக்கடல்நீரெல்லாம்வற்ற எறித்தற்குத் தோன்றும் ஆதித்தர் பலவான மாயத்தோடேகூடி அந்நீர்வற்றும்படி திரிதரு வடவைத்தீயென்றுரைக்க.

மாயம்போறலான் மாயமெனப்பட்டது.

(௬) சுடர்திகழ்பு (௭) ஒல்லா மயலொடு பாடிமிழ்பு உழிதரு (௮) மடங்கலென்றது சுடர்திகழ்ந்து உயிர்கட்குப் பொறுக்கமுடியாத மயக்கத்தைச் செய்தலோடே ஒலித்துத் திரிதரும் மடங்கலென்றவாறு.

(௫) ஒள்ளழல் (௮) மடங்கல்வண்ணம் கொண்டவெனக்கூட்டி, ஒள்ளழலானது மடங்கலாகிய அழலின்வண்ணத்தைக்கொள்கைக்குக் காரணமாய்நின்றவெனவுரைக்க.

இனி (௯) ஞாயிறுபலவாதலை அவன்பகைவர்நாட்டில் உற்பாதமாகத் தோன்றும் ஆதித்தர்பலராக்கி, (௮) மடங்கலென்றதனைக் கூற்றமாக்கி, சுடர்திகழ்பு என்றதனைத் திகழவெனத்திரித்து, ஒள்ளழலானது ஞாயிறு பல்கிய மாயமொடு சுடர்திகழ மடங்கல்வண்ணங்கொண்டவேந்தேயென உரைப்பாருமுளர்.

௧௧. தடக்கையராகிய (௧௨) நின் பகைவரென மாறிக்கூட்டுக.

(௧௦) வரைபோல் இஞ்சியை அரணாகவுடையராயிருந்தே (௧௨) திறைதருபவெனச்சொன்ன சிறப்பானே, இதற்கு 'வரைபோலிஞ்சி' என்று பெயராயிற்று.

(௧௨) திறைதருபவாயின், (௧௩) நாடு பாடல்சான்றவெனக்கூட்டுக; (௧௩) சான்றவென்றது முற்று.

௧௪. விளைந்தென்றதனை விளையவெனத் திரிக்க.

௧௫. களிறுகுப்பையென்றது களத்திற் கடாவிடுதற்றொழிலற்ற தூற்றுப்பொலியை.

(௧௬)பரப்பியென்னும் வினையெச்சத்தினை (௧௫)சேர்த்தியென்னும் வினையொடுமுடித்து, அதனை (௧௮) வரிவண்டோப்புமென்னும் வினையொடு முடிக்க.

௧௮ - ௧௯. வண்டோப்புநாடென மாறிக்கூட்டுக.

(௯) கொற்றவேந்தே, (௧௨) நின்பகைவர் (௧௧) தோட்டிசெப்பிப் (௧௨) பணிந்துதிறைதருபவாயின், (௧௩) அவரகன்றலைநாடு பாடல்சான்ற வெனமாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௯. மல்கிய. ௧௧. கொட்டிசெப்பி.
௭. எழுதரு. ௧௨. பகைஞர். (௨)

(௬௩.) பார்ப்பார்க் கல்லது பணிபறி யலையே
பூணியா வுள்ளமொ டணிவரக் கெழீஇ
நட்டோர்க் கல்லது கண்ணஞ் சலையே
வணங்குசிலை பொருதநின் மணங்கம ழகல
மகளிர்க் கல்லது மலர்ப்பறி யலையே
நிலந்திறம் பெயருங் காலை யாயினுங்
கிளந்த சொன்னீ பொய்ப்பறி யலையே
சிறியிலை யுழிஞைத் தெரியல் சூடிக்
கொண்டி மிகைபடத் தண்டமிழ் செறித்துக்
குன்று நிலைதளர்க்கு முருமிற் சீறி
யொருமுற் றிருவ ரோட்டிய வொள்வாட்
செருமிகு தானை வெல்போ ரோயே
யாடுபெற் றழிந்த மள்ளர் மாறி
நீகண் டனையே மென்றனர் நீயு
நுந்நுகங் கொண்டினும் வென்றோ யதனாற்
செல்வக் கோவே சேரலர் மருக
காறினா யெடுத்த முழங்குகுரல் வேலி
நனந்தலை யுலகஞ் செய்தநன் றுண்டெனி

னடையடுப் பறியா வருவி யாம்பு
லாயிர வெள்ள வூழி
வாழி யாத வாழிய பலவே.

இதுவும் அது.

பெயர் - (கக) அருவியாம்பல்.

உ. பணியாவுள்ளமென்றது நட்பு நின்றநிலையின் ஒருநாளும் தாழ்வு படாத உள்ளமென்றவாறு.

(உ) கெழீஇயென்னுமெச்சத்தினை (௩) நட்டலென்னும் தொழிலொடுமுடிக்க.

(ச) அகலம் (ரு) மகளிர்க்கல்லது மலர்ப்பறியலையேயென்றது நின்னொடு பொருவாரின்மையின் நின்அகலத்தை நின்மகளிர்போகித்துக்கிடமாகவல்லது மலர்வித்தலை அறியாயென, "மகளிர் மலைத்த லல்லது மள்ளர், மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்ப" (புறநானூறு, க0) என்றதுபோல்க் கொள்க.

அ. சிறியவிலையென்றது கடைக்குறை.

கூ. தமிழ்செறித்தென்றது மாற்றாரது தமிழப்படையையெல்லாம் இடையறப்படுத்தியென்றவாறு.

கக. ஒருமுற்று - ஒருவளைப்பு. இருவர் - சோழனும் பாண்டியனும்; இருவரையென்னுமுருபு விகாரத்தால் தொக்கது.

க௩. ஆடு பெற்று அழிந்த மள்ளரென்றது முன்பு பிறரொடு பொருது வென்றிபெற்றுப் பின் நினக்கு அழிந்தமள்ளரென்றவாறு.

மாறியென்றது நின்னொடுபகைமாறி யென்றவாறு.

கச. நீ கண்டனையேமென்றது இன்றுமுதல் நின்னாலே படைக்கப் பட்டாற் போல்வேமென்றவாறு.

கஅ. அருவியாம்பலென்றது வீ அருவி ஆம்பலென்றவாறு.

வீயென்பது குறைந்து நின்றது; அருவி - பண்புத்தொகை.

'அடையடுப்பறியாவருவியாம்பல்' எனக்கூறிய இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'அருவியாம்பல்' என்று பெயராயிற்று.

(உக) பல (கக) ஆம்பலெனமாறிக்கூட்டுக.

(எ) நீ (க)பார்ப்பார்க்கல்லது பணிபறியலை; (௩)நட்டோர்க்கல்லது கண்ணஞ்சலை; (ச) நின்அகலம் (ரு) மகளிர்க்கல்லது மலர்ப்பறியலை; (எ) கிளந்தசொற் பொய்ப்பு அறியலை; இவை நின்னியல்பு; இவையேயன்றி (கஉ) வெல்போரோய், முன்பிறர்பால் (க௩)வெற்றிபெற்று நினக்குஅழிந்த மள்ளர் நின்னொடு பகைமாறி (கச) நீகண்டனையேமென்று தாழ்வுகூற,

அதற்கு ஏற்ப நீயும் நின்பெருமையுங் கண்ணோட்டமுமாகிய (௧௫) நும் நுகங் கொண்டு இன்னும் வென்றிகூர்ந்தனை; நின்குணங்கள் இவ்வாறாகிய அதனனே (௧௬) செல்வக்கோவே, சேரலர்மருகனே, (௨௧) வாழியாதனே, (௧௮) உலகஞ்செய்த நன்றுண்டெனிற் (௨௧) பல (௧௯) ஆம்பலாகிய (௨௦) ஆயிரவெள்ளவூழி (௨௧) வாழ்கவென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

(௨௧) 'வாழியாத' என்னும்விளி (௧௬) 'செல்வக்கோவே' என்பது முதலாய விளிகளின்பின்னிற்கவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்பலகுணங்களையும் ஒருங்குகூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௫. மலைப்பு. ௧௫. நுந்நுங்கொண்டினும் வென்றோயே.
௮. கொண்டமை.
௰. குன்றினிலை. ௧௯. கடையெடுப்பறியா. (௯)

(௬௪.) வலம்படு முரசின் வாய்வாட் கொற்றத்துப்
பொலம்பூண் வேந்தர் பலர்தி லம்ம
வறங்களைந்து வயங்கிய நாவிற் பிறங்கிய
வுரைசால் வேள்வி முடித்த கேள்வி
யந்தண ரருங்கல மேற்ப நீர்பட்
டிருஞ்சே றாடிய மணன்மலி முற்றத்துக்
களிறுநிலை முணைஇய தாரருந் தகைப்பிற்
புறஞ்சிறை வயிரியர்க் காணின் வல்லே
யெஃகுபடை யறுத்த கொய்சுவற் புரவி
யலங்கும் பாண்டி லிழையணிந் தீமென
வானாக் கொள்கையை யாதலி னவ்வயின்
மாயிரு விசும்பிற் பன்மீ னொளிகெட
ஞாயிறு தோன்றி யாங்கு மாற்றா
ருறுமுரண் சிதைத்தநின் னோன்றாள் வாழ்த்திக்
காண்கு வந்திசிற் கழறொடி யண்ணல்
மைபடு மலர்க்கழி மலர்ந்த நெய்த
லிதழ்வனப் புற்ற தோற்றமொ டுயர்ந்த
மழையினும் பெரும்பயம் பொழிதி யதனாற்
பசியுடை யொக்கலை யொரீஇய
விசைமேந் தோன்றனின் பாசறை யானே.

துறை - சீர்ச்சிவாழ்த்து.

வண்ணமும் தூக்கும் அது.

பெயர் - (௪) உரைசால்வேள்வி.

௨. பலர்தில்லென்புழி, தில் ஒழியிசை.

௪. உரைசால்வேள்வியென்றது யாகங்கள்எல்லாவற்றினும் பெரியவும் அரியவுமாக உரையமைந்த வேள்வியென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு '**உரைசால்வேள்வி**' என்று பெயராயிற்று.

எ. களிறு நிலைமுணைவுதற்குக்காரணம் (௬) இருஞ்சேறுபடுதல்.

தாரருந்தகைப்பென்றது ஒழுங்குபாட்டையுடைய ஆண்டுவாழ்வார்க்கல்லது பிறர்புகுதற்கரிய மாளிகைக்கட்டணமென்றவாறு.

தார் - ஒழுங்கு. தகைப்பு - கட்டணம்.

அ. புறஞ்சிறை - அதன்சிறைப்புறம்.

௯. எஃகுபடை - கூரியபடை.

௧0. பாண்டில் - தேர்பூணும் எருதுகள்.

அ-௧0. புறஞ்சிறை வயிரியர்க் காணின்ஈமென்றது நம்மை அவர்கள் காணவேண்டுவதில்லை; நம் மாளிகைமதிற்புறத்து நீயிர்காணினும் கொடுமினென்றவாறு.

ஈமென்றது அவ்வீகைத்துறைக்குக் கடவானை.

௧௧. அவ்வயினென்றது நின்னூரிடத்தென்றவாறு.

(௧0) ஈமென (௧௧) அவ்வயின் ஆணைக்கொள்கையையாதலினென மாறிக்கூட்டுக.

(௧௧) ஆதலினென்பதனை (௧அ) மழையினும் பெரும்பயம்பொழிதி யென்பதனொடுகூட்டி, நின்னூரிடத்து அவ்வயின் ஆணைக்கொள்கையை யாய்ப் போந்தபடியாலே ஈண்டு நின்பாசறையிடத்து மழையினும் பெரும் பயம்பொழியாநின்றாயெனவுரைக்க.

௧௩. ஞாயிறுதோன்றியாங்கு மாற்றார் (௧௪) உறுமுரண்சிதைத்தவென முடிக்க.

(௧௫) நெய்தல் (௧௭) இதழ்வனப்பிற்றதோற்றமொடு (௧அ) பயம்பொழிதியெனக்கூட்டி, இவன்றன் நிறம் கருமையாக்கி அந்நிறத்தோற்றத்தானும் மழையோடுவமமாக்கியுரைக்க.

௧௯. பசியுடையொக்கலை அப்பசியையொருவியவென்னப் பசி வருவிக்க.

உலகத்து (௨) வேந்தர்பலருளர்; அவராற் பெறுபயன் என்? (எ) தகைப்பிற் (அ) புறஞ்சிறைவயிரியர்க்காணின் (௧0) ஈமென (௧௧) அவ்வயின் ஆணைக்கொள்கையையாதலின், (௧அ) மழையினும் பெரும்பயம்பொழிதி; அதனால் (௧௫) அண்ணல், (௨0) தோன்றல், (௧௯) பசியுடையொக்கலொரீஇய

(உ0) பாசறையானே (கச) நின் னோன்றாள்வாழ்த்திக் (கரு) காண்கு வந்திசினென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

(கஅ) 'அதனால்' என்பதன்பின் (கரு) 'அண்ணல்' (உ0) 'தோன்றல்' என்னும் விளிகள் நிற்கவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவனிகொடைச்சிறப்பினை வென்றிச்சிறப்பொடுபடுத்துக் கூறியவாறாயிற்று.

ஈ - ரு. ஈபவென்றதுபாடமாயின், உரைசாலென்றது கூறும். 'உரைசால், வேள்வி முடித்த கேள்வி யந்தண, ரருங்கல மேற்ப நீயர்ப் பட்டு', என்று பாடமாகவேண்டும்.

(பி - ம்.) கா. தோன்றியன்ன. கஎ. நோக்கமொடு (ச)

(சுரு.) எறிபிணை மிடறிய செம்மறுக் குளம்பிற்
பரியுடை நன்மா விரியுளை சூட்டி
மலைத்த தெவ்வர் மறந்தபக் கடந்த
காஞ்சி சான்ற வயவர் பெரும
வில்லோர் மெய்ம்மறை சேர்ந்தோர் செல்வ
பூணணிந் தெழிலிய வணைந்துவர லிளமுலை
மாணவரி யல்குன் மலர்ந்த நோக்கின்
வேய்புரை பெழிலிய விளங்கிறைப் பணைத்தோட்
காமர் கடவுளு மாளுங் கற்பிற்
சேணாறு நறுநுதற் சேயிழை கணவ
பாணர் புரவல பரிசிலர் வெறுக்கை
பூணணிந்து விளங்கிய புகழ்சான் மார்பநின்
னாண்மகி ழிருக்கை யினிதுகண் டிகுமே
தீந்தொடை நரம்பின் பாலை வல்லோன்
பையு ளுறுப்பிற் பண்ணுப் பெயர்த்தாங்குச்
சேறுசெய் மாரியி னளிக்குநின்
சாறுபடு திருவி னனைமகி ழானே.

துறை - பரிசிற்றுறைப்பாடாண்பாட்டு.

வண்ணமுந் தூக்கும் அது.

பெயர் - (கங) நாண்மகிழிருக்கை.

(உ) விரியுளைசூட்டியென்றதனாற்பயன் மாவிற்குப் போர்வேட்கை பிறத்தல்.

(உ) சூட்டிக் (ங) கடந்தவெனமுடிக்க.

அ. காஞ்சி சான்ற வயவரென்றது நிலையாமை எப்பொழுதும் உள்ளத்திற் கொண்டிருத்தலமைந்த வீரரென்றவாறு.

௯. வணங்குவரலென்பது ஒருவாய்பாட்டு விகற்பம்.

கக. அவன் ஓலக்க இருக்கையின்செல்வத்தை நாண்மகிழிருக்கையெனக் கூறிய சொற்சிறப்பானே, இதற்கு 'நாண்மகிழிருக்கை' என்று பெயராயிற்று.

கஅ. தீந்தொடை - பாலைக்கோவைகளாகிய வீக்குநிலை.

(கரு) பையுளுறுப்பிற் பண்ணுப்பெயர்த்தாங்கு(கஅ)அளிக்கும் (கஎ) நனையெனக்கூட்டி எல்லாப்பண்களிலும் வருத்தத்தைச்செய்யும் உறுப்பினையுடைய பாலைப்பண்கள்பலவற்றையும் ஒரோவொன்றாகப் பெயர்த்துவாசிக்குமாறுபோலே ஒன்றையொன்று ஒவ்வாத இன்பத்தை உண்டவர்க்குக்கொடுக்கும் பலதிறத்து மதுவெனவுரைக்க.

கஎ. நனையென்றது ஈண்டு மதுவிற்கெல்லாம் பொதுப்பெயராய் நின்றது.

கஅ. மாரியினென்னும் உவமம் மதுக்களில் ஒரோவொன்றைக் கொடுக்கும் மிகுதிக்கு உவமம்.

கஎ. சாறுபடு திருவினென்ற உவமம் அம்மதுக்களைப் பானம்பண்ணுங்காலத்து அலங்காரமாகக் கூட்டும் பூவும் விரையுமுதலாயபொருள்களுக்கு உவமம். சாறென்றது விழாவின்றன்மையை; மகிழென்றது மகிழ்ச்சியையுடைய ஓலக்கவிருப்பினை.

(அ) வயவர்பெரும, (௫) வில்லோர்மெய்ம்மறை, சேர்ந்தோர்செல்வ, (க0) சேயிழை கணவ, (கக) பாணர்புரவல, பரிசிலர்வெறுக்கை, (கஉ) புகழ்சான்மார்ப, நின் (கரு) நாண்மகிழிருக்கையின்சிறப்பெல்லாம் (கஎ) நின்னனைமகிழின்கண்ணே (கரு) இனிதுகண்டேமெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் ஓலக்கவிருந்தத்தொடுபடுத்து அவன் செல்வச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று. (௫)

(௬௬.) வாங்கிரு மருப்பிற் றீந்தொடை பழுனிய
விடனுடைப் பேரியாழ் பாலை பண்ணிப்
படர்ந்தனை செல்லு முதுவா யிரவல
விடியிசை முரசமொ டொன்றுமொழிந் தொன்னார்
௫ வேலுடைக் குழூஉச்சமந் ததைய நூறிக்
கொன்றுபுறம் பெற்ற பிணம்பயி லழுவத்துத்
தொன்றுதிறை தந்த களிற்றொடு நெல்லி

னம்பண வளவை விரிந்துறை போகிய
வார்பத நல்கு மென்ப கறுத்தோ
ருறுமுரண் டாங்கிய தாரருந் தகைப்பி
னாண்மழைக் குழூஉச்சிமை கடுக்குந் தோன்றற்
றோன்மிசைத் தெழுதரும் விரிந்திலங் கெஃகிற்
றார்புரிந் தன்ன வாளுடை விழவிற்
போர்படு மள்ளர் போந்தொடு தொடுத்த
கடவுள் வாகைத் துய்வீ யேய்ப்பப்
பூத்த முல்லைப் புதல்சூழ் பறவை
கடத்திடைப் பிடவின் றொடைக்குலைச் சேக்கும்
வான்பளிங்கு விரைஇய செம்பரன் முரம்பி
னிலங்குகதிர்த் திருமணி பெறூஉ
மகன்கண் வைப்பி னாடுகிழ வோனே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (கூ) புதல்சூழ்பறவை.

௩. படர்ந்தனையென்றது வினையெச்சமுற்று ; படர்தல் - நினைவு.

௪. ஒன்றுமொழிதல் - வஞ்சினங்கூறல்.

(௪) ஒன்றுமொழிந்து (௫) கொன்றுபுறம்பெற்றவெனக் கூட்டி, ஒன்றுமொழிதலும் கொன்றுபுறம்பெறுதலும் ஒன்னாரதன்றி இவன் தொழிலாகவுரைக்க.

(௪) ஒன்னாரது (௫) குழுவெனக்கூட்டி, கொன்றதும் புறம்பெற்றதும் அக்குழுவையேயாகவுரைக்க.

௭. திறைதந்தவென்றதற்கு அவன்ஒன்னார் திறையாகத்தந்தவென வருவித்துரைக்க.

௮. அம்பணம் - மரக்கால். உறைபோதல் - உறையிடமுடியாதொழிதல். அளவைவிரியவெனத் திரிக்க.

(௭) நெல்லின் (௯) ஆர்பதமென இருபெயரொட்டு.

க0. தாரருந்தகைப்பு - ஒழுங்குடைய மாற்றாரற்குலைத்தற்கரிய படைவகுப்பு.

கக. நாண்மழை - பருவமழை.

கஉ. தோலொடுவென ஒடு விரிக்க.

க௩. தார்புரிந்தன்ன வாள் - பூமாலைகள் அசைந்தாற்போல நுடங்குகின்ற வாள்.

(கக) தகைப்பினையும் (கஉ) எஃகினையுமுடைய (கங) போரெனக் கூட்டுக.

கரு. கடவுள்வாகை - வெற்றிமடந்தையாகிய கடவுள்வாழும் வாகை.

கச - கசா. கிழித்துக் குறுகநறுக்கி வாகையோடு இடைவைத்துத் தொடுத்த பனங்குருத்து முல்லைமுகைக்கொப்பாகவும் வாகைவீ அம்முல்லையைச்சூழ்ந்த வண்டிற்கொப்பாகவும் உவமங்கொள்ளவைத்த சிறப்பானே, இதற்கு '**புதல்சூழ்பறவை**' என்று பெயராயிற்று.

ககூ. திருமணிபெறுவார் அந்நாட்டாராகக்கொள்க.

அவனை (கூ) நினைத்துச்செல்லு முதுவாயிரவலனே, நின்னினைவிற் கேற்ப (உ0) நாடுகிழவோன் தனக்குப்போரின்மையான் வென்றிகொடுப் பதின்றி (ச) ஒன்னார் (சா) பிணம்பயிலழுவத்துத் (எ) திறையாகத்தந்த களிற்றொடு தன்னாட்டுவிளைந்தநெல்லாகிய (அ) உணவினைக் கொடாநின் றானென்று எல்லாரும் சொல்லுவார்கள்; ஆதலால், அவன்பால் ஏகெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்புடன்படுத்துக் கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

'படர்ந்தனைசெல்லும்' என்று பாணன் தன்னில் நினைவனகூறின மையால், துறை பாணாற்றுப்படையன்றிச் செந்துறைப்பாடாணாயிற்று.

(பி - ம்.) உ. யாழ்ப்பாலை. ங. கடறுழந்துசெல்லும். (சா)

(சாஎ.) கோடுமணம் பட்ட நெடுமொழி யொக்கலொடு
பந்தர்ப் பெயரிய பேரிசை மூதூர்க்
கடனறி மரபிற் கைவல் பாண
தெண்கடன் முத்தமொடு நன்கலம் பெறுகுவை
கொல்படை தெரிய வெல்கொடி நுடங்க
வயங்குகதிர் வயிரொடு வலம்புரி யார்ப்பப்
பல்களிற் றின்நிரை புலம்பெயர்ந் தியல்வர
வமர்க்க ணமைந்த வவிர்நிணப் பரப்பிற்
குழூஉச்சிறை யெருவை குருதி யாரத்
தலைதுமிந் தெஞ்சிய வாண்மலி யூபமொ
டுருவில் பேய்மகள் கவலை கவற்ற
நாடுட னடுங்கப் பல்செருக் கொன்று

நாழிணர்க் கொன்றை வெண்போழ்க் கண்ணியர்
வாண்முகம் பொறித்த மாண்வரி யாக்கையர்
நெறிபடு மருப்பி னிருங்கண் மூரியொடு
வளைதலை மாத்த தாழ்கரும் பாசக
ரெஃகா ரேணங் கடுப்பமெய் சிதைந்து
சாந்தெழின் மறைத்த சான்றோர் பெருமகன்
மலர்ந்த காந்தண் மாறா தூதிய
கடும்பறைத் தும்பி சூர்நசைத் தாஅய்ப்
பறைபண் ணழியும் பாடுசா னெடுவரைக்
கல்லுயர் நேரிப் பொருநன்
செல்வக் கோமாற் பாடினை செலினே.

துறை - பாணாற்றுப்படை.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (கரு) வெண்போழ்க்கண்ணி.

(க) கொடுமணமென்றது ஓரூர்.

உ. பந்தர்ப்பெயரிய - பந்தரென்னும் பெயரைப்பெற்ற.

௩. சொட்டையாளர் படைதெரியவென ஒருசொல்வருவிக்க.

௫. வெல்கொடி நுடங்கவென்றது மாற்றாரெதிரே அவர்கண்டு நடுங்கும்படி பண்டுவென்ற கொடி நுடங்கவென்றவாறு.

எ. களிறு இனநிரை புலம்பெயர்ந்து இயல்வரவென்றது களிற்றின நிரை களத்திலே போர்வேட்டுப் புடைபெயர்ந்து திரியவென்றவாறு.

(௫) கொல்படைதெரியவென்பதுமுதல் (எ) இயல்வரவென்பதீறாக நின்ற வினையெச்சம்நான்கினையும் நிகழ்காலப்பொருட்டாக்கிச் (கஉ) செருக்கொன்றென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

(அ) குருதியாரப் (கக) பேய்மகள் கவலைகவற்ற (கஉ) நாடுடன்நடுங்கவெனநின்ற வினையெச்சங்கள்மூன்றினையும் ஆரும்படி கவலைகவற்றும்படி நாடுடன்நடுங்கும்படியென எதிர்காலப்பொருட்டாக்கிக் (கஉ) கொன்றென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

அ. அமர்க்கண் அமைந்த பரப்பென்றது அமர்செய்யுமிடத்திற்கு இடம்போந்த பரப்பென்றவாறு.

கO. ஆண்மலியூபமென்றது ஆண்மைமிக்க யூபமென்றவாறு.

கக. கவலைகவற்றவென்றது கண்டார்க்கு வருத்தத்தைச்செய்யும்படியென்றவாறு.

௧௨. கொன்றென்னும்வினையெச்சத்தினை (௧௭) மெய்சிதைந்தென்னும் வினையொடு மாறிக்கூட்டுக.

௧௩. தொடுத்தற்குரிய பூவல்லாத பனங்குருத்தினைத் தொடுக்கப்படும் கொன்றையொடு தொடுத்ததுபற்றி, 'நாறிணர்க் கொன்றை வெண்போழ்க் கண்ணி' எனக்கூறிய அடைச்சிறப்பானே, இதற்கு **'வெண்போழ்க் கண்ணி'** என்று பெயராயிற்று.

௧௭. மெய்சிதைந்தென்று உடனுருவப்பட்டமை கீழேசொன்னமையால், (௧௪) வாள் முகம் பொறித்த மாண் வரி யாக்கையரென்பதற்கு வாள் முகத்திலேபொறித்த மாண்வரியையுடைய யாக்கையரென முகத்தில் வடுவாக்கியுரைக்க.

௧௫. இருங்கண்மூரியென்றது பெரிய உடலிடத்தையுடைய எருதென்றவாறு.

(௧௩) கண்ணியர் (௧௪) மாண்வரியாக்கையராகிய (௧௮) சான்றோர் பெருமகனென மாறிக்கூட்டுக.

(௧௭) மெய்சிதைந்து (௧௮) சாந்து எழில் மறைத்தவென்றது மெய்யானது சிதைந்து அச்சிதைந்தவடுக்களானே பூசினசாந்தின் அழகை மறைத்தவென்றவாறு.

௧௯. மாறாதூதியவென்றது இது சூரினுடையதென்று அறிந்தும் நீங்காது ஊதியவென்றவாறு.

௨௦. சூர்நசைத்தாயென்றதனைச் சூர்நசைத்தாகவெனத் திரித்து, காந்தள் சூரானது நச்சுதலையுடைத்தாகலானேயென வுரைக்க.

(௩) கைவல்பாண, (௧) நெடுமொழியொக்கலொடு நீ (௧௮) சான்றோர் பெருமகன், (௨௨) நேரிப்பொருநனாகிய (௨௩) செல்வக்கோமானைப் பாடிச் செல்லின், (௨) பந்தர்ப்பெயரியமூதூர்த் (௪) தெண்கடன்முத்தமொடு (௧) கொடுமணம்பட்ட (௪) நன்கலம் பெறுகுவையென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்கொடைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௫. தொல்படை. ௧௩. தாழிரும்பாசகர்.
௧௨. பலசெருக்கடந்தி. ௧௭. எஃகாடூனம். (௭)

(௬௮.) கால்கடிப் பாகக் கடலொலித் தாங்கு
வேறுபுலத் திறுத்த கட்டூர் நாப்பட்
கடுஞ்சிலை கடவுந் தழங்குகுரன் முரச
மகலிரு விசும்பி னாகத் ததிர
௫ வெவ்வரி நிலைஇய வெயிலெறிந் தல்ல

துண்ணு தடுக்கிய பொழுதுபல கழிய
நெஞ்சுபுக லூக்கத்தர் மெய்த்தியங் குயக்கத்
தின்னா ருறையுட் டாம்பெறி னல்லது
வேந்தூர் யானை வெண்கோடு கொண்டு
கட்கொடி நுடங்கு மாவணம் புக்குட
னருங்க ணொடைமை தீர்ந்தபின் மகிழ்சிறந்து
நாம மறியா வேம வாழ்க்கை
வடபுல வாழ்நரிற் பெரிதமர்ந் தல்கலு
மின்னகை மேய பல்லுறை பெறுபகொல்
பாய லின்மையிற் பாசிழை ஞெகிழ
நெடும ணிஞ்சி நீணகர் வரைப்பி
னோவுறழ் நெடுஞ்சுவர் நாள்பல வெழுதிச்
செவ்விரல் சிவந்த வவ்வரிக் குடைச்சூ
லணங்கெழி லரிவையர்ப் பிணிக்கு
மணங்கமழ் மார்பநின் றாணிழ லோரே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (௧௨) ஏமவாழ்க்கை.

(௧) கால்கடிப்பாகக் கடலொலித்தாங்கு (௩) முரசம் (௪) அதிரவெனக்கூட்டுக.

(௫) எயிலெறிந்தென்ற எச்சத்திற்கு (௬) உண்ணுதென்றது இடமாக உண்டலென ஒருதொழிற்பெயர் வருவித்துமுடிக்க.

(௬) உண்ணுதென்றதனை உண்ணுமெனத்திரித்து அதனை அடுக்கியவென்னும் வினையொடுமுடித்துக் கழியவென்றதனைக் கழியாநிற்கவென்னும்பொருளதாக்கி அதனைப் (௮) பெறினென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

௭. ஊக்கத்தரென்றது வினையெச்சம்.

௧௧. கள் நொடைமை - கள்விலை.

௧௨. நாமம் அறியா ஏம வாழ்க்கையென்றது துன்பம் இடைவிரவின இன்பமன்றி இடையறாத இன்பமேயாய்ச் சேறலான வாழ்க்கையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'ஏமவாழ்க்கை' என்று பெயராயிற்று.

௧௩. வடபுலம் - போகபூமியாகிய உத்தரகுரு.

௧௪. இன்னகை - இனிய இன்பம்.

(௧௪) இன்னகை (௧௩) அல்கலும் (௧௪) மேயவெனக்கூட்டுக.

௧௪. பல்லுறை - பலநாளுறைதல்.

(௧௫) பாசிழைஞெகிழ (௧௭) நாள்பலவெழுதியென முடிக்க.

(௧௯) அரிவையர்ப்பிணிக்கும் (௨௦) மணங்கமழ்மார்ப, நின்தாணிழலோர் (௯) உண்டது அடுக்கிய பொழுதுபலகழிய (௮) இன்னார் உறையுள் தாம் பெறினன்றி (௧௪) இன்னகை (௧௩) அல்கலும் (௧௪) மேய பல்லுறை பெறுபகொல்? பெறார்; அவர் அவ்வாறு அதுபெறினன்றி நின் மார்பாற் பிணிக்கப்பட்ட அரிவையரும் இன்னகை அல்கலு மேய பல்லுறைபெறுவதேதெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, காமவேட்கையின் ஓடாத அவன்வென்றி வேட்கைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௧௮. குடச்சூல். (௮)

(௯௧.) மலையுறழ் யானை வான்றோய் வெல்கொடி
வரைமிசை யருவியின் வயின்வயி னுடங்கக்
கடல்போ றானைக் கடுங்குரன் முரசங்
காலுறு கடலிற் கடிய வுரற
வெறிந்துசிதைந்த வா
ளிலைதெரிந்த வேல்
பாய்ந்தாய்ந்த மா
வாய்ந்துதெரிந்த புகன்மறவரொடு
படுபிணம் பிறங்க நூறிப் பகைவர்
கெடுகுடி பயிற்றிய கொற்ற வேந்தே
நின்போ, லசைவில் கொள்கைய ராகலி னசையா
தாண்டோர் மன்றவிம் மண்கெழு ஞால
நிலம்பயம் பொழியச் சுடர்சினந் தணியப்
பயங்கெழு வெள்ளி யாநிய நிற்ப
விசும்புமெய் யகலப் பெயல்புர வெதிர
நால்வேறு நனந்தலை யோராங்கு நந்த
விலங்குகதிர்த் திகிரி முந்திசி னோரே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.
தூக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.
பெயர் - (௧௨) மண்கெழுஞாலம்.

(உ) நுடங்கவெனவும் (ச) உரறவெனவுநின்ற வினையெச்சங்களை (க) தூறியென்னும்வினையொடுமுடிக்க.

(அ) புகன்மறவரொடென்னும் ஒடுவை (௫)வாளொடு (௬) வேலொடு (எ) மாவொடுவென எங்கும்கூட்டுக.

வாள், வேல், மாவெனநின்றமூன்றும் ஆகுபெயர்.

௯. தூறியென்பது ஈண்டுக்கொன்றென்னும் பொருண்மைத்து.

௯ - க௦. பகைவர்கெடுகுடி பயிற்றியவென்றது படுபிணம்பிறங்கப்பகைவரைதூறிய பின் அப்பகைவருடைய கெட்டுப்போனகுடிமக்களை அவர்நாட்டிலே பயின்று வாழ்வாராகப்பண்ணியவென்றவாறு.

இனிப் பகைவருடைய கெட்டகுடிகளை வேற்றுநாட்டிலே பயிலப் பண்ணினவென்றுமாம்.

(கஉ) மன்றவென்பதனை (கக) அசைவில்கொள்கையராகலினென் பதனொடு கூட்டுக.

கஉ. பொன்ஞாலமன்றி இம்மண்ஞாலமுழுதும் ஆண்டாரென்பது தோன்ற மண்கெழுஞாலமென்ற இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'மண்கெழுஞாலம்' என்று பெயராயிற்று.

கங. நிலம் பயம் பொழியவென்றது சிலர் அரசுசெய்யுங்காலங்களில் மழையும் நீரும் குறைவின்றியிருந்தும் எவ்விளைவும் சுருங்கவிளையுங் காலமும் உளவாம்; அவ்வாறன்றி நிலம் பயனைப்பொழிந்தாற்போல மிக விளையவென்றவாறு.

சுடர் சினம்தணியவென்றது திங்கள்மும்மாரியும்பெய்து மழை இடையறாதுவருகின்றமையின் சுடர் சினந்தணிந்தாற்போன்று தோற்ற வென்றவாறு.

கச. வெள்ளியென்றது வறிதுவடக்கிறைஞ்சிய சீர்சால்வெள்ளி (**பதிற்றுப்பத்து, உச**) என்றவாறு.

பயம்கெழு ஆநியம் நிற்கவென்றது அவ்வெள்ளி மழைக்குஉடலான மற்றைநாள்கோள்களுக்குச்செல்கின்றநல்லநாட்களிலே நிற்கவென்றவாறு.

க௫. விசும்பு மெய் அகலவென்றது அம்மழையில்லாமைக்கு உற்பாதமாகிய தூமத்தோற்றமின்மையான், ஆகாயவெளி தன்வடிவு பண்டையில் அகன்றாற்போலத் தோன்றவென்றவாறு.

பெயல் புரவு எதிரவென்றது மழை இவ்வுலகினை யானேபுரப்பேனென்று ஏறட்டுக்கொண்டாற்போல நிற்பவென்றவாறு.

க௬. நால்வேறு நனந்தலை ஓராங்கு நந்தவென்றது நாலுதிசையும் ஒன்றுபோலே பஞ்சமின்றிவிளங்கவென்றவாறு.

(க௦) கொற்றவேந்தே, (கஎ) இலங்குகதிர்த்திகிரியினையுடைய நின் முன்னோர் (கஉ) நிச்சயமாக (கக) நின்னைப்போல் அசைவில்லாத மேற்

கோளையுடையராகையாலே, (கஉ) இம்மண்ஞாலத்தினை (கரு) நிலம் பயம் பொழிதன்முதலாக (கூ) நால்வேறுநன்னுந்தலை ஓராங்குநந்தவென்பதீறாக எண்ணப்பட்ட நின்புகழெல்லாம்உளவாக (கக) அசைவின்றி (கஉ) ஆண்டோராவார்; அவரல்லார் இம்மண்ஞாலத்தின் ஒரோவிடங்களை ஆளுவதல்லது முழுதும் ஆளுதல் கூடாதன்றேயெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

கக. 'ஆண்டோரசையாது' என்பதுபாடமாக்கி அதற்கேற்ப உரைப்பாருமுளர்.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் ஆள்வினைச்சிறப்பினை அவன் குடிவரலாற்றொடுபடுத்துச் சொல்லியவாறாயிற்று.

(ரு) 'எறிந்துசிதைந்த' என்பதுமுதலாக (அ) 'மறவரொடு' என்பதீறாக நான்கடி வஞ்சியடியாய்வந்தமையான், வஞ்சித்தூக்குமாயிற்று. அவற்றுள், முன்னின்றமூன்றடிகளின் ஈற்றுச்சீர்கள் அசைச்சீர்களாகவும் மற்றையடியின்ஈற்றுச்சீர் பொதுச்சீராகவும் இட்டுக்கொள்க.

(கக) 'நின்போல்' என்றது கூன். (கூ)

(எ0.) களிறுகடைஇய தாண்
மாவுடற்றிய வடிம்பு
சமந்ததைந்த வேல்
கல்லலைத்த தோள்
வில்லலைத்த நல்வலத்து
வண்டிசை கடாவாத் தண்பனம் போந்தைக்
குவிமுகி ழூசி வெண்டோடு கொண்டு
தீஞ்சுனை நீர்மலர் மலைந்து மதஞ்செருக்கி
யுடைநிலை நல்லமர் கடந்து மறங்கெடுத்துக்
கடுஞ்சின வேந்தர் செம்மற் றொலைத்த
வலம்படு வான்கழல் வயவர் பெரும
நகையினும் பொய்யா வாய்மைப் பகைவர்
புறஞ்சொற் கேளாப் புரைதீ ரொண்மைப்
பெண்மை சான்று பெருமட நிலைஇக்
கற்பிறை கொண்ட கமழுஞ் சுடர்நுதற்
புரையோள் கணவ பூண்கிளர் மார்ப
தொலையாக் கொள்கைச் சுற்றஞ் சுற்ற
வேள்வியிற் கடவு ளருத்தினை கேள்வி
யுயர்நிலை யுலகத் தையரின் புறுத்தினை

வணங்கிய சாயல் வணங்கா வாண்மை
யிளந்துணைப் புதல்வரின் முதியர்ப் பேணித்
தொல்கட னிறுத்த வெல்போ ரண்ணன்
மாடோ ருறையு முலகமுங் கேட்ப
விழுமென விழிதரும் பறைக்குர லருவி
முழுமுதன் மிசைய கோடுதொறுந் துவன்று
மயிரா நெடுவரை போலத்
தொலையா தாகநீ வாழு நாளே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.
பெயர் - (௨௪) பறைக்குரலருவி.

௩. சமம்ததைந்த வேலென்றது மாற்றார்செய்யும் சமங்கள் சிதைதற்குக் காரணமாகிய வேலென்றவாறு.

வேலென்றது வேல்வென்றியினை.

௪. கல்லலைத்ததோளென்றது வலியுடைமையாற் கல்லையலைத்ததோளென்றவாறு.

....

......தாகவெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிகூறிய திறத்தானே அவற்குள்ள சிறப்புக்களைக்கூறிப் பின்னை வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்) ௩. கவண்டிசை. ௨௭. நேருயர்நெடுவரை. (௧0)

இதன்பதிகத்து ஒருதந்தையென்றது பொறையன்பெருந்தேவியின் பிதாவுடையது ஒருபெயர்.

வேள்வி ஆக்கியபொழுதின் அறத்துறைபோகியென்றது யாகம்பண்ணினகாலத்திலே மற்றுள்ள அறத்துறைகளையும் செய்துமுடித்தென்றவாறு.

மாயவண்ணனை மனனுறப்பெற்றென்றது திருமாலைவழிபட்டு அவனுடையமனம் தன்பாலேஆம்படி பெற்றென்றவாறு.

ஒகந்தூரீத்தென்றது அம்மாயவண்ணனுக்கு ஒகந்தூரென்ற ஓர் ஊரைக்கொடுத்தென்றவாறு.

புரோசுமயக்கியென்றது தன்புரோகிதனிலும் தான் அறநெறியறிந்தென்றவாறு.

சிறுபுறமென்றது சிறுகொடை.

(பதிகம்.)

மடியா வுள்ளமொடு மாற்றோர்ப் பிணித்த
நெடுநுண் கேள்வி யந்துவற் கொருதந்தை
யீன்றமகள் பொறையன் பெருந்தேவி யீன்றமக
னொடுபதி படுத்து நண்ணா ரோட்டி
வெருவரு தானை கொடுசெருப் பலகடந்
தேத்தல் சான்ற விடனுடை வேள்வி
ஆக்கிய பொழுதி னறத்துறை போகி
மாய வண்ணனை மனனுறப் பெற்றவற்
கோத்திர நெல்லி னொகந்தூ ரீத்துப்
புரோசு மயக்கி
மல்ல லுள்ளமொடு மாசற விளங்கிய

செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதனைக் கபிலர்பாடினார் பத்துப் பாட்டு. அவைதாம்: புலாஅம்பாசறை, வரைபோலிஞ்சி, அருவியாம்பல், உரைசால்வேள்வி, நாண்மகிழிருக்கை, புதல்சூழ்பறவை, வெண்போழ்க்கண்ணி, ஏமவாழ்க்கை, மண்கெழுஞாலம், பறைக்குரலருவி. இவை பாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில்: சிறுபுறமென நூறாயிரங்காணங்கொடுத்து நன்றாவென்னுங்குன்றேறிநின்று தன்கண்ணிற்கண்ட நாடெல்லாம் காட்டிக் கொடுத்தான் அக்கோ.

செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன் இருபத்தையாண்டுவீற்றிருந்தான்.

ஏழாம்பத்து முற்றிற்று.

எட்டாம் பத்து.

(எக.) அருஅ யாண ரகன்கட் செறுவி
னருவி யாம்ப னெய்தலொ டரிந்து
செறுவினை மகளிர் மலிந்த வெக்கைப்
பரூஉப்பக டுதிர்த்த மென்செந் நெல்லி
னம்பண வளவை யுறைகுவித் தாங்குக்
கடுந்தே றுறுகிளை மொசிந்தன துஞ்சுஞ்
செழுங்கூடு கிளைத்த விளந்துணை மகாரி
னலந்தனர் பெருமநின் னுடற்றி யோரே
யூரெரி கவர வுருத்தெழுந் துரைஇப்
போர்சுடு கமழ்புகை மாதிர மறைப்ப
மதில்வாய்த், தோன்ற லீயாது தம்பழி யூக்குநர்
குண்டுக ணகழிய குறுந்தாண் ஞாயி
லாரெயிற் றோட்டி வெளவினை யேறொடு
கன்றுடை யாயந் தரீஇப் புகல்சிறந்து
புலவுவில் லிளைய ரங்கை விடுப்ப
மத்துக்கயி றாடா வைகற்பொழுது நினையூஉ
வான்பயம் வாழ்நர் கழுவு டலைமடங்கப்
பதிபா ழாக வேறுபுலம் படர்ந்து
விருந்தின் வாழ்க்கையொடு பெருந்திரு வற்றென
வருஞ்சமத் தருநிலை தாங்கிய புகர்நுதற்
பெருங்களிற் றியானையொ டருங்கலந் தராஅர்
மெய்பனி கூரா வணங்கெனப் பராவலிற்
பலிகொண்டு பெயரும் பாசம் போலத்
திறைகொண்டு பெயர்தி வாழ்கநின் னூழி
யுரவரு மடவரு மறிவுதெரிந் தெண்ணி
யறிந்தனை யருளா யாயின்
யாரிவ ணெடுந்தகை வாழு மோரே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.

துாக்கு - செந்தூக்கு.

பெயர் - (கஉ) குறுந்தாண்ஞாயில்.

உ. அருவியாம்பல் - நீரின் ஆம்பல்; என்றதனாற்பயன்: நீர்க்குறை வற்ற ஆம்பலென்பதாம்; எண்ணின் ஆம்பலை நீக்குதற்கென்பதுமொன்று.

(உ) ஆம்பலொடு நெய்தலொசி (ச) நெல்லை (உ) அரிந்தென்று கொள்க.

(உ) அரிந்து (ச) பகடு உதிர்த்தவெனக்கூட்டிப் பகட்டானென வுருபு விரிக்க.

ங. செறு வினை மகளிர் மலிந்த வெக்கையென்றது உழவர்பெண் மக்கள் விளையாடுதற்கு வயலிற் பயிர்கொள்ளாததோரிடமின்மையின், ஆண்டே அவர்கள் மிக்க களமென்றவாறு.

வெக்கை - கடாவிடுங்களம்.

ச. நெல்லிற்கு மென்மை - சோற்றதுமென்மை. செந்நெலென்றது செந்நெலென்னும் சாதியை.

ரு. அளவைக்கென நான்காவதுவிரிக்க.

சா. கடுந்தேறு உறுகிளை - கடிதாகத் தெறுதலையுடைய மிக்க குளவி யினம். மொசிந்தனவென்றது மொய்த்தனவென்னும் வினையெச்சமுற்று.

கூ. உருத்து எழுந்து உரைஇ ஊர் எரி கவரவெனக்கூட்டுக.

(கூ) ஊரெரிகவரப் (க0) போர்சுடுகமழ்புகை மாதிரமறைப்பத் (கங) தேரோட்டிவெளவியென முடிக்க.

கக. தோன்றலீயாதென்றது தோன்றுதென்னும் வினையெச்சத் திரிசொல்; தோன்றலீயாமலெனத்திரிக்க.

கஉ. குறுந்தாண்ஞாயிலென்றது இடையிடையே மதிலின் அடி யிடங்களைப்பார்க்க அவற்றிற் குறுகிக் குறுகியிருக்கும் படியையுடைய ஞாயிலென்றவாறு.

இவ்வாறு கூறினசாதிப்பண்பானும் படியைத் தாளென்றுகூறினபடி யானும் இதற்கு 'குறுந்தாண்ஞாயில்' என்று பெயராயிற்று.

கங. வெளவினையென்றது வினையெச்சமுற்று.

கச. ஆயம்தரீஇயென்றது ஆயங்களை நீ (கரு) புலவுவில்லிளையர்க் குக் கொடுப்பவென்றவாறு.

தரீஇயென்பதனைத் தரவெனத்திரிக்க.

கரு. இளையர் அங்கைவிடுப்பவென்றது இளையர் அவ்வாயத்தைத் தங்கள் அங்கையில்நின்றும் பிறர்க்கு விடுப்பவென்றவாறு.

கசா. கயிறுடாவென்னும் பெயரெச்சமறையை வைகலென்னும் தொழிற்பெயரொடுமுடிக்க. வைகல் - கழிதல். வைகற்பொழுது - இருபெய ரொட்டு.

கஎ. வாழ்நர் - வாழ்பவர்; இடையர் பயத்தானென விரிக்க. கழுவுளாவான் அவ்விடையர்க்குத்தலைவனாய் அக்காலத்துக் குறும்புசெய்திருந்தானொருவன். முன்னர் (கரு) எயிலென்றது அவன் தனக்குஅரணாகக் கொண்டிருந்த மதிலினை.

கஅ. வேறுபுலம்பதிபாழாகப்படர்ந்தென்றது அக்கழுவுள் தலைமடங்குகையாலே அவனைவிட்டு வேறு திறையிடாக்குறும்பர்நாட்டிலே அந்நாட்டுப்பதி பாழாகச்சென்றென்றவாறு.

(கஅ) படர்ந்து (உச) திறைகொண்டுபெயர்தியெனக் கூட்டுக.

கக. விருந்தின்வாழ்க்கை - நாடோறும் புதிதாகத் தாங்கள் தேடுகின்றபொருள். பெருந்திரு - முன்னேதேடிக்கிடந்தபொருள். அற்றெனவென்றது அற்றதெனக்கருதியென்றவாறு. அற்றதென்பது கடைக்குறைந்தது.

உரு. பாசம் - பேய்.

உரு. உரவரையும் மடவரையுமென்னும்இரண்டாவது விகாரத்தால் தொக்கது. அறிவு - அவர்களறிவு.

உஎ. வாழுமோரென்புழி, உம்மை - அசைநிலை.

(கரு) ஆரெயிற்றோட்டிவெளவி அதனையுடைய (கஎ) கழுவுள் தலைமடங்குகையாலே (கஅ) வேறுபுலம்படர்ந்து அவ்வேறுபுலத்து நினக்கு (உக) யானையொடு அருங்கலந்திறையிடார்தம் (கக) விருந்தின் வாழ்க்கையொடு பெருந்திருவற்றதெனக்கருதித் தங்கள் (உஉ) மெய்ந்நடுக்கமிக்கு நின்னை அணங்கெனக்கருதிப் பலபடப் பரவுதலான், (உரு) பேய் தான் பற்றினாருயிரைவெளவாது தனக்கு அவர் பலியிட்டுழி அப்பலி கொண்டுபெயருமாறுபோல நீயும் அவருயிரைவெளவாது (உச) திறை கொண்டுபெயராநின்றாய்; இஃதன்றே இதுபொழுது நீசெய்கின்றது; நின்னை (அ) உடற்றியோர் (ரு) நாடுந்தேறு உறுகிளைதுஞ்சும் (எ) கூடுகிளைத்த இளந்துணைமகாரைப்போலப் (அ) பெருமானே, அலந்தார்கள்; இனிமேல்உள்ளத்து (உரு) உரவரையும் மடவரையும் அவரவர்அறிவினைத்தெரிந்து எண்ணி (உசு) அவர்களிடத்துச்செய்யும்அருளறிந்து அருளாயாயின், (உஎ) நெடுந்தகாய், இவண்வாழ்பவர்யார்; (உச) நின் ஊழி வாழ்கவெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் வென்றிச்சிறப்புக்கூறி அவற்குப் பகைவர்மேல் அருள்பிறப்பித்தவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ரு. செறிவளை. கஅ. வேற்றுப்புலம்.
கஎ. தலைமயங்க. உஉ. பராவின். (க)

(எஉ.) இகல்பெரு மையிற் படைகோ ளஞ்சார்
சூழாது துணித லல்லது வறிதுடன்
காவ லெதிரார் கறுத்தோர் நாடுநின்
முன்றிணை முதல்வர்க் கோஒம்பின ருறைந்து
மன்பதை காப்ப வறிவுவலி யுறுத்து
நன்றறி யுள்ளத்துச் சான்றோ ரன்னநின்
பண்புநன் கறியார் மடம்பெரு மையிற்
றுஞ்ச லுறாஉம் பகல்புகு மாலை
நிலம்பொறை யொராஅநீர் ஞெமரவந் தீண்டி
யுரவுத்திரை கடுகிய வுருத்தெழு வெள்ளம்
வரையா மாதிரத் திருள்சேர்பு பரந்து
ஞாயிறு பட்ட வகன்றுவரு கூட்டத்
தஞ்சாறு புரையு நின்றொழி லொழித்துப்
பொங்குபிசிர் நுடக்கிய செஞ்சுடர் நிகழ்வின்
மடங்கற் றீயி னனையை
சினங்கெழு குருசினின் னுடற்றிசி னோர்க்கே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (க0) உருத்தெழுவெள்ளம்.

க. இகல் பெருமையின் - இகலானது பெரிதாகையானே; இகலென்னும் எழுவாய்க்குப் பெருமையை நிலைப்பயனிலையாகக் கொள்க. அஞ்சாரென்றது வினையெச்சமுற்று.

(க) படைகோளைத் (உ) துணிதலெனக் கூட்டுக.

உ - ௩. உடன் காவலெதிராரென்றது பலருந் தம்முட் கூடியும் காக்கமாட்டாரென்றவாறு.

ரு. மன்பதை - மக்கட்பன்மை.

(ரு) அறிவுவலியுறுத்தும் (௬) சான்றோரெனக் கூட்டுக.

ஈண்டுச் சான்றோரென்றது மந்திரிகளை.

எ. மடம்பெருமையையும் (க) இகல்பெருமையைப்போல எழுவாயும் பயனிலையுமாகக்கொள்க.

அ. துஞ்சல்-எல்லாவுயிரும்இறந்துபடுதல். பகலென்றது ஊழியை. மாலையென்றது ஊழிமுடிவினை.

௯. ஒரீஇ யென்றதனை ஒருவவெனத்திரித்து ஈண்டியென்றதனையும் ஈண்டவெனத் திரிக்க.

க0. உருத்தெழுவெள்ளமென்றது பல்லுயிரையும் ஒருங்கு தான் கொல்லுங்கருத்துடையதுபோலக் கோபித்தெழுவெள்ளமென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே இதற்கு 'உருத்தெழுவெள்ளம்' என்று பெயராயிற்று.

(க0) வெள்ளம் (கக) பரந்தென்றதனைப் பரக்கவெனத்திரித்து அதனை (கச) நுடக்கியவெனநின்ற செய்யியவென்னும் வினையெச்சத்தொடு முடித்து அதனைச் சுடர்நிகழ்வென்னுந் தொழிற்பெயரொடுமுடித்து, வெள்ளம் பரக்கையாலே அவ்வெள்ளத்தை மாய்க்கவேண்டிச் சுடர்நிகழ்தலையுடைத்தான (கரு) தீயெனவுரைக்க.

௧௪. பிசிரென்றது பிசிருடைய வெள்ளத்தை. நுடக்குதல்-மாய்த்தல்.

(கஉ) ஞாயிறுபட்ட அகன்றுவருகூட்டத்து (கரு) மடங்கற்றீயென மாறிக்கூட்டி, அவ்வெள்ளத்தை மாய்த்தற்கு ஆதித்தர்பன்னிருவரும் தோற்றின பெரியகூட்டத்தையுடைய வடவைத்தீயெனவுரைக்க. ஆதித்தர்கூட்டத்தை இவன் படைத்தலைவர்க்கு உவமமாகக்கொள்க.

(க௩) அம் சாறுபுரையு நின்றொழிலொழித்து (கரு) மடங்கற்றீயினனையையெனமாறிக்கூட்டுக. அம் சாறுபுரையுந்தொழிலென்றது அழகிய விழாப்போல எல்லார்க்கும் இன்பத்தைச்செய்யுந் தொழிலென்றவாறு.

(௩) நின்னொடுகெழுத்தோர் (௪) தம் மடம் பெருமையால் (௩) நின் (௪) முன்குடிமுதல்வர்க்கு(௫) அறிவுவலியுறுத்துஞ் (௬)சான்றோரையொத்த நின் (௭) சூழ்ச்சிப்பண்புடைமை அறிகின்றிலர்; நீதான் சூழ்ச்சியுடையையேயன்றிக் (க௬) குருசிலே, நின்உடற்றிசினோர்க்குப் போர்செய்யுமிடத்து (கரு) மடங்கற்றீயின் அனையை; அதனையும் அறிகின்றிலராதலால், அவர் தம் (க) இகல்பெருமையானே அஞ்சாராய்ப் படைகோளேத் (உ) துணிதலல்லது (௩) நாட்டைச் (உ) சிறிதும்உடன் (௩) காவலெதிர்கொள்ளாரெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் சூழ்ச்சியுடைமையும் வென்றிச்சிறப்பும் உடன்கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௩. நாடெனா. அ. அஞ்சனூறும்.

௬. முதல்வரோம்பினர். கச. பிசிருடக்கிய. (உ)

(எ௩.) உரவோ ரெண்ணினு மடவோ ரெண்ணினும்

பிறர்க்குநீ வாயி னல்லது நினைக்கும்

பிறருவம மாகா வொருபெரு வேந்தே

. . . .

. . . .

மருதஞ் சான்ற மலர்தலை விளைவயற்
செய்யு ணாரை யொய்யு மகளி
ரிரவும் பகலும் பாசிழை களையார்
குறும்பல் யாணர்க் குரவை யயருங்
காவிரி மண்டிய சேய்விரி வனப்பிற்
புகாஅர்ச் செல்வ பூழியர் மெய்ம்மறை
கழைவிரிந் தெழுதரு மழைதவழ் நெடுங்கோட்டுக்
கொல்லிப் பொருந கொடித்தேர்ப் பொறையநின்
வளனு மாண்மையுங் கைவண் மையு
மாந்த ரளவிறந் தனவெனப் பன்னாள்
யான்சென் றுரைப்பவுந் தேறார் பிறருஞ்
சான்றோ ருரைப்பத் தெளிகுவர் கொல்லென
வாங்குமதி மருளக் காண்குவல்
யாங்குரைப் பேனென வருந்துவல் யானே.

இதுவும்அது.

பெயர் - நிறந்திகழ்பாசிழை.

*[கூந்தலையுடையமகளிர்,ஒண்ணுதல்பொலிந்தமகளிரெனக்கூட்டுக. நிறந்திகழ்பாசிழையென்றது தன்னின் அழுத்திய மணியினுந் தன்னிறந்திகழும் பசும் பொன்னிழையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு '**நிறந்திகழ்பாசிழை**' என்று பெயராயிற்று.

உயர்திணைமகளிர் நெஞ்சத்துமென உம்மையை மாறிக்கூட்டுக.

தெய்வமென்றது தெய்வத்தன்மையை.

தெய்வந்தரூஉம் ஆன்றோரெனக்கூட்டுக. குலமகளிரை உயர்திணை மகளிரென்று முன்னேகூறினமையான் ஆன்றோரென்றது பரத்தையரை யாம்; அவர்களை ஆன்றோரென்றது தம் துறைக்குவேண்டுவன அமைந்தாரென்றவாறு.]

மருதமென்றது மருதநிலத்தன்மையை.

இரவும் பகலும் குரவையயருமெனக்கூட்டுக.

---

* [ ] இவ்விருதலைப் பகரத்திற்குட்பட்ட உரைக்குரியமூலம் ஒரு பிரதியிலும் கிடைக்கவில்லை.

குறும்பல்குரவையென்றது ஒன்று ஆடுமிடத்திற்கு ஒன்று அணியதாய் அவைதாம் பலவாயிருக்கின்ற குரவையென்றவாறு.

குரவையயரும் புகாரெனவும் காவிரிமண்டிய புகாரெனவுங்கூட்டுக.

உரைப்பவுமென்ற உம்மை தாமே அறியக்கடவதனை யாம் சொல்லவு மறிகிலரெனச் சிறப்பும்மை. பிறருமென்ற உம்மை அசைநிலை. 'சான்றோர்........கொல்லென' என்றதன்பின், கருதினென ஒருசொல் வருவித்து அதனைக் காண்குவலென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

பெருவேந்தே, புகார்ச்செல்வ, பூழியர்மெய்ம்மறை, கொல்லிப் பொருந, பொறைய, நின் பகைவர் நின்வளனும் ஆண்மையும் கைவண்மையும், உலகத்துமக்களளவைக்கடந்தன; அவனொடு மாறுபடுவது நமக்கு உறுதியன்றெனப் பன்னாள் யான் சொல்லவும் தேறிற்றிலர்; தேறாராயினும் உலகத்து மதிப்புடைய சான்றோர் சொல்லத் தாம் தேறுவரோவெனக் கருதின் அவர்சொன்னவிடத்தும் அவர்கள் மதிமருண்டதுவேகாணா நின்றேன்; ஆகலான் நின் பெருமையை அவர்கட்கு யாங்கு உரைப்பேனென வருந்தாநின்றேன் யான். இஃது என்னுறுகுறை; இதனை அறிந்து நீ அவர்பால் அருளவேண்டுவலென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் வென்றிக்கு அடியாகிய செல்வமும் ஆண்மையும் கைவண்மையும் உடன்கூறியவாற்றான் அவன் வென்றிச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) நீயாயின். சேய்வரி.
ஓட்புமகளிர். யாஞ்சென்று. (௩)

(எச.) கேள்வி கேட்டுப் படிவ மொடியாது
வேள்வி வேட்டனை யுயர்ந்தோ ருவப்பச்
சாயறல் கடுக்குந் தாழிருங் கூந்தல்
வேறுபடு திருவி னின்வழி வாழியர்
கொடுமணம் பட்ட வினைமா ணருங்கலம்
பந்தர்ப் பயந்த பலர்புகழ் முத்தம்
வரையக நண்ணிக் குறும்பொறை நாடித்
தெரியுநர் கொண்ட சிரறுடைப் பைம்பொறிக்
கவைமரங் கடுக்குங் கவலைய மருப்பிற்
புள்ளி யிரலைத் தோலூ னுதிர்த்துத்
தீதுகளைந் தெஞ்சிய திகழ்விடு பாண்டிற்
பருதி போகிய புடைகிளை கட்டி
யெஃகுடை யிரும்பி னுள்ளமைத்து வல்லோன்

சூடுநிலை யுற்றுச் சுடர்விடு தோற்றம்
விசும்பாடு மரபிற் பருந்தூ றளப்ப
நலம்பெறு திருமணி கூட்டு நற்றோ
ளொடுங்கீ ரோதி யொண்ணுதல் கருவி
லெண்ணியன் முற்றி யீரறிவு புரிந்து
சால்புஞ் செம்மையு முளப்படப் பிறவுங்
காவற் கமைந்த வரசுதுறை போகிய
வீறுசால் புதல்வற் பெற்றனை யிவணர்க்
கருங்கட னிறுத்த செருப்புகன் முன்ப
வன்னவை மருண்டனெ னல்லே னின்வயின்
முழுதுணர்ந் தொழுக்கு நரைமூ தாளனை
வண்மையு மாண்பும் வளனு மெச்சமுந்
தெய்வமும் யாவதுந் தவமுடை யோர்க்கென
வேறுபடு நனந்தலைப் பெயரக்
கூறினை பெருமநின் படிமை யானே.

இதுவும் அது.

பெயர் - (௧௧) நலம்பெறுதிருமணி.

௧. கேள்விகேட்டல் - யாகம் பண்ணுதற்கு உடலான விதிகேட்டல். படிவம் - யாகம் பண்ணுதற்கு உடலாக முன்புசெலுத்தும் விரதங்கள். ஒடியாதென்பதை ஒடியாமலெனத் திரிக்க.

(௨) வேட்டனையென்றதனை வினையெச்சமுற்றாக்கி அவ்வினையெச்சத்தினை (௨௨) அருங்கடனிறுத்தவென்னும் வினையொடு கூட்டுக.

௨. உயர்ந்தோர் - தேவர்.

௪. வேறுபடுதிருவின் - இவளுக்குக்கூறியகுணங்களால் அவளின் வேறாகிய நின்தேவி யென்றவாறு.

திருவின்என்னும்இன் - அசைநிலை.

(௪) வாழியரென்னும் வினையெச்சத்தினைச் (௧௪) சூடுநிலையுற்றென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

௭. வரையென்றது, பெருமலையை. குறும்பொறையென்றது அதனை அணைந்த சிறுபொறைகளை.

௮. தெரியுநர்கோடல் - இலக்கணக்குற்றமற ஆராய்ந்துகோடல். ஐம்பொறியென்றது, செவ்விகளையுடைய புள்ளிகளை. மேற் (௧௦) புள்ளியிரலையென்றதனை அதன் சாதிப்பெயர் கூறியவாறாகக்கொள்க.

கூ. கவலையவென்னும் அகரம் செய்யுள்விகாரம்.

கக. பாண்டிலென்றது, வட்டமாக அறுத்த தோலினை.

கஉ. பருதிபோகியபுடையென்றது, வட்டமாகப்போன அத்தோலது விளிம்பினை.

(ரு) அருங்கலம் (கூ) முத்தம் (கக) பாண்டிற் (கஉ) புடைகிளைகட்டி யெனக்கூட்டி அருங்கலத்தினையும் முத்தத்தினையும் அத்தோலின்விளிம்பிலே இனமாகக் கட்டியெனவுரைக்க.

கங. வெஃகுடை இரும்பின் உள்ளமைத்தென்றது கூர்மையை யுடையகருவிகளால் அத்தோலுட்செய்யும் தொழில்களெல்லாம் செய்தமைத்தென்றவாறு.

அமைத்தென்றதனை அமைப்பவெனத் திரிக்க.

(கங) வல்லோனுலெனவிரித்து வல்லோனால் நின்றேவி (கச) சூடுதல் நிலையுறுதலாலெனக.

கங. வல்லோன் - யாகம்பண்ணுவிக்கவல்லவன்.

கச. தோற்றமென்றது, தோற்றமுடைய அத்தோலினை.

(ச) திரு (கஎ) ஒண்ணுதல் (கச) தோற்றம் (கரு) பருந்தூறளப்பச் (கச) சூடுநிலையுற்றுக் (கஎ) கருவில் (உo) அரசுதுறைபோகிய வெனக்கூட்டி நின்றேவியாகியஒண்ணுதல் அவ்வாறிழைத்ததோலினைப் பருந்தூறளக்கும்படி சூடினமையால், அவள்கருவிலேயிருந்து அரசுதுறைக்குவேண்டுவனவெல்லாம் குறையற்றவெனவுரைக்க.

கசு. நலம்பெறுதிருமணியென்றது மணியறிவாரால் இதுவே நல்லதென்று சொல்லப்படுதலையுடைய திருமணியென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு '**நலம்பெறுதிருமணி**' என்று பெயராயிற்று.

கஅ. எண் இயல் முற்றியென்றது திங்கள்நிரம்பியென்றவாறு.

ஈரறிவென்றது இம்மையறிவு மறுமையறிவு; பெரியவறிவெனினும் அமையும்.

உக. பெற்றனையென்றது வினையெச்சமுற்று.

உச. நரைமூதாளனென்றது, புரோகிதனை.

(உச) நரைமூதாளனைக் (உஅ) கூறினையெனக்கூட்டி, அவனைச் சொல்லி ஏவினையென ஒருசொல் வருவித்துமுடிக்க.

உரு. மாண்பென்றது, மாட்சிமையுடைய குணங்களை. எச்சமென்றது, பிள்ளைப்பேற்றினை.

உசு. தெய்வமென்றது, தம்மால் வழிபடுந் தெய்வத்தினை.

(உசு) தவமுடையோர்க்கெனச் (உஅ) சொல்லியென்க.
கூறினையென்பது வினையெச்சமுற்று.

உஎ. வேறுபடுநனந்தலையென்றது, துறந்துபோயிருக்குங்காட்டினை.
பெயர் - அந்நனைமூதாளனைக் காட்டிலே பெயரவேண்டி.

(உஉ) செருப்புகன்முன்ப, (உ) வேட்டனையென்றும் (உக) பெற்றனை யென்றும் நீ செய்தயாகங்களாகிய (உரு) அன்னவையிற்றிற்கு யான் மருண்டேனல்லேன்; நின்னை நல்வழி (உச) ஒழுகுவித்துநின்ற நனைமூதாளனை (உஅ) நின்படிமையானே (உஎ) இல்லறவொழுக்கினையொழித்துத் துறவறவொழுக்கிலே செல்ல (உஅ) ஒழுகுவித்தனை; அவ்வாறுசெய்வித்த நின் பேரொழுக்கத்தினையும் பேரறிவினையும் தெரிந்து யான் மருண்டேனென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்நல்லொழுக்கமும் அதற்கேற்ற நல்லறிவுடைமையும் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) அ. தெரிபுகொண்ட. உரு. வண்மையுமாண்மையும்.
கO. தோலுமெதிரத்து. உஎ. வேறுபுல.
கச. சூடுநிலையுற்ற. உஅ. கூறுவை.
உச. முதிதுணர்ந்தொழுகும். (ச)

(எரு.) இரும்புலி கொன்று பெருங்களி றடூஉ
மரும்பொறி வயமா னனையை பல்வேற்
பொலந்தார் யானை யியறேர்ப் பொறைய
வேந்தரும் வேளிரும் பிறருங் கீழ்ப்பணிந்து
நின்வழிப் படாஅ ராயி னென்மிக்
கறையுறு கரும்பின் றீஞ்சேற் றியாணர்
வருநர் வரையா வளம்வீங் கிருக்கை
வுன்புலந் தழீஇ மென்பா றோறு
மரும்பறை வினைஞர் புல்லிகல் படுத்துக்
கள்ளுடை நியமத் தொள்விலை கொடுக்கும்
வெள்வர குழுத கொள்ளுடைக் கரம்பைச்
செந்நெல் வல்சி யறியார் தத்தம்
பாடல் சான்ற வைப்பி
னாடுட னாடல் யாவண தவர்க்கே.

இதுவுமது.
பெயர் - (சு) தீஞ்சேற்றியாணர்.

ரு - கூ. நெல்மிக்கு அறையுறு கரும்பென்றது நெல்லின்கண்ணே அந்நெல்லை நெருக்கி மிக எழுந்தமையானே அறுக்கலுற்ற கரும்பென்றவாறு.

இனி, அந்நெற்றான் கரும்பின் மிக எழுந்து அதனை நெருக்கினமையால், அந்நெல்லிற்கு இடமுண்டாக அறுத்த கரும்பெனினுமாம்.

கூ. தீஞ்சேறு - இனியபாகு. யாணரென்றது அத்தீஞ்சேற்றது இடையறவின்மையை.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'தீஞ்சேற்றியாணர்' என்று பெயராயிற்று.

(எ) வளம்வீங்கிருக்கையாகிய (அ) மென்பாலெனக் கூட்டுக.

மென்பால் - மருதம்.

(கூ) பொறைய, நீ (க) புலிகொன்று களிறடூஉம் (உ) வயமான் அனையை; அதனால், (ச) வேந்தரும் வேளிரும் பிறரும் நின்னடிக்கீழ்ப்பணிந்து தமக்குரிய (அ) மென்பால்கடோறுமிருந்து முன்பணிந்தவாற்றிற்கேற்ப (ரு) நின்வழியொழுகாராயின், அவர்கள் (கக) வெள்வரகுழுதகொள்ளுடைக் கரம்பையாகிய (கூ) வன்பாலிலே கெட்டுப்போயிருந்து ஆண்டுவிளைந்த வெள்வரகு உண்பதன்றித் தாம் பண்டுண்ணும் (கஉ) செந்நெல்வல்சி உண்ணக்கிடையாதபடி மிடிபடுகின்றார்; (கச) தத்தநாட்டினை ஒருங்கு ஆளுதல் அவர்க்கு யாவணதென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) அ. தழீஇயமென்பால். கக. கல்லுடைக்கரம்பை.
கூ. புலவிகல்படுத்து. கஉ. அறியாருடன. (ரு).

(எகூ.) களிறுடைப் பெருஞ்சமந் ததைய வெஃகுயர்த்
தொளிறுவாண் மன்னர் தலைத்தலை கொன்று
முரசுகடிப் படைய வருந்துறை போகிப்
பெருங்கட னீந்திய மரம்வலி யுறுக்கும்
பண்ணிய விலைஞர் போலப் புண்ணொரீஇப்
பெருங்கைத் தொழுதியின் வன்றுயர் கழிப்பி
யிரந்தோர் வாழ நல்கி யிரப்போர்க்
கீத றண்டா மாசித றிருக்கை
கண்டனென் செல்கு வந்தனென் கால்கொண்டு
கருவி வானந் தண்டளி சொரிந்தெனப்
பல்விதை யுழவிற் சில்லே ராளர்
பனித்துறைப் பகன்றைப் பாங்குடைத் தெரியல்
கழுவுறு கலிங்கங் கடுப்பச் சூடி

விலங்குகதிர்த் திருமணி பெறூஉ
கரு மகன்கண் ஷவப்பி னாடுகிழ் வோயே.

இதுவுமது.
பேயர்-(அ) மாசிதறிருக்கை.

ச. கடல்நீந்தியமரம் - மரக்கலம்.

அ. மாசிதறிருக்கையென்றது பகைவரிடத்துக் கொள்ளப்பட்ட மாக்களை வரையாது அளவிறக்கக்கொடுக்கும் பாசறையிருக்கையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'மாசிதறிருக்கை' என்று பெயராயிற்று.

(க0) தண்டளிசொரிந்தென (கக) ஏராளர் (கச) கதிர்த்திருமணி பெறூஉம் (கரு) நாடெனக்கூட்டி, மழைபெய்தலானே ஏராளர் உழுது விளைத்துக்கோடலேயன்றி உழுத இடங்கள்தோறும் ஒளியையுடைய திருமணிகளை எடுத்துக்கொள்ளுநாடென வுரைக்க.

கக. பல் விதை உழவின் சில்லேராளரென்றது பலவிதையுழவாற் பெரியராயிருப்பினும் தம்குலத்தானும் ஒழுக்கத்தானும் சிறிய ஏராளரென்றவாறு.

சின்மையை, சின்னூலென்றதுபோல ஈண்டுச்சிறுமையாகக்கொள்க.

(கஉ) பகன்றைத்தெரியல் (கங) கழுவுறுகலிங்கம் கடுப்பச் சூடித் (கச) திருமணிபெறூஉமெனக் கூட்டி, பகன்றைமாலையைக் கழுவுறுகலிங்கமொப்பச் சூடிக்கொண்டுநின்று திருமணிகளை எடுக்குமெனவுரைக்க.

(கரு) நாடுகிழவோய், (உ) மன்னர் (க) பெருஞ்சமம் ததைய எஃகு உயர்த்து (உ) அம்மன்னர்பலர் கூடிச்செறிந்த நிலைமையைக்கொன்று (ங) அருந்துறைபோகிச் (ச) கடலை நீந்தின மரக்கலத்தினை அழிவுசேராது வலியுறுக்கும் (ரு) பண்டவாணிகரைப்போலக் (சு) கைத்தொழுதியின் (ரு) புண்ணை ஒருவுவித்து(சு)வலிய துயரைக்கழித்துப் போரிடத்து வினையிலிருந்தலே விழுத்தமாகக்கொண்டு (எ) இரந்தோர்வாழநல்கிப் பின்னும் இரப்போர்க்கு (அ) ஈதலின்மாறாத மாசிதறிருக்கையைக் (கூ) கண்டுபோவேன் வந்தேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்பும் கொடைச்சிறப்பும் கூறியவாறாயிற்று.

(ஞ - ம்.) ரு. பண்ணியவினைவர். (சு)

(எஎ.) எனைப்பெரும் படையனோ சினைப்போர்ப் பொறைய
னென்றனி ராயி னாறுசெல் வம்பலிர்
மன்பதை பெயர வரசுகளத் தொழியக்
கொன்றுதோ ளோச்சிய வென்றாடு துணங்கை

மீபிணத் துருண்ட தேயா வாழியிற்
பண்ணமை தேரு மாவு மாக்களு
மெண்ணற் கருமையி னெண்ணின்றோ விலனே
கந்துகோ ளீயாது காழ்பல முருக்கி
யுகக்கும் பருந்தி னிலத்துநிழல் சாடிச்
சேண்பரன் முரம்பி னீர்ம்படைக் கொங்க
ராபரந் தன்ன செலவிற்பல்
யானை காண்பலவன் றானை யானே.

துறை - உழிஞையரவம்.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (சீ) வென்றாடுதுணங்கை.

௩. மன்பதைபெயரவென்றது படைகெட்டோடவென்றவாறு.

௩-௪. அரசுகளத்தொழியக் கொன்றென்றது அரசரைக் களத்திலே உடலொழிந்துகிடக்கக் கொன்றென்றவாறு.

(௪) கொன்று தோளோச்சிய (௫) பிணமெனக்கூட்டி, முன்பு தம்முடன்பகைத்தவரைக் கொன்று தோளோச்சியாடி இப்பொழுது இவன்களத்திற் பட்டுக்கிடக்கின்றவீரர்பிணமென அவ்வீரர்செய்தியை அவர்பிணத்தின்மேலேற்றிச் சொல்லியவாறாகவுரைக்க.

(௪) வென்றாடு துணங்கைப் (௫) பிணமென்றது ஊர்களிலேயாடும் துணங்கையன்றிக் களங்களிலே வென்றாடின துணங்கையையுடையபிணமென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு '**வென்றாடுதுணங்கை**' என்று பெயராயிற்று.

௫. மீபிணத்தைப் பிணமீயெனக்கொள்க.

௭. எண்ணிற்றோவென்னும் ஒற்று மெலிந்தது.

௮. கந்துகோளீயாதென்றது வினையெச்சவினைத்திரிசொல்.

௯. சாடியென்னும் வினையெச்சத்தினைச் (௧௧) செலவென்னும் தொழிற்பெயரொடுமுடிக்க.

(௰) ஈர்ம்படை..

(௨) வம்பலிர், (௧) பொறையன் எனைப்பெரும்படையன் (௨) என்றனிராயின், (௧௨) அவன் தானையிடத்துத் (௬) தேரும் மாவும் மாக்களும் (௭) எண்ணற்கருமையின் எண்ணிற்றிலன்; ஆயின், (௧௨) அவன் தானையின் யானைதான் எண்ணினையோவெனின், அதுவும் எண்ணினேனல்லேன்; கட்புலனுக்கு வரையறைப்பட்டதுபோல (௧௧) ஆபரந்தாலொத்த செலவிற்

பல (கஉ) யானையை அவன்றானையானே காண்பலெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்படைப்பெருமைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

இப்பாட்டிற் பொதுப்படப் படையெழுச்சிகூறியதனை உழிஞையரவமென்றது, ஆண்டு அப்படையெழுங்காலத்து நொச்சிமீதிற் போர்குறித்தெழுந்ததை ஒருகாரணத்தான் அறிந்துபோலும்.

(பி - ம்.) ரு. தெய்வயாழின். (எ)

(எ௪.) வலம்படு முரசி னிலங்குவன விழூஉ
மவ்வெள் ளருவி யுவ்வரை யதுவே
சில்வளை விறலி செல்குவை யாயின்
வள்ளிதழ்த் தாமரை நெய்தலொ டரிந்து
மெல்லியன் மகளி ரொல்குவன ரியலிக்
கிளிகடி மேவலர் புறவுதொறு நுவலப்
பல்பய னிலைஇய கடறுடை வைப்பின்
வெல்போ ராடவர் மறம்புரிந்து காக்கும்
வில்பயி லிறும்பிற் றகடூர் நூறி
பேஎ மன்ற பிறழநோக் கியவ
ரோடுறு கடுமுரண் டுமியச் சென்று
வெம்முனை தபுத்த காலைத் தந்நாட்
டியாபேரந் தன்ன மாவி
ஞெபரந் தன்ன யானையோன் குன்றே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (க0) பிறழநோக்கியவர்.

(உ) அவ்வெள்ளருவி - அழகிய வெள்ளருவி. உவ்வரையென்றது உவ்வெல்லையென்றவாறு. அதுவென்பது அம் மலையென்னுஞ்சுட்டு. வெள்ளருவியையுடைய அதுவெனக்கூட்டுக.

(ரு) மகளிர் இயலி (௬) நெய்தலொடு தாமரையரிந்து (௬) கிளிகடி மேவலர் புறவுதொறும் நுவலப் (எ) பல்பயன் நிலைஇய கடறெனக்கூட்டி, கிளிகடிமகளிர் நிலவணுமையானே மருதநிலத்திலேசென்று நெய்தலொடு தாமரையரிந்து பின் கிளிகடிதொழிலைமேவிதலையுடையராய்ப் புறவின்புனங்க

டோறும், கிளிகடிபாடலைநுவலப் பல்பயங்களுநிலைபெற்ற முல்லைநிலமென வுரைக்க.

(எ) வைப்பிற் (கூ) றகவேரெனக்கூட்டுக.

(அ) ஆடவர்காக்கும் (சு) இறும்பெனக்கூட்டுக.

கூ. வில்பயிலிறும்பு - படைநிலை.

(கO) பிறழுநோக்கியவரென்றது தம் சினமிகுதியானே மாற்றார் படைத்தோற்றத் தினை நெறியால் நோக்காது எடுத்தும் படுத்தும் கோட்டியும் பலபடப் பிறழுநோக்கும் பகைவராகிய பல்லியமுடையரென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்குப் 'பிறழுநோக்கியவர்' என்றுபெயராயிற்று.

(கரு) மாவின்றொடுவென ஒடு விரித்து, (கஉ) முனைதபுத்தகாலை மாவி னொடு (கச) ஆபரந்தன்ன யானையோனெனவுரைக்க.

(கூ) சில்வளைவிறலி, செல்குவையாயின், (கச) யானையோன்குன்று (உ) உவ்வெல்லையில் வெள்ளருவியுடைய அதுவெனமாறிக்கூட்டி வினை முடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) எ. இதட்டாமரை. கO. பேயமன்ற.

கூ. உறுப்பிற்றகவேர். (அ)

(௭௯.) உயிர்போற் றலையே செருவத் தானே
கொடைபோற் றலையே யிரவலர் நடுவட்
பெரியோர்ப் பேணிச் சிறியோரை யளித்தி
நின்வயிற் பிரிந்த நல்லிசை கனவினும்
பிறர்நசை யறியா வயங்குசெந் நாவிற்
படியோர்த் தேய்த்த வாண்மைத் தொடியோர்
தோளிடைக் குழைந்த கோதை மார்ப
வனைய வளப்பருங் குரையை யதனா
னின்னொடு வாரார் தந்நிலத் தொழிந்து
கொல்களிற் றியானை யெருத்தம் புல்லென
வில்குலை யறுத்துக் கோலின் வாரா
வெல்போர் வேந்தர் முரசுகண் போழ்ந்தவ
ரரசுவா வழைப்பக் கோடறுத் தியற்றிய
வணங்குடை மரபிற் கட்டின்மே லிருந்து
தும்பை சான்ற மெய்தயங் குயக்கத்து
நிறம்படு குருதி புறம்படி னல்லது

மடையெதிர் கொள்ளா வஞ்சுவரு மரபிற்
கடவு ளயிரைவி னிலைஇக்
கேடில வாக பெருமநின் புகழே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (கரு) நிறம்படு குருதி.

(அ) பிரிந்த நின்வயின் நல்லிசையெனக்கூட்டுக.
பிரிதல் - தன்னைவிட்டுத் திக்குவிதிக்குக்களிலே போதல்.
(அ) இசை (ரு) அறியாவெனமுற்றாக அறுத்துரைக்க.

க. நின்னொடுவாரார் தந்நிலத்து ஒழிந்தென்றது நின்னைவழிபட்டு நின்னொடு ஒழுகாதிருத்தலேயன்றித் தந்நிலத்திலே வேறுபட்டுநின்றென்ற வாறு.

(க0) யானையெருத்தம்புல்லென (கக) வில்குலையறுத்துக் கோலின் வாரா (கஉ) வேந்தரென்றது முன்பு நின்வழி ஒழுகாது ஒழிந்திருந்தவழிப் பின்பு தாம் களத்து நின்போர்வலிகண்டு இனி நின்வழி ஒழுகுதுமெனச் சொல்லித் தாம் ஏறிய யானையெருத்தம்புல்லென வில்லின் நாணியையறுத்து நின்செங்கோல்வழியொழுகாத வேந்தரென்றவாறு.

கங. அழைத்தல் - வருத்தத்தாற் கதறுதல்.

(கரு) தும்பை சான்ற மெய்தயங்கு உயக்கத்து (கசு) நிறம்படு குருதியென்றது - வீரருடைய தும்பைசூடியதற்கேற்பநின்று பொருதலாற்ற லையுடைய உடலானது அசையும்படிவந்த ஓய்வினையுடைய நிறங்களைத் திற ந்துவிட்ட குருதியென்றவாறு.

அல்லாதஇடங்களிற் குருதிகொள்ளாமையின், நிறங்களைத் திறக்க ஆண்டு உண்டானகுருதியென்பதாயிற்று.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நிறம்படுகுருதி' என்று பெயராயிற்று.

(கரு) கோடறீத்து இயற்றிய (கச) கட்டின்மேலிருந்து (கசு) நிறம் படுகுருதி புறம்படினல்லது (கஎ) மடைஎதிர்கொள்ளாக் (கஅ) கடவுளெ னக்கூட்டி, அவ்வாறுசெய்ததொருகட்டில் கொடுவந்திட்டதன்மேலிருந்து அவ்வாறுகொடுப்பதொடு பலியுண்டாயினல்லது பலிகொள்ளாக்கடவு ளெனவுரைக்க.

(கச) கட்டின்மேலிருந்தல்லது (கசு) குருதிபுறம்படினல்லதென அல்லதென்பதனை இரண்டிடத்தும் கூட்டிக்கொள்க.

கஅ. கடவுளென்றது அவனுல் இவ்வாறு வழிபடும் கொற்றவை யை. அயிரை - அக்கொற்றவையுறைவதொருமலை,

(எ) கோதைமார்ப, (க) செருவத்து உயிர்போற்றலை; (உ) இரவலர் நடுவண்கொடைபோற்றலை; (௩) வெரியோரைப்பேணிச் சிறியோரைஅளித்தி; (அ) அனையநின்குணங்கள் அளப்பரியை; நீ அவ்வாறொழுகுதலாற் (௪) பிரிந்த நின்வயின்நல்லிசை இனிக் கனவிலும் (௫) பிறர்நச்சுதலறியா; அவ்வாறு அறியாமையின், (கக) பெரும, அவ்வாறாகியநின்புகழ் (கஅ) நிலைஇ நின்னிடத்துக் கேடிலவாகவென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

அ. 'அனையவளப்பருங்குரையை' என்றது (௩) 'சிறியோரையளித்தி' என்றதன்பின்னே நிற்கவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்பலகுணங்களும் ஒருங்கு புகழ்ந்து வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௪. பிறந்த. கூ. வாரார்நின்னில்த்தெளிந்து.
அ. அனையையளப். (௯)

(௭௦.) வான்மருப்பிற் களிற்றியானை
மாமலையிற் கணங்கொண்டவ
ரெடுத்தெறிந்த விறன்முரசங்
கார்மழையிற் கடிதுமுழங்கச்
சாந்துபுலர்ந்த வியன்மார்பிற்
றொடிசுடர்வரும் வலிமுன்கைப்
புண்ணுடை யெறுழ்த்தோட் புடையலங் கழற்காற்
பிறக்கடி யொதுங்காப் பூட்கை யொள்வா
ளொடிவி றெவ்வ ரெதிர்நின் றுரைஇ
யிடுக திறையே புரவெதிர்ந் தோற்கென
வம்புடை வலத்த ருயர்ந்தோர் பரவ
வனையை யாகன் மாறே பகைவர்
கால்கிளர்ந் தன்ன கதழ்பரிப் புரவிக்
கடும்பரி நெடுந்தேர் மீமிசை நுடங்குகொடி
புலவரைத் தோன்றல் யாவது சினப்போர்
நிலவரை நிறீஇய நல்லிசைத்
தொலையாக் கற்பநின் றெம்முனை யானே.

துறை - வஞ்சித்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.
பெயர் - (எ) புண்ணுடையெறுழ்த்தோள்.

உ. கணங்கொள்ளவெனத் திரிக்க. அவரென்றது பகைவரை.

எ. புண்ணுடை யெறுழ்த்தோளென்றது எப்பொழுதும் பொருது புண்ணுறாத வலியதோளென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்குப் 'புண்ணுடையெறுழ்த்தோள்' என்று பெயராயிற்று.

க௦. புரவெதிர்ந்தோற்கென்றது கொடையேற்றிருக்கின்ற அவனுக்கென்றவாறு.

(கச) கொடி (கரு) தோன்றலென்றதனை எழுவாயும் பயனிலையுமாகக்கொள்க.

(கஎ) நின் தெம்முனைப் (கரு) புலவரையாமெனை மாறிக்கூட்டுக.

(கஎ) தொலையாக்கற்ப, (கக) நின்வீரராகிய உயர்ந்தோர் நின் தெவ்வராகிய (உ) அவருடைய (க) களிற்றியானை (உ) மலையிற் கணங் கொள்ளாநிற்க, (ங) முரசம் (ச) கடிதுமுழங்காநிற்க, அவையிற்றை ஒன்றும் மதியாதே நின்னொடு (கூ) ஒடிவில் தெவ்வராகிய அவர் எதிர்நின்று பெயரா (க௦) இப்புரவெதிர்ந்தோனுக்குத் திறையையிடுகவெனச் சொல்லி நின்னைப் (கக) பரவும்படி நீ (கஉ) அதற்கேற்ற தன்மையையுடையையான படியாலே (கஎ) நின்தெம்முனைப் (கரு) புலவெல்லையில் நின் (கஉ) பகைவர் (கச) தேர்மிசைக்கொடி (கரு) போரைக்குறித்துத்தோன்றல் யாவதெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் கொடைச்சிறப்பொடு படுத்து வென்றிச் சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(கஎ) தெம்முனைப் (கரு) புலவரைப் (கஉ) பகைவர் (கச) கொடி (கரு) தோன்றல் யாவதென எதிருன்றுவா ரின்மைதோன்றக் கூறிய அதனால், வஞ்சித்துறைப்பாடாணாயிற்று.

முன்னர் ஆறடியும் வஞ்சியடியாய் வந்தமையானே, வஞ்சித்தூக்குமாயிற்று. (க௦)

இதன்பதிகத்துக் கொல்லிக்கூற்றமென்றது, கொல்லிமலையைச் சூழ்ந்த மலைகளையுடைய நாட்டினை.

நீர்கூர்மீமிசையென்றது, அந்நாட்டுநீர்மிக்க மலையின் உச்சியை.

நொச்சிதந்தென்றது தகடூர்மதிலைக் கைக்கொண்டென்றவாறு.

(பதிகம்)

பொய்யில் செல்வக் கடுங்கோ வுக்கு
வேளாவிக்கோமான் பதுமன் றேவியீன்றமகன்
கொல்லிக் கூற்றத்து நீர்கூர் மீமிசைப்

பல்வேற் றானை யதிக மானோ
டிருபெரு வேந்தரையு முடனிலை வென்று
முரசுங் குடையுங் கலனுங்கொண்
டுரைசால் சிறப்பி னடுகளம் வேட்டுத்
துகடீர் மகளி ரிரங்கத் துப்பறுத்துத்
தகடூ ரெறிந்து நொச்சிதந் தெய்திய
அருந்திற லொள்ளிசைப் பெருஞ்சேர லிரும்பொறையை
மறுவில் வாய்மொழி யரிசில்கிழார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு.

அவைதாம்: குறுந்தாண்ஞாயில், உருத்தெழுவெள்ளம், நிறந்திகழ்பாசிழை, நலம்பெறுதிருமணி, தீஞ்சேற்றியாணர், மாசிதறிருக்கை, வென்றாடுதுணங்கை, பிறழநோக்கியவர், நிறம்படுகுருதி, புண்ணுடையெறுழ்த்தோள். இவைபாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்ற பரிசில்: தானும் கோயிலாளும் புறம்போந்துநின்று கோயிலுள்ளவெல்லாம் கொண்மினென்று காணம் ஒன்பதுநூறாயிரத்தொடு அரசுகட்டிற்கொடுப்ப அவர் யான் இரப்ப இதனை ஆள்கவென்று அமைச்சுப்பூண்டார்.

தகடூரெறிந்த பெருஞ்சேரலிரும்பொறை பதினேழியாண்டு வீற்றிருந்தான்.

எட்டாம்பத்து முற்றிற்று.

ஒன்பதாம் பத்து.

(௮௧.) உலகம் புரக்கு முருகெழு சிறப்பின்
வண்ணக் கருவிய வளங்கெழு கமஞ்சூல்
அகலிரு விசும்பி னதிர்சினஞ் சிறந்து
கடுஞ்சிலை கழறி விசும்படையூ நிவந்து
காலை யிசைக்கும் பொழுதொடு புலம்புகொளக்
களிறுபாய்ந் தியலக் கடுமா தாங்க
வொளிறுகொடி நுடங்கத் தேர்திரிந்து கொட்ப
வரசுபுறத் திறுப்பினு மதிர்விலர் திரிந்து
வாயில் கொள்ளா மைந்தினர் வயவர்
மாயிருங் கங்குலும் விழுத்தொடி சுடர்வரத்
தோள்பிணி மீகையர் புகல்சிறந்து நாளு
முடிதல் வேட்கையர் நெடிய மொழியூஉக்
கெடாஅ நல்லிசைத் தங்குடி நிறுமார்
இடாஅ வேணி வியலறைக் கொட்ப
நாடடிப் படுத்தலிற் கொள்ளை மாற்றி
யழல்வினை யமைந்த நிழல்விடு கட்டி
கட்டளை வலிப்பநின் றானை யுதவி
வேறுபுலத் திறுத்த வெல்போ ரண்ணல்
முழவி னமைந்த பெரும்பழ மிசைந்து
சாறயர்ந் தன்ன காரணி யாணர்த்
தூம்பகம் பழுனிய தீம்பிழி மாந்திக்
காந்தளங் கண்ணிச் செழுங்குடிச் செல்வர்
கலிமகிழ் மேவல ரிரவலர்க் கீயுஞ்
சுரும்பார் சோலைப் பெரும்பெயற் கொல்லிப்
பெருவாய் மலரொடு பசும்பிடி மகிழ்ந்து
மின்னுமிழ்ந் தன்ன சுடரிழை யாயத்துத்
தன்னிறங் கரந்த வண்டுபடு துப்பி
ஞெடுங்கீ ரோதி யொண்ணுத லணிகொளக்
கொடுங்குழைக் கமர்த்த நோக்கி னயவரப்

பெருந்தகைக் கமர்ந்த மென்சொற் றிருமுகத்து
மாணிழை யரிவை காணிய வொருநாட்
பூண்க மாளநின் புரவி நெடுந்தேர்
முனைகை விட்டு முன்னிலைச் செல்லாது
தூவெதிர்ந்து பெறாஅத் தாவின் மள்ளரொடு
தொன்மருங் கறுத்த லஞ்சி யரண்கொண்டு
துஞ்சா வேந்தருந் துஞ்சுக
விருந்து மாக நின்பெருந் தோட்கே.

துறை - முல்லை.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (கசு) நிழல்விடுகட்டி.

உ. கமஞ்சூல் - மேகங்கள் ; நிறைந்த சூலுடைமையின், மேகங்கள் கமஞ்சூலெனப்பட்டன.

ச. சிலையொடுகழறியென ஓடு விரிக்க; சிலை - முழங்குதல். கழறல்- இடித்தல். நிவந்து விசும்பு அடையூவென மாறிக்கூட்டுக ; விசும்படைதல் - மலையிலேபடிந்தவை எழுந்து விசும்பை அடைதல்.

ரு. காலை இசைக்கும் பொழுதொடு புலம்புகொளவென்றது மேகங்கள் கார்காலத்தை அறிவிக்கின்ற பருவத்தானே வருத்தம் கொள்ளாநிற்கவென்றவாறு.

(ரு) புலம்புகொள (கூ) வயவர் (கச) வியலறைக்கொட்பவென முடிக்க.

கூ. வாயில் கொள்ளா மைந்தினரென்றது தமக்குக் காவலமைத்த இடங்களைச் சென்று கைக்கொள்ளா வலியினையுடையவரென்றவாறு.

ஈண்டு வாயில் - இடம்.

க0. மா இருங்கங்குலென்றது மிகவும் கரிய இராவென்றவாறு.

(க0) கங்குலினும் (கச) கொட்பவென முடிக்க.

கக. தோள் பிணி மீகையரென்றது குளிராலே தோளைப்பிணித்த அத்தோள்மீது உளவாகிய கைகளையுடையாரென்றவாறு.

கஉ. முடிதல்வேட்கையரென்றது தாம் எடுத்துக்கொண்ட போர் முடிதலிலே வேட்கையையுடையாரென்றவாறு.

கரு. நாடு அடிப்படுத்தலிற் கொள்ளை மாற்றியென்றது நாட்டை அடிப்படுத்தினபடியாலே அடிப்படுத்தும் காலத்து உண்டாய்ச்சென்ற கொள்ளையை மாற்றியென்றவாறு.

கசு. அழல்வினையமைதல் - ஓட்டறுதல்.

இவ்வடைச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நிழல்விடுகட்டி' என்று பெயராயிற்று.

கஎ. கட்டளைவலித்தல் - இன்னார் இன்னதனைப்பெறுகவென்று தரங்களை நிச்சயித்தல். தானைக்குதவியென விரிக்க.

(உ0) சாறு அயர்ந்தன்ன (உக) தீம்பிழியென முடித்து விழாக் கொண்டாடினாலொத்த இனிய மதுவெனவுரைக்க.

(உ0) காரணி யாணர்த் (உக) தூம்பென்றது கருமையைப்பொருந்தின அழகிய மூங்கிற்குழாயென்றவாறு.

உரு. பெருவாய்மலர் - இருவாட்சி. பசும்பிடி - பச்சிலை. மகிழ்ந்து - விரும்பிச்சூடியென்றவாறு.

உசு. மின் உமிழ்ந்தன்ன சுடர் இழையென்றது மேகம் மின்களை உமிழ்ந்தாற்போன்ற சுடர்களையுடைய இழையென்றவாறு.

(௩௩) முனை கைவிட்டு முன்னிலைச்செல்லாது (௩௬) துஞ்சாவென முடித்து, நின்னோடு போர்செய்கையைக்கைவிட்டு நின்முன்னேவந்து வழிபட்டுநிற்றலைச் செய்யமாட்டாமையால் துஞ்சாதவெனவுரைக்க.

௩ச. தூ எதிர்ந்து பெறாஅத் தா இல் மள்ளரொடென்றது முன்பு நின்வலியோடெதிர்த்துப் பின் எதிர்க்கப்பெறாத வலியில்லாத மள்ளரொடென்றவாறு.

(௩ச) மள்ளரொடு (௩௬) துஞ்சாவெனமுடிக்க.

(கஅ) அண்ணல், (௩க) நின் அரிவைகாணிய (௩உ) நின்தேர் (௩க) ஒருநாட் (௩உ) புரவிபூண்பதாகவேண்டும்; அதுதான் நின் அரிவைக்கே உடலாகவேண்டுவதில்லை; அதனானே (௩௬) துஞ்சாவேந்தரும் துஞ்சுவார்களாகவேண்டும்; அதுதான் நின் (௩எ) பெருந்தோட்கு விருந்துமாகவேண்டும்; இவ்வாறு இரண்டொருகாரியமாக இதனைச் செய்கவென வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, காமவேட்கையிற்செல்லாத அவன் வென்றி வேட்கைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

இஃது அவனிவை கற்புமுல்லையைப்பற்றி வந்தமையால், துறை முல்லையாயிற்று.

(பெ - ம்.) எ. நுடங்கல. ௩உ. புனைவினைநெடுந்தேர்.
உஉ. காந்தட்கண்ணி. ௩ச. தூவின்மள்ளரொடு.
உஎ. வண்டுபடுகதுப்பின். (க)

(௩உ.) பகைபெரு மையிற் றெய்வஞ் செப்ப
வாரிறை யஞ்சா வெருவரு கட்டூர்ப்

பல்கொடி நுடங்கு முன்பிற் செறுநர்
செல்சமந் தொலைத்த வினைநவில் யானை
கடாஅம் வார்ந்து கடுஞ்சினம் பொத்தி
வண்டுபடு சென்னிய பிடிபுணர்ந் தியல
மறவர் மறல மாப்படை யுறுப்பத்
தேர்கொடி நுடங்கத் தோல்புடை யார்ப்பக்
காடுகை காய்த்திய நீடுநா ளிருக்கை
யின்னு வைகல் பன்னு ளாகப்
பாடிக் காண்கு வந்திசிற் பெரும
பாடுநர், கொளக்கொளக் குறையாச் செல்வத்துச் செற்றோர்
கொலக்கொலக் குறையாத் தானைச் சான்றோர்
வண்மையுஞ் செம்மையுஞ் சால்பு மறனும்
புகன்றுபுகழ்ந் தசையா நல்லிசை
நிலந்தரு திருவி னெடியோய் நின்னே.

துறை - காட்சிவாழ்த்து.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (௪) வினைநவில்யானை.

௧. பகை பெருமையின் தெய்வம் செப்பவென்றது நின்மனத்து அவரோடு பகைத்தன்மை பெரிதாகையானே நின்பகைவர் நின்னையஞ்சித் தாம்தாம் வழிபடும்தெய்வத்தைத் தத்தமக்குக் காவலென்று சொல்லவென்ற வாறு.

(௧) செப்ப (௨) அஞ்சாவென முடிக்க.

௨. ஆர் இறை அஞ்சாக் கட்டூரென்றது வீரர் அரிதாக இறுத்தலை யஞ்சாத பாசறையென்றவாறு.

(௩) பல்கொடி நுடங்கும் (௪) யானையென முடிக்க.

௪. வினை நவில் யானையென்றது முன்பே போர்செய்துபழகின யானையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானும், முன்னின்ற அடைச்சிறப்பானும் இதற்கு '**வினை நவில்யானை**' என்று பெயராயிற்று.

(௬) பிடி புணர்ந்து இயலவென்றது (௪) அவ்வினைநவில்யானை (௫) கடாம்வார்ந்து கடுஞ்சினம்பொத்தி அச்சினத்திற்கேற்பப் போர்பெறாமை யிற் பாகர் அதன்சினத்தை அளவுபடுத்தற்குப் பிடியைப்புணர்க்கையின், அப்பிடியொடுபுணர்ந்தும் போர்வேட்டுத் திரியவென்றவாறு.

எ. மாப் படை உறுப்பவென்றது இன்னபொழுது போர்க்குமெ ன்று அறியாமையின், குதிரைகள் கலனைகட்டி நிற்கவென்றவாறு.

மாவைப் படையுறுப்பவென விரித்தலுமாம்.

அ. தேர் கொடி நுடங்கவென்றது தேர் போர்க்குறித்துப் பண்ணி நின்று கொடிநுடங்கவென்றவாறு.

தோல் புடை ஆர்ப்பவென்றது தோல்களும் முன்சொன்னவற்றின் புடைகளிலே போர்குறித்த நாளிடத்து ஆர்ப்பவென்றவாறு.

(சு) இயல (எ) மறல உறுப்ப (அ) நுடங்க ஆர்ப்பவென்னும் ஐந்தி னையும் (கo) பன்னாளாகவென்னும் வினையொடுமுடிக்க.

கூ. காடு கைகாய்த்தியவென்றது பாசறையிருக்கின்றநாள் குளிர் நாளாகையால், விறகெல்லாமுறித்துத் தீக்காய்ந்தவென்றவாறு.

காட்டையென இரண்டாவதனை விரித்து அதனைக் காய்த்தியவென் பதனுட் போந்த பொருண்மையொடு முடிக்க.

கூ-கo. நீடுநாளிருக்கையையுடைய இன்னவைகலென இரண்டா வது விரிக்க.

கo. இன்னவைகலென்றது இப்பெற்றியையுடைய பாசறையிருக் கின்ற நாட்களென்றவாறு.

கஉ-கங. செற்றோர் கொலக் கொலக் குறையாத் தானையென்றது பகைவர் போருட் கொல்லக்கொல்லக் குறைபடாத தானையென்று அதன் பெருமைகூறியவாறு.

கரு. புகன்று புகழ்ந்தென்பதனைப் புகன்றபுகழவெனத் திரிக்க. அசையாநல்லிசை - கெடாநல்லிசை.

புகழ்க்காரணமாகிய (கச) வண்மைமுதலியகுணங்களைச் (கரு) சா ன்றோர் (கரு) புகன்றுபுகழ்கையாலே கெடாதுநின்ற நல்லபுகழெனக் கொள்க.

(கசு) நெடியோய், (கக) பெரும, (உ) கட்டூரிடத்தே (கூ) நீடுநாளிரு க்கை (கo) இன்னவைகல்தான் பன்னாளானபடியானே (கசு) நின்னைப் (கக) பாடிக் காண்குவந்தேனெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி- ம்.) ங. முன்பிற்செல்வர். (உ)

(அங.) கார்மழை முன்பிற் கைபரிந் தெழுதரும்
வான்பறைக் குருகி னெடுவரி பொற்பக்
கொல்களிறு மிடைந்த பஃறோற் றொழுதியொடு
நெடுந்தேர் நுடங்குகொடி யவிர்வரப் பொலிந்து
ரு செலவுபெரி தினிதுநிற் காணு மோர்க்கே

யின்னா தம்மவது தானே பன்மா
நாடுகெட வெருக்கி நன்கலந் தரூஉநின்
போரருங் கடுஞ்சின மெதிர்ந்து
மாறுகொள் வேந்தர் பாசறை யோர்க்கே.

துறை - தும்பையரவம்.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணம்.
தூக்கு - செந்தூக்கு.
பெயர் - (௩) பஃறோற்றொழுதி.

௧. கைபரிதல் - ஒழுங்குகுலைதல்.

மழைக்கு ஒப்பாகியயானைகளோடு (௩) தோல்களையும் ஒப்பித்துப் பெரியவாகக் கூறியசிறப்பான், இதற்கு 'பஃறோற்றொழுதி' என்று பெயராயிற்று.

௬. பன்மாவென்றது பலபடியென்றவாறு.
௭. எருக்கல் - அழித்தல்.

(௫) நின்னைக்காண்பார்க்கு நின்படைசெல்கின்றசெலவு (௧) மழைக்குழாத்தின்முன்பே ஒரோருகால் ஒழுங்குகுலைந்துசெல்லும் கொக்கொழுங்குபோலக் (௩) களிறுமிடைந்த பஃறோற்கிடுகின் தொகுதியொடு (௪) தேர்களின் நுடங்குகொடி விளங்காநிற்பப் பொலிவுபெற்றுப் (௫) பெருக இனிது; அவ்வாறு அன்புறுவாரையொழிய (௬) அதுதான் இன்னாது, யார்க்கெனின், (௯) மாறுகொள்வேந்தர் பாசறையோர்க்கென வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்படைச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௨. போர்ப்ப. ௬-௭. பன்மா, ஊடு.
௬. அம்மதானே. (௩)

(௮௪.) எடுத்தே றேய கடிப்புடை யதிரும்
போர்ப்புறு முரசங் கண்ணதிர்ந் தாங்குக்
கார்மழை முழக்கினும் வெளில்பிணி நீவி
நுதலணந் தெழுதரூஉந் தொழினவில் யானைப்
பார்வற் பாசறைத் தரூஉம் பல்வேற்
பூழியர் கோவே பொலந்தேர்ப் பொறைய
மன்பதை சவட்டுங் கூற்ற முன்ப
கொடிநுடங் காரெயி லெண்ணுவரம் பறியா
பன்மா பரந்தபுல மொன்றென் றெண்ணாது
வலியை யாதனிற் கறிந்தன ராயினும்

வார்முகின் முழக்கின் மழகளிறு மிகீஇத்தன்
கான்முளை மூங்கிற் கவர்கிளை போல
வுய்தல்யா வதுநின் னுடற்றி யோரே
வணங்க லறியா ருடன்றெழுந் துரைஇப
போர்ப்புறு தண்ணுமை யார்ப்பெழுந்து நுவல
நோய்த்தொழின் மலைந்த வேலீண் டழுவத்து
முனைபுகல் புகல்வின் மாறா மைந்தரொ
டுருமெறி வரையிற் களிறுநிலஞ் சேரக்
காஞ்சி சான்ற செருப்பல செய்துநின்
குவவுக்குரை யிருக்கை யினிதுகண் டிகுமே
காலை மாரி பெய்துதொழி லாற்றி
விண்டு முன்னிய புயனெடுங் காலைக்
கல்சேர்பு மாமழை தலைஇப்
பல்குரற் புள்ளி னொலியெழுந் தாங்கே.

துறை - வாகை.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (௪) தொழினவில்யானை.

(௧) எடுத்தேறு ஏவிய (௨) முரசமென முடிக்க.

(௧) கடிப்பென்பது கடியெனக் கடைக்குறைந்தது. புண்டயாழினன உருபுவிரிக்க.

௩. முழக்கினுமென்ற உம்மை முரசினது கண்ணின் அதிர்ச்சியிலேயன்றி அதனொடொத்த மழைமுழக்கினுமென * எச்சவும்மை.

௪. தொழில் நவில் யானையென்றது போர்க்குரியயானையென்று எல்லாராலும் சொல்லப்படுகின்ற யானையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானும், முன்னின்ற அடைச்சிறப்பானும் இதற்கு 'தொழினவில்யானை' என்று பெயராயிற்று.

௫. பார்வற்பாசறை (௪) யானை (௫) தரூஉமென மாறிக்கூட்டி மாற்றாரதுகாவற்பாசறையிற் புக்கு அவ் யானைகளைக் கொண்டுபோதுமென்றவாறு.

௭. சவட்டுதல் - உருவழித்தல்.

௯. பரந்தனவென்பது பரந்தவெனநின்றது.

௧௨. கவர்தல் - அகப்படுத்தல்.

* சிறப்பும்மையென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

(கஉ) முளை மூங்கிற் (கக) களிறு (கஉ) கால் கவர் கிளைபோல (கரு) நின்னுடற்றியோர்உய்தல்யாவதென் மாறிக்கூட்டி, முளையானமூங்கிலிற் களிறு காலால் அகப்படுத்தப்பட்டகிளை உய்யாதன்றே; அஃது அழிந்தாற்போல நின்னை உடற்றியோர் உய்தல் கூடாதெனவுரைக்க.

கரு. நுவலவென்றது படையையுற்றுப் போர்செய்கவென்று சொல்லவென்றவாறு.

கசா. நோய்த் தொழில் மலைந்தவென்றது நோய்த்தொழிலாகிய போரை ஏறட்டுக்கொண்டவென்றவாறு.

வேலீண்டழுவமென்றது, மாற்றார்படைப்பரப்பினை.

கசூ. காஞ்சிசான்றவென்றது நிலையாமையமைந்தவென்றவாறு.

உ0. குவவு - படைக்குழாம். குரைத்தல் - ஆரவாரித்தல்.

(கசூ) செருப்பலசெய்து (உ0) குரைத்தவெனமுடிக்க.

(உக) காலைமாரியென்றது மாரியிற்பெய்யும் பெயலினை.

தொழிலாற்றியென்றது உழவுத்தொழின்முதலாய தொழில்களைச் செய்வித்தென்றவாறு.

(உரு) கல் சேர்பு மாமழை தலைஇயென்றது (உக) பண்டு ஒருகாலம் பெய்து ஆற்றி (உஉ) வரைக்கட்போயினபுயல் நெடுங்காலம்பெய்யாத நிலைமைக்கண்ணே பின்பு பெய்வதாகக் கல்லைச்சேர்ந்து மழைபெய்யவென்றவாறு.

தலைஇயென்பதனைத் தலையவென்றிரிக்க.

(சா) பூழியர்கோவே, பொறைய, (எ) முன்ப, (கூ) பகைப்புலத்து (அ) ஆரெயில்கள் எண்ணுவரம்பறியா; (கூ) பன்மா பரந்தன; ஆகையால், பகைப்புலம் நமக்கு வெலற்குஅரியதொன்றென்று எண்ணாது (க0) நீஆண்டு வல்லுநையானபடியை முன்பு அறியாது (கரு) நின்னைஉடற்றியோர் இன்று போர்செய்துஅதனை (க0) அறிந்தாராயினும் அவர் நின்னொடு (கச) உடன்று எழுந்து உரைஇ அதனையே பின்னும் அறிவதல்லது நின்னை வணங்கல் அறிகின்றிலர்; இனி அவர் (கஉ) முளைமூங்கிலிற் கால்கவர்கிளைபோல அழிவதல்லது (கரு) உய்யவுங்கருதுவது யாவது? (உஉ) நெடுங்காலம்பெய்யாத (உரு) மழை பெய்தவழிப் (உச) பலகுரலையுடைய புள்ளின் ஒலியெழுந்தாற்போல, நெடுங்காலம் போர்செய்யாதுநின்று (கரு) அவ்வுடற்றியோர் (கசா) வேலீண்டு அழுவத்துச் (கசூ) சான்ற செருப்பலசெய்து நின் (உ0) பல படைக்குழாம் ஆரவாரிக்கின்றஇருப்பினை யாம் இனிது கண்டேமென மாறிக்கூட்டிவினைமுடிவுசெய்க.

(கச) 'உடன்றெழுந் துரைஇ வணங்கலறியார்' என்பது (க0) 'அறிந்தனராயினும்' என்பதன்பின் நிற்கவேண்டுதலின், மாறுயிற்று.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) ௩. நிலமென்றெண்ணாது. (௪)

(௮௫.) நன்மரந் துவன்றிய நாடுபல தரீஇப்
பொன்னவிர் புனைசெய லிலங்கும் பெரும்பூ
ணொன்னாப் பூட்கைச் சென்னியர் பெருமா
னிட்ட வெள்வேன் முத்தைத் தம்மென
மூன்றிணை முதல்வர் போல நின்று
தீஞ்சுனை நிலைஇய திருமா மருங்கிற்
கோடுபல விரிந்த நாடுகா ணெடுவரைச்
சூடா நறவி னாண்மகி ழிருக்கை
யரசவை பணிய வறம்புரிந்து வயங்கிய
மறம்புரி கொள்கை வயங்குசெந் நாவி
னுவலை கூராக் கவலையி னெஞ்சி
னனவிற் பாடிய நல்லிசைக்
கபிலன் பெற்ற வூரினும் பலவே.

துறை - செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (எ) நாடுகாணெடுவரை.

௩. ஒன்னாப் பூட்கை - பிறர்க்கு அப்படிச்செய்யப் பொருந்தாத மேற்கோள். சென்னியர்பெருமானையென்பதனுள், இரண்டாவது விகாரத்தாற் றொக்கது.

௪. முத்தைத் தம்மென - முன்னேதம்மினென; முந்தை - முத்தையென வலித்தது.

(௫) முதல்வர்போல (௯) அறம்புரிந்துவயங்கியவென முடிக்க.

௯ - ௧0. அறம்புரிந்துவயங்கிய கொள்கையென்றது மறம்புரியென்றது, அறத்திற்கு இடையீடுபடவருவழி அதனைக்காத்தற்கு அவ்வறக்கொள்கை மறத்தொடுபொருந்துமென்றற்கு.

௭. நாடுகாண் நெடுவரையென்றது தன்மேலேறி நாட்டைக்கண்டு இன்புறுதற்கு ஏதுவாகிய ஓக்கமுடைய மலையென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'நாடுகாணெடுவரை' என்று பெயராயிற்று.

௮. சூடாநறவு - மதுவிற்குவெளிப்படை.

௧0. கொள்கையைப் (௧௨) பாடியவென இரண்டாவது விரித்து முடிக்க.

(௧௨) நனவிற்பாடியவென்றது (௧௦) வயங்கிய செந்நாவினானும் (௧௧) உவலைகூராக் கவலையில் நெஞ்சினானும் மெய்ம்மையாற்பாடிய வென்றவாறு.

௧௫. கபிலனென்ற தொடைக்கேற்ப நவிலப்பாடியவென்பதூஉம் பாடம்.

இளஞ்சேரலிரும்பொறை (௩) சென்னியர்பெருமானுடைய (௧) நாடுகள்பலவற்றையும் எமக்குக் கொண்டுதந்து (௩) அச்சென்னியர்பெருமானை (௪) எம்முன்னே பிடித்துக்கொண்டுவந்துதம்மினெனத் தம்படைத்தலைவரை ஏவச்சென்னியர்பெருமான்படையாளர் பொருது தோற்றுப் (௪) போகட்ட வெள்வேல் செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனென்பவன் (௭) நாடுகாணெடுவரையின் (௮) நாண்மகிழிருக்கைக்கண்ணே (௫) தன்முன் திணைமுதல்வரைப் போல (௯) அரசவைபணிய அறம்புரிந்துவயங்கிய (௧௦) மறம்புரிகொள்கையைப் (௧௨) பாடின (௧௫) கபிலன்பெற்றவூரினும் பலவென மாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

சென்னியர்பெருமானைத் தம்மென மாறவேண்டுதலின், மாறாயிற்று.

இனிப் பிறவாறு மாறிப் பொருளுரைப்பாருமுளர்.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் முன்னோருடையகொடைச்சிறப்பொடுபடுத்து அவன் வென்றிச்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று. (௫)

(௮௬.) உறலுறு குருதிச் செருக்களம் புலவக்
கொன்றமர்க் கடந்த வெந்திறற் றடக்கை
வென்வேற் பொறைய னென்றலின் வெருவர
வெப்புடை யாடூஉச் செத்தனென் மன்யா
னல்லிசை நிலைஇய நனந்தலை யுலகத்
தில்லோர் புன்கண் டீர நல்கு
நாடல் சான்ற நயனுடை நெஞ்சிற்
பாடுநர் புரவல னாடுநடை யண்ணல்
கழைநிலை பெறாஅக் குட்டத் தாயினும்
புனல்பாய் மகளி ராட வொழிந்த
பொன்செய் பூங்குழை மீமிசைத் தோன்றுஞ்
சாந்துவரு வானி நீரினுந்
தீந்தண் சாயலன் மன்ற தானே.

இதுவும்அது.

பெயர் - (௨) வெந்திறற்றடக்கை.

க. ஊறலுறுகுருதியென்றது நிலத்திலே ஊறுதன் மிக்க குருதி யென்றவாறு.

(க) 'ஊறலுறு' என்பதுமுதலாக முன்னின்ற அடைச்சிறப்பான் இதற்கு (உ) 'வேந்திறற்றடக்கை' என்று பெயராயிற்று.

ரு. நிலைஇயவென்றது ஈண்டு வினையெச்சம்.

கஉ. வருவானியென்றது வினைத்தொகை. வாணியென்பது ஓர் யாறு.

இளஞ்சேரலிரும்பொறையை எல்லாரும் (ரு) வெருவரச் (க) செருக்களம்புலவக் (உ) கொன்றமர்க்கடந்த தடக்கைப் (ரு) பொறைய னென்று சொல்லுகையாலே, (ச) யான் அவனை வெப்பமுடையா னொருமகனென்று முன்புகருதினேன்; அஃது இப்பொழுது கழிந்தது; அப்பொறையனாகிய (அ) பாடுநர்புரவலன், ஆடுநடையண்ணல் யான் தன் னொடு கலந்திருந்தவழித் தன்னாட்டு (கஉ) வாணியென்னும் யாற்றுநீரினும் (கரு) சாயலனாயிருந்தானாதலெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன் வன்மைமென்மைச்சிறப்புக் கூறியவா றாயிற்று.

(பி - ம்.) உ. அமர்கடந்த. (அ)

(அஎ.) சென்மோ பாடினி நன்கலம் பெறுகுவை
சாந்தம் புழிலொடு பொங்குநுரை சுமந்து
தெண்கடன் முன்னிய வெண்டலைச் செம்புன
லொய்யு நீர்வழிக் கரும்பினும்
பல்வேற் பொறையன் வல்லனோ லளியே.

துறை - விறலியாற்றுப்படை.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (ரு) வெண்டலைச்செம்புனல்.

உ. புழில் - அகில்.

ரு. முன்னியவென்றது ஈண்டுப் பெயரெச்சம்.

ரு. வெண்டலைச் செம்புனலென முரண்படக்கூறியவாற்றானும், முன்னின்ற அடைச்சிறப்பானும் இதற்கு 'வெண்டலைச்செம்புனல்' என்று பெயராயிற்று.

செம்புனலென்றது செம்புனலையுடைய யாற்றினை.

ச. நீர்வழிஒய்யும் கரும்பெனக்கூட்டி நீரிடத்துச்செலுத்துங் கரும் பென்க.

கரும்பென்றது, கருப்பந்தெப்பத்தினை,

(௫) பல்வேற்பொறையன் (௬) வெண்டலைச்செம்புனலையுடைய யாற்றிற் (௪) செலுத்தும் கருப்பம்புணையினும் (௫) அளித்தல்வல்லன்; ஆதலால், அவன்பாலே (௧) பாடினி, செல்; செல்லின், நன்கலம் பெறுகுவை யெனக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் அருட்சிறப்புக் கூறியவாறாயிற்று.

(௮௮.) வையக மலர்ந்த தொழின்முறை யொழியாது
கடவுட் பெயரிய கானமொடு கல்லுயர்ந்து
தெண்கடல் வளைஇய மலர்தலை யுலகத்துத்
தம்பெயர் போகிய வொன்னார் தேயத்
துளங்கிருங் குட்டந் தொலைய வேலிட்
டணங்குடைக் கடம்பின் முழுமுத றடிந்து
பொருமுர ணெய்திய கழுவுள் புறம்பெற்று
நாம மன்னர் துணிய நூறிக்
கால்வல் புரவி யண்ட ரோட்டிச்
சுடர்வீ வாகை நன்னற் றேய்த்துக்
குருதி விதிர்த்த குவவுச்சோற்றுக் குன்றோ
டுருகெழு மரபி னயிரை பரைஇ
வேந்தரும் வேளிரும் பின்வந்து பணியக்
கொற்ற மெய்திய பெரியோர் மருக
வியலுளை யரிமான் மறங்கெழு குருசில்
விரவுப்பணை முழங்கு நிரைதோல் வரைப்பி
னுரவுக்களிற்று வெல்கொடி நுடங்கும் பாசறை
யாரெயி லலைத்த கல்கால் கவணை
நாரரி நறவிற் கொங்கர் கோவே
யுடலுநர்த் தபுத்த பொலந்தேர்க் குருசில்
வளைகடன் முழவிற் றொண்டியோர் பொருந
நீநீடு வாழிய பெரும நின்வயிற்
றுவைத்த தும்பை நனவுற்று வினவு
மாற்றருந் தெய்வத்துக் கூட்டு முன்னிய
புனன்மலி பேரியா றிழிதந் தாங்கு
வருநர் வரையாச் செழும்பஃ றாரங்
கொளக்கொளக் குறையாது தலைத்தலைச் சிறப்ப

வோவத் தன்ன வுருகெழு நெடுநகர்ப்
பாவை யன்ன மகளிர் நாப்பட
புகன்ற மாண்பொறிப் பொலிந்த சாந்தமொடு
தண்கமழ் கோதை சூடிப் பூண்சுமந்து
திருவிற் குலைஇத் திருமணி புரையு
முருகெழு கருவிய பெருமழை சேர்ந்து
வேங்கை விரிந்து விசும்புறு சேட்சிமை
யருவி யருவரை யன்ன மார்பிற்
சேணாறு நல்லிசைச் சேயிழை கணவ
மாகஞ் சுடர மாவிசும் புகக்கு
ஞாயிறு போல விளங்குதி பன்னா
ளீங்குக் காண்கு வந்தனென் யானே
யுறுகா லெடுத்த வோங்குவரற் புணரி
நுண்மண லடைகரை யுடைதருந்
தண்கடற் படப்பை நாடுகிழ வோயே.

துறை – செந்துறைப்பாடாண்பாட்டு.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் – (௧௮) கல்கால்கவணை.

௧. வையகம் மலர்ந்த தொழிலென்றது வையகத்திற்பரந்த அரசர் தொழிலென்றவாறு.

(௧) தொழின்முறைஒழியாது (௧௪) கொற்றமெய்தியவென முடிக்க.

௨. கடவுட் பெயரிய கானமென்றது, விந்தாடவியை. கடவுளென்றது, ஆண்டு உறையும் கொற்றவையினை. கடவுளினென விரிக்க. கல் உயரவெனத் திரிக்க.

௧௨. அயிரையென்றது, அயிரைமலையுறையும் கொற்றவையினை.

௧௮. கல்கால்கவணையென்றது கற்களைக் கான்றாற்போல இடையறாமல்விடும் கவணென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'கல்கால்கவணை' என்று பெயராயிற்று.

௨௫. துவைத்ததும்பையென்றது எல்லாராலும் புகழ்ந்துசொல்லப்பட்ட தும்பைப்போரென்றவாறு.

(௨௫) நனவுற்றுவினவும் (௨௪) தெய்வமென்றது அத்தும்பைப் போரை நினக்கு வென்றிதருதற்கு மெய்ம்மையுற்றுவினவும் கொற்றவை யென்றவாறு.

(உச) தெய்வத்துக் கூட்டமுன்னிய (உரு) யாறென்றது அத்தெய்வம் கூடியுறைதலையுடைய அயிரைமலையைத் தலையாகக்கொண்டு ஒழுகப்பட்ட யாறென்றவாறு.

தெய்வம் கூடியுறைதலையுடைய அயிரை தெய்வத்துக் கூட்டமெனப்பட்டது.

உரு. இழிதந்தாங்கென்றது அவ்வியாறு மலையினின்று இழிந்தாற் போலவென்றவாறு.

(உஎ) சிறப்ப (ஙஅ) விளங்குதியெனமுடிக்க.

ஙO. பொறியென்றது உத்தம இலக்கணங்களை. பொறியொடு சாந்தமொடுவென ஒடுவை இரண்டற்கும் கூட்டியுரைக்க. ஒடு - வேறுவினையொடு.

(ஙக) கோதையென்றது, முத்தாரத்தினை.

(ஙக) சூடிச் சுமந்தென்னும் வினையெச்சங்களை (ஙரு) வரையன்ன வென்பதனுள், அன்னவென்பதனொடு முடிக்க.

(ஙஉ) விற்குலைஇ (ஙச) வேங்கை விரிந்தென்னும்வினையெச்சங்களைத் திரித்து வில்குலவ வேங்கைவிரியத் (ஙஉ) திருமணிபுரையும் (ஙங) உருகெழுகருவிய பெருமழைசேர்ந்து (ஙச) விசும்புறு சேட்சிமை (ஙரு) அருவிஅருவரையென மாறிக்கூட்டி, இதனைக் குறைவுநிலையுவமையில் வழுவமைதியாக்கிப் பொறிக்கு வேங்கைப்பூ உவமமாகவும் கோதைக்குத் திருவில் உவமமாகவும் பூணிற்கு அருவி உவமமாகவும் சாந்திற்கு உவமமில்லையாகவு முரைக்க. இவ்வாறு இடர்ப்படாது வாளாதுமலையையுரைப்பினும் அமையும்.

ஙஅ. விளங்குதியென்பது ஈண்டு முன்னிலையேவல்.

சO. உறுகால் எடுத்த புணரியெனக்கூட்டுக.

(கச) பெரியோர் மருக, (கரு) மறங்கெழுகுருசில், (கக) கொங்கர் கோவே, (உO) பொலந்தேர்க்குருசில், (உக) தொண்டியோர்பொருந, (உஉ) பெரும, (ஙங) பசயிழைகணவ, (சஉ) நாடுகிழவோய், (ஙக) ஈங்கு நிற்காண்கு வந்தேன்; (உஉ) நீ நீடுவாழ்வாயாக, (உங) பலதாரம் (உஎ) கொளக் கொளக்குறையாமல் சிறப்ப (உக) மகளிர்நாப்பட் (ஙஅ) பன்னாள் ஞாயிறு போல விளங்குவாயெனமாறிக்கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் கொடைச்சிறப்பும் காமவின்பச்சிறப்பும் உடன்கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(பி - ம்.) உஎ. சிறந்து. (அ)

(அக.) வானம் பொழுதொடு சுரப்பக் கானந்
தோடுறு மடமா னேறுபுணர்ந் தியலப்
புள்ளுந் மிஞிறு மாச்சினை யார்ப்பப்

பழனுங் கிழங்கு மிசையற வறியாது
பல்லா ணன்னிரை புல்லருந் துகளப்
பயங்கடை யறியா வளங்கெழு சிறப்பிற்
பெரும்பல் யாணர்க் கூலங் கெழும
நன்பல் லூழி நடுவுநின் றொழுகப்
பல்வே லிரும்பொறை நின்கோல் செம்மையி
னாளி னாளி னாடுதொழு தேத்த
வுயர்நிலை யுலகத் துயர்ந்தோர் பரவ
வரசியல் பிழையாது செருமேந் தோன்றி
நோயிலை யாகியர் நீயே நின்மாட்
டடங்கிய நெஞ்சம் புகர்படு பறியாது
கனவினும் பிரியா வுறையுளொடு தண்ணெனத்
தகர நீவிய துவராக் கூந்தல்
வதுவை மகளிர் நோக்கினர் பெயர்ந்து
வாழ்நா ளறியும் வயங்குசுடர் நோக்கத்து
மீனொடு புரையுங் கற்பின்
வாணுத லரிவையொடு காண்வரப் பொலிந்தே.

துறை - காவன்முல்லை.
வண்ணமும் தூக்கும் அது.
பெயர் - (கசு) துவராக்கூந்தல்.

ச. மிசை அறவு அறியாமலெனத் திரிக்க.

அ. நடுவென்றது, நடுவுநிலைமையை.

கஉ. பிழையாமலெனத் திரிக்க.

கசு. துவராக்கூந்தலென்றது எப்பொழுதும் தகரமுதலியன நீவுகையால் ஈரம் புலராத கூந்தலென்றவாறு.

இச்சிறப்பானே, இதற்கு 'துவராக்கூந்தல்' என்று பெயராயிற்று.

(கரு) உறையுளொடு (கக) நெஞ்சம் புகர்படுபு அறியாதென மாறிக் கூட்டி அறியாதென்பதனை அறியாமலெனத் திரித்து அதனைப் (கசு) புரையுமென்றதனொடு முடிக்க.

உறையுளொடு மீனொடுவென நின்ற ஒடுக்கள் வேறுவினையொடு.

(சு) பல்வேலிரும்பொறை, நின்கோல் செம்மையாலே, (க) வானம் சுரப்பக் கானம் (உ) ஏறு புணர்ந்து இயலக் (ங) சினையிற் புள்ளும் மிஞிறும் ஆர்ப்ப (ச) பழனும் கிழங்கும் மிசையறவறியாதொழிய (ரு) ஆனிரை புல்

லருந்துகளக் (எ) கூடும் கெழுமு (அ) ஊழி நடுவுநின்று ஒழுக (க0) நாடு தொழுதேத்த (கக) உயர்நிலையுலகத்து உயர்ந்தோர் பரவ (கஉ) அரசியல் பிழையாதொழுகுச் செருவில் மேம்பட்டுத் தோன்றி (கரு) நீ (உ0) நின் அரிவையொடுபொலிந்து (கரு) நோயிலையாகியரெனக்கூட்டி வினைமுடிவு செய்க.

இதனாற் சொல்லியது, அவன் நாடுகாவற்சிறப்புக்கூறி வாழ்த்திய வாறாயிற்று.

அவ்வாறு நாடுகாவல்கூறினமையால், துறை காவன்முல்லையாயிற்று.

(பி - ம்:) கூ. இரும்பொறைகோஒல். கஅ. வாழுநாள். (கூ)

(கூ0.) மீன்வயி னிற்ப வானம் வாய்ப்ப
வச்சற் றேம மாகி யிருடீர்ந்
தின்பம் பெருகத் தோன்றித் தந்துணைத்
துறையி னெஞ்சாமை நிறையக் கற்றுக்
கழிந்தோ ருடற்றுங் கடுந்தூ வஞ்சா
வொளிறுவாள் வயவேந்தர்
களிறொடு கலந்தந்து
தொன்றுமொழிந்து தொழில்கேட்ப
வகல்வையத்துப் பகலாற்றி
மாயாப் பல்புகழ் வியல்விசும் பூர்தர
வாள்வலி யுறுத்துச் செம்மை பூஉண்
டறன்வாழ்த்த நற்காண்ட
விறன்மாந்தரன் விறன்மருக
வீர முடைமையி னீரோ ரனையை
யளப்பருமையி னிருவிசும் பனையை
கொளக்குறை படாமையின் முந்நீ ரனையை
பன்மீ னாப்பட் டிங்கள் போலப்
பூத்த சுற்றமொடு பொலிந்து தோன்றலை
யுருகெழு மரபி னயிரை பரவியுங்
கடலிகுப்ப வேலிட்டு
முடலுநர் மிடல்சாய்த்து
மலையவு நிலத்தவு மருப்பும் வெளவிப்

பெற்ற பெரும்பெயர் பலர்கை யிரீஇய
கொற்றத் திருவி னுரவோ ரும்பல்
கட்டிப் புழுக்கிற் கொங்கர் கோவே
மட்டப் புகாவிற் குட்டுவ ரேறே
யெழாஅத் துணைத்தோட் பூழியர் மெய்ம்மறை
யிலங்குநீர்ப் பரப்பின் மாந்தையோர் பொருந
வெண்பூ வேளையொடு சுரைதலை மயக்கிய
விரவுமொழிக் கட்டூர் வயவர் வேந்தே
யுரவுக்களி றன்ன தாங்கருந் தானையொடு
மாண்வினைச் சாப மார்புற வாங்கி
ஞாண்பொர விளங்கிய வலிகெழு தடக்கை
வார்ந்துபுனைந் தன்ன வேந்துகுவவு மொய்ம்பின்
மீன்பூத் தன்ன விளங்குமணிப் பாண்டி
லாய்மயிர்க் கவரிப் பாய்மா மேல்கொண்டு
காழெஃகம் பிடித்தெறிந்து
விழுமத்திற் புகலும் பெயரா வாண்மைக்
காஞ்சி சான்ற வயவர் பெரும
வீங்குபெருஞ் சிறப்பி னோங்குபுக ழோயே
கழனி யுழவர் தண்ணுமை யிசைப்பிற்
பழன மஞ்ஞை மழைசெத் தாலுந்
தண்புன லாடுந ரார்ப்பொடு மயங்கி
வெம்போர் மள்ளர் தெண்கிணை கறங்கக்
கூழுடை நல்லி லேறுமாறு சிலைப்பச்
செழும்பல் லிருந்த கொழும்பஃ றண்பணைக்
காவிரிப் படப்பை நன்னா டன்ன
வளங்கெழு குடைச்சூ லடங்கிய கொள்கை
யாறிய கற்பிற் றேறிய நல்லிசை
வண்டார் கூந்த லொண்டொடி கணவ
நின்னாள், திங்க ளனைய வாக திங்கள்
யாண்டோ ரனைய வாக யாண்டே
யூழி யனைய வாக வூழி
வெள்ள வரம்பின வாகென வுள்ளிக்

ருரு காண்கு வந்திசின் யானே செருமிக்
குருமென முழங்கு முரசிற்
பெருநல் யானை யிறைகிழ வோயே.

துறை - காட்சி வாழ்த்து.
வண்ணம் - ஒழுகுவண்ணமும் சொற்சீர்வண்ணமும்.
தூக்கு - செந்தூக்கும் வஞ்சித்தூக்கும்.
பெயர் - (ருரு) வலிகெழுதடக்கை.

உ. அச்சமென்பது கடைக்குறைந்தது. இருள் - துன்பம்.

ரு. தோன்றி இன்பம்பெருகவெனக்கூட்டுக.

ரு - ச. தந்துணைத் துறையென்றது பார்ப்பார்முதலாயினோர் தத்தமக்கு அவ்வான துறைநூல்களை.

ச. கற்றென்றதனைக் கற்கவெனத்திரிக்க.

ரு. கழிந்தோர் - வலியின்மிக்கோர்.

எ. தந்தென்றது இடவழுவமைதி.

கூ. வையத்துப்பகலாற்றியென்றது வையத்தார்கண்ணே நடுவுநிலைமையைச்செய்தென்றவாறு.

கக. செம்மைபூண்டென்றது செவ்வையைத் தான்பூண்டென்றவாறு.

கஉ. அறனென்றது அறக்கடவுளை. நன்காண்டவென்றது வலித்தது.

உ0. கடலிருப்பவென்றது கடலைத் தாழ்க்கவேண்டியென்றவாறு.

(உஉ) அருப்பம்வௌவி (உக)மிடல்சாய்த்தெனக்கூட்டுக.

உரு. பெயரென்றது, பொருளை.

உரு. கட்டிப்புழுக்கு-கட்டியொடுகூட்டின் அவரைப்பரல்முதலான புழுக்கு.

உசு. மட்டப்புகாவு - மதுவாகிய உணவு.

உஎ. எழாத்துணைத்தோள் - போரில் முதுகிட்டார்மேற்செல்லாத இணைமொய்ம்பு.

ருரு. ஞாண்பொர - நாண் உரிஞுதலால்.

இவ்வகைச்சிறப்பானே இதற்கு, ‘வலிகெழுதடக்கை’ என்றுபெயராயிற்று.

(ருச) மொய்ம்பினையுடைய (ருரு) தடக்கையெனமாறிக்கூட்டுக.

ருரு. பாண்டிலென்றது பாண்டிலையுடைய பக்கரையை.

ருஎ. காழெஃகம் பிடித்தெறிந்து (ருஅ) விழுமத்திற் புகலுமென்றதற்குப் பகைவரென்னும் பெயரை வருவித்து, காம்பையுடைய வேலைப்பிடித்தெறிந்து அப்பகைவர்க்கு இடும்பைசெய்கையிலேயே விரும்புமென்றவாறு.

(௪௨) ஆலும் (௪௭) நாடென முடிக்க.

௪௫. ஏறு மாறு சிலைப்பவென்றது ஏறுகள் ஒன்றற்கொன்று மாறாக முழங்கவென்றவாறு.

(௪௩) நன்றுடன்ன (௫௦) ஒண்டொடியென முடிக்க.

(௧௩) மருக, (௨௪) உம்பல், (௨௫) கொங்கர்கோவே, (௨௬) குட்டுவரேறே, (௨௭) பூழியர் மெய்ம்மறை, (௨௮) மாந்தையோர் பொருந, (௩௦) வயவர்வேந்தே, (௩௧) வயவர்பெரும, (௪௦) ஓங்குபுகழோய், (௫௦) ஒண்டொடிகணவ, (௫௭) இறைகிழவோய், (௧௪) ஈரமுடைமையின் நீரோரனையை, (௧௫) அளப்பருமையின் விசும்பனையை; (௧௬) கொள்ளக் குறைபடாமையின் முந்நீரனையை; (௧௮) பூத்தசுற்றமொடு பொலிந்துதோன்றுதலையுடையை; ஆதலால், (௫௧) நினக்கு அடைத்தநாட்கள் உலகத்தில் திங்களனையவாகவென்றும் நின்னுடையதிங்கள் (௫௨) யாண்டனையவாக வென்றும் நின்னுடையயாண்டு (௫௩) ஊழியனையவாகவென்றும் நின்யாண்டிற்கு ஒப்பாகிய அப் பல்லூழி தம்அளவிற்பட்ட பலவாய்நில்லாது (௫௪) வெள்ளவரம்பினவாகவென்றும் நினைத்து (௫௫) நின்னைக் காண்பேன்வந்தேனெனக் கூட்டி வினைமுடிவுசெய்க.

இதனாற்சொல்லியது, அவன்தண்ணளியும் பெருமையும் கொடையும் சுற்றந்தழாலும் உடன்கூறி வாழ்த்தியவாறாயிற்று.

(௬) 'ஒளிறு' என்பதுமுதலாக நான்கடியும் (௧௨) 'அறன்வாழ்த்த' என்பதுமுதலாக இரண்டடியும் (௨௦) 'கடலிகுப்ப' என்பதுமுதலாக இரண்டடியும் (௩௭) 'காழெஃகம்பிடித்தெறிந்து' என ஓரடியும் வஞ்சியடியாகவந்தமையான், வஞ்சித்தூக்குமாயிற்று.

(௫௧) 'நின்னாள்' என்பது கூன்.

(பி - ம்.) ௨௭. திணிதோள். ௩௪. வான்றுபுனைந்தன்ன.
௨௯. மயங்கிய. ௩௭. காழ்மூழ்கப். (௧௦)

இதன்பதிகத்து விச்சியென்பான் ஒருகுறுநிலமன்னன். வஞ்சிமூதூர்த்தந்தென்றது அவர்களைவென்றுகொண்ட பொருள்களை; பசுவும் எருமையும் ஆடுமென்பாருமுளர்.

அமைச்சியல் மையூர்கிழானைப் புரோசுமயக்கியென்றது தன்மந்திரியாகியமையூர்கிழானைப் புரோகிதனிலுங் அறநெறி அறிவானாகப் பண்ணியென்றவாறு.

(பதிகம்.)

குட்டுவ னிரும்பொறைக்கு *மையூர் கிழாஅன்
வேண்மா ளந்துவஞ் செள்ளை யீன்றமகன்
வெருவரு தானையொடு வெய்துறச் செய்துசென்

இருபெரு வேந்தரும் விச்சியும் வீழ
வருமிளைக் கல்லகத் தைந்தெயி லெறிந்து
பொத்தி யாண்ட பெருஞ்சோ ழனையும்
வித்தை யாண்டவிளம் பழையன் மாறனையும்
வைத்த வஞ்சினம் வாய்ப்ப வென்று
வஞ்சி மூதூர்த் தந்துபிறர்க் குதவி
மந்திர மரபிற் றெய்வம் பேணி
மெய்யூ ரமைச்சியன் மையூர் கிழானைப்
புரையறு கேள்விப் புரோசு மயக்கி
யருந்திறன் மரபிற் பெருஞ்சதுக் கமர்ந்த
வெந்திறற் பூதரைத் தந்திவ ணிறீஇ
யாய்ந்த மரபிற் சாந்தி வேட்டு
மன்னுயிர் காத்த மறுவில் செங்கோ
லின்னிசை முரசி னிளஞ்சேர லிரும்பொறையைப்
பெருங்குன்றூர்கிழார் பாடினார் பத்துப்பாட்டு.

(பி - ம்.) * வம்மையூர் கிழான்; மேயூர் கிழான்.

அவைதாம்: நிழல்விடுகட்டி, வினைநவில்யானை, பஃறோற்றொழுதி, தொழினவில்யானை, நாடுகாணெடுவரை, வெந்திறற்றடக்கை, வெண்டலைச் செம்புனல், கல்கால்கவணை, துவராக்கூந்தல், வலிகெழுதடக்கை; இவை பாட்டின்பதிகம்.

பாடிப்பெற்றபரிசில்: மருளில்லார்க்கு மருளக் கொடுக்கவென்று உவகையின் முப்பத்திராயிரங்காணம் கொடுத்து அவர் அறியாமை ஊரும் மனையும் வளமிகப்படைத்து ஏரும் இன்பமும் இயல்வரப்பரப்பி எண்ணற்கு ஆகா அருங்கலவெறுக்கையொடு பன்னூறாயிரம் பாற்படவகுத்துக் காப்பு மறம் தான்விட்டான் அக்கோ.

குடக்கோ இளஞ்சேரலிரும்பொறை பதினாறியாண்டு வீற்றிருந்தான்.

ஒன்பதாம்பத்து முற்றிற்று.

பதிற்றுப்பத்துச் செய்யுளகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அட்டானானே	... ௭௧	திருவுடைத்தம்ம	... ௩௯
அலந்தலையுன்னத்	... ௨௯	துளங்குநீர்வியலகங்	... ௮௦
அவலெறிந்தவுலக்கை	... ௩௮	தேஎர்பரந்த	... ௩௪
அருஅயாணர்	... ௧௧௯	தொறுத்தவயலா	... ௫
ஆடுகவிறலியர்	... ௯௪	நன்மரந்துவன்றிய	... ௧௪௬
ஆன்றோள்கணவ	... ௯௦	நிலநீர்வளிவிசும்பு	... ௮
இகல்பெருமையிற்	... ௧௨௨	நிலம்புடைப்பன்ன	... ௬௬
இணர்ததைஞாழற்	... ௩௯	நுங்கோயாரென	... ௨௦
இரும்பணம்புடையல்	... ௬௨	நெடுவயினொளிறு	... ௩௦
இரும்புலிகொன்று	... ௧௨௮	பகனீடாகா	... ௯௫
இழையணிந்தெழுதரு	... ௧௦௧	பகைபெருமையிற்	... ௧௪௦
இழையர்குழையர்	... ௭௦	பலாஅம்பழுத்த	... ௧௦௦
இறும்பூதாற்பெரிதே	... ௪௮	பார்ப்பார்க்கல்லது	... ௧௦௩
உண்மின்கள்ளே	... ௧௬	பிறர்க்கெனவாழ்தி	... ௫௪
உயிர்போற்றலையே	... ௧௩௩	புணர்புரிநரம்பின்	... ௬௦
உரவோரெண்ணினு	... ௧௨௩	புரைசான்மைந்த	... ௫௦
உலகத்தோரே	... ௫௩	புரைவதுநினைப்பிற்	... ௧௫
உலகம்புரக்கும்	... ௧௩௮	பைம்பொற்றாமரை	... ௭௨
உறலுறுகுருதி	... ௧௪௭	பொலம்பூந்தும்பை	... ௬௮
எடுத்தேறேய	... ௧௪௩	போர்நிழற்புகன்ற	... ௫௬
எறிபிணமிடறிய	... ௧௦௭	மலையுறழ்யானை	... ௧௧௪
எனைப்பெரும்படைய	... ௧௩௦	மாண்டனைபலவே	... ௯௬
ஒரூஉபநின்னை	... ௫௦	மாமலைமுழக்கின்	... ௭௫
ஓடாப்பூட்கை	... ௯௩	மாவாடியபுல	... ௩௨
கவரிமுச்சிக்	... ௬௩	மீன்வயினிற்ப	... ௧௫௩
களிறுகடைஇயதாள்	... ௧௧௬	யாண்டுதலைப்பெயர	... ௧௦
களிறுடைப்பெருஞ்சமம்	... ௧௨௯	யாமுஞ்சேறுகம்	... ௭௪
கார்மழைமுன்பிற்	... ௧௪௨	வயவர்வீழ	... ௩
கால்கடிப்பாக	... ௧௧௨	வரைமருள்புணரி	... ௧
குன்றுதலைமணந்து	... ௪௪	வலம்படுமுரசின்வாய்	... ௧௦௫
கேள்விகேட்டுப்	... ௧௨௫	வலம்படுமுரசினி	... ௧௩௨
கொடிநுடங்குநிலைய	... ௮௩	வள்ளியையென்றலிற்	... ௮௮
கொடுமணம்பட்ட	... ௧௧௦	வாங்கிருமருப்பிற்	... ௧௦௮
கொலைவினைமேவற்	... ௯௭	வாழ்கநின்வளனே	... ௫௨
கொள்ளைவல்சி	... ௧௭	வான்மருப்பிற்	... ௧௩௫
கோடுறழ்ந்தெடுத்த	... ௧௩	வானம்பொழுதொடு	... ௧௫௧
சிதைந்ததுமன்றநீ	... ௩௫	விழவுவீற்றிருந்த	... ௯௨
சினனேகாமங்	... ௨௭	வீயாயாணர்	... ௫௧
சென்மோர்பாடினி	... ௧௪௮	வென்றுகலந்தரீஇயர்	... ௮௬
சொற்பெயர்நாட்டங்	... ௨௪	வையகமலர்ந்த	... ௧௪௯

பிரயோகவிளக்கம்.

	பதிற்றுப்பத்துச் செய்யுளின் எண்.	பாட்டின் பகுதி.	நூற்பெயர்.	நூலின் பகுதி.	சூத்திர முதலியவற்றின் எண்.	இன்னுரையின் பகுதி.	அச்சுப்புத்தகத்தின் பக்கவெண்.
௧	௨	௩	௪	௫	௬	௭	௮
	௧௧	௨௩	தொல்.	சொல்.	௩௩௨	௩.	௨௦௮
	,,	,,	இ-வி.		௨௯௦		௨௫௭
	௧௨	௨௧	தொல்.	சொல்.	௨௩௬	,,	௧௬௨
	,,	,,	இ-வி.		௨௪௩		௨௧௭
*	௧௩	மு.	தொல்.	பொரு.	௭௫	,,	௧௬௩
	,,	௭	சீவ.	காந்த.	௧௬௧	,,	௧௭௯
*	,,	௧௨	தொல்.	சொல்.	௩௭௨	,,	௨௨௦
*	,,	௧௪	,,	,,	௩௧௭	,,	௨௦௪
*	,,	,,	,,	,,	௩௮௯	,,	௨௨௪
*	,,	௨௦,௨௧	சீவ.	இலக்.	௨௦௧	,,	௭௦௫
*	௧௪.	மு.	தொல்.	பொரு.	௮௨	,,	௧௯௪
*	,,	௧,௨	,,	சொல்.	௨௯௩	,,	௧௯௪
*	,,	மு.	இ-வி.		௭௫௭		௭௮௧
*	௧௫	௧-௧௮	தொல்.	பொரு.	௬௩	,,	௧௨௭
	,,	௧௦	சீவ.	நாம.	௪௦	,,	௨௩
*	௨௧	௧-௮	தொல்.	பொரு.	௭௫	,,	௧௬௨
	,,	௧	பத்.	திருமு.		,,	௩௬
*	,,	௨௩-௨௯	தொல்.	பொரு.	௮௬	,,	௧௯௮
	௨௨	௩-௫	திருக்.		௪௩௨	பரி.	
*	௨௪	௬-௮	தொல்.	,,	௭௫	௩.	௧௬௦
*	,,	௨௪	,,	சொல்.	௩௩௬	,,	௨௦௯
	,,	௧௮	சீவ.	கனக.	௨௮௭	,,	௫௦௩
*	௨௫	மு.	தொல்.	பொரு.	௮௯	,,	௨௦௨
	௨௮	,,	புறத்.	நாடு.	௧௮		
*	௨௯	,,	தொல்.	பொரு.	௮௦	,,	௧௯௦
*	௩௦	,,	,,	,,	௬௩	,,	௧௩௦
*	௩௦	௨௮ ௨௯	சீவ.	கனக.	௯௨	,,	௪௫௧
*	௩௩	மு.	தொல்.	பொரு.	௬௩	,,	௧௨௬

* இது, தனக்குநேரேயுள்ள பதிற்றுப்பத்துச் செய்யுளுக்குக் குறிப்பிட்ட நூல்களின் பழையவுரையில் விசேடவுரையிருத்தலைப் புலப்படுத்துவது.

	பதிற்றுப்பத்துச் செய்யுளின் எண்.	பாட்டின்பகுதி.	நூற்பெயர்.	நூலின்பகுதி.	சூத்திர முதலியவற்றின் எண்.	இன்னுரையென்பது.	அச்சுப்புத்தகத்தின் பக்கஎண்.
க	உ	௩	௪	௫	௬	௭	௮
*	௯௪	௯-௧0	பத்.	பெரும்பா.		௩.	௧௨௫
	௫0 பதி	மு.	சிலப்.	பதி.		அடி.	௯௧
*	௫௨	௨௧	சீவ.	நாம.	௧0௫	௩.	௪0
*	,,	,,	,,	குணமா.	௧௬௪	,,	௨௮௯
*	௫௬	மு.	தொல்.	பொரு.	௭௬	,,	௧௭௧
*	௬௩	,,	,,	,,	௮0	,,	௯௩0
*	௬௩	௪,௫	பத்.	சிறுபா.		,,	௯௧
*	௬௫	௧௨	தொல்.	சொல்.	௨௩௩	,,	௧௫௯
*	௬௯	மு.	,,	பொரு.	௯0	,,	௨0௪
*	௭௧	,,	தொல்.	,,	௬௩	,,	௧௩௧
*	,,	௨௩-௨௪	சீவ.	சுர.	௧௬	,,	௫௪௯
	௭௩	௧	பத்.	சிறுபா.		,,	௮௭
*	௭௪	மு.	தொல்.	பொரு.	௭௫	,,	௧௬௨
*	,,	,,	,,	,,	௭௬	,,	௧௭௬
*	௭௪	௧௨	சீவ.	மண்.	௧0௨	,,	௬0௨
*	,,	௨௧-௨௨	,,	,,	௪0	,,	௫௮௬
*	௭௭	மு.	தொல்.	பொரு.	௭௬	,,	௧௭௩
*	௮0	,,	,,	,,	௬௩	,,	௧௩௧
	௯0	௨௩	பத்.	திருமு.		,,	௩௬

அரும்பத அகராதி முதலியன.

[எண்களுள் 'பக்' என்பதன்பின்னுள்ளவைகள் பக்கத்தையும் மற்றவைகள் பாடல்கள் அல்லது அப்பாடல்களின் உரைகளையும் குறிப்பன.]

அக்ரூரன் - மிக்க கொடையாளியாகிய ஒருவன்; இடையெழுவள்ளல்களி லொருவனென்று தமிழ் நிகண்டுகள் கூறும், ௧௪.
அகப்பா - மதில், ௨௨, ௩௦ - பதி.
அகவலன் - பாடும் பாணன், ௪௧.
அகழி, ௩௩, ௫௩, ௬௨.
அச்சு - அச்சம், ௯௦.
அசைதல் - தங்கல்.
அசையா - கெடாத, ௮௨.
அஞ்சி - ஒருசிற்றரசன், ௩௫.
அடா அடுபுகை - ஊர்சுடுபுகை.
அடுக்கம் - அடுக்குதல், ௫௫.
அடுசில்=அடிசில், ௨௧.
அடுப்பு, ௧௮.
அடும்பு=அடம்பு, ௩௦, ௫௧.
அடைச்சி - உடுத்து, ௨௭.
அடையூஉ - அடைந்து, ௮௧.
அடைமதில், [பக். ௧௩.]
அண்டர் - பகைவர், ௮௮.
அணுமை=அணிமை.
அதிகமான் - தகடூரிலிருந்த ஒருசிற்றரசன்; பெருஞ்சேர லிரும்பொறையால் வெல்லப்பட்டோன், ௮௦ - பதி.
அந்தணர், ௨௪, ௯௪.
அந்தணரறுதொழில், ௨௪.
அந்தரம் - வெளி, ௫௧.
அந்தில் - அசை, ௪௦.
அந்துவஞ்செள்ளை, ௯௦ - பதி.
அந்துவன் - ஒரு சேரராசன், ௭ - பதி.
அம்பணம் - மரக்கால், ௯௯, ௭௧.
அம்பணவளவை, ௯௯.
அம்பின்விசையை அடக்கிய தோற்கேடகம், ௪௫.
அம்பு களைவறியாச் சுற்றம், ௨௪.
அம்புசேருடம்பு, ௪௨.
அமர்புமெய்யார்த்த சுற்றம், ௧௨.
அயிரை - ஒருவகைமீன்.
அயிரைமலை, ௨௧, ௨௯, ௩௦ - பதி, ௭௦, ௭௯, ௮௮, ௯௦.
அரசர் இரவெல்லாம் பகைவரை வெல்ல ஆலோசித்தல், ௫௦.
அரசவியல்பு, ௯௩.
அரசன்குணங்கள், ௨௦, ௩௨, ௩௭.
அரசன் துணங்கையாடுதல், ௫௭.
அரசாட்சி, ௧௩, ௨௩, ௩௧.
அரசுகட்டில் - அரசனுக்குரியசிங்காதனம், ௮௦ - பதி.
அரம்பு - குறும்பு, ௧௫.
அரவழங்குதல் - அரவாடுதல், ௫௧.
அரிசில்கிழார் - ஒருபுலவர், ௮௦-பதி.
அரியல் - கள், தேன்.
அரில் - பிணக்கம்.
அருந்துதி=அருந்ததி, ௩௧, ௮௯.
அருப்பம், ௪௫.
அரும்பறைவினைஞர், ௭௫.
அருவி - நீர், ௨௮, ௭௧, ௭௮.
அருவியாம்பல், ௯௩, ௭௧.
அலந்தலையுன்னம், ௨௩.
அலந்தலைவேலம், ௩௯.
அலவனுடிய, ௫௮.
அவ்வெள்ளருவி - அழகிய வெள்ளருவி, ௭௭.
அவ்விலறியுலக்கை வாழைசேர்த்தி வள்ளைகொய்தல், ௨௯.
அவிழகம் - அவிழ்ந்தபூ, ௫௨.
அழல் - அக்கினிராசி, ௧௩.
அழியச்செய்தே, [பக். ௭.]
அழியாவிழவு, ௨௯.
அறக்கற்பு - ஆறியகற்பு, ௧௬, ௩௧, ௯௦.
அறங்கரைந்துவயங்கியநா, ௯௪.

அறந்தருதிகிரிக்குவழியடையாகும் தீது, உஉ.
அறிவுவலியுறுத்துஞ்சான்றோர் - மந்திரிகள், எஉ.
அறுகை - ஒருகுறுநிலமன்னன்; சேரனுக்குநட்பினன்; மோகூர்மன்னனுக்குப்பகைவன், சச.
அறுதொழிலந்தணர்வழியொழுகல், உச.
அறுவை - ஆடை, ஙச.
அறை - பாசறை, உச, அக.
அறைநர் - அறுப்பவர், ககூ.
அறையுறு - அறுக்கலுற்ற, எரு.
ஆகன்மாறு - ஆகலால், ஙஅ.
ஆகியர் - ஆகுக, அஅ.
ஆஞ்ஞாசக்கரம், கச.
ஆடிய - வழங்கிய, உரு.
ஆடுகோட்பாட்டுச்சேரலாதன், சா௦-பதி.
ஆடுபரந்தன்னமா, எஅ.
ஆண்டலைப்புள், உரு.
ஆண்மைக்கடன், ஙக.
ஆதி - ஆவாய்.
ஆபரந்தன்னயானை, எஎ, எஅ.
ஆம்பல்சூடித்துணங்கையாடுமகளிர், கஙு.
ஆம்பலென்னும் எண், சாஙு.
ஆம்பற்பூ, உஙு, உஎ, எக.
ஆம்பற்பூவைத் தலையிற்சூடல், சாஉ.
ஆமானுடைய ஊன், ஙு௦.
ஆயிடை - அவற்றுக்கிடை, கக, ருக.
ஆயிரவெள்ளம், உக, ஙஅ, சாஙு.
ஆயின் - ஆதலால்.
ஆர்த்த - கட்டிய.
ஆர்பதம்-உண்ணுமுணவு, ருரு, சாசா.
ஆராதனைக்காலத்து மணியடித்தல், ஙக.
ஆரியர், கக, உ௦ - பதி.
ஆரியவண்ணல், ரு௦ - பதி.
ஆலயங்களுக்குக் கொடுத்தல், கரு.
ஆவுதி - ஆகுதி, உக.
ஆள்வினைவேள்வி, உக.
ஆறலைகள்வர், கூ, கரு, ஙக.
ஆறலைகள்வரில்லாதவழியின்சிறப்பு, ஙக.
ஆறிடகற்பு - அறக்கற்பு, கசா, கூ௦.
ஆன்பூயம்வாழ்நர் - இடையர், எக.
ஆன்பொருநை - ஆன்பொருந்தமென்னும் ஆறு, ரு௦.
ஆன்றோள்கணவ, ருரு.
ஆனியம் - நாள், சாகூ.
இகூஉ=இருத்து வீழ்த்தி, ச௦.
இசைமேந்தோன்றல்- புகழைமேவும் தோன்றலே, சாச. [மது-சாஙச.]
இஞ்சியும் பூவும்விரவினமாலை, சஉ.
இடாவேணி - அளவிடப் படாத எல்லை, உச.
இடி, ருக.
இடும்பில் - இடும்பாதவனம், ரு௦ - பதி.
இடைமதில், கசா.
இடையர் தொழில், உக.
இமயத்தில்விற்பொறித்தது, உ௦-பதி.
இமயம், கக, சஙு.
இமயவரம்பன் தம்பி, ஙு௦ - பதி.
இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன், உ௦ - பதி.
இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன் கடம்புதடிந்தது, கக, கஉ, கஎ, உ௦, அஅ.
இமிழ்ந்து - தழைத்து, உஙு.
இமிழிசை=இயமரம் - ஒருவகைப் பறை, ரு௦.
இயமரங்களுக்கு இடையிடையே சங்குமுழங்குதல், ரு௦,
இயவர் - வாத்தியகாரர், உஎ, எஅ.
இரக்கு - இரப்பேன், சாக.
இரலை - மான்.
இரவலரது துன்பத்திற்கு அஞ்சுதல், ருஎ.
இரவலரைத் தேரில்வரச் செய்தல், ருரு.
இரவில் ஊர்களுக்குச் செல்லுதல், ஙக.
இருகடனீரும் ஆடியது, ஙு௦ - பதி.
இரும்பொறை - சேரன், அகூ.
இருவகைவேள்வி, உக.
இரைஇய - இரத்தற்கு, ருஉ.
இல்லோர்மெய்ம்மறை - வறியவர்களுக்குக் கவசம்போல்வான், சாரு.
இவணர்-இவ்வுலகத்திலுள்ளார், எச.
இவளொடுவாழ்க, உக.

இழித்துக்கூறியதுபோலக் குறிப்பால் உயர்த்துக்கூறல், சஅ.
இளஞ்சேரிரும்பொறை, அரு, கூ0-பதி.
இளம்பழையன்மாறன், கூ0 - பதி.
இளை - காவல், ச்அ.
இருலியர் - அழியாதொழிக, சo.
இறும்பு - குறுங்காடு, எஅ.
இறை - கைச்சந்து.
இறைகிழவோய் - இறைவனுதற்றன்மையையுடையாய், ருச, கூ0.
ஈம்=ஈயும் - கொடும், சூச.
ஈமெனை - கொடுமெனை, சுச.
ஈரறிவு-இம்மையறிவு, மறுமையறிவு; பெரியவறிவுமாம், எச.
ஈரிதழ் - குளிர்ந்தஇமை, ருஉ.
உகக்கும் - உயரப்பறக்கும், எஎ.
உகுற்றுதல் - முபலல், ருக.
உடலான, [பக். ககரு, கஉசு, கசo.]
உடற்குறை எழுந்தாடல், கரு.
உடற்றிசினோர் - சினப்பித்தவர், எஉ.
உடை - உடைமரம்.
உண்டாட்டு, சஅ.
உண்டு உணாமாறிய நா, கரு.
உண்பித்தல், உச.
உண்மர் - உண்பார், உச.
உண்மை. உக.
உணீஇயர் - உண்டற்கு, கசு.
உத்தரகுருவாகியபோகபூமி, சுஅ.
உதியஞ்சேரல், உ0 - பதி.
உம்பற்காடு - பலவூர்களையுடைய தொருசிறுநாடு. உ0 - பதி, ரு0 - பதி. [அகநா. கருசு.]
உமிழ்பு - உமிழ்ந்து, கூ.
உய்தல் - நீங்குதல், சக.
உயர்திணைமகளிர் - குலமகளிர், எங.
உயவுங்கோதை - அசையும்மாலை, ருஉ.
உரவர் - அறிவுடையவர், எசு, எரு.
உராஅல் - உலாவுதல், சஎ.
உருப்பு=உரும்பு-கொதிப்பு, உசு; தீ ரு0.
உருபு - நிறம், ருங.
உருளி - வட்டமாகவுள்ளதேருருளை, உஎ.
உரைஇ - பெயர்ந்து, ச0, எக, அ0,
உலக்கை, உச, உகூ.
உலகத்தைக் கடல் மூடல், சுஉ.
உலகத்தைமூடிய கடல்நீரை வற்றச் செய்தற்குஎழுந்த ஆதித்தரும் வடவைத்தீயும், சுஉ.
உலகமுடிவு, எஉ.
உவ்வரை - உவ்வெல்லை, எஅ.
உவலை - ஓட்டை, தழை, உஅ, அரு.
உழவர்மகளிர் வயற்புள்ளோப்பல், உஎ.
உழவு, கரு, எசு.
உழிஞைத்தெரியல், ருசு, சுரு.
உழிஞைபாடல், சுசு.
உள்மதில் கசு.
உளைதல் - ஈடுபடுதல், சக.
உறீஇ - உறுவித்து, சச.
உறுவர் - அடைந்தோர், சரு.
உறை - உறைதல், துளி, சுஅ.
உறை வைத்தல், சுசு, எக.
உன்னம் - ஒருவகைமரம்; மலைநாட்டார் இலவமரத்தை உன்னமென்பர், உஉ, ச0, சுக.
உன்னமரம் கரிந்துகாட்டல் துங்நிமித்தமென்பது, ச0.
ஊக்கலை - ஊக்குதலையுடையாய், கக.
ஊசிவெண்டோடு - கூரியவெள்ளியபனந்தோடு, எ0.
ஊதை - காற்று, ருக.
ஊர்சுடுபுகை, உ0.
ஊர்முகம் - படைபொருமிடம், கூ.
ஊரிய - பரந்த, கரு.
ஊழி - வாழ்நாள், உக, சுரு, எக.
ஊறளத்தல்-உறுதற்காராய்தல், ருக, எச.
ஊன்துவையடிசில். சரு.
ஊனம் - இறைச்சிகொத்தும் அடைகுறடு.
எச்சம் - பிள்ளைப்பேறு, எச.
எடுத்தேறு - எடுத்தெறிதல், சக, அச
எண்ணின்று - எண்ணியது, எஎ.
எமக்கு இல்லென்னுர் நின்குழாத்தர், கூ.
எருக்கி - அடித்து, அரு.
எருது, உஎ, சுஎ.
எருமைநிரை நெய்தற்பூவைத்தின்னல், கரு.

எருவை - தலைவெளுத்து உடல்சிவந்திருக்கும்பருந்து ; கழுகுமாம், ௩௬, ௬௭.
எருவைச்சேவலும் எழாலும், ௩௬.
எழாத்தோள் - முதுகிட்டார்மேற் செல்லாத தோள், ௯௰.
எழால் - புல்லூறென்னும் பறவை, ௧௬. [திணைமொ. ௫௰ - ௧௬.]
எழுமுடிமார்பு - ஏழரசரைவென்று அவர்களுடைய எழுமுடியானும் செய்ததோராரத்தையணிந்த மார்பு, ௧௪, ௧௬, ௪௰, ௪௫. [சிலப். ௨௮ - ம் காதை, ௧௬௯.]
எழூஉ=எழு - கணையமரம், ௫௩.
எறியர் - எறிதற்கு, ௫௨.
எறும்பு, ௩௰.
எஃகம் - வாள், வேல்.
எஃகினபஞ்சு - பறித்தபஞ்சு, ௫௫.
எஃகுபடையறுத்தகொய்சுவற்புரவி, ௬௨, ௬௪.
ஏஎ - ஏவி, ௧௧.
ஏணி - எல்லை.
ஏவல்வியன்பணை - சேனையைப் போருக்கு ஏவுதலையுடையபெருமைபொருந்திய முரசு, ௩௯.
ஏறட்டுக்கொள்ளுதல், [பக். ௧௧௫, ௧௪௫.]
ஏறுவேணி - கோக்காலி.
ஐந்தெயிலெறிந்தது, ௯௰ - பதி.
ஐயவி-கதவிற்குக் காவலாகப் புறவாயிலிலே தூக்கப்படும் துலாமரம் ; அப்புக்கட்டுமாம், ௧௬, ௨௨.
ஒகந்தூர், ௭௰ - பதி.
ஒய்யும்-செலுத்தும், ௭௯, ௮௭.
ஒரீஇ=ஒருவி - நீங்கி.
ஒராங்கு - ஒன்றுபோல, ௬௯.
ஒரால் - நீங்கல், ௨௩.
ஒருதந்தை - பொறையன் பெருந்தேவியின் தந்தை, ௭௰ - பதி.
ஒரூஉப - நீங்குவார்கள், ௩௪.
ஒலிதெங்கு-தழைத்ததென்னை, ௧௩.
ஒலிந்த - தழைத்த, ௩௧.
ஒழுகை - வண்டி, வண்டியொழுங்கு, ௪௪.
ஒன்றுமொழிதல் - வஞ்சினங்கூறல், ௧௫, ௩௰, ௪௧, ௪௯, ௬௬.
ஒன்றுமொழிந்தடங்கிய கொள்கை, ௧௫.
ஒன்றுமொழிமறவர், ௪௧.
ஒன்னா - பொருந்தாத, ௮௫.
ஓச்சம் - உயர்வு, ௪௧.
ஓத்திரநெல், ௭௰-பதி.
ஓபாதி - ஒப்ப, ௪௪, இச்சொல் வைஷ்ணவஸம்பிரதாய உரைகளில் மிகக் காணப்படுகின்றது.
ஓம்பன்மாறு - பாதுகாத்தலால், ௩௪, ௩௫.
ஓய்தகை - ஓய்ந்ததன்மை, ௬௰.
ஓலக்கம் - அரசிருக்கை, ௬௧.
ஓவத்தன்ன வீடு, ௬௧, ௮௮.
ஓவம் - சித்திரம், ௮௮.
ஓவு - சித்திரம், ௬௮.
கங்கை. ௫௰-பதி.
கட்கடைவீதி, ௩௰, ௬௮, ௭௫.
கட்கொடிநுடங்குமாவணம், ௬௮.
கட்டணம், ௬௪.
கட்டளை - தரம், ௮௧.
கட்டி - பொன், ௮௧.
கட்டிப்புழுக்கு - வெல்லத்தோடு கூட்டின அவரைப்பரல் முதலியவற்றின் புழுக்கு, ௯௰.
கட்டில் - சிங்காதனம்.
கட்டூர் - பாசறை, ௬௮, ௮௨, ௯௰.
கடகு - கேடகம்.
கடம்பின்பெருவாயில் - நன்னனூர், ௪௰ - பதி.
கடல்நீந்தியமரம் - மரக்கலம், ௭௬.
கடல்பிறக்கோட்டியசெங்குட்டுவன், ௫௰-பதி.
கடலிற் கடம்பறுத்தியற்றிய வலம்படுவியன்பணை, ௧௧, ௧௭.
கடவுட்பத்தினி, ௫௰ - பதி.
கடவுட்பழிச்சல், ௪௧.
கடவுட்பெயரியகானம் - விந்தாடவி, ௮௮.
கடவுள்வாகை - வெற்றிமுடந்தையாகிய கடவுள்வாழும் வாகை, ௬௬.
கடவுளஞ்சி - ஒருதலைவன், ௩௧.
கடறு - காடு.
கடாஞ்சென்னி - மதம்ஒழுகப்பெற்ற தலை, ௨௫.
கடாவிடுதற்றொழில், ௬௨.

கடாவுஇ - செலுத்தி.
கடாவேயாதி - கடாவையொப்ப, சச.
கடி =கடிப்பு - குறுந்தடி, அஅ.
கடிமரம் - காவன்மரம், ௩௩.
கடுக்கை - கொன்றை.
கடுந்தேறுறுகிளை - கடிதாகத்தெறுதல் மிக்க குளவியினம், எக.
கடும்பு - சுற்றம்.
கடைஇ - செலுத்தி, ௩க.
கடைஇய - செலுத்திய, எ௦.
கடைவீதி, ௬அ.
கண்டி, ச௩.
கண்டிரம் - கண்டேம், கக, உச, ச௩, ௬௫, அச.
கண்ணிகண்ணுதல் - தாங்கள்சூடிய போர்க்கண்ணிக்கேற்ப வினைசெய்யக்கருதுதல், ௫அ.
கணிச்சி - கற்களையுடைக்கும் குந்தாலியென்னும்கருவி, உஉ.
கதவங்காக்கும் கணையெழு, ச௫.
கதுவாய் - வடுப்பட்டவாய், ச௫.
கந்துகொளீயாது - கட்டுத்தறியில் அடங்காமல், எஎ.
கபிலர் - எ௦ - பதி, அஅ.
கபிலை-குடநாட்டதோரூர், ௬௦-பதி.
கம - நிறைவு.
கரணம், ௫௦-பதி.
கரந்தைக்கொடி - கொட்டைக் கரந்தை, ச௦.
கரம்பை, நிலம், உஅ, எ௫.
கருப்பந்தெப்பம், அஎ, [அகநா, ௬.]
கருப்பம்பாத்தி, க௩.
கலப்பை - வாத்தியமுட்டுக்களையுடையபை, க௫, உ௩, சக.
கலிமகிழ்வு - விநோதமகிழ்ச்சி, கஉ, ௬க.
கவணை - கவண், அஅ.
கவர்கால் - செலவை விரும்பின கால், க௬.
கவர்காற்கூளியர், க௬.
கவரி, ச௩.
கவலைகவற்றல் - வருத்தத்தைச் செய்தல், ௫ச, ௬எ.
கவிர் - முள்ளுமுருங்கைமரம்.
கவைமரம் - கிளைத்தமரம், எச.
கழங்கால் அளவிடுதல், க௫, ௩உ.
கழங்கு - கழற்சிக்காய்.
கழலில் போர்த்தொழிலைப் பொறித்தல், ௩ச.
கழறி - இடித்து, அ௫.
கழனி - வயல்.
கழனிவாயில், உ௬.
கழிப்பி - கழித்து, எ௬.
கழுது - பேய்.
கழுதையாலுழுதல், உ௫.
கழுவுள் - இடையர்களுக்குத் தலைவனாசிற்றரசன், எக, அஅ.
களைநிலைபெருக்குட்டம் - முற்றுக் கோலுக்கும்நிலையாதபள்ளம், அ௬. [அகநா, ௬.]
கள்விலை, எ௫.
களங்காய்க்கண்ணிநார்முடிச்சேரல், ௩அ, ச௦ - பதி.
களிறு - ஆண்பன்றி, உ௬.
கற்ப-கல்வியையுடையாய், ச௩, அ௦.
கற்பு - கல்வி, ச௩, ௫௬, அ௦.
கறையடி - குருதிக்கறைதோய்ந்த அடி, உஅ.
கன்றுடையாயம், எக.
கனவும் - கனவுகாணும், கக.
கா - துலாம், தோட்சுமை, சக, ௬௦ - பதி.
காக்கை, ௩௦.
காக்கைபாடினியார்நச்செள்ளையார், ச௦ - பதி.
காஞ்சி - நிலையாமை, ௬௫, அச, க௦.
காஞ்சிசான்றசெரு - நிலையாமையமைந்தசெரு.
காஞ்சிசான்றவயவர் - நிலையாமையை எப்பொழுதும் உள்ளத்திற் கொண்டிருத்தலமைந்தவீரர்.
காஞ்சிமரம், உ௩, ௬உ.
காஞ்சியகற்றுத்துறைகெழுமணலினும்வாழ்க, சஅ.
காடு, க௩.
காடுகைகாய்த்தியநீடுநாளிருக்கை, அஉ.
காண்குவந்திசின் - காண்பேன்வந்தேன்.
காணம் - பொற்காசு, ௬௦ - பதி.
காணியாளர் - மேற்குடிகள், க௫.
காணிலியர் - காணுதொழிக, சச.

காணுமோர் - காண்பவர், அங,
காத்தற்சிறப்பு, கரு.
காந்தள் தெய்வத்துக்குரிய பூவென்பது, சாஎ.
காந்தளங்கண்ணி - காந்தட்பூமாலை, ஙO, அக.
காப்பியாற்றுக் காப்பியனார், சO-பதி.
காப்பொன்-துலாம்பொன், சாO-பதி.
காலமறிந்து நீராடுதற்குவர மணியடித்தல், ஙக.
காலை - சூரியன்.
காலையன்னமொழி, உக.
காவன்மரத்தில் யானையைக்கட்டல், ஙஉ, ஙங.
காவல்மரத்தை வெட்டி முரசுசெய்வித்தல், கக.
காவிரி - ருO, எங, கூO.
காவிரிச்சிறப்பு, ருO.
காவிரிநதிமுதலிய மூன்றுநதிகளின் கூடல், ருO.
காழ் - குத்துக்கோல், ருங, எஎ.
காவிரிப்படப்பை, கூO.
கிண்கிணி, ருஉ.
கிளிகடிப்பாடல், எஅ.
கின்னரப்புள்ளின்சிறகில் இசையெழுமென்பது, சங.
குஞ்சரவொழுகை - யானைகட்டிய வண்டி, ருO - பதி.
குட்டநாடு - கொடுந்தமிழ்நாடுபன்னிரண்டனுள்ஒன்று.
குட்டம் - பள்ளம்.
குட்டுவன் - குட்டநாட்டையுடையவன்.
குட்டுவன்சேரல் - கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன்மகன், ருO - பதி.
குட்டுவனிரும்பொறை, கூO - பதி.
குடக்கோநெடுஞ்சேரலாதன், சாO - பதி.
குடநாடு - கொடுந்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டனுள் ஒன்று.
குடவர் - குடநாட்டிலுள்ளவர், ருரு.
குடவறை, ருO.
குடிதிருத்தல், ஙஎ.
குடிபுறந்தருநர் - கீழ்க்குடிகளைப்பாதுகாக்கும் மேற்குடிகள், கங.
குடைச்சூல் - சிலம்பு, ருஎ, சாஅ. [சிலப். கசா - 85 காதை, ககஅ; அகநா. ககூஎ] குடச்சூலெனவும்வழங்கும்.
குதிரை, உரு, சாஉ, சாச, சாரு, அஉ.
குந்தாலிக்கருவியாற் கிணறுதோண்டுதல், உஉ.
குமட்டூர்க்கண்ணனார் - ஒருபுலவர், உO - பதி.
குமரியாறு, கக, சங.
குரவையயர்தல் - குரவையாடுதல், எங.
குரால் - கோட்டான், சச.
குருகு - கொக்கு, நாரை.
குருசில்=குரிசில், ஙஉ.
குருதிவட்டம், உகூ.
குரை - அசை, அச, கூO.
குலை - நாணி, உச, எகூ.
குலைஇ - குலவி, அஅ.
குவளை, உஎ, ருஉ.
குவளைத்துறைநெறி, உஎ.
குழாஅலின் - கூடுதலால், உகூ.
குழூஉநிலை, சகூ, ருங.
குழூஉநிலைப்புதவு - பலநிலமாகச் செய்த கோபுரவாயில்.
குளவி - குளவிக்கொடி, மலைமல்லிகை. ஙO.[ஐங். உஎகூ; ஐங். எO-ங.]
குளவிக்கூட்டைக் கிளைத்தசிறார் துன்புறுதல், எக.
குளிர்காலம், அக.
குறிஞ்சிவளம், ஙO.
குறுதல் - வாங்குதல், உஉ.
குறுந்தாள் - குறியபடி, எக.
குறும்பு - அரண்.
குறும்பொறை - பெருமலையைச்சார்ந்த சிறுபொற்றைகள், எச.
கூகை - கோட்டான்.
கூட்டம் - கூடியுறைவது, அஅ.
கூந்தன்முரற்சி - தலைமயிராற்றிரித்த கயிறு, ருO - பதி.
கூர்தல் - குளிரானுடல் வளைதல், ருகூ. [நெடுநல்-கூ.]
கூலம், கங, சாகூ, அகூ.
கூளி, ஙசா.
கூளியர் - ஏவல்செய்வோர், கூகூ.
கூளியருண்ணல், ஙசா.

கேட்டிகும் - கேட்டேம், ௫௨.
கைச்சார்டு - கைக்கவசம், ௧௯.
கைபரிதல் - ஒழுங்குகுலைதல், ௮௩.
கொங்கர், ௨௨, ௭௭, ௮௮, ௯௦.
கொங்கர்நாடு அகப்படுத்தியது, ௨௨.
கொடி, ௨௫, ௪௬, ௪௭.
கொடிப்புழிஞை, ௪௩, ௪௪.
கொடுகூர். ௫௦ - பதி.
கொடுங்குழைக்கணவ, ௧௪.
கொடுமணமென்னுமூர், ௬௭, ௭௪.
கொடை, ௧௫, ௧௯, ௨௦, ௨௪, ௩௮, ௪௩, ௬௪, ௭௬.
கொண்டி - கொள்ளை, ௪௩, ௬௩.
கொல்லிக் கூற்றம் - கொல்லி மலையைச்சூழ்ந்தமலைகளையுடைய நாடு, ௮௦ - பதி.
கொல்லிமலை, ௭௩, ௮௧.
கொலைக்கொலைக் குறையாத்தானை, ௮௨.
கொள், ௭௫.
கொளக்கொளக் குறையாச்செல்வம், ௮௨.
கொளை - கோட்பாடு, ௩௦.
கொற்றவைக்கடவுள், ௩௦ - பதி, ௭௯.
கொன்றை வெண்போழ்க்கண்ணி - கொன்றைப்பூவையும் கிழித்த பனங்குருத்தையும் விரவித்தொடுத்த மாலை, ௬௭.
கோக்காலி, ௪௩.
கோடாக்கொள்கை, ௩௭.
கோடியர் - கூத்தர், ௫௬.
கோடு - கொடுமை.
கோடு கூடுமதியம் - முனைகூடியசந்திரன், ௩௧.
சங்கிலிருந்து முத்தெடுத்தல், ௩௦.
சவட்டுதல் - உருவழித்தல், ௮௪.
சாகாட்டாளர் - பண்டியையுடையோர், ௨௭.
சாடு - வண்டி, ௪௪.
சாதிங்குலிகம் - சாதிலிங்கம், ௧௯; பெருங்கதையில் இச்சொல்லைப் பிரக்கக் காணலாம்.
சாந்தம் பூழில் - சந்தனமும் அகிலும், ௮௭.
சாந்தி - பூசை, ௯௦ - பதி.
சாயினம் - மென்மைமையுடைய மகளிர்கூட்டம், ௬௦.
சாறு - விழா, ௮௧.
சான்றோர் - அமைதியையுடையவர்.
சான்றோர்மெய்ம்மறை - ௧௪.
சிங்கம், ௭௫.
சிதடி-சிள்வீடென்னும் வண்டு, ௨௩, ௫௮. [திணைமா. ௮௩.]
சிதறுதல் - அளவுகடப்பக் கொடுத்தல், ௭௬.
சிரல் - மீன்கொத்துக்குருவி.
சிரறுதல் - சிதறுதல், ௭௪.
சில்வளைவிறலி, ௫௭, ௭௮.
சிலம்பி, ௩௯.
சிலம்பையும் தழையுடையையும் கோட்டை வாயிலிற் கட்டுவித்தல், ௫௩.
சிலை - முழக்கம், ௮௧.
சிலைபொருதமார்பு, ௬௩.
சிறுதுயில், ௫௦.
சிறுபுறம் - சிறுகொடை, ௭௦.
சிறை-யாழ்நரம்புக்குற்றம், வீதியின் இருபுறம், ௨௩, ௨௯, ௪௩.
சின்மை - சிறுமை, ௭௬.
சின்னூல் - நேமிநாதம், ௭௬.
சீர் - கனம், ௨௨.
சுரை - திரிக்குழாய், ௪௭.
சுவரில் நாளைக்குறித்தல், ௬௮.
சூடாநறவு - மது, ௮௫.
சூர் - சூரபன்மா.
சூரன்முதலியோர் தமக்கு அரணாகக் காவன்மரம்வளர்த்தது, ௧௧. [திருமு. பக். ௧௬.]
சூரியன், ௫௯, ௬௪, ௮௮.
செங்குட்டுவன் வேலெறிந்து கடல்பிறக்கோட்டியது, ௪௫, ௪௬, ௫௦-பதி, ௮௮, ௯௦.
செங்கோல், ௨௨, ௬௯.
செத்தனென் - அறிந்தேன், ௮௬.
செத்து - ஒத்து.
செந்நெல், ௭௧.
செம்மால் - செம்மலே, ௩௭.
செம்மீன் - அருந்ததி, ௩௧.
செருக்கி - மயங்கி, ௪௯.
செருப்பு - ஒருமலை, ௨௧.
செல்கு - செல்வேன், ௭௬.
செல்லமேதில்பாண்மகள், ௬௦.
செல்வக்கடுங்கோ, ௮௦-பதி.

செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன், எO - பதி, அரு.
செல்வக்கோமான், சுஎ.
செல்வக்கோவே, சுரு.
செவ்வரி - ஒருவகைநாரை, உரு.
செறு - வயல்.
செறுவினை மகளிர் - உழவர் மகளிர், எக.
சென்றலியர் - செல்க, ருரு.
சென்னியர் - சோழர், அரு.
சேப்பி - தங்கி, சுஉ.
சேம்பு, உச.
சேயிழைகணவ, எரு, அஅ.
சேரபரம்பரையினர் செய்திகள்பல, அஅ.
சேரரின்சிறந்தகுணங்கள், எO.
சேரல் - சேரன்.
சேரலர்வேந்தே, ருஅ.
சேரலாதன், கக, கரு, கஅ, உO, சO - பதி.
சேரன்முன்னோர், கச, அஅ.
சேரனுடைய ஓலக்கமகிழ்ச்சி, கஉ.
சேரனைக்கண்டோர் பெயர்ந்துசெல்லகிலேயாரென்பது, சுசு.
சேறு - சுவை, சஉ.
சேனை, கச, உஉ, சகு.
சேனைகள் வயலில் தங்கல், சகு.
சேனைத்தலைவர்க்கும் அரசன் மாலையேயென்பது, ருக.
சேனையையேசெல்வமாக எண்ணியது, ருO.
சேனைவெள்ளம், ருO.
சொட்டையாளர், சுஎ.
சோழகுலத்தோர்ஒன்பதின்மர் வெல்லப்பட்டது, ருO - பதி.
சோழன்மணக்கிள்ளி, ருO - பதி.
ஞரலல் - முழங்கல்.
ஞாண் - நாண், கூO.
ஞாண்பொருவிளங்குகை, கூO.
ஞாயில் - மதிற்குட்டு, எக.
ஞாயிறுபோலவிளங்குதி, அஅ.
ஞாழல் - புலிநகக்கொன்றை, ருக.
ஞெமர்தல்=ஞெமிர்தல் - பரத்தல், கச, கசு, எஉ.
தகடூர், எஅ, அO - பதி.
தகடூரெறிந்தபெருஞ்சேரலிரும்பொறை, அO - பதி.
தகைத்தல்-கட்டுதல், உஉ, உரு, சக.
தகைப்பு-மாளிகைக்கட்டணம், சுச.
தசும்பு - குடம்.
தடைஇய - பெருத்த, ருச.
தண்டாரணியம் - ஆரியநாட்டிலுள்ளதோர்நாடு, சுO - பதி.
தண்ணியவெழிலிதலையாது, கஅ, உO.
ததைந்த - சிதைந்த, ருO, எO.
ததைய - சிதைய, சரு.
தரீஇ - தந்து.
தரீஇயர் - தருதற்கு.
தலைக்காவல், உஅ.
தலைக்கை, ருஉ.
தலையாது-மழைபெய்யாது, கஅ, உO.
தலைவர் படையைக்காத்தல், ருரு.
தலைவன்தன்மை கேடகம் போன்றதென்பது, சரு.
தலைவிவருணனை, கசு.
தவத்தின்பெருமை, எச.
தவாலியர்-கெடாதொழிவாயாக, கச.
தழிஞ்சியென்னுந்துறைப்பொருளமைந்தபாடல், ருஎ.
தழும்பில்லாதாரோடுதும்பைசூடாதுமலைதல், சஉ.
தளி - துளி, சரு.
தன்குலமுதியோர்க்கு நிலம்பகுத்தளித்தது, ருO - பதி.
தாங்கல் - விலக்கிச்செல்லுதல், சகு.
தாதெரு.....மன்றம், கரு.
தாமரைப்பூ, உரு.
தார் - ஒழுங்கு, சுச; சிங்கத்தின்கழுத்திலுள்ளது; வடநூலார்இதனை ஸடையென்பர், கஉ.
தார்புரிந்தன்னவாள், சுசு.
தாரருந்தகைப்பு, சுச, சுசு.
தாஅல் - வருத்தம், சக.
தாழை, ருரு.
தாள் - படி, எக.
தாளிவாழ்த்தல், சுச.
தித்தி - தேமல்.
திரிக்குழாய், சஎ. [பக். எக.]
திருஞெமரகலம், கச, கசு, ருக, சO.
திருந்திழைகணவ, உச.
திருநாறுவிரைக்கு, ருரு.
திருமாலின்பூசை, ருக.

திருவனந்தபுரத்துத்திருமால், ௩௧.
திற்றி - இறைச்சி ; தின்றற்குரியன், ௧௮.
திறல் - ஒளி, ௪௯.
தின்மர்=தின்மார் - தின்பவர், ௨௪.
தினையைக்குருதியோடே பலியாகத் தூவுதல், ௧௯.
தீஞ்சேறு - இனியபாகு, ௭௫.
துஞ்சுமரம், ௧௬.
துடையூஉ - துடைத்து, ௪௪.
துணங்கையாடல், ௪௫, ௫௨, ௫௭, ௭௭.
துப்பு - நுகர்ச்சி, வலி.
துப்புத்துவர்போக, ௩௨.
துப்புத்துறைபோகிய, ௧௪, ௩௯, ௬௨.
தும்பி, ௬௭.
தும்பைசான்ற, ௭௯, ௮௮.
துமிந்து - அற்று, ௩௫. [புறநா. ௧௯.]
துய்த்தலைக்கூகை - மெல்லியதலையையுடைய கூகை, ௪௫.
துயனுதல் - அசைதல்.
துயிலியாது - துயிலாமல், ௧௨.
துரியோதனதியர், ௧௪.
துவ்வாநறவு, ௬௦.
துவராக்கூந்தல் - ஈரம்புலராத கூந்தல், ௮௯.
துவைத்த - புகழ்ந்துசொல்லப்பட்ட, ௮௯.
துழந்த - துழாவிய, ௫௦-பதி.
துழாய், ௩௧.
துளங்குகுடிவிழுத்திணை, ௩௧.
துறைகலக்கல், ௩௨, ௩௩.
தூ - வலி, ௮௧.
தூங்கெயில், ௩௧.
தூணிக்குப் புற்றும் அம்புக்குப் பாம்பும் உவமைகள், ௪௫.
தூம்பகத்துத்தேன், ௮௧.
தூம்பு - மூங்கிற்குழாய்.
தெய்வயாகம், ௨௧.
தெவ்விளியிசைத்துப் புள்ளோப்பல், ௨௭.
தெளிர்ப்ப - ஒலிப்ப, ௧௮.
தென்னங்குமரி, ௧௧, ௪௩.
தேம் - தேனீ, ௫௩.
தேர்க்கொடிகளின்வரிசைக்குக் கொக்கின் ஒழுங்கு உவமம், ௮௩.
தேறு - தெறுதல், ௭௧.
தைஇ - கோத்து, ௩௯.
தொடர்ந்தகுவளை, ௨௭.
தொடி - பூண், ௨௪, ௪௦.
தொடை - கட்டு, ௪௪.
தொண்டி - சேரநாட்டிற் கடற்கரையிலுள்ள நகரம், ௬௦ - பதி. [ஐங். ௧௭௧- ௧௮௦; புறநா. ௧௭, ௪௮.]
தொண்டியோர், ௮௮.
தொலையாக்கற்ப - அழியாதகல்வியையுடையாய், ௪௩, ௮௦.
தொழூதி - கூட்டம், ௬௨, ௮௩.
தொறுத்த, ௧௩.
தொன்றுமொழிந்து, ௯௦.
தோட்டி - கதவு, காவல், ௨௫, ௩௮, ௬௨, ௭௧.
தோட்டிதந்தயானை, ௩௮.
தோட்டிநீவாது, ௪௦.
தோட்டிநீவி, ௫௩.
தோடு - தொகுதி, ௧௨.
தோமரம் - தண்டாயுதம், ௫௪.
தோல் - தோற்கேடகம், ௪௫, ௬௨.
தோள்பிணி மீகையர், ௮௧.
தோற்கடகு - தோற்கேடகம், ௪௫.
தோற்கேடகம்போன்றதன்மை, ௪௫.
தோன்றலீயாது-தோன்றாமல், ௭௧.
தோன்றலை - தோன்றுதலையுடையாய், ௯௦.
நகை - இன்பம், ௬௮.
நகையினும் பொய்யாவாய்மை, ௭௦.
நகைவர் - நட்பினர், ௩௭, ௪௩.
நட்பினர்க்கு அஞ்சுதல், ௬௩.
நந்த - விளங்க, ௬௯.
நரந்தம் - நரந்தப்புல், ௧௧.
நல்லோள் கணவன், ௬௧.
நளிதல் - செறிதல், ௫௨.
நற்கு - நன்கு, ௮௪, ௯௦.
நறவு-ஒருவகைமலர், ஓரூர், மது.
நன்கலவெறுக்கை துஞ்சும்பந்தர் - பண்டசாலை, ௫௫.
நன்றாவென்னும் குன்று, ௭௦ - பதி.
நன்னன் - ஒருசிற்றரசன், ௪௦-பதி, ௮௮.
நன்னனுடைய வாகையைத் தடிந்தது, ௪௦.
நனவின் நுகர்ந்தவையே கனவிற் காணப்படுமென்பது, ௧௧.

நனவு - மெய்ம்மை, ௮௫, ௮௮.
நனைமகிழ் - மதுவாலுண்டாகிய மகிழ்ச்சி, ௬௫.
நாட்டம் - சோதிடநூல், ௨௧.
நாட்டுவளம், ௧௩, ௨௩, ௨௪.
நாட்டை அடிப்படுத்தல், ௮௧.
நாட்பு=ஞாட்பு - போர்க்களம், ௪௫.
நாடுகாண் நெடுவரை, ௮௫.
நாடுகாத்தற்சிறப்பு, ௧௩, ௧௫, ௨௮.
நாடுகாவலாகிய அறம், ௫௯.
நார் - பன்னாடை, ௧௧, ௮௮.
நார்முடிச்சேரல் - ஒருசேரன், ௩௯, ௪௦.
நாரை, ௨௩, ௨௯, ௩௨, ௫௧, ௭௩.
நாள் திங்களனையவாக, ௯௦.
நாளிருக்கை=நாளோலக்கம் - காலை ஓலக்க இருப்பு, ௬௫.
நிகழ்தல் - விளங்குதல், ௬௯.
நியமம் - வீதி.
நிரையவெள்ளம், ௧௫.
நிலந்தருதிருவினெடியோய், ௮௨.
நிலைஇய - நிலைப்ப, ௮௬.
நிலைச்செரு - நாடோறும் செய்யும் போர், ௪௦ - பதி; ௫௦ - பதி.
நிழல்வாழ்நர், ௩௭.
நிறை - சால், ௧௫.
நின்புகழ் அயிரைமலையைப்போலவே நிலைக்க, ௭௯.
நின்மலைப்பிறந்து நின்கடன் மண்டும் புனல், ௪௮.
நீகண்டனையேம் - நின்னுறபடைக்கப்பட்டாற்போல்வேம், ௬௩.
நீர்ச்சண்டை, ௧௩, ௨௨, ௨௮.
நீர்விழவு, ௪௮.
நீரிறைவை, ௨௨.
நீவி - நீக்கி, ௮௪.
நுகம் - பாரம், ௬௩.
நுடக்குதல் - மாய்த்தல், ௭௨.
நுவணை - இணைமா, ௩௦.
நூலாக்கலிங்கம் - பட்டாடை, ௧௨.
நெஞ்சுபுகலூக்கத்தர், ௬௮.
நெட்டையென்னுங்கருவி, ௪௨.
நெடுஞ்சேரலாதன், ௨௦, ௫௦ - பதி.
நெடுஞ்சேரலாதன் கடலிற்புக்குஅரணழித்தது, ௧௧.
நெடும்பாரதாயனார் - பல்யானைச்செல்கெழுகுட்டுவனுடைய புரோகிதர், ௩௦ - பதி.
நெடுமணிஞ்சி, ௬௮.
நெடுமிடல் - அஞ்சியின்இயற்பெயர், ௩௨.
நெடுவெள்ளூசி - நெட்டையென்பதோர் கருவி, ௪௨.
நெய்தற்பூ, ௨௭, ௩௦, ௭௧.
நெய்யைத் தலையிற்பெய்து கையைப் பிணிக்கும்தண்டம், ௨௦ - பதி.
நெருஞ்சி, ௧௩, ௨௬.
நெல்லரிசிச்சோறு, ௭௫.
நேரி - ஒருமலை, ௪௦, ௬௭.
நேரிப்பொருநன், ௪௦, ௬௭.
நேரிவாயில் - உறையூரின்தெற்குவாயிற் கண்ணதோரூர், ௫௦ - பதி.
நொசிவு - துவள்வு, ௪௫.
நொடைமை - விலை, ௬௮.
நோக்கலை - நோக்குதலையுடையாய், ௫௧.
பகல் - நடுவுநிலைமை, ௯௦.
பகற்றீ வேட்டல், ௩௦ - பதி.
பகன்றை - கிலுகிலுப்பைச்செடி, சிவேதைக்கொடி.
பகன்றைமாலை, ௭௬, [ஐங். ௮௭, ௯௭.]
பகைப்புலத்தை எரித்தல், ௧௫, ௨௫, ௭௧.
பகைமேற் சென்முரா பல வருடமுறைதல், ௧௫, [புறநா. ௨௨௫.]
பகையரசனுக்குப்பயந்தோர் பெரிய ஓரரசனோடு நட்பாதல், ௫௦.
பகைவருடைய கெடுகுடி பயிற்றுதல் - பகைவருடைய கெட்டுப்போன குடிமக்களை அவர்நாட்டிலே பயின்றுவாழ்வாராகப் பண்ணுதல், ௬௯.
பகைவருடையநாட்டில் தோன்றும் உற்பாதம், ௬௨.
பகைவருடையநாட்டை அழித்தல், ௧௯, ௨௨, ௨௫, ௨௬.
பகைவருடையநாட்டைக் கொள்ளையிடுதல், ௮௧.
பகைவருடைய நாடு காடானமை, ௧௫, ௨௩.
பகைவருடைய மதிற்கதவை யானைகளைக்கொண்டு பிளப்பித்தல், ௫௨.

பகைவருடைய முரசைக்கொள்ளு தல், ருக.
பகைவருடைய யானைக்கொம்பை அறுத்து இயற்றிய கட்டில், எகூ.
பகைவருடையயானையைக் கடாவை யொப்பவண்டியிற்பூட்டுதல், சச.
பசும்பிடி - பச்சிலை, அக.
பஞ்ஞிலம் - மககட்டொகுதி, கஎ, ருக; இது பைஞ்ஞிலமெனவும் வழங்கும்.
பட்டினியுற்றுத் தீர்த்தமாடல், ருக.
பட்டுநூல், கஉ.
படப்பை - தோட்டம், பக்கம்.
படலம் - கூடு, ருகூ.
படிமை - விரதம், எச.
படியோர் - பகைவர், எகூ.
படிவம் - விரதம் எச.
படுகண்முரசம் - ஒலிக்குங்கண்களை யுடையமுரசு, சகூ, ருச.
படை - குதிரைக்கலனை, அஉ.
படைநிலை - படையாளர்கள் மகளி ரோடுதங்குமிடம். [பக். எ, கருரு.]
பண்ணியம் - பண்டங்கள், ருகூ.
பத்தர்=பத்தல் - நீரிறைக்குங்கருவி, பள்ளம், ககூ, உஉ.
பதப்பர் - மணற்கோட்டை, [நெற் கோட்டைபோல்வது] ருO.
பந்தர்-ஒரூர், சுஎ, எச; பண்டசாலை, ருரு.
பரணர் - ஒருபுலவர், ருO - பதி.
பரதவன் - நுளையன், சஅ.
பரிசிலர் யானைகளைப்பெறுதல், சஎ.
பரிசிலர்வெறுக்கை-தலைவன்,ருஅ,சுரு.
பரிவேட்டு - வட்டம்.
பரிவேட்டு அஞ்சாஅயிரை, உக.
பருதி=பரிதி - தேருருள், வட்டம், சசு, எச.
பருந்தின் சிறகுபோலுங்கந்தை, கஉ.
பருந்தூறளப்ப - பருந்து உறுதற்கு அளப்ப, ருக, எச.
பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவன், ருO - பதி.
பல்வேல்இரும்பொறை- இளஞ்சேரலி ரும்பொறை யென்னுமரசன், அகூ.
பலதிறந்து மது, சுரு.
பலர்புகழ் செல்வம், கக.
பலாப்பழத்தேன், சுக.
பலாம்பழுத்த=பலாப்பழுத்த, சுக.
பலி, கஎ, ருO.
பழங்கண் - துன்பம்.
பழவழக்கு [பக், ருஅ.]
பழனமஞ்ஞை, கூO.
பழையன்மனைவியருடைய கூந்தற் கயிற்றால் யானையை வண்டியிற் பூட்டல், ருO - பதி.
பழையன்மாறன் - ஒருசிற்றரசன், கூO - பதி.
பழையனுடையவேம்பினைச் செங்கு ட்டுவன் வெட்டியது, சச. சகூ, ருO - பதி.
பறந்தலை - மயானத்திற்பிணஞ்சுடுமி டம், சச.
பறைக்குரலருவி-முரசுபோலும் ஒலி யையுடைய அருவி, எO.
பறையடித்துப் புனலடைத்தல், உஉ.
பன்மா - பலபடி, அரு.
பனங்குருத்தைக் கிழித்துக் குறுகநறு க்கி வாகைப்பூவோடு இடைவைத் துத் தொடுத்தல், சுசு.
பனங்குருத்தைக் கொன்றைப்பூவோ டுதொடுத்தல், சுஎ.
பனந்தோட்டிற் குவளைமலரை வைத் துத் தொடுத்தல், ருஅ.
பனந்தோட்டிற்பலவகைப்பூக்களை மு றையேவைத்துத்தொடுத்தல், சO.
பனம்புடையல் - பனைமாலை, சஉ.
பனிற்றல் - தூவல், ருஎ.
பாக்கம் - அரசனிருக்கை, நெய்தல் நிலத்தூர், கரு.
பாகுடி, உக.
பாசகர் - மடையர், சுஎ.
பாசம் - பேய், எக.
பாசறை - கசு, உச, சுஎ.
பாடிமிழ்பு - ஒலித்து, சுஉ.
பாடினி - பாடுதலையுடையாள், சுக.
பாண்டில் - குதிரைப்பக்கரை, தேர் பூணுமெருதுகள், வட்டத்தோல், கூச, எச, கூO.
பாண்டில்விளக்கு - கால்விளக்கு, சஎ, ருஉ, [நெடுநல். கஎரு].
பாணர்க்குப் பொற்றாமரைசூட்டல, சO, சஅ.

பாணர்க்கும்விறலிகளுக்கும்கொடுத்தல், சய.
பாணர்நாளவை, (அரசன்) ௩அ.
பாணர்புரவல, சரு.
பாயல் - உறக்கம், கக.
பார்வல் - பார்த்தல்.
பார்வற்கொக்கு, உக.
பார்வற்பாசறை - காவற்பாசறை, அச. [மது. உ௩க].
பார்வைப்பிடி, ச௩.
பாரி - ஒருவள்ளல், சக.
பால் - பகுத்தல், கஎ, ருஉ.
பாலும்கொளாலும்வல்லோய், கஎ.
பாலைகௌதமனார் - ஒருபுலவர், ௩௦ பதி.
பாலைப்பண்கள், சரு.
பாலையாழ், சஎ, ருஎ, சரு, சஎ.
பாலைவல்லோன், சரு.
பாவையன்னமகளிர், அஅ.
பாழ் - உஉ, உஎ.
பிசிர் - திவலை.
பிசிர - துளியாகச்சிதற, கரு, ருய.
பிடவு - பிடாச்செடி, சஎ.
பிரமதாயம் - பிராமணர்க்குக் கொடுக்கும்நன்கொடைப்பொருள், உ௦ - பதி.
பிறக்கு - பின், ரு௦ - பதி, அ௦.
பிறப்புணர்த்துங்கோல், ச௩.
பிறர்க்கெனவாழ்தி, ௩அ.
பிறழநோக்கியவர், எஅ.
பீடர்-பெருமையையுடையோர், சரு.
பீர் - பீர்க்கு, உஎ.
புகர்வு - உணவு, ௩ரு, ருஅ, க௦.
புகல்வு - விருப்பம், அக.
புகழொடுகூடியதேசெல்வம், கஉ.
புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம், எ௩.
புடையல் - பனமாலை, ௩க, ௩எ, சஉ, ருஎ.
புடையலங்கழற்கால், புடையன்மார்க்கழல், ௩எ, அ௦.
புண்களை இழையால்தைத்தல், சஉ.
புண்ணைத்தைக்கும் ஊசி, சஉ.
புணரி - அலை.
புதல்வற்பேறு, எச.
புதவு - கதவு, வாயில், உஅ.
புரவு - கொடை, அ௦.
புரை - தேவாலயம், கரு.
புரைஇ=புரந்து - பாதுகாத்து, ரு௦.
புரைபு - ஒத்து, சரு.
புரைவயின் நல்கி - தேவாலயங்கள்தோறும்கொடுத்து, கரு.
புரோசு - புரோகிதன், எ௦ - பதி, க௦ - பதி.
புல்லுடைவியன்புலம்பல்லா பரப்பி, சஉ.
புலம்பு - வருத்தம், அக.
புலவு - புலால்நாற்றம் நாற, அக.
புலாஅம் - புலவுநாறுகின்ற, சக.
புலித்தோலுறை - புலித்தோலாற்செய்யப்படும் ஆயுதஉறை, கக, உச.
புலியுறைவெஃகம், உச.
புழுக்கு - புழுக்கியஉணவு; மலைநாட்டுவழக்கு, கஅ, க௦.
புள்ளிமான், எச.
புள்ளொலி, அச.
புறக்கொடையில் எறியாமை, ௩௩.
புறஞ்சிறை - மாளிகைமதிற்புறம், சச.
புறமதில், கஎ.
புறவு - சிறுகாடு, க௩, ௩க.
புறு - ௩க.
புன்னை, ௩௦.
புனல்வாயில் - வாய்த்தலை, க௩.
புனற்றளிர், ருஉ.
புனிற்றுமகள்பூணு ஐயவி, கஎ.
பூசல் - பேரொலி, வருத்தம்.
பூவிழவு, ௩௦.
பூழிநாடு - கொடுந்தமிழ் நாடுபன்னிரண்டனுள் ஒன்று, ச௦ - பதி.
பூழியர் - பூழிநாட்டிலுள்ளவர், உக, உ௩, எ௩, அச, க௦.
பூழியர்மெய்ம்மறை - பூழிநாட்டார்க்குக்கவசம்போல்வான், எ௩.
பூழில் - அகில், அஎ.
பெயர் பொருள், உக, க௦.
பெருஞ்சோறு, சஎ, சக.
பெருங்குன்றூர்கிழார் - ஒருபுலவர், க௦ - பதி.
பெருங்கைத்தொழுதி - யானைக்கூட்டம், எஎ.
பெருஞ்சதுக்கத்துப்பூதர், க௦ - பதி.
பெருஞ்சேரலிரும்பொறை, அ௦ - பதி.

பெருஞ்சோறு உகுத்தற்கு முரசெறிதல், ஙஉ.
பெரும்பல் யானைக்குட்டுவன், உக.
பெருமலை - இமயம், ருக.
பெருவறற்காலை - சிறுவிலைக்காலம், உஅ, சங.
பெருவாய்மலர்-இருவாட்சிப்பூ, அக.
பெருவாயில்-கன்னனூர், சO - பதி.
பேணியூர் - பேணுதற்கு, ஙO.
பேய்மகள், கங, ஙO.
பேயாடல், ஙரு.
பேராறு - ஒருநதி, உஅ, சங, அஅ.
பேரியாழ் பாலைபண்ணி, சசு, ருஎ, அசு.
பைஞ்ஞிலம் - மக்கட்டொகுதி, இது பஞ்ஞிலமெனவும் வழங்கும், கஎ, ஙக.
பைதற்ற - பசுமையற்ற, உங.
பொத்தியாண்ட பெருஞ்சோழன், கூO - பதி.
பொய்கைவாயிற்புதவு - மதகு நீர் தாங்கும் பலகை, உஎ.
பொய்யாமை, கூ, கஅ, உO.
பொய்யில் செல்வக்கடுங்கோ, அO - பதி.
பொலங்கொடியுழிஞை, ருசு.
பொலம்பூந்தும்பை, சரு.
பொற்றாமரையைப்பாணர்க்குச் சூட்டுதல், சஅ.
பொறி-உத்தமஇலக்கணங்கள், அஅ.
பொறிக்கழற்கால், ஙச.
பொறிமார்பு, சஅ.
பொறுமை, கஎ, ஙஉ.
பொறையன் - சேரன், எரு, அச, அசு.
பொறையன்பெருந்தேவி - செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனுடைய தாய், எO - பதி.
பொன்படுவாகை, சO - பதி.
பொன்புனையுழிஞை, உஉ.
பொன்னணிகளுக்கு வேங்கைப்பூ உவமை, சO.
பொன்னுடைநியமம், கரு.
போந்தைத்தோடு - பனந்தோடு, ருக.
போந்தைப்பொழில் - பனம்பொழில், ருக.
போர்க்களத்திலாடும் அணங்கைக் கூத்து, சரு, எஎ.
போர்க்குரிய உடை, ருங.
போர்நிழல், ஙக.
போர்நிழற்புகன்ற சுற்றம் - படைத்தலைவர், சO.
போரிற்பெற்றவற்றை அரசர் இரவலர்க்குக்கொடுத்தல், சச.
மகளிர் கழலாடல், ஙO.
மகளிர் குரவையாடல், எங.
மகளிர் பிடியை எண்ணுதல், சஉ.
மகார்குளவிக்கூட்டைக்கிளைத்துவருந்தல், எக.
மட்டம் - கள், சஉ, கூO
மடா - பாண்டசேடம், உச.
மணற்கோட்டை, ஙO.
மணியிலக்கணமறிவார், எச.
மணியையடித்தல், ஙக.
மத்து, உசு, எக.
மத்துரறியமனை, உசு.
மதகுநீர்தாங்கும்பலகை, உஎ.
மதில், கரு, கசு, உஉ, உங, ஙங, ருங, கூஉ.
மதின்மரம், கரு, கசு.
மதுநுகர்கையில் இடையிடையே இஞ்சியைக்கடித்தலும், பூவைமோத்தலும், சஉ.
மதுவின்களிப்பால் மதுக்குடம்ஆடுதல், சஉ.
மந்திரம், ஙO.
மயிர்புதைமாக்கண், உகூ.
மயில், உஎ.
மருக - மரபிலுள்ளாய், சுங.
மருதஞ்சான்ற, எங.
மருதநிலம், ஙO, எஅ.
மருதமரம், உங, உஎ.
மருள் - உவமவுருபு, கக.
மலிர்நிறை - நீர்வெள்ளம், உசு, உஅ, ருO.
மழவர்-ஒருவகைவீரர், உக, ருரு, கூO - பதி.
மழவர்மெய்ம்மறை, கூO.
மழவரினுணவு, ருரு.
மழுகிய - மழுங்கிய, உச.
மழைக்குடலான -மழைக்குக்காரணமான, சுகூ.
மழையில்லாமைக்கு உற்பாதமாகிய தூமத்தோற்றம், சுகூ.
மள்ளர் கொள்ளையிடுதல், சங.

மறப்புகழ் பலபுகழ்களினும்சிறந்ததென்பது, ௧௨.
மறவர் மதிலிலிருத்தல், ௪௦.
மறுக்குளம்பு, ௬௫.
மறுகுசிறை - வீதியின்இருபுறத்துமுள்ளவீட்டுவரிசை, ௨௩, ௨௯, ௪௩.
மன் - அரசர்கள், ௧௧.
மன்பதை - மக்கட்பண்மை, ௭௨.
மன்பதைநிரப்பி, ௪௦.
மன்ற, ௬௯, ௭௮.
மன்றநண்ணிமறுகுசிறைபாடும், ௨௩, ௨௯, ௪௩.
மன்றம், ௧௩, ௨௩, ௨௯, ௪௩.
மன்று - நடு, ௩௫.
மன்னியர் - நிலைபெறுவாயாக, ௫௪.
மனலம் - குங்குமம், ௧௧.
மாகூர்-விலங்குகள் குளிரால் உடல்வளைகின்ற, ௫௯, [நெடுநல். ௯].
மாசிதறிருக்கை, ௭௬.
மாசிமாதம், ௫௯.
மாசிலீயர் - விளங்குவாளாக, ௨௦.
மாடத்துக்கொடிக்கு மலையருவி உவமை, ௪௭.
மாந்தரன் - மிகப்புகழ்பெற்ற ஒருசேரன், ௯௦.
மாந்தை - சேரநாட்டிலுள்ளதோர்நகரம், ௯௦.
மாயவண்ணன், ௭௦ - பதி.
மார் - அசை, ௫௯, ௬௦.
மார்பு, ௮௦.
மாள - அசைநிலை, ௮௧.
மாற்றருஞ் சீற்றத்துக்கூற்றம், ௫௧.
மாறு - ஆனுருபின் பொருள்படுவதோரிடைச்சொல், ௩௪, ௩௫, ௩௮, ௫௪, ௮௭.
மிகிஇ - மிக்கு, ௮௪.
மிகீஇயர் - மிகுக்கவேண்டி, ௨௮.
மிதியற்செருப்பு, ௨௧.
மிளகெறியுலக்கை, ௪௧.
மீகை - மேலேயெடுத்தகை, ௪௦.
மீபிணம் - பிணமீ, ௭௭.
மீன்கொத்துக்குருவியின்வாய், ௪௨.
முகவை - முகத்தல், ௨௨.
முச்சி - கொண்டைமுடி, ௪௩.
முடந்தைநெல் - முடமானநெல், [illegible], ௩௨.
முண்டை=முட்டை, ௬[illegible].
முண்டைவிளைபழம், ௬௦.
முனைஇய - வெறுத்த, ௬௪.
முத்தை=(முந்தை) - முன்பு, ௮௫.
முதலை, ௫௩.
முதியபசுக்கள் ஆம்பற்பூக்களைத் தின்னுதல், ௧௩.
முதிரை - அவரைதுவரைமுதலியன, ௫௫.
முதுமக்கட்டாழி, ௪௪.
முதுவாயிரவல, ௬௬.
முந்திசினோர் - முன்னோர், ௬௯.
முரச்சி, முற்றுவித்து, ௪௪.
முரசங்கறங்கக்கலந்தரல், ௨௧.
முரசு பலீயை ஏவுதல், ௫௪.
முரசுறைகடவுள், ௩௦.
முரசைப்பூசித்தல், ௧௯.
முரரைமுழுமுதல், ௫௦ - பதி.
முரற்சி - கயிறு, ௫௦ - பதி.
முருககக்கடவுள் களிறூர்ந்தது, ௧௧ [திருமு - பக் - ௨௧].
முல்லைக்கொடிப்புதல், ௬௬.
முல்லைநிலத்தின்வளம், ௩௦.
முழவின் அமைந்தபழம், ௮௧.
முழுமுதல் - பெரியஅடி, ௧௧, ௫௦ பதி.
முற்பாடு - முனீ, ௩௩.
முன்றிணைமுதல்வர் - குலமுதல்வர், ௧௪, ௭௨, ௮௫.
முனை - போர், ௨௫.
மூங்கிற்குழாய்த்தேன், ௮௧.
மூதா - முதியபசு, ௧௩.
மூய, ௪௨.
மூயின - நிரம்பின, ௨௨.
மூரி - எருது, ௬௭.
மூழ்த்து - முதிர்ந்து, ௩௩.
மூன்றுநதியின்கூடல், ௫௦.
மெய்புதையரணம் - கவசம், ௫௨.
மெய்ம்மறை - மெய்புகுகருவி=கவசம், ௧௪, ௨௧, ௫௫, ௫௮, ௫௯, ௬௫, ௭௩, ௯௦.
மென்பால் - மருதம், ௭௫.
மென்மைக்கு நீர் உவமை, ௮௬, ௯௦.
மேந்தோன்றி, ௮௯.
மேவலர் - விரும்புதலையுடையார்.
மேவலை-விரும்புதலையுடையாய், ௧௯.

மேன - மேலுன, கரு.
மையூர்கிழான், கூO - பதி.
மொசிந்தன - மொய்த்தன, எக.
மொசிந்து - மொய்த்து, கக, சகூ.
மொழியூஉ - மொழிந்து, அக.
மோகூர் - பழையனுடையவூர், சச, சகூ.
மோகூர்மன்னனுடைய வேம்பைத் தடிந்துமுரசாக்கியது, சரு, சச, சகூ.
யமனாற்கொல்லப்படும் உயிர் ஒருகாலைக்கொருகால் அழகழிதல், கரு.
யவனர், உO - பதி.
யாண்டுதலைப்பெயர வேண்டுபுலத்திறுத்து, கரு.
யாணர் - புதுவருவாய், எக.
யானை, உஅ, ரு, சO, சக, சரு, சாஉ, சாச, அஉ.
யானைக்குக் கப்பல் உவமம், ருஉ.
யானைக்குத் தண்டுடைவீரர் உவமை, சக.
யானைகளைநிரைத்துக் கடனீரை வருவித்தது, ௬O - பதி.
யானைமதிற்கதவையிடித்தல், கசா.
யானைமேற்கொடி, சாகூ, அஅ.
யானையின்கோபத்தீ, சO.
யானையைக்கொடுத்தல், சO.
யூபம், சாஎ.
வசி - தழும்பு, சஉ.
வசையில்செல்வ, ருஅ.
வசையுநர் - பகைவர், ருஉ.
வஞ்சிமூதூர் - சேரருடைய இராசதானி, கூO - பதி.
வஞ்சினம் - சூளுறவு, சக.
வடதெற்கு, ருக.
வடவர், ருO - பதி.
வடிம்பு, எO.
வடுவாழ்மார்பு, ருஅ, சஉ.
வண்டன் - ஒருவீரன், ருக.
வந்திசின்-வந்தேன், கரு, கசா, சகூ, ருகூ.
வம்பு - கைச்சாடு, ககூ.
வயல், ககூ, உரு, சாஉ, கூO.
வயலிற் சேனைதங்குதல், சO.
வயவு - வலி, ருசா.
வயிரியமாக்கள் - கூத்தர், பாடுபவர் உரு, உகூ.
வயிறுபசிகூர ஈயலன், உO.
வரம்பில்வெள்ளம், ருரு.
வரி - ஒழுங்கு, அரு.
வரிசைமகளிர் - விறலியர்.
வரிசைமகளிரும் அடுப்புத்தொழிற் குரியராதல், கஅ.
வரிசையாளர் - கீழ்க்குடிகள், கரு.
வருடை - ஆடு, சாO - பதி.
வரை - பெருமலை, எச.
வல்லான் - வன்மையையுடையான், ருசா.
வழங்குதல் - ஆடுதல், உஉ.
வழை - சுரபுன்னை, சக.
வள்ளைக்கொடி, உகூ.
வறட்காலத்திலும் கொடுத்தல், உஉ.
வறட்காலம் - சிறுவிலைக்காலம், சரு.
வறிது - சிறிது, உச.
வன்கை, சாஉ.
வன்புலம், எரு.
வன்னிமன்றம், சO.
வாகை - நன்னனுடையகாவன்மரம், சO - பதி.
வாகையுழிஞை, சரு.
வாச்சியவகை, சக.
வாண்மதில், ருரு.
வாண்முகம்பொறித்தமாண்வரியாக்கையர், ருஅ, சாஎ.
வாணுதல்கணவமள்ள ரேறே, ருஅ. [திருமு. உசாச.]
வாய்த்தலை, கரு.
வாய்மொழியாளர், ருஎ.
வாயில்-இடம், அக; நேரிவாயிலென்னுமூர். ருO - பதி.
வாரல்வள்ளுகிர், கஉ.
வாரி - வருவாய், ருO - பதி.
வாழ்க்கை - வாழ்நாள், ருஎ.
வாழ்கநின்கண்ணி, ருஉ.
வாழ்கநின்வளம், உச, ருசா, ருஎ.
வாழ்கவவன்கண்ணி, உO.
வாழ்ச்சி - வாழ்நாள், ருசா.
வாழியர் - வாழ்க, எச.
வாழியாத, சாரு.
வாழுமோர் - வாழ்பவர், எக.
வாழை, உகூ.
வாள்விழவு, சாசா.
வானவரம்பன், ருஅ, ருஅ, சாO - பதி.

வாணியாறு, அசா.
விச்சி - விச்சிக்கோவென்னுங்குறுநில மன்னன். கூ0 - பதி.
விடத்தர் - விடத்தேரைமரம், கங.
விடியற்காலத்தில் பின் ஆகவேண்டியவற்றை எண்ணுதல், எக.
வித்தை. கூ0 - பதி.
வியலுள், ருசா.
வியலூர், ரு0 - பதி.
விருந்துபுறந்தருதலாகியவேள்வி, உக.
வில்பயிலிறும்பு - படைநிலை, எஅ.
வில்லில் நாணியை இறக்காதிருத்தல், உச.
விலங்குநர் - தடுப்போர்.
விழவறுபு அறியா ஊர், கரு.
விழவினெடியோன், கரு.
விழவு, கரு, உஉ, உகூ, ங0, சஅ, ருசா, எஉ.
விழவுக்குச்சென்றோர்சோலையிற்றங்குதல், சஅ.
விளையாட்டுமகளிர்ஆம்பலைப்பறித்தல், உங.
விறக்க - மிக.
விறலியர், சங, சஎ, சஅ, ருக, ருச.
விறலியர் தெருவில் ஆடுதல், சஎ.
விறலியர் பிடிபெறுதல், சங.
வினைஞர் - தொழில் செய்பவர்கள், சாஉ.
வீரபானம், ச0.
வீரமுரசு, கஎ.
வீரர், ஙஜ, சஉ, ருசா, ருஅ, அ0.
வீரர்களின் புண்பட்டவுடம்பு, ருஅ.
வீரர்களின் வஞ்சினமும் சக, ருஅ.
வீரர்களுடைய புண்வடுவுள்ள மார்பு, சஉ.
வீரர்போர்க்களத்தில் வாளையுயர்த்திக்கொண்டு ஆடுதல், ருசா.
வீரர்முகத்துவாள்வடுவமைதல், சாஎ.
வீற்றிருங் கொற்றம், ருகூ.
வெக்கை - கடாவிடுங்களம், எக.
வெண்குருகு, உகூ.
வெண்கை - எழிற்கை, சாக.
வெண்கைமகளிர், உகூ.
வெண்கோட்டசைத்த வொண்பூங்குவளை, ருஅ.
வெண்கோடு நிரைஇய பூ, ச0.
வெண்மழை, ருரு.
வெயிற்றுகள் - வெயிலிற்பறக்கும் அணுத்திரள், உ0.
வெவ்வர் - வெம்மை, சக.
வெள்வரகு, எரு.
வெள்ளம் - ஒருபேரெண், உக.
வெள்ளிக்கோள், ஙங, உச, சாகூ.
வெளியன் வேண்மாள் நல்லினி, உ0.
வெற்றிமடந்தை, ருங.
வெறியுறுநுடக்கம் - தெய்வமேறிய விகாரத்தால் அசைதல், ருக.
வெறுமனே=சும்மா, [பக் - கரு.
வேண்மாள் - சிற்றரசன் மனைவி, முடியுடையரசன்மனைவி.
வேண்மான் - சிற்றரசன்.
வேந்தரும் வேளிரும், ங0, சகூ, எரு, அஅ.
வேம்பறுத்தது, சகூ.
வேள் ஆவிக்கோமான், சா0 - பதி.
வேள் ஆவிக்கோமான் பதுமன்றேவி, ச0 - பதி, அ0 - பதி.
வேண்மிளை, ஙங.
வைகார்ப்பு - ஒருகணமும் இடையறாது தங்கின ஆரவாரம், சக.

44300
மறைமலையடிகள் நூல் நிலையம்
MARAIMALAI ADIGAL LIBRARY
MADRAS-1
சென்னை-1